

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198605

UNIVERSAL
LIBRARY

ತಿರುಮಲೆಯಾರ್ಥ ಮಹಾಕವಿ ಪ್ರಣೀತಂ
ಚಿ ಕ ದೇ ವ ರಾ ಯ ವಂ ಶಾ ವ ಳಿ

ಎಂಬ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯಂ

ಪರಿಸ್ಕೃತ ತೃತೀಯ ಮುದ್ರಣಂ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾವ್ಯಮಂಜರಿಯ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯಕಲಾನಿಧಿಯ

ಪ್ರವರ್ತಕರೂ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರೂ ಆದ

ಮಂ|| ಅ|| ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರಿಂದ

ಕವಿಚರಿತ್ರೆ, ಗ್ರಂಥವಿಷಯ, ಮುಂತಾದುವುಗಳೊಡನೆ

ಮೈಸೂರು

ಜಿ.ಟಿ.ಎ. ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

೧೯೩೩.

ಬಿಲಿ ೨—೦—೦

COPY RIGHT

First Edition in the Kavyamanjari Series in 1895

Second Edition separately in 1919

Third Edition Revised in 1933

Registered According to Act XXV of 1867

BY

THE PUBLISHER, M. AJI NARASIMHACHAR, B A.,
Kathwadipur Agrahar, MYSORE.

ಉಪೋದ್ಘಾತ

ಈ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯವು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮಢ ಮಹಾರಾಜರವರ ಹಿರಿಯರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಬಲುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಚಿಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ತಿರುಮಲೈಯಂಗಾರ್ಯ ಎಂಬ ನಾನಾಂ ಕಿತವುಳ್ಳ ತಿರುಮಲೈಯಾರ್ಯನು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೭೦ರಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಪರಿಪಾಟಿಯ ವರ್ಣನೆಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿಜವಾದ ಚರಿತ್ರ ವೃತ್ತಾಂತಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಚರಿತ್ರಾಂಶಗಳಿಗೂ ಈಗ ಪ್ರಕಟಿತವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ* ಹಲವು ಮೈಸೂರು ದೊರೆಗಳ ಚರಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಚರಿತ್ರಾಂಶಗಳಿಗೂ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವವುಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಾಜಒಡೆಯರಿಗೆ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣವು ಸೇರಿದ ವಿಚಾರ, ಮಹಾರಾಜರ ವಂಶವೃಕ್ಷ, ಪಟ್ಟದ ಕ್ರಮ, ಮೂಲಪುರುಷರ ವಿಷಯ— ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದಗಳಿವೆ. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಂಬಿ, ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪೆಂದು ಊಹಿಸುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಶಾಸನಗಳ ಮತ್ತು ಇತರ ಆಧಾರಗಳ

---

* 1. ವಿಲ್‌ಹೆಲ್ಮ್ ಹಿಸ್ಪರಿ ಆಫ್ ಮೈಸೂರು ; 2. ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ ವಂಶರತ್ನಾಕರ ; 3. ಮೈಸೂರು ಗೆಸ್ಟಿಯರ್ ; 4. ಸ್ವ 1893ರಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ ಎಂ. ಎ. ಶ್ಯಾಮರಾಯರ ಹಿಸ್ಟರಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಬಲದಿಂದ ಜೆನ್ನಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೇ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದುದೆಂದೂ, ಸಮಂಜಸವೆಂದೂ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಬಹುದು. ಅಂಥ ವಿಮರ್ಶೆಗಳಿಗೆ ಈ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ, ಅದನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾಕಾರರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕಾವ್ಯದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸಕೃತ್ಪರಿಚಯದಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಯ ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶಕವಾದ ವರ್ಣನಾವೈಖರಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಮತಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗೂಢವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಚಿತಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣನೆಯ ಮೂಲಕ ತಂದು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಗ್ರಂಥದ ವಿಷಯಕ್ಕೂ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೂ, ಕವಿಯ ಮಹತ್ವಕ್ಕೂ ಸಾಕಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದೆ. ನೋಡಿದುದರಲ್ಲಿ ಈ ಕವಿಯಷ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತನೂ ಶಕ್ತನೂ ಬಹುಶಃ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈ ಕವಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಈತನೇ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನು.

ಈ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿಷಯವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಬರೆದು ಸೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವು ಮೂಲಮಾತೃಕೆಗಳೆಲ್ಲ.

15—6—33

ಮಂ. ಅ. ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್.

— — —

ಕ ವಿ ಚ ರಿ ತ್ರೆ

ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ಹೆಸರು ತಿರುಮಲಾರ್ಯನು ಅಥವಾ ತಿರುಮಲೆ ಯಾರ್ಯನು. ಈತನಿಗೆ ತಿರುಮಲೈಯಂಗಾರ್ಯನೆಂದೂ ಹೆಸರುಂಟು. ಈತನ ತಂದೆ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜ ದೊಡ್ಡದೇವರಾಜನಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತ ನಾಗಿಯೂ, ಪೌರಾಣಿಕನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯನು.¹ ಈತನ ತಾಯಿ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜ ಕಂಠೀರವನರಸರಾಜನ ಪ್ರಧಾನಿ ಯಾದ ಗೋವಿಂದರಾಜಯ್ಯನೆಂದು ನಾಮಾಂತರವುಳ್ಳ ಅಪ್ಪಾಜಯ್ಯನ ಮಗಳು ಸಿಂಗಮ್ಮನು.² ಈ ಕವಿಯು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೪೫ಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸಾರ್ಥವಸಂತಪ್ಪರದ ಆಶ್ವಯುಜದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು.³ ಈತನು ಚಿಕದೇವಮಹಾರಾಜನೊಡನೆ ಬಳೆದು, ಆತನಿಗೆ ಮಿತ್ರನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.⁴

ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜನಾದ ದೊಡ್ಡದೇವರಾಜನು ಈತನಿಗೂ, ಈತನ ತಂದೆಯಾದ ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯನಿಗೂ ಶಿಂಗಮಾರನಹಳ್ಳಿ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸರ್ವಮಾನ್ಯನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ತಿಳಿಯಬರು ತ್ತದೆ.⁵ ಈ ಕವಿಯು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸು ವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ “ಅಶೀಷತಂತ್ರಸ್ವತಂತ್ರನೆನಸಿ” ಆಸ್ಥಾನಪಂಡಿತ ನಾಗಿದ್ದು, ಸಂಸ್ಕೃತ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು

¹ ಚಿಕದೇವರಾಜವಿಜಯ—ಆಶ್ವಾಸ ೩—೭೧, ೧೨೨; ೪—೧೯, ೧೭೦.

² ನರಸತಿವಿಜಯ ; ಚಿಕದೇವರಾಯ ವಂಶಾವಳಿ—ಪು. ೧೬೩.

³ ಚಿಕದೇವರಾಯ ವಂಶಾವಳಿ—ಪು. ೧೩೧—೨.

⁴ ಚಿಕದೇವರಾಜವಿಜಯಂ—ಆ. ೪—೮೭, ೯೧, ೯೩.

⁵ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ—೯೪ನೆಯ ಶಾಸನ ; ಮೈಸೂರು ಶಾಸನ—೭.

ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.⁶ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳ ವಿವರವು ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಲ್ಪಡುವುದು.

ಚಿಕ್ಕದೇವಮಹಾರಾಜನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೭೨ರಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ—ಅವನ ಮಂತ್ರಿ ಯಾದ ಎಳವಂದೂರು ವಿಶಾಲಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತನನ್ನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೮೪ರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಂತರು ಕೊಂದುಹಾಕಿದರು. ಆಗ ದೊರೆಯು ಪ್ರಧಾನಿಯಾದ ಅಪ್ಪಾಜಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಂತ್ರಿತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸ ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು—ರಾಜನೀತಿವಿಶಾರದನಾಗಿಯೂ ಆಸ್ಥಾನ ಪಂಡಿತನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ತನ್ನ ದೌಹಿತ್ರನಾದ ತಿರುಮಲೈಯಂಗಾರ್ಯನು ಆ ಮಂತ್ರಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಲು—ಈತನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿತ್ವ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.⁷ ಆಗ ಈತನಿಗೆ ೩೯ ವಯಸ್ಸು. ಈತನು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಮಂತ್ರಿಪದವಿಯನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ್ದು ಬಳಿಕ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೯೫ರಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಂಗಾದಿ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರೆಹೋದಂತೆಯೂ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಧುರೆಯ ನಾಯಕನ ಹೆಂಡತಿ ಮಂಗಮ್ಮನೆಂಬವಳು ಈತನಿಗೆ ಗ್ರಾಮಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಂತೆಯೂ,⁸ ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿನ ಮಂತ್ರಿತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುವನೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಚಿಕ್ಕದೇವಮಹಾರಾಜನು ಒಂದು ನಿರೂಪ ವನ್ನು ಬರೆದು ಕರೆಯಕಳುಹಿಸಲು ; ತಿರುಮಲೈಯಂಗಾರ್ಯನು ಪುನಃ

⁶ ತಿರುಮಲೊಡ್ಲು ತಾಲ್ಲೋಕು ೨೩ನೆಯ ಶಾಸನವನ್ನು ಶಾ. ಶ.

೧೫೫೬ ರಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೬೪) ತಿರುಮಲೈಯಂಗಾರ್ಯನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಮಿತ್ರವಿಂದಾಗೋವಿಂದ ಪು. ೪, ೫.

ಅಪ್ರತಿಮವೀರಚರಿತಂ—ಪು. ೩, ಪದ್ಯ—೧೧, ೧೨ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ.

⁷ ನರಪತಿವಿಜಯಂ.

⁸ ಮಧುರ ಮಂಗಮ್ಮನ ಭೂದಾನಶಾಸನ—ಶ. ಕ. ೧೬೧೭.

ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೯೮ ರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಂತ್ರಿತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿದಂತೆಯೂ^೧ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

ಚಿಕ್ಕದೇವಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಅವಸಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೦೪ನೆಯ ತಾರಣಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ತಿರುಮಲೈಯಂಗಾರ್ಯನನ್ನೂ, ಪ್ರಧಾನಿ ಅಪ್ಪಾಜೈಯನನ್ನೂ ಬರಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ಅವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆಯೂ, ಬಳಿಕ ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಕಂಠೀರವ ನರಸರಾಜ ಒಡೆಯನಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತಾವೇ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೂ^{೧೦} ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೦೬ ರಲ್ಲಿ ತಿರುಮಲೈಯಂಗಾರ್ಯನು ಮೃತನಾದನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈತನ ಮಂತ್ರಿತ್ವದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಚಿಕ್ಕದೇವಮಹಾರಾಜನ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಿತಿಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈತನ ರಾಜತಂತ್ರದ ಧುರೀಣತೆಯನ್ನು ಈತನ ಕಾಲದ ಮೈಸೂರು ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಯನ ಅಳ್ಳಿಕೆಯ ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ಈತನೇ ಮೂಲಕಾರಣನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಉಪೋದ್ಭಾತವು ಕವಿಯ ಕವಿತಾಸಾಮರ್ಥ್ಯಪ್ರದ ಶ್ಲೋಕವಾದುದರಿಂದ ಮಂತ್ರಿತ್ವದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಲು ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಈತನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಉದ್ಭಾವಪಂಡಿತನೂ ಕವಿಯೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಈತನು ರಚಿಸಿದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವುವು ಯಾವುವೆಂದರೆ :—

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ :—೧. ಯದುಗಿರಿನಾರಾಯಣಸ್ತವ, ೨. ಯದುಗಿರಿ ನಾಯಕೀಸ್ತವ, ೩. ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನೃಸಿಂಹಸ್ತವ, ೪. ಗೋಪಾಲಸ್ತವ,

^೧ ಬಹುಧಾನ್ಯ ಸಂ|| ಚೈತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ ನಿರೂಪ,

^{೧೦} ನರಸತಿವಿಜಯ,

೫. ರಾಜಗೋಪಾಲಸ್ತವ, ೬. ಪರನಾಸುದೇವಸ್ತವ, ೭. ಮಂಜುಳ ಕೇಶವಸ್ತವ, ೮. ಪಶ್ಚಿಮರಂಗರಾಜಸ್ತವ, ೯. ಏಕಾದಶೀನಿರ್ಣಯ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ೧ನೆಯ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಈತನ ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರವಿಂದಾಗೋವಿಂದ ವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಸಿಂಗರಾರ್ಯನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ:—೧. ಅಪ್ರತಿಮಾವೀರಚರಿತ, ೨. ಚಿಕದೇವರಾಯವಂಶಾವಳಿ, ೩. ಚಿಕದೇವರಾಜವಿಜಯ, ೪. ಚಿಕದೇವರಾಯಶತಕ, ೫. ಕರ್ಣಾಟಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳು.

ಸಚ್ಚಿದ್ರಾಧಿಕಾರನಿರ್ಣಯ (ಸಂಸ್ಕೃತ), ಗೀತಗೋಪಾಲ, ಚಿಕದೇವರಾಯಬಿನ್ನಸ (ಕನ್ನಡ), ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳು ಚಿಕದೇವರಾಜಾಂಕಿತನಾಗಿದ್ದರೂ ಈತನೇ ಮಾಡಿದುವೆಂದು ಪ್ರವಾದವಿದೆ.

ಈ ಕವಿಯು ಉಭಯಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕವಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನೆಂದು ಈತನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದವರು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳುವರು. ಈತನೇ ವ್ಯಂಗ್ಯಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿದನೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವರು.

—ಏತತ್ಪ್ರವಿಕ್ಯತ ಕರ್ಣಾಟಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ—

೧. ಅಪ್ರತಿಮಾವೀರಚರಿತ—ಇದೊಂದು ಅಲಂಕಾರ ಗ್ರಂಥ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಚಂದ್ರಾಶೋಕ, ವಾಮನವೃತ್ತಿ, ಕಾವ್ಯಪ್ರಕಾಶ ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗದ್ಯರೂಪವಾದ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಅವಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಲಕ್ಷ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಲಕ್ಷ್ಯಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿವೃತವಾದ ವಿಷಯಗಳು “ಅಪ್ರತಿಮಾವೀರ”ನೆಂಬ ಅಭಿಧಾನವುಳ್ಳ ಚಿಕದೇವರಾಯನ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುವು

ದರಿಂದ ಈ ಅಲಂಕಾರಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ **ಅಪ್ರತಿಮನೀತಚರಿತನೆಂಬ** ಹೆಸರು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಯ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ಚಿಕದೇವ ರಾಯನ ಜಯಕಾರ್ಯಗಳು ಅತನು ಯುವರಾಜನಾಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದುವಾದುದರಿಂದಲೂ, ಈ ಕವಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕಾವ್ಯರಚನೆಗೆ ಅವಕಾಶವು ಲಭಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾದುದರಿಂದಲೂ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕವಿಯು ಆಸ್ಥಾನಕವಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ರಚಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. (ಗಣೆಯ ಪ್ರಕರಣ ಪದ್ಯ ೧೩).

೨. **ಚಿಕದೇವರಾಜನು ಪಂಶಾನಳಿ**—ಇದು ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರುಗಳ ಚರಿತ್ರರೂಪನಾದ ವಚನಗ್ರಂಥ. ಇದು ಬಹಳ ಮೌಢ್ಯವಾಗಿಯೂ, ರಸಭರಿತವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಯ ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮ ಗದ್ಯಗ್ರಂಥವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಗದ್ಯಗ್ರಂಥವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

೩. **ಚಿಕದೇವರಾಜವಿಜಯ**—ಇದು ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರ ಚರಿತ್ರರೂಪನಾದ ಚಂಪೂಪ್ರಬಂಧ. ಇದು ಬಹು ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಕಾವ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ೬ ಅಶ್ವಾಸಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಅಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟದೇವತಾ ಭ್ಯರ್ಥನ, ಕವಿತಾವರ್ಣನ, ಜಗತ್ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದಿ ಯದುಪರಂತ ಮಂಶ ವರ್ಣನವೂ ; ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾನುರಾಜ, ಚಾನುರಾಜ, ರಾಜರಾಜ. ಚಾನುರಾಜ, ಇಮ್ಮಡಿ ನರಸರಾಜ ಭೂಪಾಲರುಗಳ ಪ್ರಭಾವ ವರ್ಣನವೂ ; ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೇವರಾಜನ ಗುಣವರ್ಣನ, ಪುತ್ರಾಭಿಲಾಷೆ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾಶ್ರವಣ, ಯಾದನಾಚಲಗಮನ, ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣವರಪ್ರದಾನ, ಪ್ರಜಾಪಾಲನಾದಿ ವರ್ಣನವೂ ; ತುರಿಯಾಶ್ವಾಸ ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದವೃತಾಂಬಾದೌಹೃದ, ಕುಮಾರೋದಯ, ಬಾಲಲೀಲಾ, ಲಿಪಿಗ್ರಹಣ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ ವೀಣಾ ಖುರಳೀಶ್ರವನ, ಯೌವನೋದಯಾದಿ ವರ್ಣನವೂ ; ಸಂಚಮಾಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ದೇವರಾಜದ್ವಿಜಯ, ಚಿಕದೇವರಾಯ

ದಿನಚರ್ಯಾದಿ ವರ್ಣನವೂ; ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿವಿಹಾರವರ್ಣನೆಯೂ ಇವೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಕವಿತಾಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಅನೇಕ ಪದ್ಯಗಳು ಅಪ್ರತಿಮವೀರಚರಿತದಲ್ಲಿ ಉದಾಹೃತವಾಗಿವೆ.

ಈತನ ಕವಿತ್ವದ ವಿಷಯವಾಗಿ—“ ಎನಿತಂದನಾಗಿ ಮೆಲ್ಲುವಡೆದ ಸಬುದಂಗಳ ಸೇರುವೆಯಿಂ ಸರಳಮುಂ, ಕರಮೆಸೆವ ಪುರುಳ ಪವಣೆಗೆಯಿಂ ಸರಸಮುಮೆನಿಸಿ ತನಿಸೊದೆಯ ಸೋನೆಯಂತೆ ಇನಿದಂ ಕಿವಿಗಳ್ಗೆ ಕಜಿಗುಮಾತಿರುಮಲಾರ್ಯರ ಬಾಯ್ಡೆ ಜಿಯ ಸರಸತಿಯ ಸೈಪುವಡೆದ ಸಾಹಿತ್ಯಸೌಂದರ್ಯಂ ” ಎಂದೂ,

“ ಈಸಂಧಿತಕವಿಮಂಡಲಾಖಂಡಲರ್ ಪಿರಿದಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಸ್ಮೃತಿಸ್ತೋತ್ರಗ್ರಂಥಂಗಳಂ ಇವಲ್ಲದಿನ್ನುಂ ಸಕ್ಕದದೊಳಂ ಕನ್ನಡದೊಳಂ ಬೇಜಿ ವೇಜಿ ಕಿವಿಗಿನಿದಂ ಸೂಸುವ ಪಲನಗೆಯ ಕಾವ್ಯನಾಟಕಾಲಂಕಾರಂ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಕ ವರ್ಣಕ ಪ್ರಬಂಧಂಗಳಂ ಗಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಿರವಿಸಿ ಪರ್ ” ಎಂದೂ.

ವೃ|| “ ಪಿರಿದುಂ ಪ್ರೌಢತ್ವಮಂ ಪೆರ್ಕಳಿಕೆ ಕವಿವರರ್ ಕಬ್ಬದೊಳ್ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳ್ ಮೇಣ್ | ಕರಮಿಸಾಹಿತ್ಯದೊಳ್ ಬಿತ್ತರಿವೊಡೆ ರಸಮಂ ತಿರ್ಮಲಾರ್ಯಗೆ ಸಲ್ಲುಂ || ತರಣಿದ್ರೋತಂಗಳೇನಾಡನೆ ವಿಧುಮಣಿಯೊಳ್ ನೈದಿಲೊಳ್ ಮತ್ತವಂ ತಾಂ | ಕರಗಿಪ್ಪಂ ಬಿರ್ಚುವಂ ಚಂದಿರನೆ ಉಚ್ಚಾದನರ್ಗಿಂತೊಸರ್ಗುಂ ಮಲರ್ಗುಂ || ” ಎಂದೂ ಮಿತ್ರವಿಂದಾಗೋವಿಂದ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ರಾಜನೃಪಚರಿತಂ—

ರಾಜನೃಪನು ತಿರುಮಲೆರಾಜನನ್ನು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ	
ದಿಂದ ಒಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ..	೧-೪೬
ರಾಜನೃಪನು ಬೇಹಿಗರಿಂದ ಅವನ ಸಪ್ತಾಂಗದ ಇರ	
ವನ್ನೂ, ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಷಾಡ್ಗುಣ್ಯದೈವಕವನ್ನೂ ತಿಳಿ	
ಯುವನು ..	೨-೯
ರಾಜನೃಪನು ಕಾರುಗಹಳ್ಳಿ, ಕನ್ನಂಬಾಡಿ, ತಲಕಾಡು,	
ಅಮ್ಮಚಿನಾಡಿಗಳ ಪ್ರಭುಗಳು ತನ್ನ ವಿಚಾರವಾಗಿ	
ತಿರುಮಲೆರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬೇಹಿಗ	
ರಿಂದ ತಿಳಿಯುವನು ..	೯-೧೫
ರಾಜನೃಪನಿಗೆ ಮೈಸೂರು ನಿಯೋಗಿಯು ಕಳುಹಿದ	
ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯ ವಿವರ ..	೧೫-೨೦
ರಾಜನೃಪನು ತಮ್ಮಂದಿರೊಡನೆ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ	
ಮಾಡುವನು ..	೨೦-೨೩
ರಾಜನೃಪನು ತಾನೇ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾಗಿ	
ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ರಾಯಸದ ವಿಷಯ ..	೨೩-೨೪
ರಾಜನೃಪನೂ, ತಿರುಮಲೆರಾಜನೂ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ	
ದಲ್ಲಿ ಸಮದಂಡಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಪರಸ್ಪರ	
ಮನಸ್ತಾಪ ಉಂಟಾಗಲು ಕಾರಣ	೨೪-೨೫

ತಿರುಮಲೆರಾಜನು ರಾಜನೃಪನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಬೇ		
ಕೆಂದು ಒಳನಾಡ ಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು		
ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸೇನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸುವನು ..		೨೬
ರಾಜನೃಪನು ದೇವದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ		
ಹೋಗುವನು		೨೭
ರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ವರ್ಣನೆ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಿ ..		೨೮-೩೨
ರಾಜನೃಪನು ತಿರುಮಲೆರಾಜನ ದುರಾಲೋಚನೆಯನ್ನು		
ಕೇಳಿ, ಆ ಪಡೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮ್ಮಾಡದೆ ಮೈಸೂ		
ರನ್ನು ಸೇರುವನು		೩೩
ತಿರುಮಲೆರಾಜನು ಮೈಸೂರನ್ನು ಮುತ್ತಲು ಹೆದರಿ,		
ಕೆಸರೆಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕುವನು ..		೩೩-೩೪
ಕೆಸರೆಯ ಕಾಳಿಗ		೩೪-೩೫
ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶ		೩೬-೪೦
ತಿರುಮಲೆರಾಜನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಬಂದ ಒಳ		
ನಾಡ ಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ರಾಜನೃಪನ ಮಗನಾದ ನರಸ		
ರಾಜನು ಸೋಲಿಸುವನು		೪೦-೪೧
ನರಸರಾಜನು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣವನ್ನು ವಶಮಾಡಿ		
ಕೊಳ್ಳುವನೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ತಿರುಮಲೆರಾಜನು		
ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಲಂಗಿಯ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ		
ಪ್ರಾಣಬಿಡುವನು		೪೨
ರಾಜನೃಪನು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಿರುಮಲೆ		
ರಾಜನ ಪತ್ನಿಯಾದ ರಂಗಮ್ಮನನ್ನು ಗೌರವ		
ದೊಡನೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವನು ; ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ		
ದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಲು ಮೊದಲು ಮಾಡುವನು		೪೩-೪೩

ಪದಿನಾಡ ನಂಜರಾಜನ ಪರಾಜಯ	..	೪೬
ಚಾಮರಾಜನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ	..	೪೬
ರಾಜನೃಪನ ಮರಣ	..	೪೬
ಚಾಮರಾಜ ಚರಿತಂ—	..	೪೭-೪೯
,, ದಿಗ್ವಿಜಯ	..	೪೭-೪೮
ಇಮ್ಮಡಿರಾಜರಸ ಚರಿತಂ—	..	೪೯
ಕಂಠೀರವ ನರಸರಾಜ ಚರಿತಂ—	..	೫೦-೫೩
,, ವಿಜಯ ಯಾತ್ರೆ	..	೫೦-೫೨
ದೊಡದೇವರಾಜ ಚರಿತಂ—	..	೫೩
ಗುಣವರ್ಣನೆ	..	೫೪-೫೬
ಪುತ್ರಾಭಿಲಾಷೆ—ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಬಾಲಲೀಲಾಶ್ರವಣ	..	೫೬-೬೪
ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ವರ್ಣನೆ	..	೬೫-೭೦
ಪೂಜಾವಸರದಲ್ಲಿ ದೊಡದೇವರಾಜನ ವರ್ಣನೆ	..	೭೧-೭೪
ದೊಡದೇವರಾಜನ ಮಾನಸಾರಾಧನ ಪ್ರಕಾರ	..	೭೪-೮೦
ಮಾನಸಾರಾಧನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮಪದನಾಥನ ವರ್ಣನೆ	..	೭೭-೮೦
ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿದ ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾ		
ಯರ ಆಲೋಚನಾ ರೀತಿ	..	೮೧
ಭಗವದ್ವೈಭವ ವಿನರಣ	..	೮೨
ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ	..	೮೩-೮೪
,, ಸಮುದಾಯಾರ್ಥ	..	೮೪
,, ಪಟ್ಟಾರ್ಥ	..	೮೪
,, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾಭ್ಯಾಸದ ಸಂಗ್ರಹಾರ್ಥ	..	೮೪-೮೭

ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಯೋಗಗಳ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟಾರ್ಥ .. ೮೭-೮೮
ಯಾದವಾಚಲಗಮನ—ಯಾದವಾಚಲದ ದಾರಿಯ ಮತ್ತು

,, ನೆಲಗಾಡ ವರ್ಣನೆ .. ೮೯-೯೦

ಮೇಲೋಗ್ಗಟಿಯ ಪ್ರವೇಶ .. ೯೦

ಯಾದವಾಚಲದ ಸಿರಿವೀದಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ

ವರ ವರ್ಣನೆ .. ೯೩-೯೫

ದೇವಸ್ಥಾನದ ಗೋಪುರದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವಾತವಕಿಗಳ ಸಿರಿ

ವಾತುಗಳು ಮತ್ತು ಅಷ್ಟತೀರ್ಥಗಳ ವರ್ಣನೆ .. ೯೫-೯೭

ದೇವಸ್ಥಾನದ ವರ್ಣನೆ—ಒಳಪ್ರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ

ಮಾಡಿದ ದೇವರುಗಳ ವರ್ಣನೆ :—

೧. ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕರು .. ೯೭

೨. ಪನ್ನೀರಾಱ್ವಾರುಗಳು .. ೯೮-೯೯

೩. ಸುದರ್ಶನ ಕಾಂಚೀಪೂರ್ಣರು .. ೯೯-೧೦೦

೪. ಯದುಗಿರಿನಾಯಕಿಯ ವರ್ಣನೆ .. ೧೦೦-೧೦೩

,, ಸ್ತುತಿ .. ೧೦೩-೧೦೫

೫. ಗಜೇಂದ್ರವರದರ ವರ್ಣನೆ .. ೧೦೫

೬. ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ವರ್ಣನೆ ೧೦೫-೧೦೬

,, ಸ್ತುತಿ .. ೧೦೬-೧೦೭

ದೇವಸ್ಥಾನದ ರಂಗಮಂಟಪದ ವರ್ಣನೆ .. ೧೦೮-೧೦೯

ತಿರುನಾರಾಯಣರ ದಿವ್ಯಾಂಗಗಳ ಸಮುದಾಯ

ಶೋಭೆಯ ವರ್ಣನೆ .. ೧೦೯-೧೧೨

ತಿರುನಾರಾಯಣರ ಸ್ತುತಿ—ದಿವ್ಯಾವಯವಂಗಳ ಚರಿತ್ರೆ ೧೧೨-೧೧೩

ದಿವ್ಯಾವಯಂಗಳ ಸೌಂದರ್ಯ .. ೧೧೩-೧೧೬

ಶ್ರೀನಾರಾಯಣ ವರಪ್ರದಾನ .. ೧೧೬

ಚೆಲ್ವರಾಯನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿ ಎಣಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ..	೧೧೬-೧೧೮
ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ಮನೆ ಮತ್ತು ಶರೀರ ಮುಂತಾ	
ದುವುಗಳ ವರ್ಣನೆ	೧೨೦-೧೨೪
ರಾಜ ಮತ್ತು ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ಸಲ್ಲಾಪ,	
ರಾಯನ ಬಹುಮಾನ ಇತ್ಯಾದಿ ..	೧೨೪-೧೨೭
ಚಿಕದೇವರಾಯನ ಜನನ	೧೨೭-೧೩೬
ಅನ್ಯತಾಂಜೆಯ ದೌಹೃದದ ವರ್ಣನೆ ..	೧೨೮-೧೩೦
ಕುಮಾರೋದಯ ಮತ್ತು ಪುತ್ರಜನ್ಮಮಹೋತ್ಸವ	
ವರ್ಣನೆ	೧೩೦-೧೩೨
ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಪಾಟಿಯಿಂದ ಜಾತಕಫಲ ..	೧೩೨-೧೩೪
ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸಿದ ಅಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗ	
ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಲಕ್ಷಣ	೧೩೪-೧೩೫
ಚಿಕದೇವರಾಯನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಅವಯವಾರ್ಥ ..	೧೩೬
ಚಿಕದೇವರಾಯನ ಬಾಲಲೀಲೆಯ ವರ್ಣನೆ ..	೧೩೬-೧೩೮
,, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ :— ,, ..	೧೩೮
,, ಲಿಪಿಗ್ರಹಣ ,, ..	೧೩೮
,, ವಾಚನಾರ್ಥಗ್ರಹಣ ,, ..	೧೩೯
,, ಪುರಾಣಪರಿಶ್ರಮ ,, ..	೧೩೯-೧೪೧
,, ವೀಣಾಪರಿಶ್ರಮ ,, ..	೧೪೧-೧೪೫
,, ಮುರಳಿ ಪರಿಶ್ರಮ ,, ..	೧೪೫-೧೪೭
ಅನಂತರ ರಾಜನ ಆಲೋಚನಾ ಪ್ರಕಾರ ..	೧೪೭-೧೪೮
ಚಿಕದೇವರಾಯನ ಯೌವನೋದಯ ..	೧೪೮
ಮುಂದಣ ಚರಿತ್ರೆ	೧೪೯-೧೫೦

ದೇವರಾಜನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ, ಉಪದೇಶ	..	೧೫೦-೧೫೧
ದೇವರಾಜ ಚರಿತೆ—	..	೧೫೧
ದೇವರಾಜ ಗುಣವರ್ಣನೆ	..	೧೫೨
ಯುವರಾಜ ಚಿಕದೇವರಾಯನ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆ		೧೫೩

॥ ಶ್ರೀರಸ್ತು ॥

ಚಿಕದೇವರಾಯ ನಂಶಾವಳಿ

— 0 —

ರಾಜನ್ಯವಚರಿತಂ

ಸ್ವಸ್ತಿ, ಸಮಸ್ತಭೂಮಾಂಡುಲಪುಣ್ಣರೀಕರ್ಣಿಕಾಯಮಾನ ಕನಕಾ
ಚಲದಿಶಾಸರ್ಯನ ಪರಿಕರ್ಮಾಲಂಕಾರ್ಯಾಣ ಭಾರತವರ್ಷಮಾಂಡುನಾಯಿತ
ಭರತಖಣ್ಡೋದ್ವಿಜ್ಞವೈಭವೋತ್ತಮಾರ್ಣಾಯಿತ ಕರ್ಣಾಟದೇಶದೊಳ್
ಕಾನೇರೀದಕ್ಷಿಣತೀರದೊಳನತಿದೂರದೊಳೆಸೆನ ಮಹೀಶೂರಪುರದೊಳ್
ಸಕಲ ಸಾಮಾನುಕೋಟೀರಕೋಟೀಮಣಿಘೃಣಿಚಿತ್ರತಪದರಾಜೀವನೇನಿಸಿ
ರಾಜಸ ಚಾನುರಾಜಂಗೆ ಚತುರತೆಗೊಲ್ಲು ಮೆಯ್ಯೆತ್ತು ಬಟಾಸಲ್ವ
ನಾಲ್ಕುಮುಪಾಯದಂತೆಯುಂ, ತಮ್ಮಿ ತಾಮೆಳಸಿ ಬಂದ ಚತುರ್ವರ್ಗ
ದಂತೆಯುಂ, ಈತನ ಸತ್ಯಾದಿಗುಣಂಗಳಿಂದೆ ದಶರಥಂಗೆತ್ತು ಮತ್ತಮೊಗೆದ
ನಾರಾಯಣನ ನಾಲ್ಕೈಯ್ಯಂತೆಯುಂ, ಈತನ ಸೇನಾಧೂಳಿಗಳ್ಳಿ
ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಲಿಂದೊಡಲ್ಪಡೆದೇಪ್ಪಂದ ನಾಲ್ಕಡಲಂತೆಯುಂ, ನೆಗಟ್ಟಿವೆತ್ತ
ನಾಲ್ವರ್ ಕುವರರೊಳಂ ಪಿರಿಯಂ ಎಲ್ಲಾರಾಯರ್ಗಂ ಪಿರಿಯನೆನಿಸಿ **ರಾಜ**
ನ್ಯಪಂ ನಿಜಕುಲಕ್ರಮಾಗತಕ್ಕಿ ತಿಯೊಳನುಜರ್ವರಸರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರೆ—

ಅತ್ತಲುತ್ತರದೇಶದೊಳ್ ತುಂಗಭದ್ರಾತೀರದೊಳ್ ವಿದ್ಯಾನಗರಿಯ
ನಾಳ್ವ ಹರಿಹರ ಬುಕ್ಕರ್ ನೊದಲಾದ ಕುಟುಂಬರಾಯರನನ್ನರದೊಳರಸು
ಗೆಯ್ದ ತುಳವಕುಳದೀಶ್ವರ ನರಸ ವೀರನರಸಿಂಗ ಕೃಷ್ಣಾಚ್ಯುತರೆಂಬ
ರಾಯರೈವರ ತಜುನಾಯಿಂ ಮುದದೊಳೆಳೆಯಂ ಮೊಜ್ಜಿದ ಸದಾಶಿವರಾ
ಯಂಗೆ ಸೇನಾನಿಯೆನಿಸಿದ ಅಂಧ್ರಕುಲದ ರಾಮರಾಜಂ ನಿಜರಾಜಂಗೆ ದ್ರವಿ
ಡಾನ್ಧ್ರಕರ್ಣಾಟಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಸಾರ್ಚಿ, ಪತಿಕಾರ್ಯದೊಳರ್ದಿತಪ್ರಾಣ

ನೆನಿಸಿ, ಒರ್ಮೆಯು ತರದಿಗ್ವಿಜಯದೊಳುದ್ವೃತ್ತಯವನಸೇನಾಚಕ್ರಮನೊ
 ಕ್ಕುಲಿಕ್ಕೆ ಯಶಶ್ವೇಷನಸ್ಸಿನಂ ; ಅವನನುಜಂ ಎರೆದಿನ್ಮುರಾಜಂ ಅಂದಿ
 ನಾಜಿಯೊಳಬಾಡುಬಾಡರನೊಡಗೊಂಡು ಊರ್ಗೆ ನಡೆತಂದಾಳ್ವನ ಸಿರಿ
 ಗೆಳಸಿಯವನಂ ಭಂಗಿಸಿ, ತಾನೆ ರಾಯನೆನಿಸಿದಳುಗಜ್ಜದಿಂದಾವಿದ್ಯಾನ
 ಗರಂ ಕಿಜುದುಂ ದಿನಕ್ಕೆ ತುರುಸ್ಪುರಂದಟಾಯಲೊಡಂ, ಅಲ್ಲಂ ಪೆನಗೊಂ
 ಡೆಗೆಯ್ದುಂ ದು ಒಂದೆರಟ್ಟುರಿಸಮಿದು ಪೊಂದಿ ಪೋಸಾಗಳ್—ತನ್ನ ಮೂವ
 ಕುರ್ವರರೊಳ್ ಮೊದಲಿಗನಾದ ಶ್ರೀರಂಗರಾಜನಂ ಪೆನಗೊಂಡೆಯೊಳಟ್ಟು
 ತಂಗೆ ತೆಲುಂಗನಾಡೊಡೆತನಮಂ, ಎರಡನೆಯ ರಾಮರಾಯನಂ ಶ್ರೀರಂಗ
 ಪಟ್ಟಣದೊಳಿರಿಸಿಯನಂಗೆ ಕರ್ಣಾಟದೇಶಾಧಿಪತ್ಯಮಂ, ಮೂಜನೆಯ
 ವೆಂಕಟಪತಿರಾಯನಂ ಚನ್ನಗಿರಿಯೊಳಟ್ಟು ಆತಂಗೆ ತುಂಡೀರ ಚೋಳ
 ಪಾಂಡ್ಯ ಮಂಡಲೇಶ್ವರತ್ವಮನಿತುಂ. ಇವರೊಳ್ ಶ್ರೀರಂಗರಾಜಂ ಅಪು
 ತ್ರನಾಗಿ ಬದಿಲಮನೈದಲೊಡಂ ; ಆವೆಂಕಟಪತಿರಾಯಂ ಪೆನಗೊಂಡೆಯೊ
 ಳ್ದೆಳೆಯಂ ಪರಿಸಾಲಿಸುತ್ತರೆ—

ಇತ್ತಲೀರಾಮರಾಜಂ ಕೆಲವುಂ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಾಲಧರ್ಮಮನೆಯ್ವಿ
 ದ ಬಟಾಕ ತಿರುಮಲೆರಾಜಂ ಮೊದಲಾದ ಅವನ ಕುಮರರ್ ಶ್ರೀರಂಗಪ
 ಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ರೇಮಟಿವೆಂಕಟಯ್ಯನೆಂಬ ತಮ್ಮ ದಟನಾಯನಿರಿಸಿ ತಾಮೆಳವ
 ರಯದವರಾದುದಜುಂದೆ ಪೆನಗೊಂಡೆಯಂ ಪೊದಿ ಕಿಜುಯಯ್ಯನ
 ಬಟಾಕೊಳಿದು ಬಳೆದರ್.

ಬಟಾಕ್ಯಾವೆಂಕಟಪತಿರಾಯಂ ಮಧುರೆಯ ವೀರಪ್ಪನಾಯಕನೊಳ್
 ಮುನಿದು - ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆದು, ಪಾಣ್ಡ್ಯಮಾಣ್ಡುಲದ ಮಧುರಾಪುರಮಂ
 ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ; ಆ ವೀರಪ್ಪನಾಯಕಂ ಭೇದೋಪಾಯಮನವಲಂ
 ಬಿಸಿ, ರಾಯನ ಸೇನಾನಾಯಕರ್ಗೆ ದ್ರವ್ಯಭೂಷಣಂಗಳಂ ಕಳುಪ
 ಲೊಡಂ ; ಈ ತಿರುಮಲೆರಾಜನಾಲಂಚಮಂ ಕೊಂಡದರ್ಕೆ ವಿವೇಕದೊಡನೆ
 ತನ್ನಮಂ ಕೀರ್ತಿಯುಮಂ ಸುಕೃತಮುಮಂ ಮಾಣು ತಂದೆಯುಮಾ

ಳ್ಳುನುಮಪ್ಪ ಕಿಜುಯಯ್ಯನೊಳ್ ಗೆಂಟುಗೊಂಡು ತನ್ನ ಕರಿತುರಗಪದಾ
ತಿಗೆಳ್ಳಿರಸತ್ತಣಿಂ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದನೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಬರಲೊಡಂ ;
ಅದಂ ಕೇಳ್ವ ರಾಜನ್ಯವಂ ತನ್ನನುಜಸೇನಾನುಹಾಮಾತ್ಯಮಿತ್ರರೊಡ
ನಾಳೋಚಿಸಿ ನಿಶ್ಚಯಂಗೈಯ್ದು— ಈ ಪಿತ್ರಘಾತಿಯನೀಪಟ್ಟಣದಿಂ ಪೊಜ
ಮಡಿಸವೇಟ್ಟುಂ, ಅದರ್ಕಿವನ ಸಪ್ತಾಂಗದಿರವನಾರೆಯ್ವನೆಂದು ಗೂಢ
ಚಾರರಂ ಪ್ರಣಿಧಿಗಳುಮಂ ಕಳುಪುವಿನಂ ; ಅವರ್ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಂ ದಿನ
ಮಿದುರ್ ಮಗುಟ್ಟಾಳ್ವನೆಡೆಗೇಟ್ಟುಂದು ಒಳಬಲಗದೊಳ್ ಕೆಯ್ಯಗಿದು
ಬಿನ್ನಸುಂಗೈಯ್ದರ್. ಅದೆಂತೆನೆ :—

ದೇವ ! ಚಿತ್ತೈಸು. ಅಪೊಜಲಂ ಬಳಸಿ ಬಲ್ಲೊಜಿ ಕಲ್ಲೊದಧಿ
ಯಂತಿರ್ತಡಿಯಂ ಕೈಗಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮಿ ಬರ್ಪೂರ್ವಿಗಳಿಂ, ಕಟ್ಟುಜದಿಂ ಪರಿವ
ನೀರೊನ್ನಲೊಳವೊಯ್ಲ ಕೋಲಾಹಲಂಗಳಿಂದೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳೊಗೆದು ಸು
ಪ್ರನೆ ಸುತ್ತಿ ಗರ್ತದಂತಿರುವ ಮಹಾವರ್ತಂಗಳೆಂ, ತಿಮಿತಿಮಿಂಗಿಲಂಗಳಂ
ಕೆಳೆಗೊಳ್ಳ ಪೆರ್ಮಿನ್ಗಳ ಬಾಳಚಳನದಿಂ ಕರೆಗಣ್ಮನ ಕರ್ಮಡುವಿನೆಡೆ
ಯೊಳ್ಳಡದಡಿಸಿ ನಾನೆಯೊಳಡಿಕಿಜುದ ಜನದಾರ್ತನಿನದಕೋಲಾಹಲದಿಂ
ದಿತ್ತಣಿನತ್ತಣಿಂ ಪಾಜಲರಿಯದೆಂಕೆಯಲುಂಕಿಯಳವಲೊಡೆಯೊಳ್
ಪಡಲ್ಪಡುವ ಪಲವಕ್ಕಿಗಳ ನೊತ್ತಮುಂ ತುತ್ತಲೆಂದು ಸಿಡಿನ ಸೀರ್ಮಿನ್
ಗಳಿಂ, ನೀರ್ಗುಡಿಯಲ್ಪಿಟುವುರ್ಕನೆಗಳ ಸೊರ್ಕಿನ ಸೊವಡಂ ಸವಿದು
ಕನಲ್ದು ಕಾದುವ ನೀರಾನೆಗಳಿಂ, ಮಹಾಹ್ರದಂಗಳಂ ಮುನ್ನೀರ್ಗಿತ್ತು
ನೀರನೀಂಟುವ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ಗಳನಾನೆಯೆಂದು ಬಗೆದು ನುಂಗಲಂಗಳಿವ
ನಕ್ರಂಗಳಿಂದತಿಭೀಕರಮೆನಿಸಿಯಲಂಘನೀಯವಾಗಿರ್ಪುದು. ಅದಜ ಒಳ
ವಳಯದ ಕೊಂಟಿ ಸುರಪುರದ ಸಾಲೌನ್ಯತ್ಯಮಂ ಕೀರ್ಪಿಂಯ್ಯಲೆಂದು
ಬಳೆದಿರ್ಪುದು. ಅಲ್ಲಿಯ ಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆಗಳೊಳರ್ಪ ಕಾವಲನರ್ಗಿ ಸೂರ್ಯ
ಮಣ್ಡಲಂ ಮಂಡೆದೆಯೊಳದೊಡಮಡಿಗೊಂಟಿಯುಂ ಪೊಡೆದು ಪೊ
ಡೆದು ಸಿಡಿನ ಪೊಜಿಯ ತೆರೆಯ ಸೀರ್ಪನಿಗಳಿಂ ನನೆದಾಶೀತೋಷ್ಣಂಗಳ್ಳ

ಸಂಗಿಯು ಸೊಗದೊಳರ್ಪರ್. ಆಳ್ವೆರಿನೆಲಗಟ್ಟುಗುಟ್ಟುಳ್ ನಾಗಭುವ
ನದಿಂ ನಾಕಲೋಕಂಬರಂ ಮೀಜು ಬಳಿದ ಕೋಂಟೆಯನಳಿನಾಗಳ್ ಬರೆದ
ಸ್ವರ್ಗಮರ್ತ್ಯಸಾತಾಳಂಗಳಳತೆಗೆಜ್ಜಿಗಳಂತಿರ್ಪುವು. ಸುತ್ತಣ ಕೊತ್ತಳಂ
ಗಳ್ ಗೋತ್ರಾಯ ವಜ್ರಹತಿಗಳ್ಳಿವಂದು ರಂಗೇಶನಂ ಮಜ್ಜಿವೊಕ್ಕು
ಶತಸ್ಥೀನ್ಯಾಜದಿಂ ಕೌಮೋದಕೇಮುದ್ರೆಯಂ ವಹಿಸಿ ನಿರ್ಭಯಂಬೆತ್ತ
ಕುಲಾಚಲಂಗಳಂತಿರ್ಪುವು. ಆಚೌವೀಧಿಯೊಳೆಸೆವ ಪೊನ್ನ ರನ್ನದ ನೆಲೆ
ನಾಡಂಗಳ್ ರಂಗೇಶನಂ ಸೇವಿಸಲಿಟುತಂದ ವೈಮಾನಿಕರ ದಿವ್ಯವಿಮಾನಂ
ಗಳಂತಿರ್ಪುವು. ದಿವ್ಯವಿಮಾನ ಮಣ್ಣುಪ ಪ್ರಾಕಾರಗೋಪುರಂಗಳಿಂದೆಸೆವ
ದೇಗುಲಂ ವೈಕುಣ್ಣದಂತಿರ್ಪುದು. ಅಲ್ಲಿ ಶೇಷತಲ್ಪದೊಳ್ ಪವಡಿಸಿದ
ಶ್ರೀರಂಗನಾಥಂ ವೈಕುಣ್ಣಪತಿಯಂತಿರ್ಪಂ. ಅಂತಿರ್ಪ ಪುರವರಮಂ
ಪೊಜ್ಜಿನರಸನಿರವುಂ, ಅವನನುಚರರ ಪರಿಯುಂ, ಅವನ ಸೇನಾನಿಯ
ನಯಮುಂ, ಅವನ ಮಿತ್ರರ ಚರಿತ್ರಮುಂ, ಅವನಮಾತೃರ ಕೃತ್ಯಮುಂ
ಅತ್ಯಂತ ವಿಚಿತ್ರಮಾಗಿರ್ಪುದು. ಅದಂ ದೇವರಡಿಯೆಡೆಯೊಳ್ ಬಿನ್ನ ವಿಪೊಡೆ
ಮಗೆ ಅಳ್ಳು ತೋಜುತಿರ್ಕುಮೆಂದವರ್ ಪಿಂದೆಗೆಯಲೊಡಂ ;

ಈ ರಾಜನ್ಯಪನವರೊಳ್ ದಯಾವಲೋಕನಮಂ ಸುಲಿಸಿ—
ಅಪ್ರಿಯನಾದೊಡಂ, ಗ್ರಾಮ್ಯನಾದೊಡಂ, ಪಟುನಾದೊಡಂ, ಪರಿಹಾ
ಸನಾದೊಡಂ, ಚುನ್ನನಾದೊಡಂ, ಜುಗುಪ್ಸೆಯಾದೊಡಂ, ಇರ್ದುದನಿ
ರ್ದಂತರಸಂಗೆ ಒಳಬಲಗದೊಳಜುಪುವುದೆ ದೂತರ್ಗೆ ನೀತಿ. ನೀಮ
ದಜುಂ ಬಿರ್ಚದೆ ಬಿತ್ತರಿಪುದೆಂದಾಣತಿಯಿರುವುದುನುನರ್ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರ
ದೆಂತೆನೆ :—

ಆರಾಯಂ ಚೆಲ್ವಂ ಪಡೆದ ಕಡುಪಿಂ ಮಡದಿಯರ ಮೆಯ್ಯೂಟೆದೊ
ಳೆಡೆವಿಡದಿರ್ದು ಕಂಟಕಶೋಧನ ಪ್ರಜಾಪಾಲನ ದಂಡಯಾತ್ರಾದಿ ಕ್ಷಾತ್ರ
ಸ್ವಭಾವಕರ್ಮಮಂ ತತ್ತದಧಿಕಾರಿಗಳೊಸ್ತಿಸಿರ್ಪಂ. ಅನುಚರರುಂ ವೆಣ್ಣೂಟೆ
ದೊಳ್ ನೆರನೆನಿಸ್ಸ ವೃಷ್ಯಾಪಧಮಂತ್ರತಂತ್ರಘಟಿಕಾಮೂಲಿಕಾಸ್ತ್ರಕ್ಕಂ

ದನಾದಿ ವಸ್ತುಸಂಪಾದನನಿಪುಣರೆನಿಸಿ ವಿಟವಿದೂಷಕಪ್ರಾಯರಾಗಿ ಪರ್. ಸೇನಾನಿ ಆನೆಕುದುರೆಕಾಲಾಳ್ಗಳನೊಟ್ಟುಗೆಯ್ದು ದಂಡೆತ್ತುವ ಯತ್ನಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನಾಳ್ವನಂ ಬೇಂಟೆಯೊಳ್ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಬಸಂಗೆಯ್ದು ಪೆನೆಂದು ದಡಿವಲೆಗಳಂ ಬಡಿಕೊಲ್ಲಂ ಅಂಟುಗಳೆಗಳಂ ಕಾಲ್ಗಣ್ಣೆಗಳಂ ಗಿಡುಗಸಾಳುವಜಾಯಿಲಂಗಳಂ ದೀಹದ ಮಿಗವಕ್ಕಿಗಳಂ ತರಿಸಿರಿಸಿ ಪರಿಕಿಪ ವ್ಯಾಪಾರದೊಳ್ ಬೇಡವಡೆಯೊಳೊಡವೆರೆದಿಪರ್. ಮಿತ್ರರೊಳುತ್ತಮುರ್ ಈಯಿರ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲೆಂದು ಪಲರ್ನೆ ತಿಳಿಸಿ ತಮ್ಮನುಡಿ ಬಜಡಾದುದುಂ ಬಗೆದೆಗೆದಿಪರ್. ದುರ್ಮಿತ್ರರೊಳ್ವಸನಾಸಕ್ತಿಯಂ ಮಚ್ಚಿ ಮಚ್ಚಿ ಮನಂಗೊಂಡು ಕೊಂಡಾಡಿ ತಾನುಮಿದುಂಜೊಳಟ್ಟು ಮುಟ್ಟುಂಗಿ ಪರ್. ಮಂತ್ರಿಗಳೀರಾಜಸೇನಾನಿ ಪರಿಜನಂಗಳಿರವನಾರಯ್ಯ ತಾನುಂ ದಂದುಡಿಪುರ್ ದೇ ಪರಮಲಾಭಮೆಂದು ತಮ್ಮಿಷ್ಟದೇವತೆಗಳೆಗೆ ನಂದಿಸಿ ಅನರಬಿಗಜ ಮನನುಮೋದನಂಗೆಯ್ಯತೆ ಹಿತಾಹಿತಚಿಂತೆಯನುಡಿದಿ ಪರ್. ಕಾಯಸ್ಥಪ್ರಾಡ್ವಿನಾಕಾದಿ ವಿವಿಧಾಧಿಕಾರಿಗಳುತ್ತೋಚವಂಚ ನಾದಿಗಳಿಂದೆದೆಗೆದಿಗರ್ವಿಸುವ ತೆಜುಗೆ ಬೇಡಿಗಿ ಬಿರಾಡ ಬಿಟ್ಟಿಗಳಟ್ಟುಳಿಯಿಂ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಕಿಡಿಪರ್ — ಎಂದು ನುಡಿದು ಒರ್ವಂ ಸುಮ್ಮನಿರೆ ; ಪೆಜತೊರ್ವಂ ಬೇಹಿಗನಂತೆಂದಂ :—

ಜೀಯ ! ಚಿತ್ತವಿಸು. ಇವರಿರವಂ ಕೇಳ್ವದರಿದಾದೊಡಂ ಸೈರಣೆಗೊಂಡಾಳಿಪುದು. ಪೌಟ್ಟಿಜಿಯುಣಿಸಿಂಗೆಂದು ತೆಲುಂಗರಡಿಗನನೆಯೊಳ್ ತುಪ್ಪುಟ್ಟಿತ್ತು ಕತ್ತರಿಸಪಲವಕ್ಕಿಗಳುಲಿಗೇಳ್ವ ಪವಡಿಪರ್. ಬಟಿಕೊಲೆಗಿಂಡದೊಳ್ ಸುಡುವ ಪಟಗಂಡದ ಪೊಲಸುಗಂಪಿಗೆ ಪೇಸಿದಂತೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳ್ ಮೂಗುವಿಡಿದು ಸಂಧ್ಯಾಜಪಮನೊಡರಪರ್. ಉಣ್ಣಾಗಳ ಕಟನೆಯೋಗರಮುಂ ಕಾಯ್ಚಿಟ್ಟಡಿ ಕಜ್ಜಾಯಂಗಳುಮಂ ಕಳೆದು, ಪಾಲ್ಮೊಸರ್ಗಳಂ ಪಟಾದು ಕರುಳ್ ಬಾಡು ಮಿದುಳ್ಳಂ ತಿಂದು ಬಸಿನೆ ತ್ತರನೀಂಟೆ ಬಿಜಿತು ಬೀಗಿ ತೇಗಿಯುರ್ಕಿ ಸೊರ್ಕಿ ಪೆರ್ಕಳಿಸುವರ್.

ಬಲುಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕಪೊತ್ತಂ ಕೋಲುತಗರ್ಗಳ ಜೂದುಗಳೆಗದೊಳ್ ಕಳೆದು
 ಅಲ್ಲಿ ಸೋಲ್ತುದಂ ತಂತಮ್ಮಡಿಗವನೆಗಂ ತಮ್ಮನೆಹಿಗರ ಮನೆಗಂ ತಾಮೆ
 ಕೊಯ್ದು ಪರ್ಚುಗುಡುವರ್. ಸಂಜೆಯೊಳ್ ಮಿಗವೇಂಟೆಗಾಱರ್ ಪಂದಿ
 ಮೊಲ ಪುಲ್ಲಿ ಮುಜಿ ಸಾರಂಗಂಗಳ್ ಮೊದಲಾದ ಮಿಗಂಗಳಂ, ಪಕ್ಕಿ
 ವೇಂಟೆಗಾಱರ್ ಸೋಗೆ ಲಾವುಗೆ ಗವುಜು ಗೀಜುಗ ಗೊರವ ಪಾರಿವ
 ಗುಬ್ಬಿ ಕರ್ಬಕ್ಕೆ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಗಳ್ ಮೊದಲಾದ ಪಕ್ಕಿಗಳಂ, ನೀರ್ವೇಂಟೆಗಾ
 ಱರ್ ಮಿನೇಡಿ ಯಾಮೆಗಳ್ ಮೊದಲಾದ ಜಲಚರಪ್ರಾಣಿಗಳಂ, ಕಿಜು
 ವೇಂಟೆಗಾಱರ್ ಇಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಲಿ ಮೊದಲಾದ ಬಿಲಚರಪ್ರಾಣಿಗಳಂ ತಂದು
 ಮುಂದಿರುವುದುಂ—ಅನಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಪರಿಕಿಸಿಯವಜ್ಜಿಗಳ್
 ಸಾರಮನಜುತು ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು, ಅನಂ ತಂದವರ್ಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಮಂ ಕೊಟ್ಟು
 ಮನ್ನಿಸರ್. ಮತ್ತಮೇಂ? ಊರ್ವಂದಿಯಂ ತಂದವಂಗೂರುಂಬಲಿಯನೀ
 ವರ್ ; ಕುಜಿಯಂ ತಂದವಂಗೆ ತೆಜುಗೆಯಂ ಮನ್ನಿಸರ್ ; ಗೆಂಡೆಮಾನಂ
 ತಂದವಂಗೆ ದಂಡಿಗೆಯನಿಕ್ಕುವರ್ ; ಉಡುವಂ ತಂದವಂಗೆ ಕೊಡಿಗೆಯಂ
 ಕುಡುವರ್. ಇನಿತಜುಂ ತಣಿಯದೊಂದೊಂದು ದೆವಸಂ ತಾಮೆ ಏಲಾ
 ಸದಿಂ ತಮ್ಮ ನೇಹಿಗರ್ವರಸು ಬೇಂಟೆಗೊಳವಿಗಳಂ ತಳೆದು ಪೋಷಮಟ್ಟು
 ದೇಗುಲದ ಗೋಪುರಪ್ರಾಕಾರಮಂಟಪವಿಮಾನಂಗಳೊಳ್ ನೆಲಸಿರ್ಪ
 ಕಿಜುವಕ್ಕಿಗಳನೂದಿ ಮಿಂಟೆಗಳಂದಿಟ್ಟು ಕೆಡಸಿಯವಜ್ಜಿಳೊಂದೊಂ
 ದು ಗರ್ಭಗೃಹಮಂ ಪೊಕ್ಕೊಡಂ ಬಿಡದೆ ಸಿಡಿದಲೆಯಿಕ್ಕಿ ತಂದು ಅವು
 ಸ್ವಾರ್ಜತಂಗಳಾದುದಜುಂದತಿಸ್ತ್ರೀತಿಯಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಸತಿಸುತಹಿತರೊಡ
 ವೆರಸುಣ್ಣರ್. ಇಂತೆತ್ತಾನುಮೊರ್ಮೆ ಸವನಿಸದೆ ಪೋಪುದೆಂಬ ತಳ್ಳಂ
 ಕದಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳೆ ಸಾಕುವ ಕೋಲು ಹುಂಜ ಮುಜು ಮೊಟ್ಟೆ
 ಗಳುಮಂ, ಪಂದಿಯ ಸಲಗ ಮುಜುಯೆಡೆಮುಜು , ಕಿಜುವಜುಗಳುಮಂ
 ಲಾವಣಿಗೆಗೊಂಡು ಪದುಳದಿನಿರ್ಪರ್. ಊರೂರ್ಗಳಂ ತರ್ಪುಲುಪೆಗಳ
 ಪಣ್ಣಾಯ್ಬರ್ಬೆಳನೀರ್ಗಳಂ ಕಸನೆಂದು ಮಾಣಿಸಿ ಮಿಗವಕ್ಕಿಗಳ್, ತರ್ಪು

ದಿಂದು ನಿರವಿಸುವರ್. ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ ಅವರ ಅಂಗಳಂಗಳಾವಗಂ
 ಕೊಯ್ತೆಡೆದುಗಿದ ಪಸಿದೊವಲ್ಲಳಂ, ಪಟಯಿಲಾಗಳಂ, ಗಿಳಿಯ ತುಪ್ಪು
 ಲ್ಲಳಂ, ಪಂದಿಯ ಮೆಯ್ಯವಿರ್ಗಳಂ, ವಾಂಸಮಂ ಸಂಸ್ಕರಿಸಲ್ಪೆಡೆವಿಡದಿಡಿ
 ದೆಡೆಯೊಳುದಿರಿಸಿನವುಡಿಗಳಿಂದೆಸೆವ ಪಂಚವರ್ಣದ ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳಂ,
 ಇರ್ತರದೊಳ್ಳಟ್ಟಿದ ನೇಣ್ಣೊಳೊಳ್ ನೇಲ್ದೊಣಗುವ ಕೆಂಗಂಡದ ಚಿಗು
 ದೊರ್ವರಣದಿಂ, ಕಿಜುನರದೊಳ್ ಕೋದು ಬಿಗಿದು ಜೋಲ್ವೆಳಮಿಾನ್ಗಳ
 ಸರದ ಮುತ್ತಿನ ಲಂಬಣಂಗಳಂ, ನಿಡುಗರುಳ ಪನಳದ ಸರಂಗಳಂ,
 ದೀಹವಕ್ಕಿಗಳಂಚರದ ಕೊಳಲ್ಮೊಗಬೀಣೆಗಳಿಂದರೆವಜುದೂರ್ವಂದಿಗಳ್
 ಚೀಜುವ ದನಿಯ ಬುರುಗುಗಳಂ, ಪುಂಜಗಳುಗ್ಗಡಣೆಯ ಕಾಳೆಗಳಿಂದರೆ
 ಗೊರಲನರಿನೆಡೆಯೊಳ್ ಪೊಡವಿಯನೊದೆನಾಡುಕುಜಂಗಳ ಮುರಪುಟನಿನ
 ದದ ಮುರಜಂಗಳಂ, ಪುಜಾದಿರಿಸಿದೀಚಲ್ಪುಟುಕೆಂಜಿಗಳ ಲಾಜಾಕ್ಷತೆ
 ಗಳಂ, ಪಜುದು ಕಿತ್ತು ವರ್ಗಿಗಳ ನಡುಗಜಂಗಳ ದರ್ಭೆಗಳಿಂದಾಮೆ
 ಯೋಡ ಕಪ್ಪರೆಯೊಳ್ ತೀವಿದ ಬಸೆಯ ಹೋಮುದ್ರವ್ಯದಿಂ, ಪೊಸನೆತ್ತ
 ರೋಕುಟಾಯಿಂ--ಪಾಪಕನ್ಯೆಯ ಮದುಮೆನುನೆಯಂತಿರ್ಪುವು. ಮತ್ತಮು
 ವರ ಪಸುಳೆಗಳ್ ಪಕ್ಕಿಯ ಸಿಡಿದಲೆಯೊಳ್ ತಿಜುಕಲ್ಲಾಟಮಂ, ಕೈಕಾ
 ಲ್ಗಳೆಲುಗಳನುಡಿನೆಡೆಯೊಳ್ ಕೋಲಾಟಮಂ, ಕೀಜು ಪಾಜು ಬವಣಿ
 ಗೊಂಬ ಮಜುವಕ್ಕಿಗಳನಟ್ಟಿ ತಜುಬಿ ಪಿಡಿನಲ್ಲಿ ಪಜುವಜುಯಾಟಮಂ,
 ತುಪ್ಪುಲ್ಲೀಟು ಸಿಡಿನ ಪಾರಿವಂಗಳಂ ಪೊಯ್ದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಡಪುವಲ್ಲಿ
 ಪೊಡೆಸೆಂಡಾಟಮಂ, ತುಡುಂಕಿ ಪಿಡಿನೆಡೆಯೊಳ್ ಕೊಡಪುವ ಕೋಟು
 ಯೆಂಕೆಯ ಪೊಯ್ಲಿಂ ನೆಗೆದ ದೂಳಿ ಕಣ್ಣೆ ಬೀಟಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚು ವುದಜುಂ
 ಕಣ್ಣುಚ್ಚಾಟಮಂ ಕಲ್ವರ್. ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ ಅವರ್ಗೆ ಹರಣಂಬೆರಸು
 ಚುರ್ಚುವ ಸಲಗನ್ನರಿಚದಂತೆ ಬಾಯ್ಕಿಚ್ಚಿ ಪಿಡಿವುದಕ್ಕೊಳ್ ಮುಷ್ಟಿಶ
 ಕ್ತಿಯುಂ, ಮಂಗಳವರದೊಳರ್ಪ ಮಜುಗುಬ್ಬಿಯಂ ಕೊಳವಿಮಾಂಟಿಗ
 ಳಿಂದಿಟ್ಟು ಕೆಡಪಲ್ ಗುಜುನೊಳ್ಳಿಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಶಕ್ತಿಯುಂ, ಹಬ್ಬ ಮದುಮೆ

ಬಿದೂಟಂಗಳೊಳ್ ಪಲವಾಡುಕುಂಟುಗಳಂ ತಜ್ಞನಾಗಳ್ ತೋಳ
ಬಲ್ಪುಂ, ಪರಿದೋಡುವ ಪಂದಿಯಂ ತನಕದಿನಟ್ಟಿ ಪಿಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಬೇಗ
ಮುಂ ಕೊಯ್ವ ಕೊಪ್ಪುವ ಕೊರ್ಚುವೆಡೆವುಗಿನ ಸೀಪ್ಪ ಕಡಿನ ಕತ್ತರಿಪ
ಮಿದಿನ ಸದೆವರಿವುದುನ ಸುಡುವಡುವ ಸುಂಟೆಗಳೆನ ನೆತ್ತರ್ಗಜುವ
ಬಸೆದೆಗೆನ ಕರುಳನುರ್ಚುವ ಗೆಯ್ಯೆಯೊಳ್ ಕೈಮೆಯುಂ ಸಫಲನುಪ್ಪುವು.
ಇವನು ನೋಟದೊಳೆ ಕಣ್ಣಿನವನು ದನಿಯೊಳೆ ಕಿವಿಗಳನಿವನು ಸೊವಡೊಳೆ
ಮೂಗನಿವನು ಸೋಂಕಿನೊಳೆ ತೊವಲನಿವನು ಸವಿಯೊಳೆ ರಸನೆಯಂ ಸವಿ
ಗಾಣಿಸಿ ಪೆಜತೊಂದಜುಳಾಸೆಯಂ ತೊಪ್ಪಿಯಿಸಿ ಕಡುಸಂತಸಂಬಡೆದಿ
ರ್ಪರ್. ಮತ್ತನೇಂ ? ಕಿಜುದುಂ ದಿನಸದೊಳೆ ಪೊಪ್ಪಿಯ ಮಿಂ
ಗಳುಂ ತೀರ್ವುವು : ಅಬಲಾಕ್ಷವರೆಂತಿರ್ಪರೊ ? ತಂದೆಯ ತದ್ವಿನಮೆಂ
ದೊಂದು ದಿನಸಮುಟುದುದರ್ಕೆ ಮೆಯ್ಯುಗುವರ್ ; ಏಕಾದಶಿಯೊ
ಳಿವಿಲ್ಲದುದರ್ಕೆ ಬಾಯ್ಕೀರೊಪ್ಪಿತು ಬಣ್ಣಂಗುಂದುವರ್ ; ಕಟ್ಟಿಡಪ್ಪೊಳ್
ಬಿಟ್ಟಿರಲಾಪದೆ ಸುಟ್ಟ ಪಕ್ಕಿಯನೆಡಗೆಯ್ಯೊಳಿಟ್ಟು ಆಗಂಧಮನಾಘ್ರಾ
ಣಿಸುತ್ತೆ ಪಥ್ಯಮಂ ಕೊಂಬರ್, ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತಿರೆ—

ಅರಸನದರ್ಕೆ ಪೇಸಿ ಪೆಜತೊಂದಂ ಕೇಳ್ವೆನೆಂದದಂ ಮಾಣಿಸಿ
ಅವರ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಾದಿ ಪಾಡುಗ್ಗಣ್ಯದೇಸಕಮಂ ಬೆಸಗೊಳೆ ಪೇಪ್ಪಂ :—

ದೇವ! ಚಿತ್ತವಿಸು. ಆಂ ಬಿನ್ನವಿಪುದಪ್ಪೊಳೇನಾನುಂ ಮಪ್ಪಮೋ
ಸದಿಂ ಪೆರ್ಚುಕುಂದುಳ್ಳೊಡದಂ ಸೈರಿಪುದು. ಆ ತೆಲುಂಗರಾಯಗುವರಂ
ಮಥುರೆಯತ್ತಣಿಂ ಪಡೆನೆರಸು ಬರ್ಪುದಂ ಕೇಳ್ವು ಈಪ್ರಾಂತದ ನಾಡು
ಬೀಡುಗಳನಾಳ್ವ ಪಾರ್ವದೊರೆಗಳುಮರಸುಮಕ್ಕಳುಮೊಕ್ಕಲಿಗರುಂ
ಬಣಂಜಿಗರುಂ ಬೇಡರುಂ ಮೊದಲಾದ ಪಲಂಬರ್ ಪ್ರಭುಗಳ್ ತಮ್ಮುಳ್ಳ
ಧನ ಕನಕ ವಸ್ತು ವಾಹನಂಗಳುಂ ಕೊಂಡು ಕಾಲೆಂಜಿಗಿ ಕಪ್ಪಕಾಣ್ಯಗಳ
ನೊಪ್ಪಿಸಿಯನನ ಮುದ್ರಿಯಂ ನಹಿಸಿಯುಂ ವೆಸರ್ವೊತ್ತುಮಾಳ್ಳೆಯ್ದುಂ
ಅವನೊಲವಂ ಪಡೆದು ತಂತಮ್ಮ ನೆಲದೊಡೆತನಮಂ ನೆಲಗೊಳಿಸಿಯನಿಬ

ರುಮೊಂದಾಗಿ—ಪೊಸನ್ನೇಸಜ್ಜೂಳ್ ಪೊಣರ್ಕ್ಕೆಗಳೆಸುವ ಮರ್ಬಿನ ಪರ್ಬು
ಗೆಯಂತೆಯುಂ, ಬಿಜುಗಾಳಿಯುಂ ತಜುಬಲೆಣಿಸುವ ಮುಗಿಲ ನೋಹರ
ದಂತೆಯುಂ, ಪೆರ್ಗಿರ್ಚಿಗಿದಿರ್ಚಿ ನಿಲಲ್ಪಯಸುವ ಪಟ್ಟಿಯ ಮೊತ್ತದಂತೆ
ಯುಂ, ಕರೆಗಣ್ಣುವ ಪೊಟಿಯ ಪೆರ್ಮೆಗೆ ಮಾಮಲೆಯಲಾಸೆವಡುವ
ಮಲ್ಲಗಟ್ಟಿಯಂತೆಯುಂ, ಪಕ್ಕಿಯಾಣ್ಣನೊಳ್ಳಳಂಚಲ್ ಪೊಂಚುಮೊಳ್ಳೆಗ
ಳೊಟ್ಟುಗ್ಗಂತೆಯುಂ, ಗಂಡುಸಾಳುವನನಂಡಲೆಯಲುಪವಣಿಸ ಗೂಗೆಗಳ
ಗುಂಪಿನಂತೆಯುಂ, ಮತ್ತಮೇಂ, ಸಿಂಗದೊಳ್ ಕಾದಲಂಗವಿಪ ಜಾಯಿ
ಲಂಗಳ ಜಂಗುಳಿಯಂತೆಯುಮವರ್ ಮುಂತಜುಯದೆ ದೇವರಡಿಯೊಳ್
ಮಚ್ಚರಮಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿಪರೆಂಬುದುಂ ;

ಅರಸನಾದೂತನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ—ನಿನ್ನೀನುಡಿಗಳೆಮಗೆ ಕಿವಿ
ಗೊಳವೇಲ್ಪುವೆಂದು ಕಂಡುದಜ್ಜೂಳ್ ಕೆಲಕೆಲವಂ ಕೂಡಿ ಕಳೆದು ಕಬ್ಬಂ
ಗೆಯ್ಯದಿದುರ್ದದನಿದುರ್ದಂತೆ ಪೇರ್. ಅವರೆನ್ನೆಡೆಯೊಳೆಣಿಸಬಾರದುದನೆಣಿ
ಸಿದೊಡಮಾಡ ಬಾರದುದನಾಡಿದೊಡಮೆಸಗಬಾರದುದನೆಸಗಿದೊಡಮದ
ಕಂಜದಿರೆಂದು ನಿರವಿಪುದುಂ ; ಅವಂ ಕೈಮುಗಿದಂತೆಂದಂ :—

ದೇವ ! ನೀನೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪಮಂ ದಯೆಯಿಂದಾಲಿಪುದು. ಒರೈ ಆ
ತಿರುಮಲೆರಾಜಂ ಒಡ್ಡೋಲಗದೊಳ್ ತನ್ನೆಡಬಲದೊಳ್ ನಂದಿದುರ್ದಖಿಳ
ಪ್ರಭುಗಳೊಳ್ ಕಟಾಕ್ಷಾವೃತಮಂ ಕವಿಸಿ,—ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ನಾಡುಬೀಡು
ಗಳ ಪದುಳದ ಪರಿಯೆಂತು ?, ಎನಲ್ ; ಒಡನವರನಿಬರುಮೊಂದಾಗಿ
ನಂದನಂಗಿಯ್ದ ಒಂದೆ ಸೂಟಿಜೂ ಮೈಸೂರ **ರಾಜೊಡೆಯರಟ್ಟಳಿ**
ಬಿಟ್ಟಿತೆಂದು ಗಾವಳಿಪುದುಂ ; ಆರಾಯಂ ಪಡಿಯಪರ ಮೊಗಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ
ಅವರಾ ಕಳಕಳಮಂ ನಾಣಿಸಿ—ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದೊರೊರ್ವರೆ ಬಿನ್ನ
ವಿಸಿಮೆಂಬುದುಂ ;

ಮೆಯ್ಯಕ್ಕಿ **ಕಾರುಗಹಳ್ಳಿಯ** ನಂತೆಂದಂ :—ಜೀಯ ! ಕೇಳ್.
ಎಮ್ಮ ಪೊಬ್ಬಲಿ ಕೇರಿಗಲಾಜು. ದೊರೆಗಳುಮುನರೊಡವುಟ್ಟಿದರಾಕೇ

ರಿಗಳಂ ಪರ್ಚುಗೊಂಡು ಒರೊರ್ದೊರೊಂದು ಕೇರಿಯೊಳರಸುಗೆಯ್ಯು
ತ್ತಿದೆ=ವು. ಇಂತಿರ್ಪೆನುಗೆ ಎಲ್ಲೆವೊಲದತ್ತಣಿನಾರಾಜನ್ಯಪನೊಳ್ ಪಗೆ
ತನಂ ಬಳಿದು ಎಡವಿಡದೆ ಕಾದುನೆಡೆಯೊಳ್ ಅಂದಂದಿಗೆನ್ನೊಡವುಟ್ಟು
ದರೈನರ್ ಕಡಿನೆಡೆದು ಮಡಿದರ್. ಆಬಲಾಕ್ಕಾನುಮವನಿಂದಲುವನೇ
ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ನಿರ್ಭಯದೊಳವನೆಡೆಗೆ ದೂತರನಟ್ಟು—ಇಂದಿನ ಕೊಳಗು
ಳದೊಳೆರಲ್ಪಡೆಯುಂ ಪೋರದೆ ನೋಡುತಿರ್ಕೆ, ಆಮಿರ್ವರೆ ಕಾದುವಂ.
ಆಗಲಾನೀಕತ್ತಿಯಿಂದಿನ್ನ ನೆತ್ತಿಯನೊತ್ತಿ ಕತ್ತರಿವೆಂ. ಅದು ತಪ್ಪಿದೊಡೆನ್ನ
ನಾಡುಬೀಡುಗಳನೊಪ್ಪಿಸಿ ಕಪ್ಪಡಮನುಟ್ಟು ಕಪ್ಪರಿವಿಡಿದು ಜೋಗಿ
ಯಾಗಿ ಪೋಸೆನೆಂದು ಬೆಸಸಿ ಕಳುಸಿದುದಂ ಕೇಳ್ವು ಮಗುಟ್ಟುವನುಂ-
ನೀನೆಂದುದೆನುಗೆ ಸಂನುತಂ. ಅನುಮಿಂದೆನ್ನಯ ಎಡಗೆಯ್ಯ ಚಮ್ಮಟಿಗೆ
ಯಿಂದನೆನ್ನಮೂಗಂ ಪಜುಗಡಿನೆನೆಂದು ಬೆಸಸಿ ಕಳುಸಿ, ಆಗಳೆ ಪಡೆಯ
ನೊಡಗೊಂಡು ಬರ್ಪುದುಂ ; ಅನುಮೆನ್ನ ಸರ್ವಬಲದೊಡನೆ ಇದಿರೇಜು
ಪೋದೆಂ. ಆಗಳೆರಲ್ಪಳಮುಂ ಬೆಜಗುವಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ; ಆಮಿ
ರ್ವರುಂ ನಾರುವಂಗಳನೇಜು ರಾವುತತನದ ಬಿನ್ನಣಮುಂ ಮೆಜಿಯಲ್
ನಡೆಯಿಪುದುಂ ಕುಣಿಯಿಪುದುಂ ಪಾಯಿಪುದುಂ ಸುತ್ತಿಪುದುಂ ತೊಲಗಿ
ಪುದುಂ ದುನ್ನಾಳಿಪುದುಂ ತಜುಬುವುದುಮೆಂಬಿವು ಮೊದಲಾದ ಗತಿ
ಭೇದಂಗಳಿಂದಿಸಿಸುಂ ಪೊಯ್ತುಗಳೆಯುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ; ಆನೊತ್ತರಿಸಿ ಕತ್ತಿಯಿಂ
ನೆತ್ತಿಯಂ ಪೊಯ್ಯಲೊಡನನಂ ತನ್ನ ಬಲಗೆಯ್ಯಲಗಿಂದಣೆದೊಡನೆಡ
ಗೆಯ್ಯ ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯಿಂದೆನ್ನ ಮೊಗನುಂ ಪೊಡೆಯೆ, ಮೂಗು ಪಜುದು
ಪರಿಭವಂಬಡೆದೂರ್ಗೆ ವಂದಾಲೋಚಿಸಿದೆಂ :—ಅಕಟೇಘಾತುಕನತಿವೈರ
ದಿಂದೆಳೆಯೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟನೆತ್ತ ಬತ್ತೀಸ ಕೈದುಗಳೊಳಂ ಗಣನೆಗೆ ಬಾರ
ದೀಚಮ್ಮಟಿಗೆಯಿಂ ಬಡಿದಂ. ಅದಜುಂದಾಂ ಮುನ್ನಾಡಿದ ಮಾತಿಗೆ
ತಟ್ಟಿದ ಪಾಪಮನಾದೊಡಮೊಡಂಬಟ್ಟು ಎಂತಾನುಮಿಪಾಡುಪಂತನುಂ
ನುಗುಟ್ಟುವೇಜುಮೆಂದಿರ್ಪಿನಂ ; ಅನಿತಜುಳೆ ಎನ್ನೂರಂ ಲಗ್ಗಿಯೇಜು

ಕಟ್ಟೂಗಲಿವೀಡ್ತು ಎನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಸೂಚಿಗೊಂಡು ಎನ್ನಮಂ ಕೋ
ಳ್ವೋದನೆಂದು ಜಜಿದು ಪೊಜನುಡಿಸಿ ಯಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ಕೋಂಟಿಯಂ
ಕೆಡಪಿಸಿ ಔಡಲಮಂ ಬಿತ್ತಿಸಿ ಅವಸ್ತನಾಹನಂಗಳಂ ದೇಗುಲಂಗಳ್ಗಂ
ಪಾರ್ವರ್ಗಮಿತ್ತುಮೆನ್ನ ನಾಡೊಳ್ ತಲೆವಳ್ಳಿಗಳನಗರಂಗೆಯ್ದಂ. ಅಬಲ
ಕ್ಕಾಂ ಪುಗಲೆಡೆಯುಮಂ ಪೊರೆವರಸರುಮಂ ಕಾಣದಿದೆಂ. ಈಗಳೆನ್ನ
ಭಾಗ್ಯೋದಯದಿಂ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಂ ಸಾದೆಂ. ಎನ್ನಂ ಕಾಯವೇಟ್ಟುಮೆಂದು
ಬಿನ್ನವಿಸಿ, ಕಿವಿಯಿಂದಂ ಕಿವಿನರೆಗ್ಗಂ ಮೊಗದೊಳ್ ಗೆಜಿಗೊಂಡು ಗಂಟು
ಗಟ್ಟಿ ಮೆಜಿವ ಏಜಿ ಬಾಸುಟಂ ತೋಜುಪಿ ಪೆಜಸಾರಲೊಡಂ ;

ಕನ್ನಂಬಾಡಿಯವನಿಂತೆಂದಂ :—ಜೀಯ ! ರಾಯವಜೀರದೊಳ್
ರಾಣಾಜಗದೇವರಾಯ ರಸನಗ್ಗನಂಬುದು ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವೇದ್ಯವೈವೆ !
ಅವನಡಿಗೊಂಟಿಗಳೆಮ್ಮ ನೆರೆಯೊಳಿಪುವು. ಅವಜೊಳ್ ಪೊಸವೊಲಂ
ಮೋಸದೊಳ್ ಕೊಳಲೆಂದು ರಾಜನ್ಯಪನೆಮ್ಮೊಳ್ ಸ್ನೇಹಂಬೆರಸಿ ಎಮ್ಮೆಡೆ
ಯೊಳ್ ನಡೆದು ಆಕೋಂಟಿಯಂ ಬಸಂಗೆಯ್ದಂ. ಅದರ್ಕೆನ್ನ ಕುವರರ್
ಆತನ ಪ್ರಭುಮಂತ್ರೋತ್ತಾಹಶಕ್ತಿಗಳುಮಂ, ಆತನ ಭೃತ್ಯರೈಕಮತ್ಯ
ಭಯಭಕ್ತಿಗಳುಮಂ, ಆತನನುಜರ ಸೌಭ್ರಾತ್ರಸೌಜನ್ಯಸೌಖ್ಯಲೃಂಗಳು
ಮಂ, ಅವನ ಕುವರರ ಕೂರ್ಮಪರ್ಮಕೂರ್ಪಗಳುಮಂ, ಅವನ ಸೈನಿ
ಕರ ಶಕ್ತಿಸಾಹಸಶೌರ್ಯಂಗಳುಮಂ, ಆತನೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಂಡ ದೈವದೊ
ಲವುಮಂ, ಪಾರ್ವರೆ ಪರಕೆಗಳುಮನಜುಯದೆ ದುಜುದುಂಬಿತನದಿಂ
ಕೆಣಕುಜಗಳಂ ತೆಗೆವುದುಂ ; ಅವನೆಮ್ಮ ನಾಡೊಳ್ ದಾಟಿಟ್ಟು ತುಜು
ಸೆಜಿಯೊಡನೆನ್ನಣುಗರಂ ಪಿಡಿದು ಬಂಡುಗೆಯ್ದು ಪಾರ್ವಗೊಲಿಗೆ ವೇಸಿ
ಬಿಟ್ಟು ಎನ್ನ ನಾಡೊಳ್ ತಲೆಯಾರಿಸಿಪ ಬೂಕನಕೆರೆಯಂ ಕೊಂಡು
ಅದರ್ಕೆ ಸಲ್ವ ಎಲ್ಲಾ ಪಳ್ಳಿಗಳಂ ಮೇಲೊಗ್ಗಂಟಿಯ ತಿರುಕುಳಿ ಪಾರ್ವ
ಗಿತ್ತಂ. ಅನರುಮಿಗಳೆನ್ನೊಳ್ ದಾಯಿಗರುಂ ದೊರೆಯುಮಾದರ್.
ಛಂತುಮಲ್ಲದೆ ಇಂದು ನಾಳೆನೊಳ್ ನಾನಿವೊರಂ ಕೊಳ್ಳದೆ ಮಾಣಂ.

ಇದರ್ಕೆನಗೆ ನೀನೆ ಗತಿಯೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ತೊಲಗಲೊಡಂ ;

ತಳಕಾಡವನಂತೆಂದಂ :—ದೇವ ! ಬಿನ್ನಪಂ. ಆಜಗದೇವರಾಯ ರಸನ ಪಡೆವಳರೊಳ್ ನೊದಲಿಗನುಮಿಳೆಯೊಳ್ಬಲ್ಲಯ್ಯನುಮೆಂದು ನೆಗಟ್ಟಿದಟರಾಯನ ಅಜ್ಜಿಕೆರೆಯಂ ಆತಂ ಪಗಲ್ ಕಟಿಕ್ಕೊಲೆಯೊಳ್ಳೊಂಡಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಪಿದ ನಲ್ವಚ್ಚಂಗಳನೀಪಶ್ಚಿಮರಂಗನಾಥಂಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದುದುಂ, ಪಣಂಗಳಂ ಪೊಜವಳಯದ ಕಲ್ಲ ಪಾಗಲಂ ಕಟ್ಟಿಸಿದುದುಮಾಳ್ವದ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿರ್ಕುಮೈಸೆ ! ಬಟುಕ್ಕಾನೆನ್ನಿರವನಜಯದೆ **ಅದಟರಾಯನ** ದುರ್ಬೋಧನೆಗೊಳಗಾಗಿ ಅಜ್ಜಿಕೆರೆಯ ನಾಡೊಳ್ ಮಜ್ಜಿವುಯಿಲನೆಸಗುತಿಸಿನಂ ; ಆರಾಜನೃಪನೆಮ್ಮ ಬನ್ನೂರಂ ಕೊಂಡಂ. ಆರೋಷದೊಳಾಂ ಪೆರ್ವಡೆವೆರಸು ಮಾರ್ಕೊಳೆ, ಅವಂ ಕಿಜುದು ದಟದೊಳೆದೊಡಮೆಮ್ಮ ಬಲನುಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಪೆರ್ಕಳಿಸಿ ಸೊರ್ಕಾನೆಯ ನೊಕ್ಕಳನುಂ ಪೊಕ್ಕು ಪಾಯ್ದು ಪೊಯ್ವ ಐನಾಯ ಸಿಂಗದಂತೆಯುಂ, ಪೆರ್ವೆಟ್ಟಿನ ತಟ್ಟಿನೊಳ್ ನಟ್ಟು ತಟ್ಟುಚ್ಚಲಿಜಗುವ ಬಜಸಿಡಿಲಂತೆಯುಂ, ಕಟ್ಟುಜದೊಳುಜುಬಿ ತಜುಬಿ ತಾಗಿ ಕಣೆ ಕೈಯಿಟ್ಟಿ ಪಾಜುಂಬಳೆ ಭಂಡಿನಾಳ ಸಬಳ ಭಲ್ಲೆಯ ಕತ್ತಿ ಕಡಿದಾಬೆ ಕಡಾರ ಕೈಗತ್ತಿಗಳಂ ಕೊಂದು ಕೊಜ್ಜಿದರಿದು ನಾಂಟಿಜುದೊಂಕಿ ಕಡಿದು ಕತ್ತರಿಸಿ ತಿವಿದು ಕೊಯ್ದು ಕೋಟಲೆಗೊಳಿಸಿ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಕಣ್ಣಿಡಿಸಿ ಕೆಲರಂ ಕೈಸೆಜಿವಿಡಿದು ಕೈದುಗಳನೀಟ್ಟು ಬನ್ನಬಡಿಸಿ ಬಟುನೀಗುಡಿ ಸಿ ಬವಣೆಗೊಳಿಸಿದಂ. ಅದಂ ನೆನೆದೊಡೆ ಈಗಲುಮೆರ್ದೆಯೊಳದವಲುಂ, ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ನಡುಕಮುಂ, ನುಡಿಯೊಳ್ ತಡಬಡಮುಮಪ್ಪುದು. ಎನ್ನ ರಣಭೀತಿಯಿಂದೆಣಿಸತಕ್ಕುದಲ್ಲ, ಈನೆರೆದರಸುಮಕ್ಕಳನಿಬರುಮಜ್ಜತಿರ್ಪರ್. ಎನಿತಾನೆಕುದುರೆಕಾಲಾಲ್ಗಳಿದೊಡಂ ಮಾರ್ವಲೆವುದರಿದು. ಅವನೊಳ್ ಮಾನಸರ್ಗಳವಡದೊಂದು ಮೈಮೆ ಮೆಯ್ಯೊಂಡಿರ್ಪುದು : ಅದೇಂ ಮಂತ್ರದಿಂದನೋ, ಮಾಯೆಯಿಂದನೋ, ಕೈ

ಮೆಯಿಂದನೋ ಕಡುಸಿಂದನೋ, ಬೀರದಿಂದನೋ, ಬಿನ್ನಣದಿಂದನೋ, ಸತ್ವದಿಂದನೋ, ಸಾಸದಿಂದನೋ ! ಮೇಣವಂ ಲಾವಣಿಗೆಯೋ ತಪ್ಪ ದೀನ ಕೈಜೀತದೊಳಂ ಕಿಜುಮೆಚ್ಚಿ ನೊಳ್ಳುಡುವುಡುಗೊಳು ಕೊಡಿಗೆ ನಾರಕಂಗಳೊಳಂ, ಮದುವೆಯೊಸಗೆಗಳ್ಳೊಂದು ಪಸದನಂಗೆಯ್ವ ಪೊಂಗ ಳೊಳಂ, ಕರೆದು ಲಾಲಿಸಿ ನಂಬಿಸಿ ತಂಬುಲಂಗುಡುವ ಮನ್ನಣೆಗಳೊಳಂ, ಮನವಾಜಿ ಮಾಜುವೋದ ಕೂರಾಳ್ಗಳ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದನೋ ! ಮ ತ್ತಮೇನಡಿಗಡಿಗೆ ನಡೆದು ಬಗೆಗ್ಗಾಗಿ ಮೆಯ್ಯವಿರುಣ್ಮ ಕೆಯ್ಯಗಿದರೆ ಗಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೊನರ್ದು ಅನಂದಾಶ್ರುವಂ ಕಜಿದಾಳ್ಳೆಯ್ವ ಭಕ್ತಿಯೊಳಂ, ಎಮ್ಮೆಲ್ಲಿರುಮಂ ಸದೆದೀಜ್ಜು ಕೈಕೊಂಡ ರತ್ನಭೂಷಣಗೆ ಗಳೊಳಮರ್ದ ದಿವ್ಯರತ್ನಂಗಳಂ ತೆತ್ತಿಸಿದ ಕಿರಿಟ ಮಕುಟ ಕುಂಡಲ ಗ್ರೈ ವೇಯಕ ಹಾರ ಕಟಕ ದಾನೋದರಬಂಧನ ಕಾಂಚೀಕಲಾಪ ನೂಪುರಾದಿ ದಿವ್ಯಾಭರಣಸಮರ್ಪಣದೊಳಂ, ಎಮ್ಮ ಬಂಡಾರಂಗಳೊಳ್ ಸೂಜಿ ಗೊಂಡ ಪೊಂಗಳಿಂದೊಡರ್ಚಿದ ಸೋಪಾನ ಗೋಪುರ ಪ್ರಾಕಾರ ವಿ ಮಾನ ಮಂಟಪ ನಾಹನೋಪವನ ವಾಪೀಕೂಪತಟಾಕಾದಿ ನಿರ್ಮಾಣ ದೊಳಂ, ಅಂದಂದೆಸಗುವ ಸಂವತ್ಸರಮಾಸಪಕ್ಷನೈಮಿತ್ತಿಕಾದ್ಯು ತ್ಸವಂಗಳೊಳಂ ತಣ್ಣನೆ ತಣಿದೊಲ್ವ ಯಾದವಗಿರಿನಾರಾಯಣನ ಕಟಾ ಕ್ಷಾನ್ವೃತಸೇಕದಿಂದನೋ ! ಮತ್ತಮತಿಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ಕರೆಯಿಸಿ ಬರಿಸಿ ಯರ ಮನೆಯ ಮಣಿಸೀರದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮಣಿದಡಿದೊಳೆದಣ್ಣಿಟ್ಟಲರಂ ಸೂಡಿ ನಲ್ಲುಡೆಯಂ ಪೊದೆಯಿಸಿ ತೊಡವಂ ತುಡಿಸಿ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯೆಂಬ ಭಾವನೆಯೊಳುಪಚರಿಸಿ ಬೆಳೆಗೆಯ್ವೊಲಂಗಳಂ ಗರ್ವತೋಂಟಂಗಳಂ ಪಳ್ಳಿ ಗಳಂ ಬೇಳ್ಳಿ ವಸ್ತುವನಿತ್ತು ಪರಕೆಗೊಂಬುದೊಂದೆ ಎಜಕಂಬೆತ್ತ ಪಲಂ ಬರ್ ಪಾರ್ವರ ಅಶೀರ್ವಾದದಿಂದನೋ ! ತಿಳಿಯದು. ಅನಂ ಇನ್ನೀ ಮೇರೆಯೊಳುಪನಲ್ಲ. ಗಳಿಗೆಯರಗಳಿಗೆಯ ಗಣನೆಯೊಳೆ ಪೆರ್ಚಿ ಬರ್ಪಂ. ಅನನಂ ಸದೆವುದರ್ಕಿದುವೆ ನೇಳೆ. ಈನೆರೆದರಸುಗಳನಿಬ್ಬರಂಬೆರಸು ದೇವರೇ

ಛತ್ರವೇಟ್ಟುಂ. ಈರಾಯಗಜ್ಜ ದೊಳಾಂ ಪಡೆವಳನಪ್ಪೆಂ. ಎನಗಪ್ಪಣೆವೀಳೆ
ಯಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ವುದು-ಎಂದು ಮಣಿದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಿರ್ಪಿನಂ ;

ಅಮ್ಮ ಚನಾಡಿಯವನೆಟ್ಟು ಕೆಯ್ಯುಗಿದಂತೆಂದಂ :—ಸ್ವಾಮಿ!

ಈತಳಕಾಡ **ನಂಜರಾಜಂ** ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಿನಿತುಂ ನಿಕ್ಕುನಂ. ಆ
ಮೈಸೂರನನೊಳತಿನಾನುಷಶಕ್ತಿಯುಂಟು. ಅದರ್ಕೆ ಕುಜುಪೇನೆಂ
ದೊಡೆ—ಈಯುಗದೊಳಂ ಬೇಬ್ಬಗೆಗೆ ಬೇಬ್ಬದನೀವ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರ
ನಿವನ ಮೈಮೆಯನಜುಪಲಿಂದೊರ್ಮೆ ತನಗೆ ಸರಕೆಗೊಂಡು ತಿರುಪತಿ
ಗೆಟ್ಟಂದ ವಿಪ್ರಕುಲದ ಕಣ್ಣುಜಡುವೆಣ್ಣೆ ತಾನೊಂದು ಕಣ್ಣನಿತ್ತು ಪೆಜ
ತೊಂದಂ ಮೈಸೂರ ರಾಜನೃಪನೀವನೆಂದು ಕಳುಪುವುದುಂ ; ಈಕೌತುಕ
ನುಂ ನಿಟ್ಟುಸಲಿಂದಾತಿರುಪತಿಯೊಳ್ಳೆರದಾಜಾತ್ರೆಯ ನೆರವಿಯೆಲ್ಲಮು
ಮನಳ ಬಟುವಿಡಿದೂರ ಮುಂತಣ್ಣೆ ಬರಲೊಡಮಾನಾರ್ತೆಗೆಳ್ಳು ರಾಜ
ನೃಪಂ ಮಿಂದು ಮಡಿಯುಟ್ಟು ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳ್ಳೆಲಸಿ ಮನೆದೇವರೆನಿಸ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಂಗೆಂ ಯದುಗಿಯೊಳ್ಳೆಲಸಿ ಯಾದವರಿಂ ಪೂಜೆಗೊಂಡು
ತನ್ನ ಕುಲದೇವರೆನಿಸಿದ ನಾರಾಯಣಂಗೆಂ ತನ್ನೊಳ್ ನೆವಮಿಲ್ಲದೊಲ್ಲ
ದಯೆಗೆಯ್ದು ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶಂಗೆಂ ಮಣಿದಾನೆರವಿಯನಿದಿಗೊಂಡು ಬಲ
ನಂದು ಕೆಯ್ಯುಗಿದು ಬಗೆಯೊಳ್ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರನ ಭಾವನೆಯಂ
ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಆಸಾರ್ವತಿಯಂ ಕರೆದು,—ಎಲೆ ತಾಯೆ ! ಮುಂ ನಿನಗೆ
ತಿರುಪತಿಯೊಳ್ಳೆಲಸಿದೊಂದು ಕಣ್ಣಿತ್ತು ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರನೀಗಣೆನ್ನೆರ್ದೆ
ವನೆಯೊಳ್ ನಂದು ಪೆಜತೊಂದು ಕಣ್ಣನಿತ್ತುಂ. ಎನ್ನಂ ಕಣ್ಣೆಜಿದು
ನೋಡು ಎಂಬುದುಂ ; ಮುಸುಂಕಿದ ಮುಗಿಲನೊಡೆದು ಮೆಯ್ಯೋ
ಜುವ ಪೆಜಿಯಂತೆಯುಂ, ಮಂಜಂ ಕಳೆದು ತೊಳಗುವ ನೇಸಳಂತೆ
ಯುಂ, ತಮನುಂ ತಟ್ಟಿಸಿ ಪೊಣ್ಣುವ ಸತ್ವಗುಣಧಂತೆಯುಂ, ಮಾಯೆ
ಯಂ ನೀಟ್ಟುರಿಸಿ ನೆಗಚ್ಚು ತತ್ವಜ್ಞಾನದಂತೆಯುಂ ಎನೆದೆಜಿದು ಮಿಜುಪ
ಕಣ್ಣಂ ಕಂಡಾನೆರೆದ ನೆರವಿಯೆಲ್ಲಮುಮಿತನಪರಾವತಾರಮೆ ತಪ್ಪು

ದಿಂದು ವಂದಿಸಿ ಪರೆದು ಪೋದುದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರ್. ಅಂದು ಮೊದಲಿನನ ಮೈಮೆಗಳ್ಳಿಯೆನ್ನೊರ್ವನನುಟಿದು ಕಟಲೆ ಬಿಳುಗುಲಿ ಬಿಳಿ ಕೆರೆ ಹುರ ಹುಲ್ಲನಹಳ್ಳಿ ಮೂಗೂರ್ ಮೊದಲಾದ ದೊರೆಗಳನಂಗಿ ಪೆಣ್ಣಿತ್ತು ಕಪ್ಪನುಂ ತೆತ್ತು ಕೆಳೆಗೊಂಡಿರ್ಪರವರೇಗೆಯ್ವರ್ ? ಅವರೆನಿ ತರವರ್ ? ಅವರ ಪಾಡೇಂ ? ಅವರ ಪವಣಾವುದು ? ಎನ್ನಂತಪ್ಪಂಗೆ ನುಸದಳಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇನ್ನಂತಾನುಮುಪೇಕ್ಷಿಸತಕ್ಕುದಲ್ಲ. ಈಗಲೆ ಪಡೆವಳಿತನಮನೀನಂ ಜರಾಜಂಗಿತೈಮ್ಮಿಲ್ಲರ್ಗಂ ನೀಮುಳ್ಳ ಬಲಸನ್ನಾ ಹಂಬೆರಸೊಡವರ್ಪುದೆಂದಾಣತಿಗೊಟ್ಟು, ಮತ್ತಂ ಸುತ್ತಣರಸುಗಳ್ಳಿ ರಾಯಸಮನಟ್ಟಿ ಕರೆಯಿಸವೇಟ್ಟುಂ. ಇಂತೆನ್ನ ಬಗೆಗೆ ತೋರ್ಪುದಂ ಬಿನ್ನವಿ ಸಿದೆಂ. ಮೇಗಣಿಸಕಂ ದೇವರ ಚಿತ್ತಮೊಪ್ಪಿದಂತು—ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿ ಪುದುಂ ; ಆರಾಯನಂತೆಲ್ಲರ್ಗಮಾಣತಿಯಿತ್ತು ತಾನುಮಿತ್ತಲ್ ತೆರಳ್ಳು ಬರ್ಪುದರ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧಮಾಗಿದರ್ಪಂ. ಈವೇಳೆಗೆನುಚಿತಮೋ ದೇವರ ಚಿತ್ತಮೆ ಬಲ್ಲುದು—ಎಂದು ಕಂಡುದಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕೆಯ್ಯೋರ್ದ್ ಬಿನ್ನವತ್ತಳೆಯಂ ಪಡಿಯಂಜಂಗಿತ್ತು ಕೆಯ್ಯುಗಿದು ಬೀಟುತ್ತೊಂಡು ಪೋಪುದುಂ ;

ಅರಸನ ಕಣ್ಣನ್ನೆಯಿಂ ರಾಯಸಿಗನದಂ ಕೊಂಡು ಮುದ್ರೆಯ ನಪ್ಪಣಿವಿಡಿದು ಸಡಿಲ್ವ ತೆಗೆದೋದಿದಂ :—

“ ದೇವರಡಿಗೆ ಬಿನ್ನಪಂ. ಅಂ ದೇವರ ಪಾದದತ್ತಣೆಂ ಬೀ ಟುತ್ತೊಂಡು ನಡೆತಂದೆ ಪಟ್ಟಣದ ಪೊಜವಳಯದುಪವನದೊಳರ್ಪಿನಂ ; ಅನರೆನ್ನನಿದಿರ್ವಂದೊಡಗೊಂಡುಯ್ವದರ್ಕೆ ಪೊರ್ದುಗೆಯ ಗುಜ್ಜಾನನ ಸನೊರ್ವನಂ ಕಳುಪಿ ಕರೆಯಿಸಲೊಡಮಾನುಮರಮನೆಪೊಕ್ಕು ರಾಯ ನಂ ಕಂಡು ಕೈಗಾಣೈಗೊಟ್ಟು ಕುಳ್ಳರ್ಪಿನಂ ; ಆ ರಾಯಂ ದೇವರಡಿಯ ಪದುಳಮಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳೆ—ದೇವ ! ಕೇಳ್, ಎಮ್ಮಾಳ್ಳಂ ಯಾದವಗಿರಿ ನಾರಾಯಣನ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದತ್ತಣೆಂ ದಾನಕ್ಕಾತ್ರನಿರತನೆನಿಸಿ ಕ್ಷೇ ಣ್ಣದೊಳರ್ಪಂ. ದೇವರಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ತಂದುದರ್ಕೆ ಪರ್ಕಳಿಸಿ ದೇವರ ಕುಶಲ

ಮಂ ತಿಳಿಯಲ್ಪಾವುದಮಂ ಕೊಟ್ಟಿನ್ನಂ ಕಳುಸಿದರ್ ಎಂದು ಮುಂದಿ
ಡುವುದುಂ ; ಅದಂ ಕೊಂಡು ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ತಮ್ಮೆಮ್ಮ ನೇಹಂ ಬಳೆವು
ದರ್ಕೆ ಇದು ನಾಂದಿಯಿಂದೆನೆಗೆ ಉಡುಗೊಳು ವೀಳೆಯಂಗಳನಿತ್ತು,
ಬೀಡಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಸಿ, ಉಲುಸೆಯುಚಿತಂಗಳಂದುಪಚರಿಸಿ, ಪೆಜತೊಂದು
ದಿನಂ ಒಳಬಲಗಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿಸಿ, ಕೆಲವುಂ ಪೊಟ್ಟಿಷ್ಟಾಲಾಪದೊಳಿದುರ್
ಬಚುಕೆನ್ನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ—ನಿಮ್ಮಾಳ್ವನವತರಿಸಿದುದುಂದೇವಿ,
ನೆತ್ತಿಸೆನ ವಂಶಮಾವುದು ? ಆಚಾರದ ಪರಿಯಾವುದು ? ವಯಸ್ಸಿನಿತು ?
ಮೆಯ್ಯಿರಿಯೇತೆಜಂ ? ಸೋದರರುಂ ಸುತರುಮೆನಿಬರ್ ? ಆಳ್ವ ನಾಡೆ
ನಿತು ? ಆನೆಕುದುರೆಯಾಳ್ಗಳೆನಿತು ? ಆಯವ್ಯಯದ ನೆಲೆಯಾವುದು ?
ಎಂದು ಬೆಸಗೊಂಬಿನಮಾಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆಂ :—ದೇವ ! ಚಂದ್ರವಂಶ
ದೊಳವತರಿಸಿದ ಯದುಭೂಮಿಪನ ಕುಲಭೂಷಣರೆನಿಸ ಬಲಕೃಷ್ಣರಿವ್
ರುಂ ಕುಲದೇವರಂ ಬಲಂಗೊಳಲೆಂದು ಯಾದವಗಿರಿಗೆಬ್ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ
ನಾರಾಯಣಿಗೆ ಮಹೋತ್ಸವಮನೊಡರ್ಚಿ ಮೈರಮುಡಿಯೆನಿಪ್ಪ ದಿವ್ಯ
ಕಿರೀಟಮಂ ಸನುರ್ಪಿಸಿ ಮಗುಚಿ ತಾಂ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಪೋಸಾಗಳ್, ಈ
ಕ್ಷೇತ್ರಮಂ ಕಾಪಿಟ್ಟು ಸಕಲನಿಧನೇನೆಗಳಂ ನಡೆಯಿಪುದರ್ಕೆ ತಮ್ಮ
ಕುವರರೊಳ್ ಒರ್ವನನಿಟ್ಟು ಪೋಸಿನಂ, ಆಯದುಭೂಷಣಂ ತನ್ನ ಕರಿ
ತುರಗ ಪದಾತಿಗಳ್ವರಸು ತಾನಾವಗಮಲ್ಲಿದೊಡೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯ
ಣನ ನಿತ್ಯಕಿಂಕರತೆಯೊಳರ್ಪ ಮೈಷ್ಠವಜನಕ್ಕುಂ ತರುಗುಲ್ಮಲತಾದಿರೂಪ
ದೊಳರ್ಪ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಗಮುಪರೋಧಮಪ್ಪುದೆಂಬುದಜಾಂ

ಶ್ಲೋಕ || ಮೈಕುಣ್ಡವರ್ಧನಂ ನಾಮ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ತತ್ಸತ್ಯಮುಚ್ಯತೇ |

ಪ್ರಮಾಣಂ ತಸ್ಯ ವಿಜ್ಞೇಯಂ ಪರಿತೋ ಯೋಜನದ್ವಯಂ ||
ಇಂತೆಂಬ ನಾರದೀಯವಚನದಿಂದೀಕ್ಷೇತ್ರಮಂ, ಬಳಸಿದೆರಬ್ಬಾವುದ
ನೆಲನುಂ ವಿಷ್ಣುಕ್ಷೇತ್ರಮಾದುದುಂದೀಮೈಸೂರೊಳರಸುಗೆಯ್ಯ
ತ್ತಿರ್ವಂ. ಅನನ ಸಂತತಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿ ನೆಗಟ್ಟಿನೆತ್ತ ಬೆಟ್ಟದ

ಚಾಮರಾಜಂಗೆ ತಿಮ್ಮರಾಜ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಚಾಮರಾಜರೆಂಬ ಮೂವ
ರಣುಗರಾದರ್. ಆಚಾಮರಾಜನ ತಪಃಫಲಮೆನಿಸಿ ನೆಗೆಟ್ಟು ಸೆವೀರಾಜ
ಭೂಪಾಲಂ ಪುಟ್ಟಿದಂದಿಂದೆಯುಂ ಪುಸಿನಾತು ಪೆಜರೊಡನೆ ಪೆಣ್ಣಿರ
ನೆನಪಿಲ್ಲದೆಳವೆಯೊಳ್ ಶಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸದೊಳ್ ಜೌವನದೊಳ್ ದಿಗ್ವಿ
ಜಯನ್ಯಾಪಾರದಿಂದಿರ್ಪುದಜುಂ ಬೆಸನಂಗಳೆ ಪೊಟ್ಟುಗುಡದೆ ನಿಚ್ಚ
ಮುಂ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾಜಪದಾನದೇವಪೂಜಾಪುರಾಣಪುಣ್ಯಕಥಾಶ್ರವಣಾದಿ
ಪಾರಲೌಕಿಕನ್ಯಾಪಾರಮುಮುಂ ಷಾಡ್ಗುಣ್ಯಚಿಂತನ ಪ್ರಜಾಪರಿಪಾಲನ
ಕಂಟಕಶೋಧನಾದಿ ರಾಜ್ಯನ್ಯಾಪಾರಮುಮುನೊಂದಜುಂದೊಂದಂ ಸಡಿ
ಲ್ಪದೆ ಸಂತಸದೊಳಿರ್ಪಂ. ಈಪರಿಯುಂ ಬಗೆಯೊಳ್ ಮೆಯ್ಯೊಂಡ
ಸತ್ವಗುಣಂ ಪೊಜಪೊಣ್ಣಿದಂತೆಯುಂ, ಅಜುನತ್ತುಂ ಬರಿಸಮುಂ ಬೆಳ್ಳೊ
ಡೆಯ ನೆಟಲೊಳಿದುರ್ದಜುಂದಾಬೆಳ್ಳದಿರ್ ಮೆಯ್ಯೆತ್ತಿದಂತೆಯುಂ, ಮೂ
ಜಗಮುಂ ಪರ್ಬಿದೊಳ್ಜಪವಳ್ಳಿ ಪೊಸವೇರ್ವೆತ್ತಂತೆಯುಂ, ಮೊಗಸಸಿ
ಯುಂ ಪಸರಿಪ ಜೊನ್ನದ ಜೊಂಪದಂತೆಯುಮೆಸೆವ ನೆರೆವೊತ್ತಿದೊಡಂ
ಪೊಸಮಿಸುನಿಯೊಳ್ ಕರುವಿಟ್ಟಿಜಿದಂತೆಯುಂ, ಕಂಡರಿಸಿದಂತೆಯುಂ,
ಬಟ್ಟಿತ್ತಾದ ತೋಳ್ಳಡುತೊಡೆಗಳಿಂ ಪೇರೆರ್ದೆಯುಂ ಬಲ್ಲಂದದಿಂ ಬೆಟ್ಟಿ
ತ್ತಾದ ಮೆಯ್ಯಿಂ ವೃಷಭದಂತೆಯುಂ ಪುಲಿಯಂತೆಯುಂ ಸಿಂಗದಂತೆ
ಯುಂ ಮೆಯ್ಯಿರಿವಡೆದಿರ್ಪಂ. ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮರಾಜ, ದೇವರಾಜ, ಚೆನ್ನ
ರಾಜರೆಂಬ ಮೂವರ್ ಸೋದರರ್ ವೇದತ್ರಯದಂತೆ ಧರ್ಮಸಾಧಕರುಂ,
ತ್ರಿವರ್ಗದಂತೆ ಸುಖಸಾಧಕರುಂ, ಶಕ್ತಿತ್ರಯದಂತೆ ವಿಜಯಸಾಧಕರುಂ
ಕರಣತ್ರಯದಂತೆ ಕಾರ್ಯಸಾಧಕರುಮೆನಿಸಿ ಮೂವರೊಂದಾಗಿ ಮು
ಪ್ಪುರಿಗೊಂಡಂತಾತನಾಣತಿಯೊಳಿರ್ಪುದೇ ಶೀಲಮೆಂದಾತಂಗಳೊಯ್ಯ
ದೇ ಒಳ್ಳೆಜ್ಜಮೆಂದಾತನ ಹಸಾದಂಬಡೆವುದೇ ಪರಮಲಾಭಮೆಂದಿರ್ಪ
ಪರ್. ನರಸರಾಜ ಇಮ್ಮಡಿರಾಜರೆಂಬಣುಗರ್ ಪಡಿನೆಲಂತೆ ಆ ಗುಣಂ
ಗಳಂ ಪಡೆದಾತನ ಬಟಸಲ್ಪರ್. ಈಸೋದರರುಂ ಸುತರುಂ ಬೆರಸು

ತಮ್ಮ ಕುಲಕ್ರಮಾಗತದ ಮೈಸೂರ್ಗೆ ಸಲ್ವಿಪರ್ತು ಮೂಱು ಮಜಿವಳ್ಳಿ
 ಗಳೊಳೆತ್ತಿ ಬರ್ಪ ಮೂಸಾಸಿರ ಪೊನ್ನಂ ಮುನ್ನೂಜಾಳ್ಗೆ ಪರ್ಚುಗೊಟ್ಟಿ
 ಡಬಲದ ಮನ್ನೆಯರಿಂ ಬರ್ಪ ಕಪ್ಪದೊಳಮವರ್ ಮಿಸುಕದಂತವರವರ
 ನಾಡೊಳ್ ಬಸಂಗೈಯ್ದರ್ಪ ತಲೆವಳ್ಳಿಗಳಿಂ ಬರ್ಪ ಕಂದಾಯದೊಳಂ
 ಮನವಾಱ್ತಿಯುಮಂ ನಿತ್ಯದಾನಧರ್ಮಂಗಳುಮಂ ಮದುವೆಯೊಸಗೆ
 ಗಳುಮನುಡುಗೊಜಿಯುಚಿತಂಗಳುಮನೆಸಗುತ್ತಿದರ್ಪರ್. ಇದುಮಲ್ಲದೆ
 ಇದಿರಾದರನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಸೆಳೆದು ತಂದ ವಸ್ತುವಾಹನಂಗಳಂ ದೇವ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗಿತ್ತು ಅವರೊಲವನೇ ಧನಮಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರ್ಪರ್ — ಎಂ
 ಬುದುಂ ; ಅದರ್ಕೆ ಸಂತಸಂಗೊಂಡು ಕೊಂಡಾಡಿಯಂತಪ್ಪ ಪುಣ್ಯಪು
 ರುಷನಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನುಡಿಸಿ ಕೆಳೆಗೊಂಡು ನಂಬಿ ನೇಹಂ ಬೆರಸಿರ್ಪರೊಂದೆನಿಸಿ
 ಯೊಡರ್ಚುವ ಕಜ್ಜಮೆನಿತಾನುಮುಂಟದಜುಂ ತಾಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಪದ
 ಕ್ಕಮಾವೆ ತೆರಳ್ಳೇಱ್ತರವೇಱ್ತುಮೆಂಬುದರ್ಕಂ ಬರೆಯಿಸಿ ಕಳುಸಿ ನಿಶ್ಚ
 ಯಮಂ ತಿಳಿದು ಬೇಗದೊಳೆಮಗಜುಪುವುದೆಂದೆನಗುಡುಗೊಜಿವೀಳೆಯಂ
 ಗಳನಿತ್ತು ಕಳುಸಿದರ್. ಅಬಱುಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸದೊಳ್ ತಮ್ಮ
 ಸಾಮಾಜಿಕರುಮಂ ತಮ್ಮಂ ಕಂಡೋಲಗಿಪರುಮಂ ಕರೆಯಿಸಿ—ಮೈ
 ಸೂರವನೊಳಾಮೇತೆಜದಿಂ ವರ್ತಿಸವೇಱ್ತುಮೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳಿನಂ
 ಅವರನಿಬರುಂ ದೇವರೆಸಗುವುಸಟಳದಿಂ ನೊಂದು ಬೆಂದಿರ್ಪದಜುಂದೀ
 ವೇಳೆಯೊಳವನಂ ಬೆಂಬಲಂಗೊಂಡನಿಬರುನೊಱ್ಗಿನೊಮ್ಮೆ ಸರ್ವ
 ಶಕ್ತಿಯೊಳ್ ಪೊಣರಲ್ಪಾತನಂ ದಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿಸಲೆಂದು ದೇವರ್ ತನ್ನೊಳೆಸ
 ಗಿದ ಪರಿಭವಮುಮನನೊಳ್ ನಡೆಯಪೌದಾಸೀನ್ಯಮುಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ
 ಕಿವಿಗೊಳಿಸಿ,—ಒಡಲೊಳೆಡಜಂ, ಪಾಸಿನೊಳ್ ತೇಱಂ, ಮಗ್ಗುಲೊಳ್
 ಪಾವಂ, ಮನೆಯೊಳ್ ಮಾರಿಯಮೂರೊಳ್ ಪುಲಿಯಂ ಪುಗಿಸಿ ಬಾಲ್ವಂ
 ತೀಮೈಸೂರವನ ನೆರೆಯ ಬಾಲ್ವಿಯೆಂದು ಬೋಧಿಪುದುಂ ; - ಅನನು
 ಮದಂ ನನ್ನಿಯೆಂದು ಬಗೆದು, - ಎಂತಾನುವಾಕಜ್ಜ ಮಂ ಸಾಧಿಸಂ. ಒಳ್ಳಾ

ತಿನಿಂದವನಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ದೊಡವನಂ ಪಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಂ. ಅಂತ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ
 ದಂಡೆತ್ತಿ ಪೋಗಿಯೂರಂ ಮುತ್ತಿ ಲಗ್ಗಿಯೇಜು ಕೈಸೆಜುವಿಡಿದು ಶಪ್ಪಂ.
 ಇದರ್ಕೆ ಸಾಧಕಮಾಗಿ ಮಾನ್ಮಿಯೊಸಗೆಯ ನೆವದಿಂ ನೀಮೆಲ್ಲರುಂ
 ದಲಂಬೆರಸೇಪ್ಪುರ್ಪುಡೆಂದು ಕಳುಸಿದರ್ಗಳ ! ಆಬಲಕ್ಕೈ ಕಿಱುಂದುಂ
 ದಿನಸದೊಳೆ ಮುಂಗಾರೊತ್ತಿರಳ್ಳೇಪ್ಪುರ್ಪ ಮುಗಿಲ ಮೋಹರದಂತೆಯುಂ,
 ಮುಟಿಯೊಳುಂಬಿ ಬರ್ಪ ಪೆರ್ವೊಟಿಗಳಂತೆಯುಂ, ಪ್ರಳಯವೇಳೆ
 ಯೊಳ್ಳೇಲೆಯುಂ ಕೈಗಣ್ಣಿಕವಿದು ಸಾರ್ತರ್ಪ ಕಡಲ ಗಡಣದಂತೆಯುಂ,
 ದೆಸೆದೆಸೆಯಿಂ ನಡೆತಂದು ನೆರೆದೆ ಪೆರ್ದಲಮೂರ ಮುಂತಣ ವೈಯಾ
 ಳೆಯ ಬಯಲೊಳಂ ಪೊಟಿಯ ತಡಿಯ ತೋಪುಗಳೊಳಮಿಟಾದಿದರ್
 ಪುದದಂ ಲಾವಣಿಗೆಗೊಳಲೆಂದು ರಾಯನೊರ್ವಗಲೂರ್ವಗಲುಪ್ಪರಿಗೆ
 ಯನೇಜು ಬಲಮಂ ನೋಪ್ಪುಲ್ಲಿ—ಬಳ್ಳಾಪುರ ಕೊಳಾಲ ಪುಂಗನೂರ್
 ಮಾಗಡಿ ಬೆಂಗಳೂರ್ ಮೊದಲಾದ ಮೊರಸುನಾಡ ಮೋಹರದೊಳೆ
 ಪರ್ತಾನೆಯಿಚ್ಚಾರ್ಪಿರ ಕುದುರೆಯಿರ್ಪತ್ತು ಸಾಸಿರಾಳ್ಳಳುಂ, ತಳಕಾ
 ಡೆಳವಂದೂರಮ್ಮಚನಾಡಿ ತೆರಕಣಾಂಬಿಕೋಂಟಿ ಮೊದಲಾದೊಳನಾಡ
 ದಬದೊಳಿರೈದಾನೆ ಐನೂಜು ಕುದುರೆಯಿರೈದು ಸಾಸಿರಾಳ್ಳಳುಂ,
 ಕಟಲೆ ಬೇಲೂರ್ ಕೆಳದಿ ಮೊದಲಾದ ಮಲೆನಾಡ ಬಲದೊಳರ್ಪತ್ತಾನೆ
 ಯಿರ್ಭಾರ್ಪಿರ ಕುದುರೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾಸಿರಾಳ್ಳಳುಂ, ಚಿಂತನಕಲ್ ಚಿಕನಾಯ
 ಕನಹಳ್ಳಿ ಬಾಣಾನಾರ ಬಸವಪಟ್ಟಣ ಸೀರೆಯಂ ಮೊದಲಾದ ಬೇಡವಡೆ
 ಯೊಳ್ಳಿದಾನೆಯೈನೂಜು ಕುದುರೆಯಿರೈದು ಸಾಸಿರಾಳ್ಳಳುಂ, ರಾಣಾ
 ಜಗದೇವು ಕೆರೆಯೂರ ತಿಮ್ಮನಾಯಕಂ ಮೊದಲಾದ ರಾವುತಪಾಯಕ
 ರೊಳ್ ಪದಿನೈದಾನೆ ನಾಲ್ಕಾರ್ಪಿರ ಕುದುರೆಯಿರ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕಾರ್ಪಿರಾ
 ಳ್ಳಳುಂ, ಮೂಲಬಲದೊಳ್ ಮೂವತ್ತಾನೆ ಮೂಸಾರ್ಪಿರ ಕುದುರೆ
 ಮೂವತ್ತು ಸಾಸಿರಾಳ್ಳಳುಂ ಅನಿತುಂ ಕೂಡಿ ನೂಜಾನೆಯಿರಾಜು
 ಸಾರ್ಪಿರ ಕುದುರೆ ಲಕ್ಕ (?) ಪಾಯಿದಲಮಾಯ್ತೆಂದು ಲೆಕ್ಕಿಗಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ—

ಲೆಳ್ಳಿಲ್ಲಗಂ ವೀಳಿಯಂಗಳನಿತ್ತವರವರ ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ತಾಮ್ರ
 ರವನನೆಗೆ ಬಂದು, ತಮ್ಮ ಪಡೆವಳನಂ ಕರೆದು, ಪಯಣಸನ್ನದಮೆಲ್ಲಮು
 ನೆಸಗಿಂದು ನಿರವಿಸಿ ಕಳುಹಿದಂ. ಅಂದು ಮೊದಲ್ ಗುಡಿ ಗೂಡಾರ
 ಟ್ಟಿಗೆ ಕಟಾರ ಬಾಣ ಬತ್ತಿ ಮೊದಲಾದುದಂ ದೊರೆಕೊಳಿಪುದುಮಾನೆ
 ದುರೆಯಾಳ್ಗಳಂ ಲಾವಣಿಗೆಗೊಂಬುದುಮಾಗಿದಪರ್. ಇದೀಗಳ್
 ಡೆದ ನಡತೆ. ಮುಂತೆ ನಡೆವುದರ್ಕಂದಂದಿಗೆ ಬರೆದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕಳುಪುವೆಂ.
 ದಂ ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ತಂದು ಅನಿವರೋಳ್ ವ್ಯವಹರಿಸುದರ್ಕನಗೆ ತಿಳಿ
 ತೆ ನಿರವಿಸಿ ರಾಯಸಮಂ ದಯೆಗೆಯ್ದುದು. ಇದಖೂಳೇನಾನುಂ
 ಯೋಸಬಾಯೋಸಂಗಳುಳ್ಳೊಡನೊಲೈಯಿಂ ಸೈರಿಸುದು—ಎಂದೋದಿ
 ಲವುದುಂ ;

ಆರಾಜನೃಪನೀವಿಷಯದೊಳಾಮೆಂತು ವರ್ತಿಸವೇಬ್ಬುವೆಂದ
 ಜರ ಮೊಗನುಂ ನೋಡಿ ನುಡಿಪುದುಂ ;

ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮರಾಜಂ — ಎಲೆ ಜೀಯಾ ! ಕೇಳಿಗಳೆನುಗೆ
 ದ ಕಜ್ಜನುವಾವುದು ? ಇದರ್ಕೆ ಯೋಚಿಸತಕ್ಕುದೇ ? ಸಂತೆಯ
 ದನೆಯಂತೆಯುಂ, ಜಾತ್ರೆಯ ಜಂಗುಳಿಯಂತೆಯುಂ, ಅಗರದ
 ವರೋಲ್ಲಾಸಂತೆಯುಂ, ಪರದರ ಪಾಳೆಯದಂತೆಯುಮೊಕ್ಕಲಿಗರ
 ಕೊಕ್ಕಳದಂತೆಯುಂ, ಮಿಗವಿಂಡಿನಂತೆಯುಂ, ಕಾಗೆಯ ಬಳಗದಂತೆ
 ಯುಂ, ಕಪ್ಪೆಯ ಕುಂಪೆಯಂತೆಯುಂ, ಕೈಪಜಿಗೆ ಬೆದಮ ಪರಿ
 ಕೋಡುವ ತೆಲುಂಗನಡೆಯಂ ಕಡಿದಟ್ಟುವುದರ್ಕೆ ದೇವರಡಿವರೆಗಂ
 ಫುರ್ದೇನಿರ್ಕುಂ ? ತಕ್ಕುಮಿಕ್ಕುಮ್ಮನಂದಿಗರ್ಗಾಣತಿಯಿತ್ತು ಕಳುಪು
 ಪುದು, — ಎನಲೊಡಂ ;

ವಿನಯಂಬೆರಸು ಕೆಯ್ಯುಗಿದು **ದೇವರಾಜಂ** — ಜೀಯ !
 ನನ್ನಪಂ. ಕಿಜಾಯರಸರ್ ಬಿನ್ನವಿಸಿದುದೆ ನನ್ನಿ. ಅಂತಾತೊಡಮರ
 ಗಳ ಗೆಲ್ಲಂಗೊಂಬೆಡೆಯೋ ಮೊತ್ತಮೊದಲನುನೇಬ್ಬುದುಂ ಕುಡು

ವುದುಂ ಪಗೆವರೊಳೊರೊಬ್ಬರಂ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದುನೆಂಬೀಮೂಜು
ಮುಪಾಯಂಗಳನೆಸಗಿಯುಂ ಇವಜುಳ್ಳಸಮಾಗದುದರ್ಕೆ ಕೊಳುಗು
ಳನುನೊಡಂಬಡುವರ್. ಅಂತಾನುಂ ಮನದೊಳ್ ಕಡುಕೇಣಂಗೆಯಿ
ಡರ್ಪದಜುಂದೊಳ್ವಾತಿನೊಳಂ ಕಟ್ಟಿಸಿರಿಯೊಳರ್ಪದಜುಂ ಕೋಡಿ
ನೊಳಂ ಬೆರಸಿರ್ಪದಜುಂ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದಜುಳಂ ಬಸನಾಗರೆಂದು
ತಿಳಿದಿದೊಡಂ ಲೋಗರಂ ಮೆಚ್ಚಿಸುವೆಲ್ಲಿದು. ಅನಜುತೊಡಮಜು
ಯದಿದೊಡಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆಂ. ಎನ್ನ ನುಡಿಯಂ ಲಾಲಿಸಿ
ಚಿತ್ತಂ ಬಂದಂತೆ ನಡೆಯಿಪುದು. ಎಮ್ಮೊಳ್ ಕೇಣಮಾಪ್ರಭುಗಳ್ಲ್ಲದಾ
ರಾಯಂಗಿಲ್ಲ. ಅನುವನಂ ಗಣಿಸದಿರ್ಪದಜುಂದನಗೊಳಗಾಗಿದಪಂ.
ಆನೊಳ್ವದೋಜುದೊಡೆಮ್ಮೊಳ್ಳೆರಸುವಂ, ಎಮ್ಮ ನೇಹಮನೇ ಪರಮ
ಲಾಭಮೆಂದೆಣಿಸಿಯೆಮ್ಮನಾದರಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿ ತೇಜಂಗೆಯ್ಯಂ. ಆಗಳೇ
ನೆರೆದ ನೆರೆವಿ ಮುಜುದು ಪರೆದು ಪೋಪುದು. ಅಬಲಾಕ್ತಾನುಂದಂದಿ
ನೌಚಿತ್ಯಮನಾರಯ್ಡು ನಡೆಯಲ್ ಬರ್ಕುಂ. ಅದಜುಂದೀಗಳ್ ಪಟ್ಟ
ಣಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿಸಿ ಕಳುಪುವಲ್ಲಿ— “ ತಮ್ಮೆಮ್ಮ ನೇಹಂ ಪಿರಿಯರ ಕಾಲದಿಂ
ಬಂದುದಲ್ಲದೆ ಪೊಸತಲ್ಪಿಸೆ! ತಾಮಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ತರ್ಪದರ್ಕಮಾನುಲ್ಲಿಗೆ
ಬರ್ಪದರ್ಕಂ ಎರನಾವುದು ? ತಾನುಂ ದೂರದೇಶದಿಂ ಬಂದು ಬಲಿಲ್ಲಿ
ರ್ಪದಜುಂದಾನೆ ನಡೆತರ್ಪೆವು. ”—ಎಂದು ಬರೆಯಿಸಿ ಕಳುಪುವಂ. ಇಲ್ಲಿ
ಮೈಸೂರ ಕೆಪಜಿಯೊ ಕೋಂಟೆಯಗಲಾಳ್ವೇರಿಗಳನಾರಯ್ಡು ಪೊಜವಳ
ಯದ ಮಜುತೆಜುಗಳಂ ತೆಗೆಯಿಸಿ ಸಕಲಸಂವರಣೆಗಳಂ ದೊರೆಕೊಳಪು
ದರ್ಕೆ ಕಿಜುಯರಸರಂ ಪೊಸಆಳ್ಗಳಂ ಲಾವಣಿಗೆಗೊಂಬುದರ್ಕೆ ಚಿನ್ನ
ರಾಜರುಮನರಿಸಿ ದೇವರುಮೆನ್ನ ಸೇಜುವೆಯ ಕೂರಾಳ್ಗಳನೊಡಗೊಂಡು
ಪೊಜವರೆಗಂ ಪೋಗಿ ನಂದಲ್ಲಿಯವನಲ್ಲಿಗಿದಿವಂದನಾದೊಡಾನೇರಿಗೆ
ಸೈರಿಸಲಾಜದೆ ನೆರೆದ ಕಿಜುದೊರೆಗಳೆಲ್ಲರೂಮಾಗಳೆ ಕೈದೆಗೆವರ್.
ಅನುಂ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ದೇವರ್ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಪಶ್ಚಿಮರಂಗನಾಥನ ದಿವ್ಯ

ಮಂಟಪಪ್ರಾಕಾರಂಗಳಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ರಂಗೇಶಂಗೆಜಗಿ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಂ
ಗೊಂಡು ಕೃತಾರ್ಥರೆನಿಸಿ ಬರ್ಪಂ. ಮೇಣವನಿದಿಗೊಳ್ಳದಿದೊಡವ
ನೊಳ್ ತಪ್ಪಂ ಪೊಜುಸಿ ಬರ್ಪಂ.—ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಪುದುಂ ;

ರಾಜನೃಪನದಂ ಮನದೆಗೊಂಡು ಕಿಜುಯರಸನ ಮೊಗಮಂ
ನೋಡಿ—ಬಿಟ್ಟದಯ್ಯ! ಕೇಳಿದೇವರಾಜಂ ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆಯಿಸಿ
ನೋಲ್ಪುಂ. ಇದಜ್ಞಾಂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲಮೆಂಬುದುಂ ; ಜೀಯ ! ಹಸಾ
ದಮೆಂದೊಡಂಬಡೆ, ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ರಾಯಸಮಂ ಕಳುಸಿದಂ.

ಇಲ್ಲಿಯಾತಿರುವಲಿರಾಜಂ ಮಜುವಗಲ್ ಮೈಸೂರ ನಿಯೋಗಿ
ತಂದೋದಿಸಿದೋಲಿಯಭಿಪ್ರಾಯಮಂ ತಿಳಿದು, ತಮ್ಮವರಂ ನೋಡಿ—ಕಡ
ಲೊಳ್ ಸೊದೆಯ ಪೆಂಪುಂ, ಚಂದಿರನೊಳ್ ಕದಿರ ತಣ್ಣುಂ, ಸುಗ್ಗಿಯೊ
ಳಲರಲಂಪುಂ, ತೆಂಬೆಲರೊಳ್ ಬಾವನ್ನಗಂಪುಂ, ಕುಲೀನನೊಳೊಳ್ಳುಣದ
ಗುಂಪುಂ ಇಪ್ಪುದಚ್ಚರಿಯಲ್ಪು. ಆದೊಡಮಿವನೊಳ್ ಬೀರಮುಂ ವಿನ
ಯಮುಂ ತಮ್ಮೊಳ್ ತಾಂ ಕೇಣಮನುಟುದು ಕೆಳೆಗೊಂಡಿಪ್ಪುವು. ಇವನ
ನೇಹದೊಳಪ್ಪ ಕಜ್ಜ ಮೆನುಗಿನನ ಬೇರದೊಳಾಗದು. ಈನೆರೆಯವರನಿಬರ
ಮಿವನನೊಳಪ್ಪಗಲುಮಿದಿರ್ಚಲುಮಾಜದೆ ಬಜುಬೇರದಿಂ ಕಳ್ಳರೆಟ್ಟಜುಕೆ
ಯುಳ್ಳರಂ, ಕಣ್ಣಿನೆಯವರ್ಬೆಳಕಂ, ಗೂಗೆಗಳ್ಳಗಲಂ, ನಾಸ್ತಿಕರ್ ವೇದ
ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ, ಗಾಂಪರೊಳ್ಳಬ್ಬಮನೆಗ್ಗರಕ್ಕರಿಗರಂ ಪಗೆಸಾರಿ ಪಂಬಲಿಸಿ
ಬಸವಟುವಂತೆ ಪಲತೆಜದಿಂ ಬನ್ನಂಬಡುವರ್. - ಇವರ್ಗಮಾರಾಜನೃ
ಪಂಗೆ ತಾರತಮ್ಯಂ ಆಡುಗಳ್ಳಮಾನೆಗಮೊಳ್ಳೆಗಳ್ಳಮುರಗೇಂದ್ರಂಗೆಂ,
ವಾಯಸಂಗಳ್ಳಂ ಮೈನತೇಯಂಗೆಂ, ಕಿಜುಬಂಗಳ್ಳಂ ಕೇಸರಿಗೆಂ, ಮಿಂ
ಚುಂಬುಟುಗಳ್ಳಂ ಮಿಹಿರಂಗೆಂ, ಗುಂಬಗುಟುಗಳ್ಳಂ ಅಂಬುಧಿಗಂ, ಅಣು
ಗಳ್ಳಂ ಅಮರಗಿರಿಗೆಂ, ಮಿಕ್ಕೋದುಗಳ್ಳಂ ವೇದಕ್ಕಂ, ಅಖಿಲದೇವರ್ಗ
ಮಬ್ಜನಾಭಂಗೆಂ ಇರ್ಪಂತಿರ್ಕುಂ. ಅದಜುಂದಾಮಿವರ ನೇಹಮಂ
ನೀಲ್ಪುರಿಸಿಯವನನಿದಿಗೊಂಡುಪಚರಿಸಿಯೆರವಿಲ್ಲದೆ ಬೆರಸಿ ಬೇಲ್ಪು ಕಜ್ಜ

ಮಂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಬುದೇ ಜಾಣ್ಮೆ ಯೆಂದು—ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಪೊಟಲಿಂ ಪೊಟ
ಮಟ್ಟು ತೆಂಕಣ ಪೊಟಿಯಂ ದಾಂಟಿ ಪಡುವಣ್ಗೆ ಪರಿವ ಕಿಟುವೊ
ಟಿಯ ತಡೆವರೆಗೆನೆಯ್ವಿ, ಅಲ್ಲಿವರುಂ ದಂಡಿಗೆಗಳನಿಟಾದು ಬಟುಕಂ
ಕ್ಷೇಮಾಲಿಂಗನಂಗೆಯ್ವು, ಉಡುಗೊಜಿಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಸರಿ
ದಂಡಿಗೆಗಳೊಳ್ ಮಂಡಿಸಿ ಮಾತಾಡುತುಂ ಬರ್ಪಲ್ಲಿ ;

ರಾಜನೃಪಂ ತಿರುಮಲೆರಾಜನಂ ನೋಡಿ— “ ರಾಯ ! ನೀಂ
ಪಲವುಂ ದಿವಸವಿದೇಶಮಂ ಪೊರ್ದದಿದುರ್ದವುಂ ಪಲಂಬರ್ ಪ್ರಭು
ಗಳ್ ಪಲತೆಜದೊಳ್ ಪರಿದಾಡುತೆ ಪದುಳದೊಳಿದರ್. ದೇವರೆಯ್ತಂದ
ಬಟುಕೀತಕ್ಕುಮಿಕ್ಕರ ಸೊರ್ಕು ಸುರ್ಕಿ ಪೊಡವಿ ಕಿಟುದುಂ ದಿವಸ
ದೊಳೇಕರಾಜ್ಯಮಪ್ಪುದು. ” ಎಂಬುದುಂ ; ಅನಂ—“ ರಾಜರಸ !
ಕೇಳ್ವುದು. ಆಮೆಲ್ಲಿದೊಡಮೇಂ ? ಎಮ್ಮಿಂದಪ್ಪ ಕಜ್ಜಮಾವುದು ?
ಈನಾಡುಬೀಡುಗಳನಿತುಂ ನಿಮ್ಮವು. ಆಂ ನೀಮಿತ ಪಡಿಯೊಳರ್ಪೆವು.
ಎಮ್ಮಂ ಬೆಸಗೊಳವೇಲ್ಪುನೆಂದುಂ ಮನದಿರವನಾರಯ್ಯವೇಲ್ಪುನೆಂ
ದುಂ ಬಟುಸಲವೇಲ್ಪುನೆಂದುಂ ಆಳೋಚಿಸದೀದೊರೆತನನೆ ಸ್ವಕೀಯ
ನೆಂದು ಬಗೆದು ನಡೆಯಿಸವೇಲ್ಪುಂ ” ಎನಲೊಡಂ ; ರಾಜನೃಪಂ ದೇವ
ರಾಜರಸನಂ ಸನ್ನೆಗೆಯ್ದಾರಾಯನೊಡನೆ— “ ನಿಮ್ಮೆಮ್ಮೊಳೆಂತೆಣಿಸಿದ
ಪಿರಂತೆ ನಡೆವುದರ್ಕ ಸಂದೆಯಮಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಂಗೇಶನೇ ನೆರವಪ್ಪಂ. ”
ಎಂದೀತೆಜದಿಷ್ಟುಲಾಪಂಗಳಿಂದಮೆ ಕಳೆದ ಪೊತ್ತಂ ನಡೆದ ದಾರಿಯ
ನಜಾಯದೆ ಪಟ್ಟಣದೊಳ್ ಮುನ್ನಮೆ ರಾಜನೃಪಂಗೆಂದು ಸಜ್ಜುಗೆಯ್ದ
ಬೀಡಾರದ ಸರಿಸಕ್ಕೆ ಸಾರ್ತರ್ಪುದುಂ ; ಪಡಿಯಜಂ— “ ಜೀಯ !
ಪರಾಕು ! ” ಎಂದೆಲ್ಲುಜುಸಿದಂ.

ಆಗಳಲ್ಲಿ ದಂಡಿಗೆಯಂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಿರುಮಲೆರಾಜಂ ತನ್ನ ದಂಡ
ನಾಯಕನನೆಕ್ಕಟೆ ಕರೆದು— “ ಈರಾಜನೃಪನೆಮ್ಮ ಪುಣ್ಯೋದಯ
ದಿಂದೆಮ್ಮನಾದಂ. ಈತನ ಕೆಳೆಯೆವುಗೆ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯಂತೆಯುಮಸ್ತು

ಶಕ್ತಿಯಂತೆಯೂ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯಂತೆಯೂ ದೇವತಾಪ್ರಸಾದದಂತೆಯೂ ಮತ್ಯಂತಾತಿಶಯಾವಹಮಾಗಿರ್ಕುಂ, ಅದಜ್ಞಾಂದೀಶಂಗೆ ಸಂತಸವಸ್ಪು ಮೊಲುಲುಪೆಯುಪಚಾರಂಗಳಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಪುದು ” ಎಂದಾಣತಿ ಯಿತ್ತು, ರಾಜನೃಪನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ವಿನಯಂಗೂಡಿ—“ ಬೀಡಾರ ದೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಪುದು ” ಎಂದು ಬೀಬಿಟ್ಟುಟ್ಟು, ತಾನುಂ ತನ್ನರಮನೆಯ ಮೊಗಮಪ್ಪುದುಂ ;

ರಾಜನೃಪನ ಕೈನಾರಿಗಳ್ ಕೈಯೈತ್ತಿ—ಸ್ವಸ್ತಿ ! ಸಮಸ್ತ ಸಾಮಂತಮಹೀಪಾಲಮೌಳಿಮಾಲಾಲಾಲಿತಪದರಾಜೀವ ! ರಾಜೀವಸಖ ಗರ್ವಸರ್ವಸ್ವನಿರ್ವಾಪಣಚಣಪ್ರತಾಪೋದಯ ! ದಯಾರಸತರಂಗಾಯಿ ತಾಪಾಂಗಾವಲೋಕನಾಪ್ಯಾಯಿತ ಕರ್ಣಾಟಮಂಡಲ ! ಮಂಡಲಾಗ್ರ ಖಂಡಿತಾರಾತಿನ್ಮಪಕಂಠಕಾಂಡೋಚ್ಚ ಲದ್ರಕ್ತ ಧಾರಾಪರಿವೃಷ್ಟತದೀಯ ಬಿರುದ ! ಬಿರುದಂತೆಂಬರಗಂಡ ! ರಾಜನೃಪ ! ವಿಜಯಾಭವ ! ದಿಗ್ವಿ ಜಯಾಭವ ! ಎಂದು ಪೊಗಲ್ಪುದುಂ ;

ಅದಂ ಕೇಳ್ವ ಮುಂಗಾರ ಮೊಟಗಂ ಕೇಳ್ವ ಕೇಸರಿಯಂತೆ ಕನಲ್ವ, ಕಾಲೋಚಿತಮುಲೈಂದಾಕನಲ್ಪಿಯನೊಳಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೆಲ ದೊಳ್ ಬರ್ಪ ಮಂತ್ರಿಯೊರ್ವನಂ ಕರೆದು—“ ನೀಂ ರಾಜನೃಪನ ಬಟು ಗೆಯ್ದಿ ಆತನ ಮನಂ ಕದಡದಂತನುನೇಲ್ವು ಅಂತೆಂಬರಗಂಡನೆಂಬು ದೊಂದು ಬಿರುದನೆಮ್ಮಿದಿರೊಳ್ ಪೊಗಲದಂತೆ ಗೆಯ್ಯುದು ” ಎಂದು ಕಳುಪುವಿನಂ ;

ಅವನಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿ ಕೆಯ್ಯುಗಿದು—“ ದೇವರೆಡೆಯೊಳೆಮ್ಮಾಳ್ವರ ನೇಹ ಮೆರವಿಲ್ಲದಿರ್ಕುಂ. ಇದಂ ಸೈರಿಸಲಾಜದಿದಜ್ಞಾಳೂಣೆಯಮನೂಹಿಸಿ ಯೆಳ್ಳೆನಿತುಮುಂಟಾಡೊಡದಂ ನೆಗಟುಸಿ ಪೆಜ್ಜಿಯೊಳ್ ಕಜ್ಜಿಗಂಡಂತೆ ಕೊಂಡು ಕೊನರಿಸಲೆಂದು ಕಾದಿರ್ಪರ್. ಅದರ್ಕಿಗಳಂತೆಂಬರಗಂಡ ನೆಂಬಿಬಿರುದು ದೇವರ ವಂಶಪರಂಪರೆಯೊಳಮೆಮ್ಮಾಳ್ವರ ಪರಂಪರೆಯೊಳ

ಮೊಳದು. ಅದರ್ನಿರ್ವರುಮಿರ್ಪಡೆಯೊಳುಗ್ಗೂಡಿಸದಂತೆ ಕೈವಾರಿಗಳ್ಗೆ ಕಟ್ಟಿ
ಳೆಯಾಯ್ತು. ದೇವರ ಬಗೆಯನವರ್ಗವಂತು ನಿರವಿಸವೇಟ್ಟುಂ ” ಎಂದು
ಬಿನ್ನವಿಪುದುಂ ;

ರಾಜನ್ಯಪನೊಡವುಟ್ಟಿದನ ಮೊಗವುಂ ನಿಟ್ಟಿಸೆಯಾದೇವರಾಜಂ
ನಸುಕಿನಿಸುವೆರಸು ಮೋಡಿಯೊಳ್ ನಿಯೋಗಿಯ ಮೊಗವುಂ ನೋಡಿ—
“ ನೀಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿದುದು ಸಾಜಂ. ಅಂತಾದೊಡಮಾಬಿರುದು ನಿಮ್ಮರ
ಸರ್ಗ ಕೈವಾರಿಗಳೆಂ ಬಂದುದಾದುದಜುಂ ಪೊಗಟವೇಡೆಂದು ನಿರವಿಸಿ
ದೊಡಮವರಂತೆ ಮಾಣ್ವರ್ಪರ್. ಎಮಗೀಬಿರುದೆಮ್ಮ ಪಿರಿಯರ ಬೀರದಿಂ
ಸಮನಿಸಿ ಸೈನಿಕರುರ್ಕಿನಿಂ ನೆಗಟ್ಟಿದು. ಆದುದಜುಂ ಕೈವಾರಿಗಳೆಂ ತಡೆ
ಯಲ್ವಿ ಕಾರಣಮಿಲ್ಲ. ಮುನ್ನೆಮ್ಮ ಮುತ್ತಯ್ಯನೆನಿಸಿದ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮ
ರಾಜಭೂಪಾಲನ ಮನ್ನಣೆಯ ತುಟಿಲಾಳ್ ಕಟಲೆಯ ನಂಜಸೆಟ್ಟಿ ನಂಜ
ನಗೂಡ ಜಾತ್ರೆಯೊಳ್ ನೆರೆದ ಪಲಂಬರ್ ಪ್ರಭುಗಳ ಮುಂದುಗ್ಗೂಡಿಸ
ಪಲವುಂ ಬಿರುದುಗಳೆಂ ಕೇಳ್ವು ಸೈರಿಸದೆ ಪಲವುಂ ಪಜ್ಜೆಗಳನಡಕಂಗೆಯ್ವಾ
ನೆನಜ್ಜೆಯಂತೆಯುಂ, ಪಲವುಂ ಪೊಟಿಗಳನೊಳಕೊಳ್ಳ ಮುನ್ನೀರಂ
ತೆಯುಂ, ಪಲವುಂ ಮಹಾಭೂತಂಗಳನಾವರಪಾಗಸದಂತೆಯುಂ, ಪಲ
ವುಂ ಬಿರುದುಗಳೆಂ ನೀಟ್ಟಿರಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟಿ ಅಂತೆಂಬರಗಂಡನೆಂಬ ಬಿರುದುಂ ತಾಂ
ಬಲಗೆಯ್ಯೊಳ್ ಪಿಡಿದ ಕಟಾರದಿಂದೆಡಗೆಯ್ಯೊಳಂಗಡಿಯ ಮಾನವುಂ
ಪಿಡಿದು ಬಾಜಿಸಿಯುಗ್ಗೂಡಿಪುದುಮಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಸಮಸ್ತಪ್ರಭುಗಳುಮೊ
ಟ್ಟಾಗಿ ತಂತಮ್ಮ ದಟದೊಡನವನಂ ಪೊಯ್ಯಲೆಂದು ಸುತ್ತು ಮುತ್ತುವಿನ
ಮವಂ ಗಿಡುಗಂ ಗಿಳಿಗಳೆಂ, ಕಿಞ್ಜುಬಂ ಕುಜುಗಳೆಂ, ಪುಲಿ ಮೊಲಂಗಳೆಂ,
ಜಕ್ಕಂದೊಳಲಿ ಪಲ್ವಲವುಂ, ಮದಕರಿ ಕದಳೀವನವುಂ ಪುಗುವಂತೆ
ಪೊಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕೊಕ್ಕುಳ್ಳಿಕ್ಕಿ ಗೆಲ್ಲು ಬಿರುದನುಗ್ಗೂಡಿದಂ. ಅದಜುಂದೀ
ಬಿರುದೆಮ್ಮ ತುಟಿಲಾಳ್ಳ ಪಾಲ್ಗೊಂದಿಪುದು. ಅದಜುನೀವಿಷಯ
ದೊಳಾರುವುಂ ಗಣಿಸರ್. ಆಮೆ ನಿರವಿಸಿದೊಡಂ ಸಲಿಗೆಯಿಂದಾಳೊಡೆ

ತನದ ಮೇರೆಯಂ ಮಿಾಱುವರ್. ಇದರ್ಕೇತೊಡರ್. ನಿಮ್ಮ ಬಗೆವಂ ದಂತು ! ” ಎಂದು ನುಡಿದು ವೀಳೆಯಂಗೊಟ್ಟು ಕಳುಪುವುದು ;

ಅವಂ ತನ್ನಾಳ್ವನ ಬಟಿಯಂ ಸಾರ್ದು ತಾಂ ಕೇಳ್ವದನೆಲ್ಲಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆಯಾರಾಯಂ ಮನದೊಳ್ ಬಿರುದಿಂಗೆ ಬೀಯಮಪ್ಪೆಡೆಯೊಳ್ ಸೈರಿಪುದು ಬೀರರ್ಗೆ ಪಿರಿಯೂಣೆಯವೆಂದು ಬಗೆದು,—ಅಕಟಾ ! ಆಮಿವರೊಳ್ಳಿರಸಿದುದು ಕೂಗಿ ಮಾರಿಯಂ ಕರಿತಂದವೊಲಾದುದು ; ಆದೊಡಮಿನ್ನವರೊಳ್ ಬಾಸೆನಂಬುಗೆಗಳನಿತ್ತೆವು—ಎಂದು ಬಗೆದು ಪಿಂಡೆ ಗಿಯದೆ ಕೈಸೆಜಿಗೊಂಡು ಕಡೆಗಾಣೆಸುವುದೇ ಕಜ್ಜಮೆಂದಾಳೋಚಿಸಿ—
“ ಮುಱುವಗಲೊಳ್ ಪೊತ್ತುಱಿಯಾಂ ಮೈಹಾಳಿಯ ಬಯಲೊಳಿಸುಂ ಪೊತ್ತು ಬಿನದದೊಳಿದುರ್ ಬರ್ಪೆವು ಇಲ್ಲಿ ನೀಮುಂ ರಂಗೇಶನ ಸನ್ನಿಧಿ ಗೆಯ್ದಿ ಸಂದರ್ಶನಂಗೆಯ್ದು ವಂದಿಪುದು. ” ಎಂದು ರಾಜನೃಪಂಗೆ ಬೆಸಸಿ ಕಳುಪಿ, ಪೊಟಲ ಪೊಪವಳಯದ ಸಾರಿಯ ಮಂಟಪದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ಮೊದಲ ದಿವಸದೊಳ್ ಮುನಿದು ಮೋಡಿಯೊಳಿರ್ಪ ಸಕಲ ಪ್ರಭುಗಳಂ ಕರೆಯಿಸಿಯವರೇತ್ತರ್ಪನ್ನಂ ತನ್ನ ಭಟರೆಸಗುವ ಲಗ್ಗೆ ಸೆಂಡಾಟಮಂ ನಿಟ್ಟಪ ನೆವದಿಂದಿದುರ್ ಅನಿಬರುಂ ಬರ್ಪುದುಮವರನೆಕ್ಕಟೆ ಗರೆದು—“ ನಿನ್ನ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ್ಗಂ ಪೇಟಿಡ್ಡೆ ಮನ್ತ್ರಭೇದಮಪ್ಪದೆಂದು ಮೈಸೂರವನೊಳ್ ಪುಸಿನೇಹಮಂ ಪೊಸೆಯಿಸಿ ಪೊಟಲಂ ಪುಗಿಸಿದೆವು. ಅವನಂ ಕೈಸೆಜಿಗೊಳಲ್ಪಿದೇ ವೇಳೆ. ಗಳಿಲನೆ ತೆರಳಲ್ವೇಟ್ಟುಂ ” ಎಂಬುದು ಮವರವರತಿತ್ತರಿತದಿಂ ತಂತಮ್ಮ ದಟಮಂ ಮೇಳವಿಸುತಿಸಿನಂ ;

ಇತ್ತಲೀರಾಜನೃಪನರುಣೋದಯದೊಳುಪ್ಪವಡಿಸುತುಂ ಶ್ರೀಮ ನ್ನಾರಾಯಣನ ಪರ ವಿಭವ ವ್ಯೂಹಾದಿ ಮೂರ್ತಿಗಳುಮಂ ಗಜೇಂದ್ರ ಮೋಕ್ಷಣಾದಿದಿವ್ಯಚಾರಿತ್ರಂಗಳುಮಂ ನೆನೆದು ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನಂ ಗೆಯ್ದು ಕಾವೇರಿಗೆಯ್ದು ಮಿಂದು ಮಡಿಯುಟ್ಟು ಲಲಾಟಾದಿತತ್ತದು ಚಿತಸ್ಥಾನಂಗಳೊಳ್ ದ್ವಾದಶೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಂಗಳನಿಟ್ಟು ತುಳಸಿ ತಾವರೆ

ಮಣಿಗಳಮುಳ್ಸರಮಂ ಧರಿಸಿಯರಮನೆಗೆ ನಂದಲ್ಲಿ ಗೃಹಾರ್ಚಾರೂಪ
ದೊಳಿಸೆನಚ್ಚುತನಂ ಪೋಡಶೋಪಚಾರಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಂ
ಗೊಂಡು ನಿತ್ಯದಾನಮನೆಸಗಿ ಬಲುಕೊಳ್ಳೊಡವುಗಳಿಂದೊಡಲಂ ಸಿಂಗ
ರಿಸಿ ಮಿತಪರಿಜನಂಬೆರಸು ರಂಗೇಶನ ದೇಗುಲಮಂ ಸಾದುರ್ ಗೋಪುರದ
ಬಾಗಿಲನೊಳವೊಕ್ಕು ಬಲವರ್ಪಗಳ್ ;

ಅಲ್ಲಿರ್ಪ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರತಿಹರ್ಷದಿನದಿವಂದಾಶೀರ್ವಾದಿಸಿ—“ ಎಲೆ
ಮಾರಾಯ ! ನೀಮೆಮ್ಮೀಸ್ವಾಮಿಗೀದಿವ್ಯಪ್ರಕಾರಮಂ ಕಟ್ಟಿಸಿದು
ದರ್ಶೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ನಿಮಗೀಪರಿಯ ಪಲವುಂ ಕೊಂಟಿಗಳನಿತ್ತು
ದಯೆಗೆಯ್ವರ್ ” ಎಂಬುದುಂ ; ಅವರ್ಗೆ ನಂದಿಸಿ,—ಅಖಿಲಜಗತ್ತಾರ
ಣನುಮಪ್ರಮೇಯನುಮನವಧಿಕಾತಿಶಯಾಸಂಖ್ಯೆಯಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಣ
ನುಮಪ್ಪ ನಾರಾಯಣಂಗಳ್ಗೆಯ್ದೊಲಿಪುದರ್ಕನೆನಿತಜನಂ. ನಿಮ್ಮೊ
ಲವುಂ ಪರಕೆಗಳುಮೆನುಗೆ ಪರಮಪ್ರಾಪ್ಯಂ—ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತವರೊ
ಡವೆರಸಲ್ಲಿಂದೊಳವೊಕ್ಕು ಬಲಿಸೀತ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭಗಳ ಬಲಿಯೊಳ್ ಸ್ವಾ
ಮಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆಜಗಿಯಾದ್ವಿತೀಯಾನರಣದೊಳ್ ಬಲವರುತ್ತೆ ದಕ್ಷಿ
ಣಭಾಗದೊಳಿಸೆನ ಪರಕಾಲಾದಿದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳಂ, ಪರಾಂಕುಶರಂ, ವಿ
ಷ್ಣುಚಿತ್ತರಂ, ಶೂಡಕ್ಕುಡುತ್ತನಾಚ್ಚಿಯಾರಂ, ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯಂ,
ನೃಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯಂ ಪರಿವಿಡಿಯಿಂ ಬಲಗೊಂಡು, ಪಶ್ಚಿಮೋತ್ತರಭಾಗ
ಮಂ ಸಾದುರ್ ಅಲ್ಲಿ ಸಕಲಜಗಜ್ಜನನಿಯೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀರಂಗನಾಚ್ಚಿಯಾ
ರಮ್ಮನವರ ದಿವ್ಯಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಮಂ ಸಿರದೊಳಾಂತು, ಕಟಾಕ್ಷಾ
ನ್ಮೃತರಸಾಸೇಕದಿಂ ತಣಿದು, ಮುಂತಣ್ಗೆ ನಡೆದು, ವೇಣುಗೋಪಾಲ
ವರದರಾಜ ರಾಮಾನುಜ ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕರಂ ಸೇವಿಸಿ, ಜಯವಿಜಯರ್ಗೆ
ಕೆಯ್ಯುಗಿದು ಒಳವೊಕ್ಕು ವಿಷ್ಣುಕೃನರಂ ನಂದಿಸಿ, ಮುಂತಣ್ಗೆ ನಡೆದು,
ಗರ್ಭಗೃಹದ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಕೆಯ್ಯುಗಿದು ನಿಂದು ನಿಟ್ಟಿಸುವಿನಂ—

—ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿಯ ವರ್ಣನೆ—

ಇಂಗಡಲ ನಟ್ಟನಡುವೆ ನೆಗೆದು ಮೆಯ್ದೋಜುವ ಕರ್ಮಣಿದೀವಿ
ಯಂತೆಯುಂ ಐಕಿಲ್ವೆಟ್ಟಿನ ತಪ್ಪಲೊಳ್ ಬೆಳೆದ ಕರ್ಮಾಳಿಯ ಬನದಂ
ತೆಯುಂ ಬಾಂಬೊಟಿಯ ನಡುವಿನೆಡೆಯೊಳ್ ಪೂತು ಪೊದಜುಟ್ಟ
ಕನೆ=ಯ್ದಿಲ ಗಡಣದಂತೆಯುಂ ಮೆಯ್ಯಿರಿನೆತ್ತು ಶೇಷತಲ್ಪದೊಳ್ ಪನ
ಡಿಸಿ--ಎಳವಿಸಿಲ ಸೋಂಕಿನಿಂದೆಸೆನಾಗಸದಂತೆಯುಮರಿದಳದ ಪಾಸಜಿ
ಯಿಂದೊಪ್ಪುವ ಕಾಡಿಗೆನೆಟ್ಟಿನಂತೆಯುಂ ಮಿಂಚಿನ ಮಿಜುಗಿನಿಂ ಮೆಜುವ
ಕಾರ್ನುಗಿಲಂತೆಯುಂ ಪಾವುಗಳ ಬೇರದಿಂ ಪಾತಾಳಮಂ ಪುಗಲ್ವೆಜ
ಗಿದ ಗರುಡನೊಂಕೆಗಳ ಕಳೆಯೊಳ್ತೊಳಪ ಕಡಲಂತೆಯುಂ ಉಟ್ಟ ಪೊಂ
ಬಟ್ಟಿಯ ಪೊಗರಿಂ ಬಗೆಗೊಳ್ಳ ಸಿರಿಮೆಯ್ಯ ಕರ್ಮಗಳಗು-ಎಡೆವಿಡದೆ
ನಿಟ್ಟಿಪ ಪಾಲ್ಗಡಲ ಕುವರಿಯ ಕಜುಯಾಲೆಯ ಕದಿಗಳಿಂ ಬಳೆದು,
ಸುಟುಪೊರ್ಕುಟ ತಾವರೆಯಲರಣಿಗಳ ಬಳಗದ ನೆರವಿನಿಂ ನಿಮಿದುರ್,
ಸಿರಿದೊಳಸಿಯ ದುಂಡದಂಡೆಯಂದುಗೆಯೊಳ್ ಪೆರ್ವೆನೆತ್ತು, ಅಡಿಯುಂ
ಗುಟದ ಸೋಂಕಿನೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟ ಬಾಂಬೊಟಿಯೊಳ್ ಕೇಣದಿಂ ಮೆಯ್ಯ
ಲ್ಲನುಂ ಸುತ್ತಿಸುಟುವ ಜಗುನೆಯ ತೆಜಿಯ ತಿಂತಿಣಿಯಂತೆ ಕವಿದುವರೆ :
ಅದನಿದಿರಿಸುತ್ತೆ ಪತ್ತಿಸಾದುರ್ ಮುನ್ನಾಗಸಮನಳೆವಾಗಳಲರಿಚಂ ತೊಳೆ
ದಿಟ್ಟ ಕುಂಕುಮದಣ್ಣಿನಿಂದನೋ ಮೇಣೆಡೆವಿಡದೆ ಪೊಡೆನುಡುವ ಪುರ
ಹರ ಪುರಂದರಾದ್ಯರ ಮೌಳಿನಾಣಿಕೃಪಭಾಜಾಲದಿಂದನೋ ಮತ್ತೊ
ಯ್ಯನೊತ್ತುವ ಸಿರಿಪೊಡವಿರಾಣಿಯರ ಚಿಂಗೆಯ್ದಳದ ಕಳೆಯಿಂದನೋ
ಯೋಗಿಜನಮನೋನುರಾಗದಿಂದನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕೆಂಪು ಪೆಂಪುನೆತ್ತು
ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಿಂ । ಸಾಜದ ಕರ್ಪು ನೇವುರದ ಪಚ್ಚಿ ವಣಿಯ ಪಸುರ್ಪು ಉಟ್ಟ
ಪೀತಾಂಬರದ ಪೊಂಬೊಗರ್ಗಳಿಂ ಮೂವಣ್ಣಂಬಡೆದು ಗಂಡುಸೋಗೆಯ
ದುಂಡುಗೊರಲಂತೆಸೆನ ಕಿಜುದೊಡೆಗಳಿಂ । ಕಾನನಾರವೆಯ ಕರ್ಬಾಟಿ
ಗಳಂತೆಯುಂ ಬಿನದಂಗಳೊಳ್ ನೆಮ್ಮುವ ಸಿರಿಪೊಡವಿರಾಣಿಯರ ಕರ್ಬ

ಟ್ಟಿಯ ಕೌಳುಡೆಗಳಂತೆಯುಂ ತೋರ್ಕೆನೆತ್ತ ತೋರದೊಡೆಗಳಿಂ । ಪೊಡೆ
 ಗಟ್ಟಿದ ಮುತ್ತಿನ ಸರದ ಬೆಳ್ಳಿಗಳೆಂಬ ತಿಳಿನೀರಿಂ ತೀವಿ ತನ್ನೊಳ್ ಬೆಳೆದ
 ತಾವರೆಯರಲ್ಪುಡಿಯಿಂ ನಾಲ್ಕೊಗನಂ ಪಡೆದ ಸುಲುವೊರ್ಕುಬಿಡು
 ಳದಿಂ । ಎಡೆವಿಡದಿಡಿದ ಬಾವನ್ನದಣ್ಣಿನ ಮೆಲ್ವಾಸುಂ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ
 ದೀಪನುಂ ತೊಳಚಿಸರದುಯ್ಯಲುಂ ಪೊದಿದ ಪೊಂಬಟ್ಟಿಯ ಮೇಲ್ಕುಟ್ಟುಂ
 ಕಂಠಿಕಾಮುಕ್ತಾಹಾರದ ಲಂಬಣಂಗಳುಂ ಮೆಯೊಳ್ಗೆ' ಸಿರಿಯರಸಿಯ
 ಸಜ್ಜೆವನೆಯಂತೆಸೆವ ಪೇರೆರ್ದೆಯಿಂ । ಪಾಸಿನ ಬೆಳ್ಳಾವಿನ ಬಿಂಕನುಂ ಬಿಡಿ
 ಸಲೆಂದೆಡಬಲದೊಳ್ ತಲೆನಾಲಂಗಳೆ ಪಾಯ್ವ ಎಡೆಯ ಕರ್ಬಾವುಗಳಂತೆ
 ನುಣಿದು ಮಂಡೆಯೆಡೆಗಂ ನೀಳ್ವ ಮೊಲಕಾಲೆಡೆಗಂ ನಡೆದ ಬಲದೆಡದ
 ನಿಡುದೊಳ್ಳೆಳಿಂ । ಮಕರಕುಂಡಲಮಣಿಪ್ರಭಾಸರಿವೇಷಮಂಡಲಮಂ
 ಮುಗುಳ್ಳಗೆವೆಳ್ಳಿಂಗಳೆಂ ಮುಸುಂಕುವ ಮೊಗಚಂದಿರನಿಂ । ನುಣ್ಣುಣೆಗನ್ನ
 ಡಿಯೊಳ್ ಪಡಿನೆಲಿಲೊಂಡುಡ್ಡಂಡನಾಭೀಪುಂಡರೀಕ ತಕ್ಕರ್ಣೆಗಳೆಂತೆ
 ಕಣ್ಣೊಳಿಪೂರ್ವಪುಂಡ್ರಶ್ರೀಚೂರ್ಣಂಗಳೆಂ । ಮೇಲ್ಕಡಿಯೊಳ್ಕವಿದ ಪಾನೆ
 ಷಿಯನ ಪಡೆವಣಿಮೊಗರ ಗಡಣಮೋ ಮೇಣಿದು ತಲೆಮಲಂಗಿನೊಳಿಟ್ಟ
 ಬಲಗೆಯ್ಯ ಸೆಳ್ಳುಗುರ್ಗಳ ಬೆಳಗಿನ ಬಿಂದಮೋ ಮೊಗದಾವರೆಯ ಮೋ
 ಡಿಗೆ ಮೋಹಿಸಿ ಮುದ್ದಿಸಲ್ಪವಿತಂದ ಗಗನಮಣಿಬಿಂಬಮೋ ಎಂಬ
 ಸಂದೆಯಮನೊದವಿಸ ದಿವ್ಯಕಿರೀಟದಿಂ । ಮನಂಗೊಳಪ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ
 ವಿಗ್ರಹದ ಸಮುದಾಯಶೋಭೆಯಂ ದಿಟ್ಟಿಸೇಜಿಗಳೆಂ ಮೊಗೆಮೊಗೆ
 ದೀಂಟೆ ಸವಿಸವಿದುರ್ಕಿ, ಸೊರ್ಕು ತಲೆಗೇಜಿ, ಮೆಯ್ಯುಜಿದು ಮಜವ
 ಟ್ಪೊಡಲೊಳೆಡೆವಿಡದಡಿಗಡಿಗುಣ್ಮನ ನವಿರ್ಗಳುಂ ಪೊನಲಿಟ್ಟು ಪಾಯ್ವ
 ಡವಜುಯದೆ ಪರಿವ ಸೊಗದಾಲಿನೀರ್ಗಳುಂ ಸೇಜಿಬಿಗಿಯೆ ಬೇಗದೊಳ್
 ಪೊಪಪೊಣ್ಣುಲಾಪದೆ ತಡಬಡುವ ಗದುಗದಮುನಾಗಿ ಸಿರಿದುಂ ಪೊಲ್ಲಾ
 ನಂದಸಾಗರದೊಳ್ ಮುಟುಂಗಿ ತೇಲುತೊಯ್ಯನಾಸುಖಂ ಮೆಯ್ಯಿಂದು
 ಣ್ಣಿ ಪೊಣ್ಣಿ ಕಣ್ಣಿಜಿಬಿಟ್ಟು ತರ್ ತಜುನಾಯಿದೊಂದವಯನದ ಸೌಂ

ದಯ್ಯನುಂ ಬೇಜಿನೇಜಿನ ಭಾವಿಸಿ ಬಗೆಯೊಳ್ ಬಂದಿಗೊಳ್ವೆನೆಂದು
 ಸಂಕಿನ ಪಾಪುಂಬಳೆಯ ಬಾನ್ಮರದ ಪಲಯಿಗೆಯ ತಾವರೆಯಂಕುಸದ
 ಬಜ್ಜರದ ಮೆಯ್ಯಿರಿನೆತ್ತ ನುಣ್ಣೊಳಗಿಂದೆಸೆವ ಕೆಂದಳರ್ದಳನುಂ | ನಂಬಿ
 ಸೇಜುದರೇಳಸುವ ಫಲಂಗಳನೊದವಿಸಲೆಂದೈಗೊಂಬುಗಳೊಳಂ ಪೊತೆಸೆವ
 ಬಾಂಬೊಲುತ್ತರನಂ ದೊರೆಗೊಂಬ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಂ | ಅಂದು ಪಾಂಡನರ
 ಪಾಳೆಯದಿಂ ಕುರುನಗರಿಗೆ ದೂದನಡೆದ ಬಲಿಕ್ಕಿಗಳೆಯಲೆಂದು ಒಯ್ಯ
 ನೊತ್ತುನ ಸಿರಿಪೊಡವಿಯರ ಮೆಲ್ಲೊಸೋಂಕಿಗೆ ನವಿರುಣ್ಣುವ ಕಿಜು
 ದೊಡೆಗಳಂ | ಒಂದೇ ಅಡಿಯುಂ ಗುಟದುದಿಯ ಸೋಂಕಿನಿಂ ಬಿಂಕಂಬಡೆದ
 ಗಂಗೆಯ ಗಾಡಿಯಂ ಕಡೆಗಣ್ಣಲಿಂದಿರ್ಮೆಯ್ಪತ್ತೀರಡಿಗಳ್ಳಂ ಕವಿದು
 ಪಾಯ್ವ ಜಗುನೆಯ ಪೊನಲ್ಗಳಂತೊಪ್ಪುವ ದುಂಡುದೊಡೆಗಳಂ | ಪೊಡಿ
 ಪೂಗಾವಿನ ನೆವದಿಂ ಕುಡಿವರಿದು ಕೊನರ್ತು ಪರ್ಬುವ ಜಗತೀಲತೆಯ
 ದಾಂಗುಡಿಯ ತಾಯ್ಕುಲಾಯೆನಿಪ್ಪ ಸುಟುವೊರ್ಕುಟಂ | ಎಡೆವಿಡದೆಡೆ
 ಯಾಡುವ ಸಿರಿವಡದಿಯಡಿಯಲತಿಯಣ್ಣುವಡೆದು ಪೊನ್ನಡೆಯ
 ಪೊರ್ದುಗೆಯೊಳಮದ್ದು ಸಿರಿಮೆಯೊಗರ ಸೇಜುವೆಯಿಂ ಸಿಂಗರಂಬಡೆದ
 ಪಲನಣ್ಣದ ತುಳಸಿಯ ದಂಡೆಯ ಪರಿವೇಷದ ನಟ್ಟನಡುವೆ ನೆಗಟ್ಟ ಕೆಂಬ
 ರಲ ನೇಸರ್ವಟ್ಟಿನಿಂ ಬಗೆಗೊಳ್ವಾಗಸನುಂ ಪೋಲ್ವ ಪೇರೆರ್ದೆಯಂ |
 ಎಲ್ಲಜಗನುಂ ಪೊತ್ತು ಪೊಜಿನ ಸಿರಿಯರಸನ ಸಿರಿಮುಡಿಗೀದಿವ್ಯಕಿರೀ
 ಟಮುಂ ಮಿಕ್ಕಿನಲರಿಚಂ ಮೊದಲಾದರ ಮುಡಿಗಳ್ಳೀಕೇಸಡಿವಾವರೆಗಳು
 ಮಳವಟ್ಟಿಪುನೊಂದು ಮುಟ್ಟಿ ತೋರ್ಪಂತೆ ಮುಡಿಯೆಡೆಗಮಡಿಯೆಡೆಗಂ
 ನಡೆದ ಬಲದೆಡದ ನಿಡುದೋಳ್ಳಳಂ | ಬಗೆಯೊಳೊಗೆದ ಚಂದಿರನ ಬೆಳ್ಳಳಗು
 ಪೊಪಸೂಸುವಂತೆ ಕಡೆನಾಯ್ಕೊಳ್ ಮಿಸುಪ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಂ |
 ತನ್ನೊಳ್ತಮೆಣೆಗೊಂಡು ಕೇಣಮನುತಾದು ಅನಗಂ ತೇಜಂಬಡೆದುಗ್ರ
 ಜಾಡ್ಯಂಗಳನೊದೆದು ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರತನುಂಗಳಂ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತೆ ನೀಳ್ತು
 ಪೊಸಬಗೆನಡೆದ ಸಸಿನೇಸರ್ಗಣ್ಣಳಂ | ನುಣ್ಣುಣೆವಲಗೆಯೊಳ್ಳೊಳಪ ವಿನು

ಲೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರದ ಬೆಳ್ಗದಿರನಿದಿರ್ವಾಯಲಾಜದೆ ಕೊಂಕಿ ಕವಿದ ನೊಸಲ
 ಪಟ್ಟದ ಕರ್ಮಣಿವೆಳಗಿನ ಮೊಳೆಗಳಂತೆಸೆವ ಸುಕುಂಗುರುಳ್ಳಳಂ । ಪದಿ
 ನಾಲ್ಪುಂ ಜಗದ ರಾಯತನದ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯಂ ಪೋಲ್ವ ಪಾವಣಿಯನ ಪೆಡೆ
 ವಟ್ಟಿನ ನೆಟಲೊಳ್ಳಿಗಟ್ಟ ರನ್ನದ ಮಗುಡಮಂ । ಕೂರ್ತು ನೋಡುತ್ತಿದೊ
 ಡಂ—ನವನಿಧಿಗಳನೊಂದೆ ಸೂಟೂಳ್ ಕಂಡ ಕಡುಬಡವನಂತೆಯುಂ
 ಸುಗ್ಗಿಯೊಳ್ ಪೊದೊಂಟಮಂ ಪೊಕ್ಕ ಪಜಮೆವಜುಗಳಂತೆಯುಂ ಬಿದಿ
 ನೊಳಗಿಕ್ಕಿದ ಪಂಚಭಕ್ತ್ಯಪರಮಾನ್ಯಂಗಳೆ ಪಾಯ್ವ ಪಾರ್ವರ ಬಗೆಗಳಂ
 ತೆಯುಂ ಬಿಡದೆ ಸುಜುವ ಜಡಿವಟಿಯಂ ಸಾರ್ದ ಚಾದಗೆಗಳಂತೆಯುಂ
 ಆವುದಂ ಪಿಡಿನೆನಾವುದಂ ಬಿಡುವೆನೆಂಬ ತನಕದೊಳವನ ದಿಟ್ಟಿಗಳ್
 ಅಡಿಯ ಮೆಲ್ಪಂ ತೊಡೆಯ ಬಲ್ಪಂ ಉಡಿಯೊಳ್ಳಂ ಪೊಡೆಯ ತೆಳ್ಳಂ ಉರದ
 ಪೆಂಪಂ ಒಡಲ ಸೊಂಪಂ ಮೊಗದ ಕಳೆಯಂ ನಗೆಯ ಮೊಳೆಯಂ ನೋಟ
 ದಿಂಪಂ ನೊಸಲ ನುಣ್ಪಂ ಆರಯ್ಯತಡಿದೊಡಗಿ ಮುಡಿವರೆಗಂ ನಡೆದು
 ಮಗುಟಿ ತತ್ತದರ್ಥನಿಧಿಧ್ಯಾಸನದಿಂ ಮುಡಿಮೊಡವಿನೊಳ್ ನೀಳ್ವ ಪಣಿ
 ವಟ್ಟಿದೊಳ್ ಕವಿದು ಕರುಳ್ಳೊಳ್ ಸುಟಾದು ನೊಸಲೊಳ್ ಮಿಸುಗಿ
 ಪುರ್ಬುಗಳೊಳ್ ಕೊಂಕಿ ಕಡೆಗಣ್ಣೊಳ್ ಕೂರ್ಪುವೆತ್ತು ದಿಟ್ಟಿಗಳೊಳ್
 ತಣ್ಣಾಂತು ಮೂಗಿನೊಳರೆಮುಗುಳ್ವ ಗಲ್ಲದೊಳ್ ತೊಳಗಿ ಕಿವಿವಚ್ಚ
 ದೊಳ್ ಬೆಳಗಿ ಬಾಯ್ವಿಜಿಯೊಳ್ ಕೆಂಪಡದರ್ ನಗೆಯೊಳ್ ಮೊಳೆತು
 ಕೊರಲೊಳ್ ಗೆಜಿಗೊರಡು ಕನ್ನದೊಳ್ ಬಳೆದು ತೋಳೊಳ್ ಕುಡಿವರಿದು
 ಎರ್ದೆಯೊಳ್ ಪಸರಿಸಿ ಸಿರಿಯೊಳ್ ಸಿಂಗರಂಬಡೆದು ಪೊಡೆವೂವಿನೊಳ
 ರಲ್ವ ಪೊರ್ಕುಟೂಳ್ ಸುಟಾದು ಪೊಡೆಯೊಳ್ ತೆಳ್ಳುವೆತ್ತು ನಡುವಿ
 ನೊಳ್ ನಮೆದು ತೊಡೆಯೊಳ್ ತೋರಮಾಗಿಯುಡೆಯೊಳೊಳ್ಳುವಡೆದು
 ಕಿಜುದೊಡೆಯೊಳ್ ಬಟ್ಟಿತಾಗಿ ಅಡಿಯೊಳ್ ಮೆಲ್ಪಂ ತಳೆದು ತತ್ತದಾ
 ತ್ಮಕನಾಗಿ ಬಗೆಯೊಳ್ ಪತ್ತಿದ ಭಕ್ತಿರಸಪರಿಪಾಕಾತಿರೇಕದಿಂ ಸೊದೆ
 ಯುಂಠಡಂತೆಯುಂ ಸೊರ್ಕೊಜುಂಠಂತೆಯುಂ ಮಜವಟ್ಟಂತೆಯುಂ ಮಜ

ದೊಳಗಿದಂತೆಯುಂ ಬೆಳಗುವಡೆದಂತೆಯುಂ ಬೆಗಡುಗೊಂಡಂತೆಯುಂ
ಕೆಲವುಂ ಪೊಟ್ಟು ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಗುಣಂಗಳಂ ಗಣನೆಗೆಯ್ದು ಮತ್ತೆ
ದಿನ್ಯಾತ್ಮಕಗುಣಂಗಳಂ ಅಂತರಂಗದೊಳೆಣಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ; ಅವುಮೊಳಗಡಂ
ಗದೆ ಪೊಪ್ಪೊಣ್ಣೆ ಕೋಡಿಯನೋಡಿಸುವಂತೆ ನುತಿಗೆಯ್ದನದೆಂತೆನೆ :—

ಶ್ರೀವರ ! ಸಕಲಜಗಜ್ಜ್ವಲ !

ನ್ಯಾವನಲಯಲೀಲ ! ರಂಗಮಂಗಳನಿಲಯಾ ! ॥

ಪಾವನಗುಣನಿಧಿ ! ಭಕ್ತನ !

ಭಾವನೆಯೊಳ್ ಬಂದು ನಿಂದು ನಲಿ ನೀಂ ನಲವಿಂ ॥ ೧ ॥

ಓದುಗಳೊಳ್ ವೇದಂ ಪಿರಿ !

ದಾದೊಡೆ ನೀಂ ರಂಗಧಾಮ ! ಸಕಲಜಗಜ್ಜ್ವಲ ॥

ನ್ಯಾದಿನಿಮಿತ್ತಾಭಿನ್ನೋ !

ಪಾದಾನಂ ನನ್ನಿ ನಿನ್ನ ಗುಣವಿಭವಂಗಳ್ ॥ ೨ ॥

ಕಡುನೇಹದೆ ಮೂಜಗಮಂ !

ಪೊಡೆಯೆಡೆಯೊಳ್ ಪೊತ್ತು ಪೊರೆವ ಪೊಸಬಗೆಯೆಜಿಯಾ ॥

ತಡೆದೆಮ್ಮನೇಕುಪೇಕ್ಷೆಪೆ !

ಕುಡು ಕೂರ್ಪರ ಕೂರ್ಪ ! ನಿನ್ನ ಚೆನ್ನಡಿಯಾಲವಂ ॥೩॥

ನಿಟ್ಟಿಸದಿರೆ ನೀಂ ದಯೆಯಿಂ !

ಪುಟ್ಟಿದು ಜಗಮೆಂತುಟ್ಟೀಬ್ಬನೆತ್ತಪುದದಜುಂ ॥

ಕಟ್ಟಿಜಕದಿಂದಮೆಮ್ಮಂ !

ದಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಾಪಿಟ್ಟು ಮೆಜುವುದೊಡೆತನದದಟಂ ॥೪॥

ಪಶ್ಚಿಮ ರಂಗನಿನಾಸ ! ನಿ !

ಪಶ್ಚಿನ್ನುತ ನಿಮಲ [ನಿಷ್ಣು] ಪರಮಾತ್ಮಾ ! ಸ ॥

ನಾರ್ಶ್ಚರ್ಯನಿಲಯ ! ನಿಗಮದ !

ನಿಶ್ಚಯಮು ಬಗೆಯೆ ನಿನ್ನ ಚರಣಮೆ ಶರಣಂ ॥೫॥

ಎಂದು ನುತಿಸಿಯಾಗಳರ್ಚಕರ್ ತಂದಿತ್ತ ಗಂಧಮಾಲೆಗಳಂ ಧರಿಸಿ
ಮುಡಿಯೊಳಿಟ್ಟ ಶರಗೋಪವೆಸರ ರನ್ನನಾವುಗೆಯಂ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾಂತು
ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಂಗಳನಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥತೆವಡೆದು ಪೊಡೆಮುಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂ
ಪೊಜಮುಟ್ಟು ಬರ್ಪಿನಂ ;

ಪರಿಕಾಷನೋರ್ವನೆಯಂದು ಪತ್ತೆಸಾದುರ್ ಕಿವಿಯೊಳಿಂತೆಂದು
ಅತೆಲುಂಗರಾಯನ ದುರಾಲೋಚನೆಯಂ ಸೂಚಿಪುದುಮದಂ ಕೇಳ್ವು
ತಮ್ಮನಂ ಕರೆದು, — ನೀನುಮಾಳ್ಗಳನೊಬ್ಬಗೆಯ್ದೆಲ್ಲಾಕೆಯೊಳ್
ನಡೆವುದೆಂದು ಬಿಸಿಸಿ, ಕೊಂಬುಕಾಳೆಗಳ ಕೋಲಾಹಲಂಬೆರಸು ಪೊಜಲಂ
ಬಿಟ್ಟು ಪೊಜಗಣ್ಣಿ ಪೋಪಾಗಳ್ ಪೊಜವಳಯದ ಬಯಲೊಳ್ ತಮ್ಮ
ಬಲಂಬೆರಸೆಡಬಲದೊಳಿದೊಡಮವರಂ ಗಣಿಸದೆ ಪೊಜಿಯಂ ದಾಂಟಿ
ದಾಜುವಿಡಿದು ಮೈಸೂರಂ ಸಾದರ್.

ಅತ್ತಲ್ ತಿರುಮಲೆರಾಜಂ ರಾಜನ್ಯಪಂ ಮೀಜ್ ಪೋದುದಂ
ಕೇಳ್ವು—ಕಜ್ಜಂ ಕೈಗಣ್ಣಿದುದು, ಬಲ್ಲದನೊಳ್ ಬೇರಂ ಬಳೆದುದು.
ಇನ್ನುವೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪಕ್ಕುದಲ್ತು. ಎಂತಾನುಂ ಸಾಸಂಗೆಯ್ದರ್ಥಪ್ರಾಣಂಗಳ
ನಾದೊಡಂ ವೆಚ್ಚಿಸಿಯವಂಗೆ ಪರಿವಂ ಕಾಣೆನೆಂದು ನೆರೆದ ನಿಖಿಲ
ಪ್ರಭುಗಳಂ ಕರೆಯಿಸಿ—ಮೈಸೂರ್ಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಡಲ್ಪೊಪಮೆಂಬುದುಂ;
ಅವರ್ ವಿನಯಂಗೂಡಿ ಕೆಯ್ಯುದು—ದೇವರಾಣತಿಯನಾಂ ಶಿರದೊ
ಳಾಂತೆಸಗುವರಲ್ಲದೆ ಪಡಿನುಡಿವೇಬಲ್ಪಕ್ಕುರಲ್ತು. ಮುನ್ನೊರ್ವ ಪಿರಿ
ಯರಸಂ **ಉಮರಾಜ**ನೆಮ್ಮಿಲ್ಲರೊಡಗೊಂಡಾಮೈಸೂರಂ ಮುತ್ತಿ
ಮೂಜು ತಿಂಗಳೆದ್ದಂದಂದಿಂಗಾಮೈಸೂರ **ಚಾಮರಾಜ**ನೆಸಗುವ ಮಜ್ಜಿ
ವುಯಿಲುಪಟಳದಿಂ ಪಾಳೆಯಕ್ಕೆ ಬರ್ಪ ಸಕಲವಸ್ತುಗಳುಮಿಲ್ಲದೊಂದಿರ
ಲ್ಪುಗಲುಪವಾಸಮಿದುರ್ ಸಿಂದೆಗೆದು ಪೋಪುದರ್ಕ್ಕಂ ದಾಜುಯಿಲ್ಲದೊಂದು
ದಿನಂ ನಟ್ಟಿರುಳ್ ಮರ್ಬಿನೊಳೋಡಿ ಬರ್ಪಾಗಳಾರವರ್ಗೆ ಬೇಹುಸಂದು
ದಾಜುಯನ್ನಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಕೆಲವಾನೆಕುದುರೆಗಳನೀಡ್ಲು ಕೆಲಕೆಲರ ಕೈದು

ಗಳಂ ಸೆಳೆದಿದಿರಾದರ ಮೂಗಂ ಕೊಜಿದು ಕಳುಸಿದರ್. ಅದುಮಲ್ಲದೆ ಮತ್ತವರ ಗಾವಳಿಯಿಂ ಪಟ್ಟಣದೊಳಂ ಪದುಳಮಿಲ್ಲದೆ ಬನ್ನಂಬಟ್ಟು ಮಗುಟಿ ಮೈಸೂರವರೊಳ್ ನೇಹಂಬೆರಸುವುದರ್ಕೆ ಕಾಲ್ವೆಯ ಕೊತ್ತಾ ಗಾಲನುನಿತ್ತರ್. ಅದಜುಂದೀಗಳುಮಾಮೈಸೂರಂ ಮುತ್ತುವುದು ಮೋಸಂ. ಮೊದಲ್ ಕೆಸಜಿಯಂ ಮುತ್ತಿ ನೋಟ್ಟುಂ—ಎಂಬುದು ಮದಕೊಡಂಬಟ್ಟು, ಆಗಳೆ ನಿಸ್ಸಾಳಂಗಳಂ ಪೊಡೆಯಿಸಿ ಸಂದಣಿಸಿ ಮುಂದೆ ಪರಿವ ತುರಗಂಗಳ ಪದಧೂಳಿ ಬಾಂಬೊಟ್ಟುಂ, ಶಂಖಭೇರೀ ಪಣನಾನಕಗೋಮುಖಾದಿನಾದ್ಯಕಳಕಳಮೆಣ್ಣೆಸೆವಳರ ಪೊಟ್ಟುಂ ನಡೆಯೆ, ಕೆಸಜಿಗೆ ನಡೆದು ಬಳಸಿ ಸಾಳೆಯವಿಟಿದು ತಳಿಮೇರುವೆಗಳ ನೊಡಚುರ್ತಿಸಿನಂ ;

—ಕೆಸಜಿಯ ಕಾಳೆಗ—

ಆವೂರೊಳರ್ಪ ಬೆಟ್ಟ ದಚಾನುರಾಜ ಚೆನ್ನ ರಾಜರ್ ಕೋಂಟೆ ಕಿಜುದುಮಗಟಾಳ್ವೇರಿಗಳಸಿದುಮಾಗಿದೊಡಮಾಟನಾದ ತಮ್ಮಳವನೆ ಪಡಿಯಗಟುಮನುದ್ಧವರಿದ ಬೀರಮನೆ ಪಡಗೊಂಟಿಯುಮಂ, ಬಿತ್ತ ರಂಬಡೆದ ಬಿನ್ನಣಮನೆ ಪಡಿಯಾಳ್ವೇರಿಯುಮಂ, ಎತ್ತರಂಬೆತ್ತ ಶಕ್ತಿಯನೆ ಕೊತ್ತಳಮುಮಂ, ಸಾಸಮನೆ ಶತಘ್ನಿಗಳುಮಂ, ಮೊನೆಗಾಜತನ ಮನೆ ಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆಗಳುಮಂ ಗೆಯ್ದು ಕಾದುತ್ತೆ ಕಟ್ಟಲೆಯೊಳ್ ಪೊಟ ಮಟ್ಟು ಪಾಳೆಯಮಂ ದಟದುಟನಾಯ್ದು ಪೊಯ್ದು ಆನೆಕುದುರೆಗಳ ನುಯ್ದು ಕೋಂಟಿಯನೊಳಪುಗಲೊಡಂ ;

ಮಜುವಗಲ್ ಪೊಟ್ಟುಜಿಯವರನಿಬರುಂ ಕಟಿಣ್ಣಲೆಗೊಳಲೆಂದು ಕವಿದೊತ್ತರಿಸಿ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಗುಂಡುವಟಿಗೆ ಪಲಗೆಯಂ ಮಜುಗೊಂಡು ಕೋಂಟೆಗೆಣೆಗಳಂ ಸಾರ್ಚಿ ಸಗ್ಗಮನೇಜುವಲ್ಪಪುಣ್ಯರಂತೇಜುತಿಸಿನಂ ;

ಊರವರ್ ಕನೆಗೋಲ್ಕಳಂ ನೂಂಕಿಯುಂ, ಕೆಯ್ಯಿಟ್ಟುಗಳಿಂ ದಿಟ್ಟುಂ, ಕಾಯ್ದೆಣ್ಣೆಗಳಂ ಸೂಸಿಯುಂ, ಪುರವಟುಲಂ ಸುರಿದುಂ, ಮರ್ಧಿ

ನುರಿಯುಂ ಚುರ್ಚಿಯುಂ, ಕವಣೆಗಲ್ಲಂ ಬೀಜುಯುಂ, ಕಣೆಗಳಿಂದೆಚ್ಚುಂ
ನುತಂ ಮೀಜುಯೇಜುವರ್ಪರಂ ಕತ್ತಿಗಳಿಂ ಕಡಿಕಡಿದುಂ ಕೆಡಪುತಿ
ದೊಡಂ ಮಾಣದೆ ಮುಜುಕೊಳಸಿ ದೀವಿಗೆಗುಡಿಗೆಜಗುವ ಪತಂಗದ ಪುಟು
ಗಳಂತೆ ಬೀಳ್ವರಂ ಕಂಡು ಪೆಜುಸಾರದೆ ಪಡಲ್ವಟ್ಟಿಟ್ಟಿಗಳನೆ ಮೆಟ್ಟಿಗೆಗೆಯ್ದೇ
ಜುತೆ ಮಿತಿಮೀಜುತಿರ್ದಪರೆಂಬ ವೃತ್ತಾಂತಮುಂ ದೂತಮುಖದಿಂ
ಕೇಳ್ವ, ತಮ್ಮ ಮೂಲಬಲಮನೊಡಗೊಂಡು **ರಾಜನೃಪನುಂ ದೇವ
ರಾಜನುಂ** ಕಿರ್ಚುಂ ಗಾಳಿಯುನೊಡದಾಗಿಯೊಣಗಿದ ಪಟುವಂ ಪುಗುವಂತೆ
ಅನರ ತೆಂಕಣ ಪಡುವಣ ಪಾಳೆಯಮುಂ ಪೊಕ್ಕು ಬೀದಿನರಿದಿರ್ಚಿದರಂ
ಪೊಯ್ದು, ಕಾಲ್ಗೊಳಿದರುಮುಂ, ಕಾಯವೇಳ್ವುದೆಂದರುಮುಂ, ಪುಲ್ಗರ್ಚಿ
ದರುಮುಂ, ಪುತ್ತನೇಜುದರುಮುಂ, ನೀವೊಕ್ಕರುಮುಂ, ನಿನ್ನವರೆಂದರು
ಮುಂ, ಮರನನಡರ್ಪರುಮುಂ, ಮಜಿವಿಟ್ಟರುಮುಂ ತಲೆಗಾದು ಮನ್ನಿಸಿ
ಮಿಕ್ಕರನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಯವರ ಸರ್ವಸ್ವಮುಂ ಸೂಜಿಗೊಂಡು ಬರ್ಪಿನಂ ;

ಬೆಟ್ಟದಚಾಮರಾಜ ಚೆನ್ನರಾಜರುಂ ಲಗ್ಗೆಯೇಜುದರನನಿ
ಬರುಮುಂ ಸಗ್ಗಕ್ಕೇಜುಸಿ ಕಿಜುದುಂ ದಟಮನೂರೊಳಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕ ಬಲ
ದೊಡನೆ ಪೊಜಮುಟ್ಟು ತಂತಮ್ಮ ಪಾಳೆಯದೊಳ್ ದಟದುಟನಾಯ್ದು ದಂ
ಕೇಳ್ವ ಬಿಟ್ಟೋಡುವ ತೆಂಕಣ ಪಡುವಣವರಂ ಕಳೆದು ಮೂಡಣ್ಣ
ನಡೆದು ತಟುಬಿ ತಜುದಿಜುದು ತಲ್ಲುಂಗೆೊಳಸಿ ದಾಯಗಿಡಿಸಿ ದಯೆಗೆಯ್ದು
ಮರಲ್ದು ಬಡಗಣ್ಣ ಬರೆತ್ತಣ್ಣನಂ ಕಂಡು ಕಾಲ್ಗೊಳಿ ಬೇಗದೊಳ್
ನಾಲ್ವರೊಡವುಟ್ಟಿದರುಂ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೋಡುವ **ತಿರುಮಲೆರಾಜ**
ನಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿನರೆ ; ಅವನುಮುಟುವಿಂಗಳ್ಳಿ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು
ಸೀಗುರಿಗಳಂ ನೀಗಿ ಚವರಮುಂ ತೆವರ್ದು ಪಟುಯಿಗೆಯಂ ಪಟುದು ವಾದ್ಯಂ
ಗಳನುದ್ಯಾಪನಂಗೆಯ್ದು ವಾರುವನುನಿಟುದು ತೊಡವುಗಳಂ ತೊಜಿದು
ಒಳ್ಳುಡೆಯನುಟುದು ವೇಷಮುಂ ಮಾಂಜಿಯಂಜಿ ಪೊಪುದುಂ ; ಅವನರ
ಸುಗುಣಪುಗಳೆಲ್ಲಮುಂ ಕೊಂಡು ಗಂಡುಮೀಜು ಮೈಸೂರಂ ಸಾರ್ದರ್.

ಅತ್ತಲಾತಿರುಮಲೆರಾಜನೊರ್ವನೇ ಪಟ್ಟಣಮಂ ಮೊದಿ
ಒಂದೆರಟ್ಟುನದೊಳ್ ಬಂದು ಸೇಜುಯೆಟಾದುಟಾದರಂ ಕರೆಯಿಸಿ—ಕೊಳು
ಗುಳದೊಳೆಮ್ಮ ದಲದೊಳಟಾದರಾರ್ ? ಏಜುವಡೆದರಾರ್ ? ಸೇಜಿ
ಸಿಲ್ವಿದರಾರ್ ?—ಎಂದು ಬೆಸಗೊಂಬುದುನುವರ್ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರ್ :—

ಜೇಯ ! ಬಿನ್ನಪಂ. ಈಮೊಳನಾಡ ಪ್ರಭುಗಳನಿಬರುಂ ಪಲವುಂ
ಸೂಟಿರಾಳ್ ಮೈಸೂರವರಿಂ ನೊಂದವರೆಸಗುವ ಪುಯಿಲ ಚಾತುರ್ಯಮ
ನವರ್ ಬರ್ಪ ಬಟ್ಟಿಗಳಂ ತಿಳಿದಿಪ್ಪುದಜುಂದವರ ಮೂವಂಕದ ಕೊಂಬು
ಗಾಳೆಯ ದನಿಗೇಳ್ವುದುಂ, ಸಿಂಗದ ರವಂಗೆಳ್ಳಾನೆವಿಂಡಿನತೆಯುಂ
ತಳವರರದಿಗೋಲುಲಿಗೇಳ್ವ ಮುಜಿಗಳ್ಳೆರಂತೆಯುಂ, ಮಾಂತ್ರಿಕರ
ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರಂಗಳಂ ಕೇಳ್ವ ಪಂದೆಮರುಳ್ಳಂಗಳಂತೆಯುಂ, ಪಾಂಚಜನ್ಯ
ಝಂಕಾರಂಗಳಂ ಕೇಳ್ವ ರಾತ್ರಿಂಚರರಂತೆಯುಂ, ನಾರಾಯಣನ ನಾಮ
ಮಂ ಕೇಳ್ವ ಪಾಪಂಗಳಂತೆಯುಂ ಬೆರ್ಚಿ ಬಿಗುರ್ತು ಬಿಂಕಂಗುಂದಿ
ಬೇವಸಂಗೊಂಡು ಬೆದಜು ಬೀದಿವರಿದು ಸರಿಯುತ್ತೆ ಇರ್ತರದೊಳ್
ನಿಂದು ನಿಂದಿಸಿ ನೀಚ್ಚರಿಪರಂ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ನಿಟ್ಟೋಟದೊಳ್ ನಿಂದಲ್ಲಿ
ನಿಲ್ಲದೆ ನಿಜನಿವಾಸಮಂ ಸಾರ್ದು ಜಸಮಂ ಜಾಜುಸಿಯಸುವನಾದರಿಸಿ
ಪೊಸತೊಂದು ಬಸಿಜಿರಾಳ್ ಬಂದಂತೆ ಸಂತಸದೊಳ್ ಜನೆಗೊಂಕ
ದಿದರ್ಪರ್. ಮೊರಸುಮೋಹರಂ ಮೊನೆಗಾಱತನದ ಮೋಡಿಯೊಳ್
ಮುಂತಜುಯದಿಸಿನವುವರ್ ಮೋಸಂಗೊಂಡು ಮುತ್ತಿ ಮೊಗಗಿಡಿಸಿ
ಮೋದಿ ಮೂದಲಿಸಿ ಮೂಗಂ ಕೊಯ್ಲು ಮೊಜುಯಿಡಿಸಿಯಜಿ
ಯಟ್ಟಿ ಕೆಟ್ಟು ಮುಜುದೋಡಿದರ್. ಮಲೆನಾಡವರ್ ಮಲೆತು
ನಿಲ್ವಿನವುವರ್ ವೇಡೈಸಿ ಬಿಗಿದಿತ್ತತ್ತಲಿನಿಸುಂ ಮಿಸುಕಲೀಯದೆ ಕೆಯ್ಯ
ಕೈದುಗಳನೀಟುನೆಕುದರೆಗಳಂ ಬಸಂಗಿಯ್ಲು ಆವರೊಳ್ ಕಟ್ಟರಸು
ಗಳಂ ಕೈಸಿಜಿಗೊಳುಟಾದ ಕಿಜುದೊರೆಗಳ್ ಕಷ್ಟಿನೊಳ್ ಬಿಟ್ಟ ವೇರಾ
ನೆಯಂ ಬಳಸಂದ ಮುಜುಗಳಂತೆ ಚೇಜುತ್ತೆ ಕಟ್ಟರದಿಂ ಮಲೆಯಂ

ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ನೋಸದೊಳಾದೊಡಮಿನ್ನೊಮ್ಮೆಯುಂ ಬರಲಣ್ಣೆನೆಂದು
 ಬಾಸೆಗೆಯ್ದೊಡಿದರ್. ಬೇಡವಡೆ ಮುನ್ನಡವಿಯೊಳ್ ಗಿಡುಮರಂಗಳ
 ಮುಜಿಯೊಳ್ ಪೊಂಚಿ ಬಟ್ಟೆಗರಂ ಕೋವಿಯೊಳೆಟ್ಟು ಕಣೆಯಿಂದೆಚ್ಚು
 ಕೆಡಸಿ ಬಟ್ಟೆಗಳಂ ಸುಲಿದ ಪಾಪದಿಂ ಕೆಸುಳಿಯ ಕೆಳೆಯ ಕೋಡವಳ್ಳ
 ದೊಳೋಡಿನರುತ್ತೆಡಸಿ ಕಾಲುಲುಂಕಿಯುಂ ಮೊಟಕಾಲ್ಮುಜುಂದು ತೊಡೆ
 ಯುಡಿದುಂ ನಡು ನೆಗಿಯುಮೆದೆ ಬಿಜುಂದು ತೋಳ್ ತೊಲಗಿಯುಂ
 ಕೊರಲ್ ಕುರ್ಗಿಯುಂ ತಲೆಯೊಡೆದುಂ ಪಡಲಿಟ್ಟು ಪಾಸಿದಂತಾಗಿ ಪಳ್ಳ
 ದಿಂಟಿಗಳ್ ಸಮತಳಮಾದೊಡಂ ಪಿಂಡೆ ಬರ್ಪರುಮಾನೆಕುದುರೆಗಳ್
 ತುಲಿದುದುಂ ಮುಟ್ಟುಲಿಯಾದರ ತಲೆಮಿದುಳ ಬಸಿಗರುಟ್ಟು ಸಜ್ಜೊಳ್
 ಸಿಲ್ವಿ ಮೊನೆಯೆಲ್ವು ಮುಳ್ಳುಳಡಿಗಳೊಳ್ ನಾಂಟಿ ತಟ್ಟುರ್ಚಿ ತಡಬಡಿಸು
 ತಿರೆ ಪಿಡಿಸಿಡಿದು ತುಟನೆರಸು ಮೂಗಂ ಕೊಜುಂದು ಪಲ್ಲಿಱುಸಿ ಕಳುವೆ :
 ಮೂಗಲುದುಸಿರುಟುದುಕೆ ಪೆರ್ಕಳಿಸಿ, ತಲೆಗೆ ವಂದುದೆನೆಯೊಳ್
 ಪೊದಂತೆ ಸಂತಸದಿಂ ಚಿಂತನಕಲ್ ಮುಂತಾದ ತಂತಮ್ಮ ನೆಲನಂ
 ಸಾರ್ದರ್. ಮತ್ತಂ ರಾವುತಪಾಯಕರ್ ಪೊಜೊಡೆಯದೆ ಪೊಜಿಗೆ ನಿಂದು
 ಪುಯಿಲೊಳ್ ಪೊಲಂಬುಗೆಟ್ಟು ದಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿಯೋಡಿಪೊದರ ಪೆಂಡಿರೋಲೆ
 ಯುಟುದುದೆಂಬ ನಾಲ್ಕುಡಿಗೀಡಾಗಿ ವಾರುವಂಗಳಂ ಪರಿಸುವುದುಂ
 ದೆಚ್ಚು ದೂಳಂ ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯ ಪೊಯ್ಲಿಂದೊಡೆದ ಕುದುರೆಯ ತೊಡೆಯ
 ನೆತ್ತರ್ಪೊನಲಿಂದಡಂಗಿಸುತ್ತೆ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬರ್ಪರಂ ಮುಜುಮುಜುದು
 ನೋಡುತ್ತೆ ಮತ್ತಡಿಗಡಿಗಿ ಮಡದಿಂ ಪಕ್ಕಮನೊತ್ತುತ್ತೆ ಕತ್ತಿಯ ಪರಜಿ
 ನಿಂ ನೆತ್ತಿಯಂ ತಿನಿಯುತ್ತೆ ಮುಂದಿರ್ಪ ಪಳ್ಳಕೊಳ್ಳಂಗಳಂ ತೆವರ್ದಿಂಟಿ
 ಗಳಂ ಕಲ್ಮುಳ್ಳಂ ಬೇಲಿಬೆಳ್ಳಾರಂಗಳುಮನನುಯದನುಯಟ್ಟುತ್ತೆ ಪೊಲ
 ಗೆಟ್ಟು ಬಗೆಯೊಳ್—ನೇಲಂ ಬಾಯ್ಡುನುಯದೆ ? ಅದೃಶ್ಯಾಂಜನನುನು
 ಗೂಡದೆ ? ಎಜಂಕೆಗಳ್ ಮೊಳೆಯನೆ ? ಎಮ್ಮೂರಿದಿರ್ವಾರದೆ ? ದೇವ
 ರುಂ ನೆರವಾಗರೆ ? ಇವರ್ಗಾದೊಡಂ ದಯೆದೋಷದೆ ?—ಎಂದು ಬಗೆ

ಯುತ್ತೆ ತಂದೆಯಾದೊಡಂ ಕಂದನಾದೊಡಮೊಡವುಟ್ಟದನಾದೊಡಮೊಡ
ನಾಡಿಯಾದೊಡಂ ಮತ್ತಂ ತನ್ನೊಡೆಯನಾದೊಡಂ ಬಿಟ್ಟ ವನನೆತ್ತದೆ ಸಿಂತಿ
ರುಗಿ ನೋಡವೋಡಿಸೆ ಬಸವಟಾದು ಮುಟ್ಟು ಮೊಟಕಾಲೂರಿ ಮುಂಗಿ
ಡುವ ನಾರುವಂಗಳ ನಾಗೆಯಂ ಪಿಡಿದು ಜಡಿದೆತ್ತುತ್ತೆ ಇತ್ತಣಿಂ ಬಂದೆವಿ
ತ್ತಣ್ಗೆ ಪೋಪೆವಿಲ್ಲಿಗಿದು ದಾಜುಯೆಂಬಾರಯ್ಯದೋಜದೆ ಕುದುರೆಯಟಾ
ವನ್ನಮುಸಿರ್ಕಟುವನ್ನಂ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟೋಡಿದರ್. ಮೂಲಬಲಂ ಮುಜುದ
ತೆಜಂ ದೇವರ ಬಗೆಯೊಳ್ ತಿಳಿದಿರ್ಪುದೈಸೆ ; ಆಂ ಬಿನ್ನವಿಪುದೇನಿರ್ಕುಂ ?-
ಎನೆ ;

ಕೇಳ್ವು ಮನದೊಳ್—ಅಕಟಕಟಾ ! ಈ ಕೂಟದ ದಳಂಗಳೆನಿ
ತಾನುಮಿದೊಡಂ ಒಟುಸಲ್ಲದು. ಈ ದಟುನಾಯ್ ಚೆನ್ನಮನಾಯ
ಕನುಂ ಈ ಪ್ರಧಾನಿರಾಮಾನುಜಯ್ಯನುಂ ಎನ್ನೆಡಬಲದೊಳೆದುಮೆನ್ನ
ಮೇಲ್ವಿಟ್ಟ ಪುಯಿಲ್ಪೊಜಿಯಂ ಪೋರುವರಂತೆ ಮುಂತಣ್ಗೆ ನಡೆದು ಮೊಗ
ವಜಿಯಪ್ಪುದುಮೆನ್ನನೊಪ್ಪಿಸಿ ತಪ್ಪುದಾಜುವಿಡಿದೊಪ್ಪದಿಂ ನಡೆದರ್.
ಆನಿನ್ನೆವರಮಿವರಂ ಮನ್ನಣೆಯಿಂದೋವಿದುದು ಕಾಡೊಳಟ್ಟಂತೆಯುಂ
ಕಲ್ಲಜಿಯೊಳ್ ಕಡಲೆವಿತ್ತಿದಂತೆಯುಂ ಅಂಧನೊಳಾಡಿದಂತೆಯುಂ ಬಧಿರ
ನೊಳ್ ಪಾಡಿದಂತೆಯುಂ ಮಟಲಂ ಪಿಟಾದಂತೆಯುಂ ಉಯ್ಯನಗಿದಂತೆ
ಯುಂ ಪಟ್ಟಿಯಂ ತುತ್ತಿದಂತೆಯುಂ ಕೊಡನಂ ಕೌಚಿ ನೀರನೆಜಿದಂತೆ
ಯುಂ ಆದುದು. ಇವರಂ ನಚ್ಚಿ ಮೈಸೂರವರೊಳೆದಿರ್ಚಿದೆಂ. ಅಜು
ತಜುತುಮಜುಯದನಾದೆಂ. ಕೊಡೆಯಂ ಮಜುಗೊಂಡು ಸಿಡಿಲ್ಗಿದಿರೇ
ಜಾದೆಂ. ಜಾಯಿಲ ನಾಲಮಂ ಪಿಡಿದು ಜಾಹ್ನವಿಯಂ ದಾಂಟಲೆಳಸಿದೆಂ.
ಪಟನೊಜದೆಜಂಕೆಯಿಂ ಪಾಜಲ್ಪಯಸಿದೆಂ. ಕಳಸದ ನೀರಿಂ ಕಾಲ್ಚುರ್ಚ
ನಡಂಗಿಸಲೊಡರ್ಚಿದೆಂ. ಮುಚ್ಚು ಮಜುಯೇಂ ? ಮೋಸವೋದೆಂ.
ಮುಂತೆನಗೆ ಗತಿಯಾವುದು ? ಪಸಿದ ಪಾವನೇಜುಗಂಡೆಕ್ಕಲನಂ ಸೊರ್ಕಿ
ದಾನೆಯನೀನ್ನ ಪುಲಿಯಂ ಕಣ್ಮಜುಗಳೆದ ಸಾಳ್ವನಂ ಸಿಟ್ಟಿಟ್ಟ ಸಿಂಗಮಂ

ಕೆಣಕಿ ಕೆಟ್ಟಿಂ. ಇನ್ನೀಪಟ್ಟಣದಾಸೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಪರಿವುದೇ ಪದುಳಂ. ಅದಱುಂ ಮಱಿವುಯಿಲನೆಸಗಿ ಮುಟ್ಟುಸದಮುನ್ನಮೆ ಬಟ್ಟಿಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಬಾಧಿಸದ ಮುನ್ನಮೆ ದಟದುಟನಾಯ್ದದಾಯಂಗೆಡಿಸಿ ಕಱುಗ್ಗಲೆ ವಿಟ್ಟು ಕೈಸೆಱಿಗೊಳ್ಳದ ಮುನ್ನಮೆ ಮೋಸಂಗೊಂಡು ಮೂಗನರಿಯದ ಮುನ್ನಮೆ ಸಾಗುವೆಂ—ಎಂದು ಪಯಣಸನ್ನದಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದಂ.

ಅತ್ತಲಾಪುಯಿಲೊಳ್ ನೊಂದು ಪೊಲಗ್ಗಳಂ ಪೊದಿದ ತಳಕಾ ಡೆಳವಂದೂರಮ್ಮಚಿನಾಡಿ ತಗಡೂರ್ ಮೊದಲಾದ ಮೈಸೂರ ನೆರೆ ದೊರೆಗಳ್—ಎಮಗಿನ್ನುಟುವಿಲ್ಲ, ಎಂತಾದೊಡಂ ತೆಲುಂಗುರಾಯಂಗೆ ಧೈರ್ಯಮಂ ನೆರಪಿಯವನ ಮಱಿಯೊಳುಟಾದ ಕಾಲಮಂ ಕಳೆವೆವು, ಅವ ನಟುಪಿನೊಳುಟುವೆವೆಂದನಿಬರುಮೊಂದಾಗಿ ನಿಯೋಗಿಯನೊರ್ವನಂ ಕಳು ಪಲೊಡಮವಂ ರಾಯನಂ ಸಂಧಿಸಿ—ಅಂದು ಮೊರಸ ಬೇಡ ಮಲೆನಾಡ ವರ್ ಬಂದು ಬೆರಸಿದುದಱಂದವನೊಡನೆಲ್ಲರುಂ ಪಂದೆಗಳಾಗಿ ಪುಯಿ ಲೊಳ್ ಪೊಲಂಬುಗೆಟ್ಟುದು. ಅದರ್ಕೆ ಮನದೊಳ್ ಕಕ್ಕುಲಿತೆಗೊಳಲ್ಪಿ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನುಮನರ್ ಮುನ್ನಿನಂತೆಣಿಸಿ ಮೆಯ್ಯುಜಿದೆಮ್ಮಂ ಬಗೆಯದೆ ಕಟ್ಟಿದಟಂ ಪಟ್ಟಣಮಂ ಮುತ್ತುನರ್. ಆಗಳಾಮನರ ಸಾಳೆ ಯಮಂ ದಟದುಟನಾಯ್ದ ಸೂಡುಸೂಡಂ ಮರಲ್ಪುವೆವು. ಇದು ನಿಶ್ಚಿತಂ. ಇನಿತಱುಳವರುಪಟಳಕ್ಕೆ ಬಿಚ್ಚದೆಮ್ಮಂ ನಚ್ಚಿರ್ಪುದು—ಎಂದ ನಿಬರುಂ ಕಳುಪಿದ ಬಾಸೆವತ್ತಳೆಗಳನಿತ್ತು ಬಿನ್ನವಿಪುದುಂ ;

ಆ ತಿರುಮಲೆರಾಜಂ—ಅಕಟಕಟಾ ! ಇರುಳ್ಳಂಡ ಪಳ್ಳದೊಳ್ ಪಗಲ್ ಬೀಚ್ಚರೆ ? ಅಟ್ಟಿಸಿಡಿದವನಮನೆಯೊಳವಿದುಕೊಳ್ಳರೆ ? ಪೋಪ ಮಾರಿಯಂ ಕೂಗಿ ಕರವರೆ ? ತಳನನಗುಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಕೆಡಪಿಕೊಂ ಬರೆ ? ತಲೆದಾಗಿಯುಂ ನಿಮಿರ್ದಪರೆ ? ಮುಗ್ಗಿವಿಟ್ಟು ಮೂಗು ಮೇಲೆಂಬರೆ?—ಎಂಬ ಮಾತೇನಿನ್ನರಮನೆಯ ಸೀಮೆಯೊಳ್ ದಾಟುಟ್ಟು ತುಳುಸೆಱಿಗೊಂಡುದಱಂದಂದಂದಿಗೆ ವರ್ಪ ಧನಧಾನ್ಯಂಗಳಡಂಗಿ,

ಸಂಚಿತಂಗಳುಂ ಸಮೆದು, ಆನೆಕುದುರೆಗಳ ಮೇಪುಗಳ್ಳಂ ಜೋದ
 ರಾವೃತಸಾಯದಟದ ಜೀವಿತಂಗಳ್ಳಂ ಅರಮನೆಯೊಡವೆಯೊಳವುಗರದ
 ತೆಜುಗೆಯೊಳಂ ದೇಗುಲದುಪಕರಣಂಗಳೊಳಂ ಪರದರ ಬಣಂಜದೊಳಂ
 ಮತ್ತಮೇಂ ದಂಡದೊಳಂ ಕವರ್ತೆಯೊಳಂ ತೀಪದೆ ದಂದುಗಂಗೊಂಬುದೆ
 ನಿತಾನುಮುಂಟು. ಅದುಮುಲ್ಲದೆ ಪಟ್ಟಪಗಲ್ ನಡುವಟ್ಟಣದೊಳ್ ತಳವ
 ಜನ ತಲೆಗೊಯ್ದರ್ ; ಕಾವಲಿಗರಂ ಕಡಿದೊಟ್ಟಿದರ್ ; ಅಧಿಕಾರಿಯನ
 ಜುಯಟ್ಟಿದರ್ ; ಅರಮನೆಗೆಲ್ಲರ್ಪರನಡ್ಡ ನಾಯ್ದುಪೊಯ್ದರ್ ; ಕತ್ತಿ
 ಯೂಟಾಗದವನಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕತ್ತಿಯನೀಡಿದರ್ ; ಸಂಚಿಯವನಂ ಪೊಂಚಿ
 ಸದೆದು ಕಂಚುಮಿಂಚಾದರ್. ಅನರ್ಕೇಣಮಂ ತೊಟ್ಟು ಮನಂಮುಟ್ಟಿ
 ನಡೆಯಿಸಿದೊಡೆ ಪೊಟಿ ಬಳಸಿದುದೆ ಪುಸಿಯೆನಿಸುವರ್ ; ಕೋಂಟಿಯಗ
 ಲ್ಳಂ ದಿಂಟೆನಳ್ಳಂಗಳನರೆಗಳಿಗೆಯೊಳ್ ಸಮತಳಂಗೆಯ್ದರ್ ; ಮೂಡುವ
 ಪೊತ್ತಂ ಮುಚ್ಚಿ ಮುಂಜುವರ್ ; ಬೀಸುವೆಲರಂ ಪಿಡಿದು ನಿಲಿಸುವರ್ ;
 ಕಗ್ಗಲ್ಲಂ ಮೆಲ್ಲಿತೆನಿಸುವರ್. ಅಂತಾದೊಡಮೆನ್ನೊಳ್ ಮುನ್ನಿನ ಕೆಳೆಯ
 ನೆಂದುಂ ಮುದುಪನೆಂದುಂ ಬಲ್ಲರಣಿಗನೆಂದುಂ ಬಸಗೆಟ್ಟನೆಂದುಂ ತಪಹರಿ
 ಸಲಾಪನೆಂದುಂ ತಾನೆ ಪೋಪನೆಂದುಂ ದಯೆಗೆಯ್ದೆನ್ನಮನೆನ್ನಂತವುರ
 ಮುನುಂ ಮನ್ನಿಸಿರ್ಪರ್. ಆದೊಡಮರಮನೆಯ ಮನೆನಾಟತ್ತಿಗಂ ತೆಪ
 ನಿಲ್ಲದೆ ಬೊಮ್ಮವುರದವರ್ ಒದಾಳಿ ಪಾರ್ವರೆಂದೊಲ್ಲ ಮೈಸೂರವರವ
 ರೂರಂ ಸೂಜಿಗೊಳ್ಳದೆ ತುಜುಸೆಜಿಗೆಯ್ಯದೆ ಕಾಸಿಟ್ಟದಜುಂದಾವೂರೊ
 ಳೈಳೆದ ಕಟವೆಯೊಳನಿಸಿನಿಸಂ ಕಳ್ಳ ತರಿಸಿನ್ನೆವರಂ ಕಾಲಂಗಳೆದೆಂ. ಇನ್ನಿ
 ಲ್ಲಿಪುರ್ದಿಲ್ಲ, ತಾಮಿರ್ಪಲ್ಲಿಗೆ ವರ್ಪೆಂ—ಎಂದು ಬೆಸಸಿ ಕಳುಸಿದಂ.

ಬಟುಕ್ಕವರಾವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಕೇಳ್ವು ಆಳ್ವನಾಪತ್ತನೊತ್ತರಿಪೆ
 ವೆಂದು ತಮ್ಮಳ್ಳ ಧನಧಾನ್ಯಂಗಳುಂ ಮರ್ದುಗುಂಡುಗಳುಂ ಬಾಣಬತ್ತಿಗ
 ಳೊದಲಾದೆಲ್ಲಾವಸ್ತುಗಳುಂ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಪಟ್ಟಣಮಂ ಪುಗಲೆಂದು
 ಬಡಗಣ ಪೊಟಿಯ ಪೊಟಗಡೆಯೊಳ್ ಪಾಳೆಯವಿಟಿದರ್.

ಇತ್ತಲಾರಾಜನೃಪನೀಯಸಕಮನಾರಯ್ಯ ಕೆಸಜಿಯ ಪುಯಿ
ಲೊಳ್ ಬಸಗೆಯ್ವಾನೆಕುದುರೆಗಳ ಬಳಗದಿಂ ಬಳೆದ ದಲನುಂ **ನರಸರಾಜ**
ನೆಂದು ನೆಗೆಟ್ಟಿವೆತ್ತ ತನ್ನ ಪಿರಿಯಣುಗನ ಬಲಿಯೊಳ್ ಕಳುವುದುಂ ;
ಅನಂ ಕಣ್ಣೆನೆ ಮಿಸುಕಿದಂತವರ ಪಾಳೆಯದ ಮುಂತಣ್ಣೆ ನಂದು ನಿಂದು,
ಭಟನೋರ್ವನಂ ಕರೆದು, ನೀನವರ ಬಲಿಯುಂ ಸಾರಿ,—ವೈರಾರಾಜವೇ
ಶ್ಯಾಭುಜಂಗನೆನಿಸ ರಾಜನೃಪನ ಕುವರಂ ಕೂರಾಳ್ಗಳ ಗಂಡನಾದ ನರಸ
ರಾಜನಜುಕೆಗಾಳೆಗಂಗೊಳಲ್ಪಂದಂ. ನೀಂ, ಇಂದು ಮೆಯ್ಯಜಿತಿರ್ದೆವು,
ಮದವೇಜುರ್ದೆವು, ಮಜವಟ್ಟುರ್ದೆವು, ಮರುಳಾಗಿರ್ದೆವು, ಪಸಿದಿರ್ದೆವು
ಬಜಲ್ದಿರ್ದೆವು, ಉಣುತಿರ್ದೆವು, ಒಜಗಿರ್ದೆವು ಎಂದು ಪಿಂದೆ ಗಲಪದೆ
ಟ್ಟಿತ್ತು ಸನ್ನದಮಾಗಿ, ಬಗೆವಂದಾಗಳ್ ಬರ್ಪುದು—ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿ
ಬಿಸಿಸಿ ಕಳುಪೆ ; ಅನಂ ಪಸಿದೆಯ್ವೆನಂದು ಅಂತೆ ಪೇಟಲೊಡಮನರ್
ನೊಟಿದೆಯ್ದು ಅನಂ ಮರಲ್ದು ಬರ್ಪುದರ್ಕೆ ಮುನ್ನಮೆ ಕವಿತರ್ಪುದುಂ ;
ನರಸರಾಜಂ ಮುಂ ರಕ್ಕಸರನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದ ಕುವರನಂತೆ ಶಕ್ತಿಧರನೆನಿಸಿ,
ಕೊಂಚನೆಟ್ಟುಂ ತಟ್ಟುರ್ಚಿದಂತೆ ತಾಜುಂತಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಡಸಿ ಮಟ್ಟಿಡು
ವುದುಂ ; ಅವರ್ ಕೆಟ್ಟು ಮುಜುದೋಡಿ ಬಡಗಲ್ ಗಾವುದದೊಳರ್ಪ
ಕೋಡಾಲನುಂ ಪುಗಲೊಡನೀತನುಂ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ; ಒಳಗಿದರ್
ದೊರೆಗಳನಿಬರುಂ ಕಡುವಿಸಿಲೊಳ್ ಪರಿತಂದು ಪಸಿದಿದುರ್ದಜುಂ ನೀರ
ಚ್ಚಿಗೊಂಡು ಬಾವಿಮನಜಿಸಿ ಬನ್ನಂಬಟ್ಟು ಬಾಯೊಣಗಿ ಬಸಗೆಟ್ಟು
ಅಲ್ಲಿರ್ಪ ತಿಪ್ಪೆನಳ್ಳದೊಳ್ ಪಾವಸೆಗಟ್ಟು ಬಣ್ಣಂಗುಂದಿ ಕೊಟಿತು
ಪುಟಿತು ಮೊಲಸುಗಂಪಿಡುವ ನೀರನೆ ಕುಡಿದು ಸಂಚೆವರೆಗಮುಸಿರ್ವಡಿ
ದಿದುರ್ ಮರ್ಬಿನೊಳ್ ಮೊಜಮಟ್ಟು ಓರೊರ್ವರೊಂದದೆ ಪರೆದು
ಮೋದರ್.

ಮಜುವಗಲ್ ತಿರುಮಲೆರಾಜಂ ನರಸರಾಜನ ವಿಜಯವಾರ್ತೆ
ಯಂ ಕೇಳ್ವು, ಎತ್ತಾನುಮಾತನಾಪಡೆವೆರಸು ಬಂದು ಪಟ್ಟಣಮಂ

ವೇದೈಪನೆಂದಳ್ಳಿಯೊಡಲಂ ಬಿಡುವ ಜೀವನಂತೆ ಪಲತೆಪದೊಳ್ ಪಲಂಬಿ
ಕೊಪಗಿ ಕೋಟಲೆಗೊಂಡು ಪೆಣ್ಣಿರಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣದಿಂ ಪೊಪಮಟ್ಟು
ಗತಪುಣ್ಯರ್ ಸ್ವರ್ಗದಿಂ ದುರ್ಗತಿಗಿಟುವಂತೆ ತಳಕಾಡ ಬಟಾಯ ಮಾಲಂ
ಗಿಗೆಯ್ವ ಮೆಯ್ಯಪ್ಪಿಸಿದಂ.

ಬಟುಕ್ಕೆ ನರಸರಾಜಂ ರಾಜನೃಪಂಗೆ ಈ ನಾರ್ತೆಯಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ
ಕಳುಪುವುದುಂ ; ಸೋದರನನೊಡಗೊಂಡು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನಡೆತಂದು ಊರ
ಮುಂದಣ ಬಯಲೊಳಿಟಾದಿದರ್ ಕುವರನಂ ಕೂರ್ಮೆಯಿಂದಪ್ಪಿ ಸಂತಸಂ
ದಳೆದು ಸನ್ನತಿಗೆಯ್ದು ಪೊಟಲಂ ಪುಗಲೆಳಸಿಯುಂ, ಪರಿವ ಪಾವಂ
ಉರಿವ ಕಿರ್ಚಂ ಮೆಯ್ಯೊಂಡ ಮರುಳಂ ಪೆಪರ ಪೆಂಡಿರಂ ಪತ್ತೆಸಾರ್ವದ
ಪಾಟಿಯಲ್ಲಿಂದು ಅಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂದು, ತಿರುಮಲೆರಾಜನ ರಾಣಿಯಾದ ರಂಗ
ಮ್ಮನೆಡೆಗೆ ಮುತ್ತ ಮುದುಪನನೊರ್ವನಂ ಬೆಸಸಿ ಕಳುಪಲೊಡಮವಂ—
ಹದಿಬದೆಯರ್ಗೆ ಗಂಡನಂ ಬಟುಸಲ್ಪದೆ ಬಲ್ಲವಿಕೆ. ನೀಂ ನಿಮ್ಮುಡಿ
ತೊಡಿಗೆಗಳುಮನೂಟಾಗವೆಣ್ಣುಳುಮನೊಡಗೊಂಡು ಪೋಪುದರ್ಕೆ ತಕ್ಕ
ದಂಡಿಗೆಗಳುಮಂ ಭಂಡಿಕುದುರೆಗಳುಮನೊಡಗೊಂಡು ಬಂದೆಂ, ತೆರ
ಳ್ಳುದು—ಎಂಬುದುಂ ;

ಅನುಡಿಗಳ್ಳು, ಮುಂತೆನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಈರಾಯಂ ಬಿಟ್ಟುಪೋದ
ನಿನ್ನೇನಪ್ಪುದೋ ಎಂಬ ಚಿಂತಾಸಾಗರದೊಳ್ ಮುಟುಂಗಿದ ಮೂಗುಬ್ಬ
ಸಮಿಟಿದು,—ಎಲೆಯಣ್ಣ ! ನೀನುಂ ಮಡದಿಮಕ್ಕಳ್ಳಿರಸು ಕಟ್ಟಿಸಿರಿ
ಯೋಳ್ ನೂಟುಗ ಬರಿಸಂ ಸೊಗವಾಲ್ ! ಎಂದು ಪರಸಿ, ಸಂತಸಗದುಬಿ
ನೋಳ್ ಕೆಳದಿಯರಂ ಕರೆದು, ರಾಜನೃಪಂ ನೆವಮಿಲ್ಲದೆಪಕದೊಳಿಂದೆ
ನ್ನನೆಮ್ಮಾಳ್ವನ ಬಟುಗೆ ಕಳುಪುವಂ, ಪೋಪಮೆಂಬುದುಂ ; ಅವರವರ್
ತಂತಮ್ಮ ಕಟ್ಟಳೆಯೂಟಾಗಂಗಳನೆಸಗುತ್ತೆ ಬಟುವರೆ, ರಾಣಿ ಪೊಪಮಟ್ಟು
ರಂಗೇಶರಂಗನಾಯಕಿಯರ್ಗೆ ವಂದನೆಯಂ ಗೆಯ್ಯು ಅಂದಳಮೇಪು
ಯೂರ ಪೊಪಗಣ್ಗೆ ವಂದು, ರಾಜರಸನ ಪೌಜಂ ಕಿಟುದುಂ ದೂರ

ದೊಳ್ ಕಂಡು ನಿಂದು, ಕೆಲವಿಗಳದಿಯೊರ್ವಳಂ ಕರೆದು, ನೀಂ ರಾಜನ್ಯ ಪನ ಸಮ್ಮೊಗದೊಳ್ ನಿಂದು ಎನ್ನ ನುಡಿಯಿದೆ—ಎಲೆ ತಂದೆ, ಕೇಳಿನ್ನರ ಸನುಮೂರೊಳಗಿಲ್ಲದೆ ಮೆಯ್ಯಾವಲಿಗರುಂ ಪೋಗಿಯಾನೊರ್ವಳೆಂ. ಎನಗಮೆಮ್ಮೂಟುಗವೆಣ್ಣೊಳ್ ಮೆನ್ನ ಮನಮುಮಂ ಮಾತುಗಳುಮಂ ಕಾವಲಿಟ್ಟು ಕಡಲೊಳ್ ಮುಟುಂಗಿ ಕೈಗೆಟ್ಟಂತಿರ್ಪಳನೆತ್ತಿ ಸಲಸಿಯೆ ನ್ನಾಳ್ವನೆಡೆಗೆ ಕಳುಪಿದೆ. ಪ್ರಾಣಮಾನಂಗಳೊಡನೆಮ್ಮ ಕುಲಧರ್ಮಮಂ ಕಾಪಿಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಿದೆ ಇಂದಾಂ ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನೊಳಂ ಬಸಿಜೊಳಂ ಬಂದೆಂ. ನೀನೆನ್ನ ಸರಕೆಗಳೆಂ ನಳನಹುಷಸಾಭಾಗರಂತೆ ಇಳಿಯನಾಳ್ವ ಪಗೆಗಳಂ ಗೆಲ್ಲು ಪೊದಿದರಂ ಪೊರೆದು ಪಾರ್ವರ್ಗಿತ್ತು ಮಿತ್ರಕಳತ್ರಪುತ್ರಪೌತ್ರರ ಮೇಳದೊಳ್ ಸೊಗನಾಟಿಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಬರ್ಪುದು ಎಂದು ಕಳುಪೆ ; ಅವಳಂತೆಯ್ದು ಮರಟ್ಟಿಳ್.

ಬಟುಕ್ಕೆ ರಾಜನ್ಯಪಂ ನಂಬುಗೆಯೊಳ್ ಪೂರ್ಣಕುಂಭಂಗಳಂ ಕೊಂಡು ಪರಸುತ್ತಿದಿರ್ವರ್ಪಗರದ ಪಾರ್ವರಂ ಬಲಗೊಂಡು, ಇರ್ತರ ದೊಳ್ ಕೆಯ್ಯೆತ್ತಿ ಪೊಗಟ್ಟು ಕೈನಾರಿಗಳ ಕೊರಲುಲಿಗೆ ಕೊರ್ಬುತೆ, ತಂತಮ್ಮ ಕೇಜುನಾಗಿಲ ಸರಿಸದೊಳ್ಳೆಂದು ಆರತಿಯೆತ್ತಿ ಸೇಸೆಗಳಂ ಸೂ ಸುವ ಪಾರ್ವತಿಯರ ಪರಕೆಗೊಂಡು, ಅವರ್ಗೆ ಬಣ್ಣಬಂಗಾರಂಗಳನಿತ್ತು ರಂಗೇಶನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆಯ್ ಬಲನಂದು ವಂದಿಸಿ ಹಸಾದಂಗೊಂಡು ಕಾಣೈ ಯಿತ್ತು ಆರಮನೆಯೊಂ ಪೊಕ್ಕು, ಜೋಯಿಸಗನಿತ್ತ ನಲ್ಲೊಟುನೊಳೋ ಲಗಮಿದುರ್, ದೇವದಾಯಂಗೊಟ್ಟು ಅಜಂಗೆಯ್ದು, ನಂಬಿ ಸೇಜುದರ ನುಂಬಳಿಯುಚಿತಂಗಳೆಂದೆ ಮನ್ನಿಸಿಯರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರೆ—

ನೆಂಕಟಪತಿರಾಯಂ ತನ್ನಂ ಮಧುರೆಯ ಪುಯಿಲೊಳ್ ಪಗೆವ ಗೊಪ್ಪಿಸಿಯೆರಟ್ಟಿಗೆದು ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗಿ ಪಿಂತೆಣಿಸದೆ ಬೇರಂಗೊಂಡು ಬಿಂಕದೊಳ್ ತನಗಂ ತನ್ನನೋಲಗಿಪ ದೊರೆಗಳ್ಳಂ ಬಸಮಾಗದೆ ಪಡಿ ಬರಿಸಿ ಬಲ್ಮಿಯೊಳಿರ್ಪ ತಿರುಮಲೆರಾಜನ ದೇಶಕೋಶಂಗಳಂ ಕೊಂಡು

ಅವನನಿಟ್ಟುದುದರ್ಕೆ ವರ್ಕಳಿಸಿ, ಸೊರ್ಕಾನೆಗಳನುಕುಗುದುರೆಗಳನೊಳ್ಳುಡಿತೊಡವುಗಳಂ ಪಾವುಡಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿಗಳೊಳ್ ಕಟ್ಟುಳೆನಿಸಿದ ಗಂಭೀರರಾಯವಿರುಪಣ್ಣನಂ ಕಳುಪೆ, ಅವನೆಯ್ದು ತಂದುವನೊಪ್ಪಿಸೆ ಯವಂ ಕೊಂಡವನಂ ಮನ್ನಿಸಿ ರಾಯಂಗೆ ಪಡಿವಾವುಡಮಂ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕಳುಪಿ ಸಂತಸದೊಳಿದಂ.

ಇತ್ತಲೀ ಪದಿನಾಡ ನಂಜರಾಜಂ ತನ್ನಂ ಕಂಡೋಲಗಿಪಾಲಂ ಬಾಡಿ ಕೊಳೆಯಂ ಮೊದಲಾದ ಕೂಟದಾಳ ನೆಜವಿಯುಂ, ಎಳವಂ ದೂರ ಸತ್ಯಾಗಾಲದರಸರಪ್ಪ ತನ್ನೊಡವುಟ್ಟಿದರ ಪಡೆಯುಂ, ನೆರೆಯ ದೊರೆಗಳ ಪಡಿದಿವುಂ, ತನ್ನ ಮೂಲಬಲಮುಂ, ತನಗೆ ಮಧುರೆಯವ ರೀವ ಕಪ್ಪದ ಪಣದೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಲಾಲ್ಗಳ ಮೋಹರಮುಮುಂಟೆಂಬ ಬಿನ್ನಿಂ **ರಾಜನೃಪನೊಳ್** ತೋಂಟಿಗೊಳಲೆಂದು ಎಡದೊಳೆಯೆಂಬ ಗಡಿಗೋಂಟಿಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಘಪುಷ್ಪಮೆಂಬ ತೇಜಿಯಂ ಕಳವಿ ನಿಂದೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದುದುಂ ;

ಅದಂ ಸೈರಿಸದೆ ರಾಜನೃಪಂ ಆತೇಜಿಗೆ ಅವನ ತಲೆಯನೆ ಬೆಲೆ ಗೊಂಬೆನೆಂದು ಬಲದೊಡನೆ ನಡೆದು ಅವನ ತಾಯೂರೆಂಬ ಗಡಿ ಗೋಂಟಿಯಂ ವೇಡೈಸಿ ಮುತ್ತುವಿನಂ ;

ಅವಂ ಸಂವರಣೆಗೊಂಡು ಬರೆ, ದಾಜುಯೊಳವನ ದಲಮನಡೆ ಗಟ್ಟಿ ಬೇಡರನಜಿಯಟ್ಟಿಬೀರದೊಳಿಡಿರ್ಚಿದ **ಹಱಿಗಿಯ ನಂಜುಂಡಂ**, **ಕೋರನಹಳ್ಳಿಯ ಕೊಂಡಂ** ಮೊದಲಾದ ಗಂಡುಗಲಿಗಳ ತಲೆಯಂ ಸೆಂಡಾಡಿಯಾ **ನಂಜರಾಜನಂ** ಕೈಸೆಜಿಗೊಂಡು ಕೈಗಾದು ಕಳುಪುವೆ ನೆಂದಿಸಿನಂ ; ಮೊನೆಯೊಳೋರ್ವಂ ಮುಂಚಿ ಮೋಹರದೊಳ್ ಕುಜುಪು ಗಾಣದಿರಿದು ಕೊರಲಂ ಕೊಜಿದು ತರ್ಪಿನಂ ;

ಅರಸನದಂ ಕಂಡು ಮಜುಗಿಯವನಂ ಕೊಂಡಾಡಿಯಾಪನ್ನಲಿ ಯಂ ಪೊನ್ನಳಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಪೊಂಬಟ್ಟಿಯಂ ಪೊದಿಸಿಯಂದಣದೊಳಿರಿ

ಯವನೂರ್ಗಿ ಕಳುಸಿಯವನ ಧನಕನಕವಸ್ತ್ರವಾಹನಾದಿಗಳು ಸೂಜಿ
ಗೊಂಡಾನಾಡನನಿತುಮಂ ಬಸಂಗಿಯವನ ಕಂಡೋಲಗಿಪರನಾಳ್ಗೊಂ
ಡು ಬೀರರೊಳ್ಬೀರನೆನಿಸಿಯೆಣ್ಬತ್ತುಂ ಬರಿಸಂ ಧರ್ಮದಿಂ ಧರೆಯಂ
ಪಾಲಿಸಿ ಬಟಲ್ದು ಯದುಗಿರಿನಾರಾಯಣನಡಿಡಾವರೆಯ ನೆಟಲೊಳಾ
ಬಟಲ್ಪೆಗಳೆಯಲೆಳಸಿಯನುಜರಂ ಕರೆದು—ಎಲೆ ಬಿಟ್ಟದಯ್ಯ ದೇವ
ರಾಜರಿರಾ ! ನೀಮಿರ್ವರುಮೆನ್ನಂ ತಂದೆಗೆತ್ತುದಜುಂದಾನುಮೆನ್ನ ಕಂದ
ಗೆತ್ತು ಕಿಜುಯತಮ್ಮಂ ಚೆನ್ನರಾಜಂ, ನರಸರಾಜಂ ಮೊದಲಾದ
ಮೂವರಣುಗರುಂ ನಾರಾಯಣನ ಚರಣಾರವಿಂದದೊಳಡಂಗಿಯೆನ್ನಂ
ತೊಜಿದುದಕ್ಕೈ ಮುಜುಗದೆ, ಮನಂಗುಂದದಿದೆಂ. ಇನ್ನೆವರಂ ಪೊತ್ತಿ
ದರ್ಸುತನದ ಬಲ್ಪೊಜಿಯನಿಟುಪುವೆಂ. ನೀಮಿದಂ ಪೊತ್ತೆನ್ನಂ ಮನ್ನಿ
ಸಿ ತಸಕ್ಕೆ ಕಳುಪುವುದೆಂದಾಣತಿಗುಡುವುದುಂ ; ಅವರಿರ್ವರುಂ ಕಡು
ಮುಜುಕದಿಂ ಕಣ್ವನಿಗಜಿಯುತೆ—ಜೀಯಾ ! ನೇಸಜುಟುದು ಬಿಸುಗ
ದಿರ್ಗಳಿರ್ಕುಮೆ ? ಬಿಜ್ಜೆಯಂ ವರ್ಜಿಸಿ ಬಿನ್ನಣಂಗಳ್ ಬಳೆಗುಮೆ ?
ಬಿಂಬಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಡಿನೆಟಲ್ ನೆಗಟ್ಟುಮೆ ? ದೇವರಂ ಬಿಟ್ಟುಮಿ
ರ್ಪೆವೆ ? ಈ ಮಾತಂತಿರ್ಕೆ. ದೇವರ ಕಿಜುಯಣುಗರಿಮ್ಮಡಿರಾಜರಸಂ
ಗಾದೊಡಂ ನರಸರಾಜನ ಬಸಿಜುಖಾಳ್ವಂದ ಮೊಮ್ಮಂಗೆ ಚಾಮರಾಜರ
ಸಂಗಾದೊಡಂ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿಯಾಂ ಮೂವರುಂ ಪರಮಪುರುಷಚರಣ
ಯುಗಳಧ್ಯಾನಾರ್ಚನೆಪ್ರಣಾಮಾದಿತತ್ಪರರಾಗಿ ಪರಮಪದವಿಯಂ ಪಡೆ
ವೆನೆಂಬುದುಂ. ಅದರ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿ—ಆದೊಡೀನರಸರಾಜನ ಕುವರಂಗೆ
ಚಾಮರಾಜಂಗರಸುವಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿಯೆನ್ನ ಕುವರಂಗಂ ನಿಮ್ಮ ಕುವರರ್ಗಂ
ಬೇಜಿನೇಜುಂಬಳಿಗಳನಮರಿಸಿಯಾಂ ಬಲುಕೆ ಪರಮಪದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ
ಸಾರ್ವವು—ಎಂದು. ಚಾಮರಾಜಂಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದು, ತನ್ನ
ಕುವರಂಗೆ ಪಡುವಣ ಡಣಾಯಕನ ಕೋಂಟಿಯಂ, ಬಿಟ್ಟದ ಚಾಮರಾ
ಜರಸನ ಕುವರರ್ಗೆ ರಂಗಸಮುದ್ರ ನಳ್ಳೂರ್ ವಿಜಯಾಪುರಂಗಳಂ,

ದೇವರಾಜರಸನ ಕುವರಗಿ ಅಜ್ಜಿಕೆಜ್ಜಿಯೆಲಿಯೂರ್ ಮಂಗಲಂಗಳ ನಿತ್ತು, ಅವರನಿಬರುಮನೆನ್ನಂ ಕಂಡಂತೆ ಕಾಣ್ಬುದೆಂದು ಮೊಮ್ಮಂಗಿ ಬೆಸಸಿ, ಪುಯಿಲನೆಸಗುವಲ್ಲಿಯುಂ ಪೊಡವಿಯಂ ಪೊರೆವಲ್ಲಿಯುಂ ಪುರುಳೊಂಬಲ್ಲಿಯುಂ ಪುಸಿವುಗದೆ ಧರ್ಮನುನಾರಯ್ತು ನಡೆವುದೆಂದು ಬುದ್ಧಿ ವೇಳ್ವು ಮೂವರುಂ ಅಂಬರೀಷರುಕ್ಕಾಂಗದಾದಿಪರಮಭಾಗವತರಂ ದೊರೆಗೊಂಡು ಪರಮಾನಂದದೊಳಿಸಿನಂ ;

ಒಂದು ದಿವಸಂ ರಾಜನೃಪನ ಮೆಯ್ಯನಿಸಾಯಸಂದೋಜು ಕಡು ಮುಸ್ಸಾದುದಜುಂ ಕಟುವೂವಿನ ಕಾವುಗಳೆದಂತುಗ್ಗಡಿಸ ನಾರಾಯಣನ ನಾನಾಕ್ಷರದೊಡನೆ ಅಸು ಪೊಜಮಟ್ಟು ಪೋಪುದುಮಾದಿವಸದೊಳಾ ಜಾವದೊಳಾಗಳಿಗೆಯೊಳಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ಮುನ್ನೆಯರ್ಪ ಪರಿಯೊಳೆಯದು ಗಿರಿನಾರಾಯಣಚರಣಾರವಿಂದದ್ವಂದ್ವಸ್ವನಿಧಾನಮಂ ಸಾರ್ವದುಂ ; ಅಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಾನುಸಂಧಾನಂಗೆಯ್ಯುತಿರ್ಪ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರನಿಬರುಂ ಎಲ್ಲಾ ಶೀರ್ವಾದಿಸೆ ಅವರ್ಗಿಜಗಿ ಗರ್ಭಗೃಹಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತಿರುನಾರಾಯಣನಡಿವಾವರೆಯೊಳ್ ಮುಡಿಯಂ ಸಾರ್ಚಿ ಮೆಯ್ಯಜ್ಜಿಸಿದಂ. ಅದಂ ಕಂಡಂದು ಮೊದಲಲ್ಲಿರ್ಪರನಿಬರುಂ ಪರಾಂಕುಶ ಪರಕಾಲಾದಿ ದಿವ್ಯಯೋಗಿಗಳ ಗಣನೆಯೊಳಿತನಂ ಪುದುಂಗೊಳಿಸಿಯೆಣಿಸುವರ್.

ಇತ್ತಲ್ ಪಟ್ಟಣದೊಳ್ ಬೆಟ್ಟದ ಚಾಮರಾಜ ದೇವರಾಜರಸ ರಿರ್ವರುಂ ಮೊಮ್ಮನನುಮತದಿಂದಣ್ಣಂಗೌರ್ವದೈಹಿಕಸಂಸ್ಕಾರಮಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ತಂತಮ್ಮಣುಗರನಾಚಾಮರಾಜನ ಕೆಯ್ಯೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಯದುಗಿರಿ ವೇಂಕಟಾಚಲ ಕಾಂಚಿ ಕುಂಭಘೋಣ ಶ್ರೀರಂಗ ರಾಮಸೇತುಗಳ್ ಮೊದಲಾದ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳ ಯಾತ್ರೆಗೆಯ್ದಿದರ್.

ಚಾ ಮ ರಾ ಜ ನ ಚ ರಿ ತ ಂ

ಅಚಾಮರಾಜನೆಳವರೆಯದವನಾದೊಡಂ ಮಜುಸಿಂಗದಂತೆ
ಯುಂ, ಪೊಸನೇಸಜಂತೆಯುಂ, ನೃಸಿಂಹನಂತೆಯುಂ, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಂತೆ
ಯುಂ ಬೀರಮುಂ ತೇಜಮುಂ ಶೌರ್ಯಮುಂ ಪರಾಕ್ರಮಮುಂ ಮೆಯೊಂ
ಡು, ಗಂಡುಮಾಱು ದಿಗ್ವಿಯಂಗೆಯ್ಯಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ ದಟನುಂ ದಟನಾಯೊ
ಡನೆ ಕಳುಸಿ, ನೂಡಲ್-ತಳಕಾಡವರ ಮಳವಳ್ಳಿಯಂ ವೇಡೈಸಿ ಮುತ್ತಿ
ಸುತ್ತುವೇಲಿಯಂ ಬಲಿದು ತಳೆಯನೊತ್ತರಿಸಿ ಪಡಿದಟನಾಗಿ ಬಂದ **ಜಗ**
ದೇವರಾಯನ ಪಡೆನೋಡಿಸಿಯೂರುಗರ್ಗೆ ಕವಲ್ಕುಂಬುಗೆಯನಿತ್ತು
ಪೊಜಮಾಡಿಸಿದಂ ಬಸಂಗೆಯ್ದು ಒಡನೆ ತಳಕಾಡಂ ತನ್ನದೆನಿಸಿ ಅತ್ತಣಿಂ
ದಾಗ್ಗೀಯದೊಳ್ ಕಣುವೆಯ ಬೆಟ್ಟವನಿಟಾದು **ಘಟ್ಟಮದನಾರಿಯಂ**
ಕುಟ್ಟಮಟ್ಟಿಟ್ಟವಂ ಕಾಣ್ಗೆಗೊಟ್ಟೊಡವೆಪೊಂಗಳೊಡನೆ ಚಿಂಗೊಡೆಯಂ
ಬಾನೆಯನಂಗೀಕರಿಸಿ. ಪಡುವಲ್—ಕೆಳಲಿಯ ನಾಡ ಸಿರಿಯಪಟ್ಟಣದ
ದೊರೆಯ ತಟ್ಟನಟಿಯಟ್ಟಿ ಅವಂಗಿ ನೆರನಾಗಿ ಬಂದ ಕೆಳದಿಯ ಸಿಂಗಳರಾ
ಯನ ಮೂಗನರಿದು ಭಂಗಿಸಿ, ಬೋಳಮಲ್ಲನೆಂಬಾನೆಯೊಡನೆ ತೊಡವು
ಪಾವುಡಂಗಳಂ ಕೊಂಡು, ಅವನಂ ಮನ್ನಿಸಿಯತ್ತಣಿಂ, ಬಡಗಲ್—
ನರಸಿಂಹಪುರದರಸನಂ ಧುರದೊಳ್ ಪರಿಭವಿಸಿಯವಂ ತಂದಿತ್ತು ಕನಕ
ಭೂಷಣದೊಡನೆ ಕನಕವಸಂತನೆಂಬಾನೆಯಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಬಲುಕ್ಕೆ ಬೇಲೂ
ರವನೊಳಿಲ್ಲಿವೊಲದತ್ತಣಿಂ ಬೇರಂಬಳೆದವಂ ಬಳೆಯಿಸಿದ ದಟಮೆಲ್ಲಮಂ
ಚೋಳಿಯನ ಪಳ್ಳಿಯ ಬಟಾಯೊಳೊರ್ವೆ, ಆನೆಯ ಕೆಟಿಯ ಸನಿಯ
ದೊಳೊರ್ಮಿ, ಎಲೆಯೂರ ಪೊಲದೊಳೊರ್ಮಿ ಕೊಳುಗುಳದೊಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ
ಸೊರ್ಕನುಡಿದು, ಮಿಕ್ಕವರ ಮೂಗನರಿದು ಮೊಗಗೆಡಿಸಿ, ಕೊಳತೂರಂ
ಮುತ್ತಿ ಲಗ್ಗಿಯೇಜು ಕಟಿಗ್ಗಲೆವಿಟ್ಟು ಕಡಿದೊಟ್ಟಿದ ಕಡವೆಟ್ಟಿನೊಳ್
ಪಂದಲೆಗಲ್ಲಂ ತಂದವಟಿಗ್ಗಲ್ ಮೂನೆಲೆಯ ಜಗಲಿಯಂ, ಕಡಿದು ಕೆಡಸಿ
ದಾನೆಗಳ ನೀಡುಗೋಡುಗಳಿಂ ಕಂಭಂಗಳಂ[ಗಂಡುಗಲಿಗಳ]ಗುಂಡುಗೋವಿ
ಸರಗೋವಿಗಳಿಂ ಬೋದಿಗೆತೊಲೆಗಳಂ, ಕೈಸೆಟಿಸಿಲ್ದಿದ ಪದಿನಾಱು ಸಾಸಿ

ರಾಳ್ಯಗಳ ಕೆಯ್ಯೋಳೀಟ್ಟ ಕುನಂತಂಗಳಿಂ ಜಂತೆಗಳಂ, ಪ್ರಾಸಪಟ್ಟಸಂಗಳಿಂ
 ಪಾಸುವಲಗೆಗಳಂ, ವಂಕಿಗಳಿಂ ಲೋವೆಗಳಂ, ಕಣೆಗಳಂ ಪಂಜರಂಗಳಂ,
 ಬಿಲ್ದಿಜುವುಗಳಿಂ ಬಿಗಿನೇಣ್ಣಂಗಳಂ, ಪಲತೆಜದಲಗುಗಳಿಂ ಮೇಲ್ವೊದಕೆಗಳನ
 ಳವಡಿಸಿ, ಬೀರಕ್ಕೆ ಬೀಡಾರಮಂ, ರೌದ್ರಕ್ಕೆ ಭದ್ರಶಾಲೆಯಂ, ಸಾಸಕ್ಕೆ
 ನಾಸಗೃಹಮಂ, ಗರುವಿಕೆಗರಮನೆಯಂ, ಗರ್ವಕ್ಕೆ ಗರುಡಿಯನೊಡಚು
 ವಂತೊಂದಲಗುವನೆಯನನುಗೆಯ್ದು ಅದಂ ಗೆಲ್ಲವೆಣ್ ಮದುವೆಯ
 ಪಸೆಜಗತಿಯನೇಜುವಂತೆ ಸಂತಸದೊಳೇಜು ಪೇರೋಲಗಮನಿತ್ತು, ಅವ
 ರೊಳ್ ಬಲಿದ ಬೇರಮಂ ತೀರ್ಚಿ, ಬಟುಕ್ಕೆ ಪೊಸಕೋಂಟಿಯಂ ಮುತ್ತಿ
 ಮೂಗುಬ್ಬಸಂಗೆಯ್ವಿನಮಲ್ಲಿಯ ದೊರೆ ನೆವಂಗೊಂಡು ಬಂದ **ಜಗದೇವ**
ರಾಯನ ಒಡವುಟ್ಟಿದನಾದಂಕುಶರಾಯನನಜ್ಜಿಯಟ್ಟಿ ಅವನ ತಟ್ಟಿ
 ನೊಳ್ ಭೋಜರಾಜಚೊಕ್ಕಳಿಕವೆಸರೆರಡಾನೆಗಳುಮಂ ಪಲಬಿರುದುಗುಜು
 ಪುಗಳುಮಂ ಕೊಂಡು ಕಳುಸಿಯಾಕೋಂಟಿಯಂ ಬಸಂಗೆಯ್ದು, ಕೆಲವುಂ
 ದಿನದಮೇಲೆ ಮುಂ **ಜಗದೇವರಾಯಂ** ಪೊಸಕೋಂಟಿಯಂ ಕೊಂಬೆಡೆ
 ಯೊಳಡನಾಯ್ದುದಂ ನೆನೆದವನ ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ ನಾಗಮಂಗಲಂಗಳೆಂಬ
 ತಾಯ್ಕೊಂಟೆಗಳಂ ಕಜ್ಜೊಲ್ಲೆಯೊಳ್ಕೊಂಡು ಪೊಜಮಡಿಸಿದದರ್ಕೆ ಸಲ್ವ
 ಬೆಳ್ಳಾರಂ ಮುತ್ತಿ ಮುನ್ನಂ ನೆರೆಯ ಕಿಜುದೊರೆಗಳಂ ಗೆಲ್ಲು ಬುರ್ಗೊರ್ಬಿ
 ನಿಂ ಮೆಯ್ಯಜಿತು ಮೇರೆಯಲುದು ಗಳಪುವ ಚಿಕನಾಯಕನ
 ಪಳ್ಳಿಯದಟನಾಯಾದ **ಪರಮರಾವುತನ**ನಿಜುದು ಕೆಡಪಿ ಕೊರಲನರಿದು
 ಮೂಗಂ ಕೊಯ್ದು ಅವನ ಬಲಮಂ ಬಜುಗೆಯ್ವಿನಮದರ್ಕೆ ಬಿಗುರ್ತ
 ವನ ದೊರೆಯಿತ್ತ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಂಗಳೊಡನೆ ರಾಮಲಿಂಗಮೆಂಬಾನೆಯಂ
 ಕೊಂಡು, ಇಂತೆಣ್ಣೆಸೆಗಳಂ ಗೆಲ್ಲು, ಜಸಮಂ ಪಸರಿಸಿ, ಮತ್ತಂ ಏತ
 ಭಾವದೊಳ್ ಪತ್ತಿದೀರ್ಕೆಜು ಬಾಣವರ ಬಸವಪಟ್ಟಣಂಗಳ್ ನೊದ
 ಲಾದ ಪೊಲಲಾಣ್ಮಿಗೆ ನಲೈಗೆಯ್ದು, ನಲೈಯಿಂ ಕನ್ನಡನಾಡೆಲ್ಲಮಂ
 ಬಸಕ್ಕೆ ತಂದು, ಅಗರದೇಗುಲಂಗಳಂ ಪೊರೆಯುತ್ತಂ, ಪೊಸತಾದುವನೆ

ಸಗುತ್ತಂ ಸಂತಸಮಿರುತ್ತಾನೆತೇಜಗಳನೇಜು, ಮೈಯಾಳಿಯ ವಿಲಾಸ
ದೊಳೊರ್ಮೆ, ಕೈದುವಿಡಿದು ಗರುಡಿಗೆಯ್ದ ಕೈಮೆಯೊಳೊರ್ಮೆ, ಬಿಲ್ಲಣೆ
ಗೊಂಡು ಗುಜುಯಿಸುವ ಕೌಶಲದೊಳೊರ್ಮೆ, ವೀಣೆದಳೆದು ಬಣ್ಣನಾಡು
ಗಳಂ ಬಾಜಿಪೋಜೆಯೊಳೊರ್ಮೆ, ನುಣ್ಣುರನೆತ್ತಿ ಪಾಡುವ ಬಿಡಯದೊ
ಳೊರ್ಮೆ, ಅಂತವರದ ಕಾಂತೆಯರ ನೃತ್ಯವಲೋಕನದೊಳೊರ್ಮೆ,
ಕಾವ್ಯನಾಟಕಾಲಂಕಾರಸಾರಸರ್ವಸ್ವರಸಾಸ್ವಾದನದೊಳೊರ್ಮೆ, ಪುರಾಣೇತಿ
ಹಾಸಾದಿ ಪುಣ್ಯಕಥಾಶ್ರವಣಾನುರಾಗದೊಳೊರ್ಮೆ, ದೇವಯಾತ್ರೋತ್ಸವ
ಸಂದರ್ಶನಾನಂದದೊಳೊರ್ಮೆ, ಉಳ್ಳ ಕಾಲಮೆಲ್ಲಮನಿತೊಳ್ಳಿಯ್ದೊಳ್
ಕಳೆದು ಅಲಿಯದ ಬೆಳ್ಳಸಮೆಯ್ಯಂ ಇಳೆಯೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಬರ್ದಿಲ
ನಾಡೊಳ್ ಬಾಲ್ಯಂ.

ಇಮ್ಮಡಿ ರಾಜರಸನ ಚರಿತೆ

ಬಟುಕ್ಕೆ ರಾಜರಸಕುಮರನಾದಿಮ್ಮಡಿರಾಜರಸಂ ಅರಸುಗೆಯ್ಯು
ತ್ತುಮಳವಿನೊಳಮಾರ್ಪಿನೊಳಂ ಸತ್ತಿಯೊಳಂ ಸಾಸದೊಳಂ ಬೀರ
ದೊಳಂ ಬಿನಯದೊಳಂ ನನ್ನಿಯೊಳಂ ನಲೈಯೊಳಂ ಜಸದೊಳಂ ಜಾ
ಣೈಯೊಳಂ ಬಿಜ್ಜೆಯೊಳಂ ಬಿನ್ನದೊಳಂ ಎಱಕದೊಳಂ ಏಱ್ಕಿಯೊಳಂ
ಒಜೆಯೊಳಂ ಉಜ್ಜುಗದೊಳಂ ಧೈರ್ಯದೊಳಂ ಧರ್ಮದೊಳಂ ವಿನಯ
ದೊಳಂ ವಿನೇಕದೊಳಂ ತಂದೆಯಿಂದೆಯುಂ ಇರ್ಮಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಪೆಸರನ
ನ್ನರ್ಥಂಗಿಯೆಡ್ಡಿಸೆಗಳಂ ಜಯಿಸಿ, ಪಲದೊರೆಗಳಂ ಪಲರ್ಮೆ ಧನಕನಕ
ವಸ್ತುನಾಹನಂಗಳಂ ಕಪ್ಪಂಗೊಂಡು, ಪೊರ್ದಿದರಂ ಪೊರೆದು, ಎಱಿನ
ಗಿತ್ತು, ಪರಮಪುರುಷನ ಚರಣಾರವಿಂದದ್ವಂದ್ವಸಂದರ್ಶನಶ್ರವಣ
ಕೀರ್ತನಾದಿ ಭಕ್ತಿರಸಪರಿಪಾಕಭೇದಮಂ ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಗೆಯ್ದು ಪರಮಪದ
ಮನೇಜುದಂ.

ಕಂಠೀರವ ನರಸರಾಜ ಚರಿತಂ

ಬಲುಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಚಾಮರಾಜರಸನ ಕುವರಂ ನೈರಾಜಗಜ
ಕಂಠೀರವಂ ಕಂಠೀರವ ನರಸರಾಜಂ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಮಂ ತಾಳ್ವ ಪಟ್ಟ
ವಣಿಯಂ ಪಗೆವರ ತಲೆಯೊಡನೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಾಪಿ ನೊಳಿಸಿನಂ—

ಬಸವಪಟ್ಟಣದ ಕೆಂಗೆಹನುಮಪ್ಪ ನಾಯಕನಿರ್ಕೇಷಯ ವೀರ
ಭದ್ರನಾಯಕನ ಮೇಗಣ ಬೇರದಿಂ ಯವನಕುಲದ ವಿಜಯಾಪುರದ
ಸುರಿತಾಣ ಮಹಮ್ಮದ ಸಾದುಶಾಹನೆಡೆಗೆ ನಡೆದವನಡಿವಿಡಿದು ರಣ
ದುಲಖಾನನೆಂಬ ಸೇನಾಪತಿಯೊಡನೆ ನಾಲ್ವತ್ತುಂ ಸಾಸಿರ ವಾರುವಂಗಳು
ಮಂ ನಾಲ್ವತ್ತಾನೆಯುಮಂ ಲಕ್ಕಪಾಯಿದಬಮುಮನೊಡಗೊಂಡು ಬಂ
ದೊಂದೆ ಸೂಟಿಱೊಳಿರ್ಕೇಷಯನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕೆ ದಕ್ಕುಗೊಳಲೊಡಮಾತುರುಕ
ಪಡೆವಳಂ ಕೊರ್ಬಿಯುರ್ಬಿ ಕನ್ನಡನಾಡೊಳ್ ತನ್ನ ಪೆರ್ವಡೆಗಿದಿರಪ್ಪ
ರೊರ್ವರುಮಿಲ್ಲೆಂದು ಮುಂತಣ್ಗೆ ನಡೆದು ಸೀರಿಯದ ದೊರೆಯಂ ಸೆಜಿ
ಗೊಂಡು ಪಾಯ್ದು ತುಜುಗೆಜಿಯವನಂ ತೊತ್ತಲಿಂದುಟಾದು, ಬೆಂ
ಗಳೂರವನಂ ಭಂಗಂಬಡಿಸಿ, ಅವರವರ ದೇಶಕೋಶಂಗಳಂ ಬಸಂಗೆಯ್ದು,
ಬಿಜಿತು, ತಜುನಾಯೊಳ್ ಕೆಂಗೆಹನುಮಂ ತಕ್ಕುದಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದು ತಡೆ
ದೊಡನೊಡಂಬಡದೆ ಕಡುಸಿನೊಳ್ ಮಟ್ಟುಮಾಪು ಪಟ್ಟಣಮಂ ಬಳಸಿ
ವೇಡೈಸಿ ಕಟ್ಟಳವಿಂದಿಟ್ಟಡಿಯಂ ಪಿಂದೆಗೆಯದೆ ಚಲಂದೊಟ್ಟು ನಡೆ
ದಿಟ್ಟು ಕೆಡಸಿದ ಪೆಣದೊಟ್ಟಲೊಳಗಲಂ ಪೂಲ್ವು ಪಟ್ಟಪಗಲೆ ಕಟಿಕ್ಕೊ
ಲೆಗೆ ಬಗೆಯಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟುಮದೊಳಿಟ್ಟುಟುಸಿ ಸುಂದ ಕೈದುಮಟಿಗಳವಲಾಯದೆ
ಕೊಂಟಿಯಂ ಮುಟ್ಟಿ ನಿಟ್ಟೀಣೆಗಳನೇಷು ತಲೆ ಪಜುದು ಪಡಲ್ವಟ್ಟೊಡಂ
ನಿಟ್ಟೊಟದಿಂದಟ್ಟಳೆವರೆಗಮಡದಟ್ಟಿಗಳನಿಟ್ಟಿಗಳಿಂದಿಜುದಿಜುದವನ ತಲೆ
ಗೇಷುದ ಸೊರ್ಕನೊಡನಿಟಿಯ ಕೆಡಪಲೊಡಂ ; ಅನಂ ಕೆಟ್ಟುಮುಜುದು
ಬಾಯ್ಸಿಟ್ಟು ಕೆಂಗೆಹನುಮನ ಬಸಿಜೊಳ್ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ನುಡಿದಂ :—

“ ಎಲೆ ನಾಯಕ ! ನೀನೆಂದ ನುಡಿ ನಿಜನಾದುದು. ಆಂ ವಿಜಯಾ ಪುರನುಂ ಪೊಜಮುಟ್ಟುಂದುನೊದಲಿಂದುನರೆಗಂ, ಮತ್ತಮೇಂ, ಪುಟ್ಟು ದಂದುನೊದಲಿಂದುನರೆಗಂ ಈಪರಿಯ ಬೀರನಂ ಕಂಡುದಿಲ್ಲ. ಅಕಟ ಕಟಾ ! ಮುನ್ನೀತೆಜದ ಬಲ್ಲಿದನೆಂದು ಬಗೆಯದೆ ಬಲನೆಲ್ಲನುಂ ಬಲಿಯಿತೆಂ ; ಪೆತ್ತ ಗೆಲ್ಲನುಂ ಪೆಜಸಾರ್ಚಿದೆಂ ; ಪೊತ್ತಜಸನುಂ ಪುಯ್ಯೆ ನಿಸಿದೆಂ ; ಪತ್ತಿದೇಟ್ಕಿಯಂ ಬಯಲ್ಕೆಯ್ದೆಂ ; ನಿನ್ನ ನುಡಿಯಂ ನೀಚ್ಚುರಿಸಿದೆಂ ; ಭಿನ್ನತಂತ್ರದೊಳ್ ಬೀದಿವರಿದೆಂ ; ಮುಂತಣಿರವಿನೊಳ್ಳೊಸ ಪೋದೆಂ ; ಪಿಂತಣೋಜೆಯಂ ಬೀಟ್ಟಿಡಿಸಿದೆಂ ; ಈಕಡಲುಡಿಗೆಯ ಪೊಡವಿಯೆಡೆಯೊಳಿಡಿದ ಕೂದೊರೆಗಳೊಳಿನ್ನೆವರೆಗಂ ಎನ್ನ ಪೆಸರ್ಗಳ್ಳು ಬಸವಟಾಯದರುಂ ಪಟಯಿಗೆಗಂಡಳವುಗಳೆಯದರುಂ ಪೌಜಂ ಕಂಡು ತೇಜಂಗುಂದದವರುಂ ಕೈದುನೆಳಗಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಡದವರುಮಿಲ್ಲ. ಅಂತಿರ್ಪ ಕೂರ್ಪನೀಪಟ್ಟಣದೊಳ್ ಪೊಟ್ಟುಗೆಯ್ದೆಂ. ಎನ್ನ ಮನ್ನಣೆಯ ತುಟಿ ಲಾಳ್ಳಳಿಲಿಗೆಯೊಳಿರಾಁ ಸಾಸಿರ್ವರಟಾದರ್. ಉಟಾದರುಮೂರೂರಿ ಗಿರುಳೊಳ್ ಪೊಜಮುಟ್ಟು ಎಸಗುವಟ್ಟುಳಿಯಿಂ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಟಾದು ಇಂದು ನಾಳಿನೊಳೆನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟುಪೋಪರ್ ; ಅವರೇಗೆಯ್ವರ್ ? ಕಳ್ಳ ನಾರುವಂಗಳ್ಳೆಮಿಾಪ್ಪ ಕೈದುಗಳ್ಳಂ ಕೊಯ್ವ ತಲೆಗಳ್ಳಂ ಕೊಜಿವ ಮೂ ಗುಗಳ್ಳಂ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲ. ಇಟ್ಟಿಡೆಗೆಯ್ದುದುಂ ಮೂಗುಬ್ಬಸಮಾ ದುದು. ಬಿಟ್ಟು ಪೋಪೊಡಂ ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟಕಜ್ಜ ದೊಳ್ ಕೈಗೊಟ್ಟು ಕಾಪಿಟ್ಟಿಮ್ಮಂ ಕಡೆನಾಯಿಸವೇಲ್ಪುಂ. ಅದರ್ಕೀಪಟ್ಟಣದವನ ಕಡೆಗಡಿ ವರೆಗನುಮ್ಮನಾಡುಗರ್ ಕಾಣದಂತೆ ಅವನ ರಾಯಸನುಂ ತೆಗೆದಿತ್ತೊ ಡಾಂ ಪದುಳದೊಳ್ ಪೋಪೆಂ ” ಎಂದನುನೇಲ್ಪುದುಮನನುಮಂತೆಗೆ ಯ್ದುಂ. ಬಟಾಕ್ಕಾತುರುಕಪಡೆವಳಂ ಕಸ್ಸಿನಿಂದೆಟ್ಟ ಕಾಡಾನೆಯಂತೆಯುಂ ಪುಲಿನಾಯ್ದುಟಾದ ಪುಲ್ಲಿಯಂತೆಯುಂ, ತಡೆಯೊಡೆದ ಪಾವಿನಂತೆಯುಂ, ಅಂಟುಗಟಾದ ಪಕ್ಕಿಗಳಂತೆಯುಂ, ಬಲೆಯಿಂ ತಸ್ಸಿದ ನೊಲದಂತೆಯುಂ

ಬಾಲಂ ಪಜ್ಜದ ಪಿಳ್ಳಿನಂತೆಯುಂ, ಕಟ್ಟುಸಡಿಲ್ದ ಕಳ್ಳನಂತೆಯುಂ, ನಿಂ ದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಪಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಒಡಿ ತನ್ನ ಬೀಡಂ ಸಾದಂ. ಅಂದು ಮೊದಲ್ ತುರುಕರೀಕಂಠೀರವನ್ನಪನ ಪೆಸಗೊಳ್ಳಲುಮಾಡಿಸೆಗೆ ಮೊಗಮಾಗಲುಮಾಣ್ತದೆ ಹಮ್ಮಾಟುದು ಹುದುಗಿದರ್.

ಈತನುಮಾ ಯವನಪಡೆಯಂ ಜಯಿಸಿ, ಕನ್ನಡನಾಡೊಳ್ ನೆಗೆ ಟ್ತನೆತ್ತು, ದೆಸೆಗಳಂ ಗೆಲಲುಜ್ಜುಗಿಸಿಮಾಡಲ್ ನಡೆದು, ವಿಜಯಾಪುರದ ಸೇನಾನಿಯೆನಿಸಿದ ಖಾನಖಾನನ ಸೇನೆಯನೆಟ್ಟಿಟ್ಟ, ರಾಯಗೊಂಟಿ ರತ್ನ ಗಿರಿ ರಾಮಗಿರಿ ವೀರಭದ್ರದುರ್ಗ ಕೆಂಗೇಜು ಪೆನ್ನಗರಂಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ, ತೆಂಕಲ್-ಮಧುರೆಯ ತಿರುಮಲಿನಾಯಕನನೀಕಮಂ ಧುರದೊಳ್ ನೀ ಟ್ಪರಿಸಿ, ಕೊಳೆಯ ಸಾಂಬಳ್ಳಿ ಸತ್ಯಮಂಗಲ ಡಣಾಯಕನ ಕೊಂಟಿಗಳಂ ಕೊಂಡು, ಪಡುವಲ್-ಕೆಳಲೆಯ ನಾಡ ಪಿರಿಯಪಟ್ಟಣಮಂ ಕಟ್ಟೊ ಲೆಯೊಳಿಟ್ಟು, ಸರ್ವಸ್ವದೊಡನಾಮಲ್ಲರಾಜನಂ ಕೈಸೆಜುವಿದಿದು, ಬಡಗಲ್-ಮಲ್ಲಕನ ದಟಮಂ ಮಟ್ಟಿಟುಗೊಳಿಸಿ, ತುಜುಗೆಜ್ಜಿ ಕಡಬ ಕಲ್ಲೂರ್ ಹೆಬ್ಬೂರ್ ಮೊದಲಾದ ಪಲವುಂ ಪೊಟಿಲ್ಗಳಂ ಸೆಳೆದು ಪೆರ್ನೆ ವೆತ್ತು, ಧರ್ಮದೊಳೆಳೆಯಂ ಪಾಲಿಸುತ್ತೆ, ನಿತ್ಯಸುಖಮನೇಳಿಸಿ, ತತ್ತವು ನಾರಯ್ಡು, ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿಯನುಗೊಳ್ಳ ದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಅವತರಿಸುತ್ತಮೆ ಆರ್ತರಕ್ಷೆಯಂ ಧೂರ್ತಶಿಕ್ಷೆಯಂ ಕ್ಷಣವಿಳಂಬಮಂ ಸೈರಿಸದೆಸಗಿದ ನೃಸಿಂಹನ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂ ನೆನೆದು ಜಾನಿಸಿ ಕೂರ್ತು ಕೊಂಡಾಡಿ ಅಡಿಗೇಜುಗಿಯಾಳ್ಗೆಯ್ದು ತಣಿದಾನಂದ ರಸದೊಳ್ಳಂದಿದೊಡಂ - ತನ್ನಂತೀಲೋಗರೆಲ್ಲರುಂ ಬದ್ವಂಕುಗಿಂದು ತಾನಿರ್ಪರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಸುತ್ತಲ್ಪಳಿಸಿದೇತ್ತರದ ಕಲ್ಲ ಪಾಗಲುಂ, ಬಿತ್ತರದ ಕೈಸಾಲೆಯುಂ, ಬಾಂಬರೆಗಂ ಬಳೆದೇಟ್ಟಿಲೆಯ ಗೋಪುರಮುಂ, ಮಂಟಪಂಗಳುಮೊಳವಳಯದೊಳಿಡಿದ ಪರಿನಾರದೇವತಾಲಯಂಗಳುಂ, ರಂಗುವಡೆದ ನವರಂಗಮುಂ, ಕಟ್ಟಲೆವಳಸುಂ ಗಬ್ಬವನೆಯುಮೊ

ಳ್ಳುವಡೆದ ದೇಗುಲನುಂ ಕಟ್ಟಿಸಿಯಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿದಮಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀನೃಸಿಂಹಂಗೆ ತನ್ನ ಬೊಕ್ಕಸದೊಳ್ ಪೆಸರ್ವೆತ್ತ ಮುತ್ತಿನೆಕ್ಕಸರಂಗಳುಂ ಬಜ್ಜರದ ಮುಗುಡಂಗಳುಂ ಪಚ್ಚೆಯ ತೋಳ್ವಚ್ಚಂಗಳುಂ ಕೆಂಬರಲ ಕಡಗಂಗಳುಂ ಕರ್ಮಣಿಯುಡೆನೂಲ್ಗಳುಂ ಮೊದಲಾದ ಪಲವಣ್ಣದ ಪೊನ್ನರನ್ನದೊಳ್ಳೊಡವುಗಳುಂ ಮಿಸುನಿಯ ತಟ್ಟಿ ತಳಿಗೆ ಬಟ್ಟಲ್ ಗುಂಬಂಗಳೊದಲಾದುಪಕರಣಂಗಳುಂ ಪಲತೆಜದ ನಾಹನಂಗಳುಂ ಸಮೆಯಿಸಿ ಬರಿಸದ ತಿಂಗಳ ಪಕ್ಕದ ಸಗಲ ನಿಚ್ಚದ ಜಾತ್ರೆಯುಕ್ಕೆವಂಗಳನೊಡರ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ, ಕಟ್ಟಿ ಕೆಜಿ ಪರಿಕಾಲ್ಕಿಂದೊಪ್ಪುವ ನಾಡುಗಳು ತದಧೀನಂಗೆಯ್ಯಾವಗಂ ತದಾಯತ್ತಚಿತ್ತದೊಳ್ ಪಲವೂಟುಗಂಗಳನೆಸಗುತ್ತೆ ಪಲವುಂ ಬರಿಸಮಿದುರ್ ತಣಿದು ಪರವಾಸುದೇವನಡಿಯಂ ಪರಿಚರಿಸಲ್ಪಿಂದು ಪರಮಪದಮಂ ಸಾರ್ದಂ.

ದೊಡದೇವರಾಜ ಚರಿತೆ

ಶ್ರೀಮತ್ಸಕಲಸಾಮಂತರಾಜನ್ಯಚೂಡಾನತಂಸಿತ ಪದರಾಜೀನನೆನಿಸ **ದೇವರಾಜಂಗೆ** ನಾಲ್ವರ್ ಕುವರರ್ ಐರಾವತಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕುಂ ನಿಗ್ಗವಂಗಳಂತೆಯುಂ, ಪೊಂಬಸಿಂಗೆ ನಾಲ್ಕುಂ ಮೊಗಂಗಳಂತೆಯುಂ, ಪೊಡೆಯಲರಂಗೆ ನಾಲ್ಕುಂ ತೋಳ್ಕಂಗಳಂತೆಯುಂ ಅತಿಶಯಾವಹರೆನಿಸಿ ನೆಗಲ್ದರ್. ಆ**ದೇವರಾಜ**ರಸನ ನಾಲ್ವರ್ ಕುವರರೊಳಂ **ದೊಡದೇವರಾಜಂ** ವರ್ಗಚತುಷ್ಟಯದೊಳ್ ಧರ್ಮದಂತೆಯುಂ, ಉಪಾಯಚತುಷ್ಟಯದೊಳ್ ಸಾಮದಂತೆಯುಂ, ವೇದಚತುಷ್ಟಯದೊಳ್ ಋಕ್ಕಿನಂತೆಯುಂ, ವ್ಯಾಹಚತುಷ್ಟಯದೊಳ್ ನಾಸುದೇವನಂತೆಯುಂ ಮೊದಲಿಗನಾಗಿ ಜಗದೊಳ್ ನೆಗಲ್ಪಿವೆತ್ತಂ. ಆತನಿರನಾರಯ್ಡು ಅವಂ ಮೆಯ್ವೆತ್ತ ಚಂದ್ರಕುಲದ ಮೈಮೆಯೆಂದುಂ, ಗಂಡುವರಿಜುವಡೆದ ಯದುಕುಲದೇಟಿಗ್ಗ

ಯಿಂದಂ, ಪೊಸತೊಂದು ವೇಷದೊಳೆಸೆನ ಭೂಲೋಕದ ಪುಣ್ಯಮಿಂದಂ,
 ಕಿಯ್ಯಾಲ್ದಳೆದ ಕನ್ನಡನಾಡ ಕಡುಪೆಂದುಂ, ಪಡಿಯೊಡಲೊಂಡ ಸಜ್ಜನರ
 ಭಾಗ್ಯೋದಯಮೆಂದುಂ ಬಗೆದು ಬಣ್ಣಿಸರ್. ಮತ್ತವಿಾತನ ಮೆಯ್ಯಿರಿ
 ಗಳ್ಳಿಯಲರಂಬನೊಡಲ್ಪಿಡಾದನೆಂದುಂ, ಮೊಗದೊಳ್ಳಿಗೆ ನಾಣ್ಣಿ ಚಂ
 ದಿರಂ ಕಂದುದಳೆದನೆಂದುಂ, ತೇಜಕ್ಕೆ ದಿಟಂಗುಂದಿ ಬಿಸುಗದಿರಂ ಬವಣಿ
 ಗೊಂಡಪನೆಂದುಂ ಭಾವಿಸುನರ್. ಈತನುಂ ಧರ್ಮದೊಳ್ ಧರ್ಮಸು
 ತನಂ, ಸತ್ಯದೊಳ್ ರಾಮಚಂದ್ರನು ದೊರೆಗೊಂಡು ತನ್ನಂ ಬಟಾಸಂ
 ದಾಳ್ಳಿಯ್ಯನುಜರ್ವರಸು ಸಂತಸದೊಳ್ ತನ್ನ ಬೀರನುಂ ಬಲ್ವಪುಕೆಗಾಳೆ
 ಗದೊಳ್ ತನ್ನ ಬಿನ್ನಣನುಂ ಪೊರ್ದಿದರಂ ಪೊರೆವುದಪ್ಪೊಳ್, ತನ್ನೊ
 ದಾರ್ಯನುಂ ಓದಾಳೆ ಪಾರ್ವರೊಳ್, ತನ್ನೆಪಕನುಂ ತನ್ನಂ ನಂಬಿದರೊಳ್,
 ತನ್ನ ದಯೆಯಂ ಆರ್ತರೊಳ್, ತನ್ನೈಸಿರಿಯಂ ಆಳ್ಳೊಲೊಟ್ಟೊನೊಳ್,
 ತನ್ನ ಸೊಬಗಂ ಕೆಯ್ಯಿಡಿದ ರಾಣಿಯೊಳ್, ತನ್ನ ಕಡುಪಂ ಕಳ್ಳರೊಳ್,
 ತನ್ನ ಪುರುಡಂ ಪುಸಿವರೊಳ್, ತನ್ನಾಸೆಯಂ ಜಸದೊಳ್, ತನ್ನ ಭಕ್ತಿ
 ಯಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೊಳ್ ಪುದುಗಿಸಿ ಪದುಳದೊಳಗಿರ್ಪಂ. ಮತ್ತ
 ಮೊಡನಾಡಿನಗೆಗಳೆನಿಸುವೇಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯಂಗಳುನುಂ ಗೆಲ್ಲು ಬಸಂ
 ಗೆಯ್ಯ ಬಲೈಯಿಂದೊಳವಗೆಗಳಪ್ಪ ಕಾಮಾದಿಪಡ್ವರ್ಗನುಂ ನೆರ್ಗಿ, ಆ
 ವಗಂ ಬಿಜ್ಜೆಗಲ್ಪುದುಂ ಬಿನ್ನಣಂಬಡೆವುದುಂ ಬಿನಯನುಂ ತೋರ್ಪುದುಂ
 ಚಾಗಮನಾಗಿಪುದುಂ ಜಸನುಂ ಪಸರಿಪುದುಂ ಶಕ್ತಿಯಂ ಬಿತ್ತರಿಪುದುಂ
 ಶೌರ್ಯನುಂ ಬೇರ್ವರಿಪುದುಂ ಸಾಸನುಂ ಸೂಸುವುದುಂ ಸತ್ಯನುಂ ಸಲ
 ಪುವುದುಂ ಜಯನುಂ ಸಂಪಾದಿಪುದುಂ ಮೊದಲಾದೊಳ್ಳಿಯ್ದೊಳೆ
 ಪೊಟ್ಟುಗಳೆಯುತ್ತೆ, ಪುಸಿಗಂ ಪೊಪಟಿಗಂ ಮಾಯೆಗಂ ಮಹವೆಗಂ ಕಳ
 ವಿಂಗಂ ಕಪಟಕ್ಕಂ ಹಿಂಸೆಗಂ ಹಿಸುಣ್ಣಂ ಬಿಜುನುಡಿಗಂ ಬೇರಿಗಂ ಪಗ
 ಡೆಗಂ ಪಗಲ್ಲಿಜ್ಜಗಂ ಜೂದಿಂಗಂ ಜೋಡತನಕ್ಕಂ ಸೊರ್ಕಿಂಗಂ ಸೊಪ್ಪುಂ
 ಗಂ ಇಂಬುಗೊಡದೆ, ಜಸದೊಳಂ ತೇಜದೊಳಂ ಸಸಿನೇಸರ್ಗಳೊಡನೆರೆದೊಂ

ದು ಮೆಯ್ಯಳೆದರೆಂಬ ಸಂದೆಯನುನೊದವಿಸುತ್ತೆ, ಪತ್ತಿದರೊಳಂ ಪಗೆವ
ರೊಳಂ ತಜುವಾಯಿಂ ತಣ್ಣುಬಿಸುಪುಗಳಂ ಪಸರಿಸುತ್ತೆ, ತಾಂ ನಿರ್ಮಳ
ನಾಗಿಯುಂ ಪಗೆರಾಣೆಯರ ಮೊಗದೊಳ್ ಮಾಲಿನ್ಯಮಂ, ಪರಿಶುದ್ಧನಾ
ಗಿಯುಂ ಪ್ರಜೆಗಳೊಳ್ ರಾಗಮನಾಗಿಸುತ್ತೆ, ಬೀರದ ಮೊಳೆ ಬಿನ್ನಣದ
ಬೆಳೆ ದಯೆಯ ಸೊಂಪು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದ ಪೆಂಪು ನಯದ ಕೂರ್ಪು ನನ್ನಿಯಾ
ಪು ಚದುರ ಬಲ್ಪು ಜಾಣ್ಮೆಯೊಳ್ಳು ಜಯದ ಮೋಡಿ ಜಸದ ಗಾಡಿ
ದಾನದ ಪೂಣೈ ಧರ್ಮದ ಕಾಣೈ ತಿಳಿವಿನ ಮಚ್ಚು ಧೀರತೆಯ ಪೆಚ್ಚು
ಒಸಗೆಯುರ್ಬು ಒಜೆಯ ಕೊರ್ಬು ಸಿರಿಯ ಕೂಟಂ ಸಿಂಗರದಾಟಂ
ಒಲವಿನಣ್ಣು ಉತ್ಸವದ ನಣ್ಣೆಂದು ಬಲ್ಲರ್ ಬಗೆಯೆ, ಬೆಟ್ಟದಂತೆಯುಂ
ವೆರ್ಗಡಲಂತೆಯುಂ ಇನಿತಿಸಿತರ್ಕೆ ಕಂಪಿಸದೆ ಕದಡದೆ ಇಂತಿರ್ಪವನ ನಿಜು
ಗುರುಳಂ ಪೆಜಿನೊಸಲಂ ಕುಡುವುರ್ವಂ ಕುಡಿತೆಗಣ್ಣಂ ಮೊನೆವಲ್ಲಂ
ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಂ ಕೆಂಬಾಯ್ದೆಜಿಯಂ ಕಂಬುಗಳಮಂ ತೋರಗಂದ
ಮಂ ಪೇರೆರ್ದೆಯಂ ನಿಡುದೊಳಂ ಬಡನಡುವಂ ಮಿಸುಪ ತೊಡೆಯಂ
ಮೆಲ್ಲಡಿಯಂ ಕಂಡು ಮರುಳ್ಗೊಂಡು ಮೇರಿಮಾಜು ಮೆಯ್ಯಜಿದೆಕ್ಕಟೆ
ಯೊಳ್ ಸೊರ್ಕಿ ಮೇಲಿಕ್ಕುವ ಸಜುಮಿಂಡಿವೆಣ್ಣಳಂ ಸದೆದು ಭಂಗಿಸ
ಸತ್ಯಸದಾಚಾರಂಗಳಿಂದೆಯುಂ, ನನ್ನಿಯ ನಲ್ಲನಣ್ಮನಾಣ್ಣಂ ಪುಸಿವರ
ಬೊಜಗಂ ಮುದ್ದುಗರ ಮೊದಲಿಗನಾರ್ಪರಸನಳವಿಗರಾಣ್ಣನುರ್ಕುಳ್ಳ
ರೋಪನೆಚ್ಚಿಱುವರಿಯೆಮಂ ಇಜುತಗಾಜರೆಜಿಯಂ ಬಲ್ಲಿದರ ಬಲ್ಲಹನೆಂ
ಬಿವು ಮೊದಲಾದ ಪಲವುಂ ಬಿರುದಂ ಕೇಳ್ವ ಕಿಡಿಗೆದಜು ಕೆನಿಸು
ಕೇಣಂಗೆೊಂಡು ದಂಡೆತ್ತಿ ನಡೆವ ಬಲ್ವಗೆವಡೆಯಂ ಬಂಡುಗೆಯ್ವ ಶೌರ್ಯ
ಪರಾಕ್ರಮಂಗಳಿಂದೆಯುನೊಂದಿ ಜಸಂಬಡೆದೆಸೆವೀತನಂ ಮುಂ ನೋಂತ
ಪಲನೋಂಪಿಗಳಂದೆ ದಮಯಂತಿ ನಳನಂ, ಸುದಕ್ಷಿಣೆ ದಿವೀಪನಂ, ಜಾ
ನಕಿ ರಾನುಜಂದ್ರನಂ, ರೋಹಿಣಿ ಚಂದ್ರಮನಂ, ಶಚೀದೇವಿ ದೇವೇಂ
ದ್ರನಂ, ಗಿರಿಜೆ ಶಂಕರನಂ, ಸಿರಿಯರಸಿ ನಾರಾಯಣನಂ ಸಾರ್ದಂತೆ

ಸಾರ್ಧ ಅನ್ಯುತಾಂಬಿಯೆಂಬರಸಿ ಎಡೆವಿಡದೆ ಕಾಂತಿ ಸೂರ್ಯನೊಳ್ ಕಳೆ
ಚಂದ್ರನೊಳ್ ಕಂಪು ಬಾವನ್ನದೊಳ್ ಪುದಿವಂತೆ ಪುದುಗಿ ಪೊಷದೋಷ
ದೆ, ಮನ್ನಾದಿ ಸತ್ಕೃತಿ ವೇದಾರ್ಥಮಂ, ಜಸನೆಣ್ ಜಯವಂತನಂ,
ಮತಿ ಬಿಜ್ಜೆವಳನಂ, ಧೃತಿ ದೃಢಸತ್ವನಂ, ಶುದ್ಧಿ ಸುಚರಿತ್ರನಂ, ಕ್ಷಮೆ
ಜಿತಾತ್ಮನಂ, ದಯೆ ಧಾರ್ಮಿಕನಂ, ನೀತಿ ನೇಮಗಾಢನಂ ಬಲಿಸಲ್ಪಂತೆ
ಬಲಿಸಂದಿಸ್ಸರ್ಗಳ್.

ಇಂತಿರ್ವರುಂ ಪಲವುಂ ಬರಿಸಂ ಪೊಸಪೊಸತೆನಿಸಿ ಪಸರಿಸುವ
ನೇಹದಿಂ ಸಂತಸನುರ್ಪಿನಂ ;

ಅರಸಿಯೊರ್ವಗಲ್ ಚಿಂತೆಯಿಂದೆನೆಯಾಟಮಂ ಮುಜಿದು ಮೌ
ನದೊಳರ್ಪಿನಂ ; ಅವಳಂ ಕೆಳದಿಯರುಂ ಬಗೆಯಜುಡೊಳ್ಪಾತಿಂದೊ
ಯ್ಯನೊಡಂಬಡಿಸಂತವುರದ ಬರ್ದೆಯರುಂ ಬಳಸಿರೆ, ಎಡಗೆಯ್ದೊಳದೊಳ್
ಮೊಗದಾವರೆಯಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ವಿಡುತ್ತೆ, ಎಡೆಯೆಡೆಯೊಳೆಮೆವೊಯ್ಲಿಂದು
ದಿವ್ವ ಕಣ್ಬಿನಿಯಿಂ ದುಗುಲಮಂ ನನೆಯಿಸುತ್ತೆ ಜಾನದೊಳರ್ಪಿನಂ ;

ಅರಸಂ ಪತ್ತೆಸಾರ್ಧದಿರೇಲ್ಪುದಂ ಮಾಣಿಸಿ, ತಾನುಮಾಮೆಲ್ಪಾ
ಸಿನೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದರ್—“ಎಲೆಯರಸಿ ! ನೀನುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟಣ್ಣಿಟ್ಟು ಪೂ
ಮುಡಿವಾನಂದಂಬಡೆಯದೆ ಬಜುದೇಕೆ ಪಗಲ್ ಕಂಡ ಪೆಜಿಯಂತೆ,
ಮಂಜುಮುಸುಕಿದ ತಾವರೆಯಂತೆ, ಪೊಗೆಸುತ್ತಿದ ಪುತ್ರತಾಯಂತೆ,
ಬಿಸಿಲೊಡೆದ ನೆಯ್ವಿಲಂತೆ, ಬಾಡಿ ಬಣ್ಣಂಗುಂದಿ ಓಸವಲುದು ಜಾನಿಸು
ತ್ತಿರ್ಪೆ ? ಎಪರಿಯೆಣಿಸಿದೊಡಮೆನ್ನೊಳಮೆನ್ನಂತವುರದವರೊಳಂ ತಪ್ಪಿ
ನಿತುಮಿಲ್ಲಂ. ಅದೆತ್ತಣೆಂ ಬಂದುದೆಂತು ಮೊಳೆತುದೇಪರಿಯೊಳ್ ಬಳೆದು
ದೇತೆಜದಿಂ ನೆಲೆಗೊಂಡುದಿದೇನುಬ್ಬೆಗಮೋ ಮುಳಿಸೋ ಮುಜುಕಮೋ
ಪೇಲ್ ? ಎಲ್ಲ ಪೊಡೆನ್ನಂ ಮೊಗನೋಡು, ನುಡಿಸು, ಬಣ್ಣಿಸು.”
ಎಂದು ಪಲರೈ ಬೆಸಗೊಳಿಯುಂ, ಪಡಿನುಡಿಗುಡಲಣ್ಣದೆ ಕೆಲದೊ
ಳರ್ಪ ಕೆಳದಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡೆ, ಅವಳ್ ಮೆಲ್ಪಾತಿಂದೆ—

“ಎಲೆ ದೇವ! ದೇವರ್ ದಯೆಗೆಯ್ವೆಡೆಯೊಳ್ ಕೊಪತೆಯೆತ್ತಣಂ
ಬರ್ಪುದು ? ಎತ್ತಾನುಮುಳ್ಳೊಡಂ ದೇವರಡಿಯೊಳರಸಿಯರ್ಗೆ ಮುನಿ
ಸೆನಿತು ಸನುನಿಪುದು ! ಆಯೆಣಿಕೆ ನಿಲ್ವೆ. ಮೇಣರಸಿಯರ್ ಪಲವುಂ
ದಿನಸದಿಂ ಶಿಶುವಂ ಬಯಸಿ ಬೇವಸಂಗೊಂಬುದೆನಿತಾನುಮುಂಟು. ಇ
ನಿಸುಂ ಪೊಚ್ಚೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ನಿಲ್ಲದೆ ಕುಳ್ಳಿರದೆ ಮಲಂಗದೆ ದುಗು
ಲನಂ ತೊಡನಂ ತಿಲಕನುಂ ಮುಡಿನ ಮಾಟನುಂ ವೀಳೆಯನುನೆನ್ನ
ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದೆಸಗುತ್ತೆ ದೇವರಡಿಯೊಳ್ ಭಯದಿಂದೊಂದು ವೇಳೆಯುಂ
ಕಂಡು ಕಾಣಿಸದಿರ್ಪಳ್. ಈಪೊತ್ತು ಭಾಗವತಶ್ರವಣಂಗೆಯ್ವಲ್ಲಿ—

—ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲಲೀಲೆಯ ವರ್ಣನೆ—

ಗೊಲ್ಲವಳ್ಳಿಯೊಳೆಳಸಿಸುತನದೊಳೆಸೆನ ವಾಸುದೇವಂ ನೆನಮಿಲ್ಲದೆಡೆಯೆ
ಡೆಯೊಳ್ ಮಸಗುವ ಮುದ್ದುನಗೆಯುಂ, ಒರ್ಕೆಯೊಳೆಳಸಿದು ಚೆಂಬಾ
ಯೊಳಿಂಬುಗೊಳಿಸಿದ ಮೆಲ್ಲಡಿಯುಂಗುಟಮುಂ, ಮುತ್ತಿನೆಕ್ಕಸರದೊಳ್
ಕಟ್ಟಿ ನೇಲ್ವು ನೀಳ್ವಿಯುಂ ನೀಳ್ವಿದುಯ್ಯಲಾಡುವ ಕೆಂಬರಲ ಸೆಂಡನಂಡ
ಲೆನ ಪೆಜಿಗೆಯ್ಯುಂ, ಬಗೆಗಣಿ ಪರಿತಂದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮಣಿದು ಮೊಗ
ದೊಳ್ ಮೊಗಮಿಟ್ಟು ಮುದ್ದಿಸಿ ಮೆಯ್ಯಜಿನ ಗೋಪಿಯ ಮೊಲೆಯುಣ
ಲೆಳಸಿ ನಿಮಿನಿಮಿದು ನೀಳ್ವಿತೆಳವಳ್ಳಿದೋಳ್ಗಳಂ ನೆಗನೆಗಪಿ ನೀಡುತಡಿ
ಯಿಡುವ ತವಕದೊಳುಲಿನ ಕಿಣುಗೆಜ್ಜೆಯಂದುಗೆಗಳುಂ, ನಸುಜೋಲ್ದಿ
ಳಗಿವಿಯನಲೆನ ಪಚ್ಚೆಯ ಮಾಂಗಾಯ ತಾಕಿನೊಳ್ ಮಸುಳಿಸುವೆ
ರಡುಂ ಮೆಲ್ಲದಂಪುಗೊಳಿಟ್ಟು ಕತ್ತರಿಯ ದಿಟ್ಟಿಬೊಟ್ಟುಂ, ಕಿಣು
ಗುರುಳೊಳ್ ಕೋದು ಕಟ್ಟಿದ ಕೆಂಬರಲರಳೆಲೆಯ ಲಂಬಣದ ಮುತ್ತಿನ
ಪೆಜಿಯಂತೆ ಮೆಜಿನ ಪೆಜಿಗೆಜಿಯ ನಾನುಮುಂ ಮನಂಗೊಳೆ ಪೊಂ
ದೊಟ್ಟಿಲೊಳ್ ಮಲಂಗದ ಪಾಂಗಂ । ಮತ್ತಮೆಳಸಸಿನೊಸಲೊಳ್ ಕವಿವ
ನಿಜಾಗುರುಳುಂ, ಅರೆದೇಜಿದ ಕಡೆನಾಯೊಳ್ ಸೂಸುವಿಂಚರಿಯುಂ ನನೆದ
ನಸುದೋಜುವುಸಿರುಂ, ಮುಂ ಜಗಮಂ ಪಡೆನಾಗಳ್ ಮೊಗದೊಳ್

ಮೊಗೆದು ಮೊಳೆದೋಜಾದ ಪಾವಕನಂ ಪಡೆಗೊಳ್ಳ ಶ್ರೀಚೂರ್ಣತಿಲಕಮುಂ, ಕರ್ನಾಟವೊಗರ್ವಡೆದೇರ್ವೆಯಾಗಸದ ಸೊಬಗಿಗೆ ಸೋಲ್ವಿ ಮೆಯ್ದಳೆದುದಿಸಿದ ಮೊಸವೆಜಿಯಂ ಮೋಲ್ವ ಪುಲಿಯುಗುರುಂ, ಪೆಜ ಸಾರ್ಚಿದಡಿಯ ಕಿಜುಗೆಜ್ಜೆಯುಲಿಗೆಳ್ಳ ಮಡಮುಜುದು ಪಸರಿಸುವೆ ಸಲ್ಲಣ್ಣೆಳಗುಂ, ಪಿಡಿಸಿಡಿದೇಟಿಯೆ ಪಜುದುದಿದರ್ವಳೆಲೆಯ ಲಂಬಣಸರದ ಮುತ್ತುಗಳ್ ಊಜುದೋರ್ವೆಯ್ಳಮನೊಮೊಬಕಾಲನೊತ್ತುವಿನಂ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂದನಂ ಬೆದಕುವ ಮೊಳೆವೆರಲ್ಲಳುಂ, ತುಂಬಿದ ಮೊಂದಳಿಗೆಗಳಂ ತುಡುಕಿ ಕೌಚಿ ಪರಿವ ತಿಳಿನೀರೊಳ್ ತನ್ನ ಪಡಿನೆಟಲಂ ಕಂಡು ಮೊಡೆಯೆ ಸಿಡಿನ ಸೀರ್ಪನಿದಳೆದ ಸಿರಿಯೊಡಲುಮಾಗಿ, ಅಂಗಳದೊಳ್ ತಳವರ್ ತನ್ನ ಬಟುವಿಡಿದು ಮನದೊಡನೆ ದಿಟ್ಟಿಯಂ ಸುಟುಸುಟುಸಿ ಸೊಗಂಬಡೆದು ಸೊರ್ಕಿ ಮೇಲಿಕ್ಕಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತಟ್ಟಿಸಿ ಮಗ್ಗುಲಂ ಸಾರ್ಚಿ ಮೊಗ ನೋಡಿ ಮೊಲೆಯೂಡೆ ಪಾಲ್ಗುಡಿಯುತ್ತೆ ಮೊಳೆವಲ್ಮಿಸುಗೆ ಎಡೆಯೆಡೆ ಯೊಳ್ಳಗುವ ಗಾಡಿಯಂ ಬಟುಕ್ಕಡಿಗಡೆಗೇಲ್ವ ಬೀಲ್ವಾಯಸದಿಂ ಮೊಡೆ ಯೊಳೆಡಿದ ಪಲವುಂ ಜಗಮುಂ ಕಂಪಿಸದಂತೆ ಬಿಗಿದು ಕಿಟ್ಟೊಡೆಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದ ಪನಳದಮುಳ್ಳೇವಳದೊಳ್ ನೇಲ್ವ ಮೊಂಗಿಜುಗಂಟೆ ಉಲಿಯ ದಂತೋರ್ವೆಯೊಳ್ ಪಿಡಿದು ಒಯ್ಯನೆಡಗೋಣೆಗೆ ನಡೆತಂದು ಅಲ್ಲಿ ಗೋಪಿ ಕಡೆಗಂದಲೊಳ್ಳೆಣೆ ಗಳೆಯದುಟುಸಿಯೊಲೆಯೊಳುರ್ಕಿಯುಗುವ ಪಾಲ್ಗಂದಲನಿಟುಸಿ ಬರ್ಪನಿತಜೂಳಾಕಡೆಗಂದಲೆಂ ಮಂತಿನೊಳ್ ಮೊ ಯ್ದೊಡೆದು ಆಬೆಣ್ಣೆಯೊಳ್ ಬೇಲ್ವನಿತುಮಂ ನುಣ್ಣನೆ ನುಂಗಿ ತಣ್ಣನೆ ತಣೆದು ಉಟುದುದಂ ಕೊಂಡಂಗಳಕೆ ನಡೆದು ಅಲ್ಲಿ ನಟ್ಟನಡುವೆ ನಟ್ಟ ಮೊಂಗಟಿಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದರ್ ಕರ್ಗೋಡಗದ ಸರಪಳಿಯ ಕೀಲಂ ಕಟ್ಟಿ ವೆಡದಲೆವಿಡಿದದನೆಟಿದುಯ್ವಾರುಮುಜುಯದಂತೊಂದು ಮೂಲೆವನೆಯೊಳ್ ಮರಮೊರಲೇಜು ಮಂಡಿಸಿ ಬೆಣ್ಣೆದಿನಿಸಿಯೊಡನುಂಡುದನುಗುಟುಂದು ದಂಡಿಸುವಿನಮದರ್ಕದು ಬೆದಜು ಪಲ್ಲಿಜುವುದುಮದಂ ಬೆಣ್ಣೆಗೆತು =

ಬೆರಲಿಂ ತೆಗೆಯುತ್ತನಿರೆ, ಮುಂ ಮನೆವಾಟಿಗೈಯ್ದ ಬಂದ ನಂದವಧು
 ಕಂದಲೊಡೆದುದಂ ಕಂಡದಂ ತನ್ನ ಕಂದನೆಸಕಂಗೆತ್ತು ಸಂತಸದೆ ನಸು
 ನಗುತ್ತೆಲ್ಲಿಯುಮುಜಿಸಿ ಕಾಣದಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆತಂದು ನಿಂದಾಮಾಟಿಯಂ
 ಕಂಡಳ್ಳಿ ನಸುಮುನಿಸಿದೆ—ಎಲೆ ದುಳುದುಂಬಿ, ಸಿಲ್ವಿದೆಯೈಸೆ !
 ನಿನ್ನದ್ದುರುಟುತನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿವೇಟುನೆಂದದ್ದರಿಪುನಾದನಿಗೇಳುತ್ತ
 ವಳ ಕೋಲ್ವಿಡಿದ ಕೆಯ್ಯಂ ಕುಡಿಗೊಂಡ ಪುರ್ಬಂ ಕೆಂಗಣ್ಣಂ
 ಕೂರ್ನೋಟಮುನಾದ ಕೋಪಾಟೋಪಕ್ಕಂಜಿ ತನ್ನಂ ಮಾಂಜಲೆಂ
 ದತ್ತಣೆನೆಟ್ಟು ಬೀದಿವರಿಯುತ್ತೆ ಮನೆದೇಗುಲಮನಂಗಳದೆಳದೊಳಸಿದೊಂ
 ಟನುಂ ಕಳುದುಜಗಳ ಕೊಟ್ಟೆಗೆಗಳುಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಬವಣೆಗೊಂಬ
 ತನ್ನಂ ಬಟುಸಲ್ವಾಯಸದಿಂ ಬೆನುರ್ದ ಮೊಗಮುಂ ಪೆರ್ಚಿದ ಸುಯ್ಯ
 ಲರುಂ ಸಡಿಲ್ವ ಮುಡಿಯುಂ ಸರಿದ ಮೇಲುದುಂ ಬಳ್ಳುವ ನಡುವುಂ
 ಬಸವಟುವ ನಡೆಯುನಾದ ತಾಯ ಬಟಲೈಗಂಡೊದವಿದ ಮುಜುಕದಿಂ
 ನಾಲೊಗಂ ಮಾದೇವಂ ಮೊದಲಾದ ಬಾಂಬಟ್ಟಿಗರ ದಿಟ್ಟಿಗಂ ಪರಮ
 ಯೋಗಿಗಳ ಬಗೆಗಂ ಮೆಯ್ಯುಡದ ಬೊಮ್ಮನವಳ ಕೆಯ್ಯಸಮಾಗುತ್ತೆ
 ಹದುಗಿ ಹಂಮೈಸಿ ನಡನಡುಗಿ ಪನಿಸೂಸುವ ಬಗಸೆಗಣ್ಣಂ ಮುಚ್ಚಿ
 ಪೊಜಿಗೆಯ್ಯಂದೊಜಸುತ್ತೆ ನಿಲ್ವುದುಂ, ಅವಳುಮುಟ್ಟುತ್ತ ಕೊಲಲೆತ್ತಿದ
 ಕೋಲಂ ಕೆಲಕಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟುಜದೊಳ್ಳೆಟ್ಟಿತ್ತೆನೆ ನಿಟ್ಟುರಮುಂ ನುಡಿದು
 ಕಟ್ಟಿ ನಿಲಿಸಲ್ಕೆಂದು ತೊಟ್ಟುನೊಂದು ಕಡೆದಾವಂ ಪೊಡೆವಳಿಸಿ ಪಿಡಿವಿನ
 ಮೆರಟ್ಟಿರಲಳವುಂ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಬೇಗದೆ ತನ್ನ ಇರ್ನೆಯ ಬೀದಿಯ
 ಪಳ್ಳಿಯ ಮನೆಗಳೊಳುಳ್ಳ ದಾವನಿತುಮುಂ ತಂದು ಗಂಟೆಕ್ಕಿದೊಡಮಳ
 ವಡದಿರೆ ಅವಳಬಲಿ ಬಟಲ್ವಿನಂ, ಮನಂಗಳಿಗಿ ನೆಟ್ಟನೆ ಕಟ್ಟುವಡೆದಿರ್ಪ
 ಕಟ್ಟೊಳ್ಳುಮುಂ । ಮತ್ತಂ—“ ಕೇಳಲೆ ಗೋಪಮ್ಮ ! ನಿಮ್ಮೂರೊ
 ಳ್ದೆಮ್ಮನಂದಿಗರ್ ಮನೆವಾಟಿಗೈಯ್ಯದರಿದು. ನಿನ್ನ ಮಗನಟ್ಟಳಿ
 ಬಿಟ್ಟತ್ತು. ಈ ಪೊಟ್ಟುಜಯೆಟ್ಟು ಎಡೆಗೋಣೆಯೊಳ್ ಕಡೆಯುತ್ತಿರ್ಸಿನಂ ;

ಮನೆವೊಕ್ಕುವಂದು ತೊಟ್ಟಿಲೊಳ್ ಪಟ್ಟಿದ ಮಗುವಂ ತುಜುಪುದ
 ಮಾದನಿಗಳ್ಳೊ ಕಡುಗಿ ನಡುಮನೆಗೆಯ್ತರ್ಪನಿತಜಿಜ್ಞಾಸೆತ್ತಣಂ ಪರಿದಂ
 ಗಳಕ್ಕೆ ನಡೆದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದೊಳಗಜುವಂ ಬಿಟ್ಟಿದಜಿ ನಾಲಮಂ ಪಿಡಿದು
 ಬಿಡದೆ ಪರಿದಂತೆ ಪರಿದು ನೆಗೆದಂತೆ ನೆಗೆದು ಪತ್ತೆಸಾರ್ವನಮಾತುಜು
 ಮಜುಕದಿನೆಟ್ಟು ಮೊಗಂ ಮುಜುದು ನಟ್ಟಾಲಿಯಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತೆ ಪೆಜಗಾ
 ಲ್ಗಲಿನಿಸುಂ [ಕುನುಂಗಿ]ನಿಂದ ಮೊಲೆಯುಣವಂದ ಕಜುವಿನ ಮೆಯ್ಯಂ
 ಪಂ ಸವಿದು ತೊಜಿಯಿಲುಪಲೊಡಮಾಕಜುವುಂ ನೆಗಸಿದ ಬಾಲಮುಂ
 ನಿಮಿದ್ ಪೆಜಗಾಲ್ಗಲುಂ ನೆಗೆದ ಮೊಗಮುಂ ನಟ್ಟ ಮುಂಗಾಲ್ಗಲು
 ಮಾಗಿ ಮೊಲೆಗುಡಿನ ಬೆಡಂಗಂ ನಿರವಿಸಿ ತಾನುಮದಜಂತೆ ನಾಲ್ಗಾ
 ಲೊಳ್ ನಂದು ಮೊಗನೆಗಸಿ ಮೊಲೆಯುಣ್ಣನಿತಜಿಜ್ಞಾಸಾನುಂ ಬಂದು
 ಕಜಿಯಲನುವಪ್ಪುದುಂ, ಬೆದಜುಯತ್ತಣಂ ಬೀದಿನರಿದು ಮೆಯ್ಯಜಿಸಿ
 ಮಗುಟ್ಟುಂ ಮನೆವೊಕ್ಕು ಕಂದಲ ಬೆಣ್ಣೆಯನಿತುಮಂ ತಿಂದು ಪೋದಂ”
 ಎಂದು ದೂಜುವೆಡೆನೆರೆಮನೆಯ ಮಡದಿಯುಂ ; ಮತ್ತಂ—“ ಎಮ್ಮ
 ಚತ್ತರದೊಳ್ ಕಜುನಾಲವಂ ಕರ್ಗೊಡಗದ ಗಡ್ಡದೊಳ್ಗಂಟಕ್ಕಲೊಡ
 ಮನೆರೆಡುಮೊಂದರ್ಕೊಂದು ಬಿಗುರ್ತು ಪಡುವ ಪಲವುಂ ಚಾಪಲಮಂ
 ನಿರವಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಮಾನುಂ ಬಂದು,—ಎಲೆಲೆ ಕಳ್ಳಂ ಕೆಯ್ಯಟ್ಟನೆಂಬುದು
 ಮೊದವಿ ಮೆಯ್ಯಜಿಸಿ ಮನೆವೊಕ್ಕಲ್ಲಿಯೊಲೆಯೇಜುಸಿದ ಪಾಲ್ಗಂದಲಂ
 ಕಡೆವೆಡೆಯೊಳಂ ಕಡೆವ ಮೊಸರ್ಗಂದಲನೊಲೆಯೊಳಂ ಪಲ್ಲಟಂಗೊಂಡಿ
 ರಿಸಿ ಸಿಸುಗೆಜಿಯಲೆಂದಿರಿಸಿದ ಬಿಸುವಾಲ್ವೆಣ್ಣೆಯಂ ಸವಿದಾಪೊಂದಟ್ಟಿ
 ಯೊಳ್ ಸುಣ್ಣಮನಾತಿಳಿಯುಮಂ ತುಂಬಿ ಮೋಸಂಬಡಿಸಿದಂ” ಎಂದು
 ಲಿನ ಬಲನೆರೆಮನೆಯ ಭಾವೆಯುಂ ; ಮತ್ತಂ—“ ಪೊಟ್ಟಜಿಯಾಂ
 ಕಜಿಯುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ತನ್ನಂ ಬಟುಸಲ್ವ ಪಲವುಂ ಕುವರ್ವೆರಸೊಳ
 ವೊಕ್ಕು ಬಳಸಿಯುಂ ನೋಡಿ ಕಾಣದೆ ಕೋಣೆಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿ ನೆಲ್ವ ನೆಲ
 ವಿನೊಳ್ ಮೊಸರ್ಗಂದಲಂ ಕಂಡು ಕಡೆಗೋಲಂ ನೆಗಸಿ ಕುಟುಕುವಿನಂ

ನೀಳ್ವುದಿರೆ ಮಣೆಯಂ ಮರವೊರಲಂ ಮಕ್ಕಳಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ವೆಗಲೇಜು
 ನಿಂದು ಕಂದಲಂ ಕುಟುಕೆ, ಸುರಿವ ಮೊಸಳು ಸರಿಯಂ ಸವಿಯುತ್ತಿ
 ಪಿನಮೆನ್ನೀಪೆಣ್ಣುಗಳ್ ಪೋಗಿ ಕಂಡು ಕಳ್ಳಂ ಕಳ್ಳನೆಂಬುದುಮೊದಗಿ
 ಬಾಯೊಳಿಡಿದ ಮೊಸಳುನವಳ ಮೊಗದೊಳ್ ಮುಕ್ಕುಳಿಸೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚು
 ವುದುಂ ಗಳ್ಳನೆ ತಲಿಕ್ಕಿಗೆಯ್ದು ಮೊಗದೊಳ್ ಮೊಗಮಿಟ್ಟು ಮುದ್ದಿಪ ನೆವ
 ದಿಂ ಗಾಸಿಗೆಯ್ದನಿದೆ ನೋಡು ” ಎಂದು ಮಗಳ ಬಾಯ್ಜೆಯಂ ತೋ
 ಜು ದೂಜುವ ಮುಮ್ಮನೆಯಗರತಿಯುಂ ; ಮತ್ತಂ—ಎಮ್ಮಂಗಳದೊಳ್
 ಪಂಜರದ ಕೀಲಂ ಕಟಲ್ವಿ ಗಿಳಿಯಂ ತಜುಬಿದನೆಂದುಂ, ಆಡುವೆವಕ್ಕಳ
 ಕಣ್ಣೆ ಮೆಲಿಸಿಕ್ಕಿದನೆಂದುಂ, ಮಲಂಗಿದ ಪೆಣ್ಣಳ ಮೊಗಕ್ಕೆ ಮಸಿಗಜಿ
 ಯಂ ಬರೆದನೆಂದುಂ, ಮುದುಪಂ ಬಾಯ್ಜೆಯದಂತೆ ಬಿಗಿದು ಗಡ್ಡ
 ವಿಸಾಸೆಗಳಂ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದನೆಂದುಂ, ಸಿಸುಗಳಾಡುವ ಪೊಡೆಸೆಂಡಂ ಕೊಂ
 ಡುಯ್ದನೆಂದುಂ, ಪೊಂಬೊಗರಿಯನಪಹರಿಸಿದನೆಂದುಂ, ಕವಡೆಗಳಂ ಕವ
 ದನೆಂದುಂ, ಇವು ಮುಂತಾದ ಪಲವಂ ಪೊಲ್ಲದ ನಡತೆಗಳಂ ಸೊಲ್ಲಿಪ
 ಬೀದಿವನೆಗಳ ಪೆಂಡಿರ್ಗಳುಂ—ತಮ್ಮೊಳ್ತಾವೆ ನಾಣ್ಣಿ ತಲೆನಾಗಿ ಬೇಗದೆ
 ಮೋನದೆ ಪೋಪಂತೆ ತಾಯ ಮಗ್ಗುಲಿನೆಟ್ಟು ಸಿರಿಮೊಗಂದೋಜುವ
 ಮುದ್ದುವಗೆಯುಂ । ಮತ್ತಂ ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ ಸಿರಿಮೆಯ್ಯೊಗರ್ ಮೇಗಣ್ಣೆ
 ನೆಗೆದೊಟ್ಟುಗೊಂಡಂತೆ ಮೆಜುವ ಚಂಡಿಕೆಯುಂ, ಅಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತಂಗೊಂಡ
 ಕಟ್ಟಲೆಯತ್ತಲಿತ್ತಲುಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂತೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿದಳೆನೇಸರ್ಗದಿರಂ
 ನೆರಂಗೊಂಡು ಚಂಡಿಕೆಯೊಳ್ಳಟ್ಟಿಪ್ಪ ಪೊಂಗುಂಡುಸರಮುಂ, ಜಗಮ
 ನೊಗೆಯಿಸುವಾಗಳ್ ಅವಗಮೊಗೆಯಿಸಿದಭ್ಯಾಸದಿಂದಿಗಳುಂ ಬಗೆ
 ಯೊಳಂ ಕಣ್ಣೊಳಂ ಪೊಣ್ಣಿ ನಿಂದೆಳಸಸಿನೇಸರ್ಗಳ್ ಸಿರಿಗುರುಳ್ಳಟ್ಟಲೆ
 ಯೊಳ್ ಕೇಣದಿಂದಿದ್ದಿರೇಜುದಂತಿರ್ಪ ಪೆಜಿಗೆಜಿನಾಮ ಕೆಂಬರಲರಳೆಲೆ
 ಗಳುಂ, ನಿಡುಗಣ್ಣಾಟಿಮೀನುಳುಗುಟ್ಟುವೆಂಬಂತೆಸೆವ ಮುತ್ತಿನ ಕಿವಿ
 ನಚ್ಚುಮುಂ, ತ್ರಿಗುಣಮಯವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆಯ್ಯಲೆಂದಿತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದ ಬಿತ್ತು

ಗಳ ಮೊತ್ತದಂತೆಸೆವ ಮುತ್ತಿನ ಕೆಂಬರಲ ಕರ್ವಣಿಯ ಕಂಠಸರಗಳುಂ,
 ಬಾನೊಳಂ ಬಾನುರುಳನ ತಲೆಯೊಳಂ ನೆಲಸಲ್ಪಿಂದಿರ್ಮೆಯ್ವಳೆದು ಮನ
 ದೊಳ್ ಪೊಣ್ಣಿದೆಳವೆಜ್ಜಿ ಪೊಜಗಣ್ಣೆ ಪಡಿನೆಬಿಲೊಂಡಂತೆಸೆವ ಪುಲಿ
 ಯುಗುರ್ವಚ್ಚಮುಂ, ಕಲಿಯುಗದೊಳ್ ಬಳೆವ ಸಿರಿಮೆಯ್ಯ ಕರ್ಪೊಗರ್
 ಪೊಜಮುಡಿಸಿದೊಡಂ ಬಿಡದೆ ತೊಡರ್ವ ಪಿಂತಣ ದ್ವಾಪರದ ಫಳಧಿವಣ್ಣ
 ದಂತಿರ್ಪ ಪೊಂದುಗುಲಮುಂ, ನಡುವಳಸಿ ಸುತ್ತಿಯದಜ್ಜೊಳ್ ಸಿಲ್ಪಿಸಿದ
 ಪೊಂಗೊಳಲುಂ, ಏಲುಂ ಜಗಮನೊಳಕೊಂಡೊಡಂ ತಣಿಯದ ಬಸಿಜಂ
 ತುಂಬಲ್ಪೆಂದು ಕಿಜುಗಲ್ಲಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಕಕ್ಷದೊಳ್ ನೇಲ್ವ ಕಟ್ಟೋಗರ
 ಮುಂ, ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ಪಿಡಿದ ಕಿಜುಗೋಲುಮಾಗಿ ತನ್ನಂತೆಸೆವ ಸಾಸಿ
 ಗರ್ವರರ್ವೆರಸು ಕಜುಗಾಯಲ್ಪೆಂದು ಕಾನನಮಂ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಕಜುಗಳ
 ಮಂದೆಯೆಲ್ಲಮನೊಂದುವೆರಸಿ ಮೇಯಲ್ಪಿ ನಿಲಿಸಿ, ತಾನುಂ ಜಗುನೆಯ
 ತಡಿಯೊಳ್ ಜಾನಿಸುವಳ್ಳಿಗರೊಡನೆ ಕುಳ್ಳಿದರ್ಗೆಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಜಾನಿಸುತ್ತಂ,
 ಮೊರೆಯುತ್ತೆ ಬವಣಿಗೊಂಬ ತುಂಬಿಗಳೊಡನೆ ಸುತ್ತಿ ಮೊರೆಯುತ್ತಂ,
 ಕುಕಿಲ್ವ ಕೋಗಿಲೆಗಳಂ ಬಟುಸಂದು ಕೂಗುತ್ತಂ, ಕರ್ಮುಗಿಲ ಕರು
 ವಿನಂತೆ ಮೆಜ್ಜವ ತನ್ನ ಸಿರಿಮೆಯ್ಯಂ ಕಂಡು ಸೊರ್ಕೆಜು ಕುಣಿಯುವ
 ಸೋಗಿಯೊಡನೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಂ, ಆಗಸದೊಳ್ ಪಾಜುವ ಪಕ್ಕಿಗಳ ನೆಬಿ
 ಲಂ ತಜುಬಿ ಪರಿಯುತ್ತಂ, ಏಡಿಸುವ ಕೋಡಗಂಗಳನೇಡಿಸುತ್ತಂ, ಅವಜ
 ಕೊನೆನಾಲಂಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಬಿಡದೆ ಕೊಂಬಿನತ್ತಣಿಂ ಕೊಂಬಿಂಗಂ ಮರ
 ದತ್ತಣಿಂ ಮರಕ್ಕಂ ನೆಗೆಯುತ್ತಂ, ನೀರ್ತಡಿಯೊಳ್ ಕುಸ್ಪಳಿಸುವ ಕಪ್ಪೆ
 ಗಳೊಡನೆ ಕುಸ್ಪಳಿಸುತ್ತಂ, ಪಡಿನೆಬಿಲಂ ಪೊಡೆಯುತ್ತಂ, ಪಡಿನುಡಿಯಂ
 ಬಯ್ಯುತ್ತಂ, ಪಿರಿದುಂ ಪೊಟ್ಟುಗಳೆದುಣಲೆಳಸಿ ಕಿಜುವೊನಲ್ವಳಸಿದ ಪುಳಿ
 ನವನಮಂ ಸಾರ್ದು ಅಲ್ಲಿಯೋರೊರ್ವರ ಕಲ್ಲಿಗಳನೋರೊರ್ವರ್ ಕಳು
 ತ್ತಂ ಒಲೈಯೊಳಿತ್ತು ಮೇಗಣ್ಣೆಡುತ್ತಂ ಅನುತ್ತಂ ತಣಿದು, ಪದು
 ಳದೊಳ್ ಕಟ್ಟೋಗರಂಗಳಂ ಬಿಟ್ಟು, ತಾವರಿಯ ಕರ್ಣಿಕೆಯಂ ಬಳಸಿದೆ

ಸಖ್ಯಂ ತೆ ನಟ್ಟನಡುವರ್ಪ ತನ್ನಂ ಬಳಸಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಕೆಳೆಯರನಿಬರ್ಗಂ
ತನ್ನ ಸಿರಿಯೋಗರದ ಸವಿಯಂ ತೋಪು, ತಾನುಮವರೋಗರಂಗಳಂ ಸವಿ
ಯುತ್ತಂ ನುಡಿಸುತ್ತಂ ನಗಿಸುತ್ತಂ ಪಸಿವಂ ಕಳೆದು, ಇಲುವೊಲುತ್ತ
ನೊಳ್ ಮರಂಗಳ ತಳಿರ್ ನನೆಯಲರ್ ಮಿಡಿಕಾಯ್ ಪಣ್ಣಂ ದೆಯುಂ
ಮುಂ ತಾಯೊಡರಿಸಿದ ಪಲವುಂ ತೊಡವುಗಳಂ ಮುಪ್ಪಿ ಮನಂ ಗೊಳಿಸಿದ
ಸಿಂಗರಂಗಳಂ ತಳೆದು, ಬೆಟ್ಟುಗಳ ತಪ್ಪಲೊಳರ್ಪ ಅರಿದಳಕಾವಿಗಲ್ಲಂ
ದಣ್ಣಿಟ್ಟು, ತನ್ನಂತೆ ತನ್ನೊಡವರ್ಪ ಪಲವುಮೆಳಗೋವಳರುಂ ಮುಂದೆ
ನಡೆವ ಕಪುವಂದೆಯಂ ಬಳಸಿ ಕೈಪೆಪ್ಪಿಗುಟ್ಟುತ್ತೆ ಕುಣಿವೆಳಗೋವಳರು
ನೊಡೆವರೆ ಪುರವೀಧಿ ತುಂಬಿ ಬರ್ಪ ಬೆಡಂಗುಮಂ | ಕೇಳ್ವ ತಾಮುಮಾ
ತೆಪದ ಕುವರನಂ ಪಡೆಯಲ್ಪಿ ನೋಂಪಿಗೆಯ್ವ ಪೆಂಪಂ ಚಿಂತಿಸು
ತ್ತಿರ್ಪರ್ ”—

ಎಂದು ನುಡಿದ ಕೆಳೆಯ ಮೊಗದಾವರೆಯೊಳ್ ಕಡೆಗಣ್ಣುಂ ಬಿ
ಗಳಂ ಸುಟ್ಟು ಅರೆವೆಪ್ಪಿನೊಸಲೊಳ್ ಮಿಪುಪ ಕಪ್ಪಿಗೆಪ್ಪಿಯೆನೆ
ನಿಪುಗೊಳ್ ಪುರ್ಬುಗಳಿಂ ಜರ್ಬುನೆರಸಿಯೆನಸು ನಾಣ್ಣೆರಿಸಿದ ಮುನಿಸಿ
ನೆಸಕಮನೆರ್ದೆಗೊಳಿಸಿ ಅಂತರಂಗದೊಳ್ ಪೊಂಗುವ ಸಂತಸಮಂ ಸಂತ
ವಿಸಿ ಸಂತಾನಚಿಂತಾಸಂತಾಪಮನಭಿನಯಿಸುತ್ತೆ ಕಿಪುದುಂ ಪೊಟ್ಟು
ಮೋನದೊಳಿದು ನಡುಸುಯ್ದು ನುಡಿದಂ :—

ಅರಸೀ ! ಕೇಳಿಜಗದೊಳೆಂತಪ್ಪರ್ಗಂ ತನಯರ್ಗಳಂ ಪಡೆವ
ಚಿಂತೆ ದುರಂತಮಾಗಿರ್ಪದು. ಅದಪ್ಪೊಳಂ ಸಿರಿಯುಮರಸುತನಮು
ಮುಳ್ಳೊಡೆ ಪೇಟ್ಟುದೇ ? ಅಂತಾದೊಡಮಿಯದುಕುಲಲಾಮರೆನಿಸ
ಮಹೀಶಾರಪುರದರಸುಗಳ ಲೇಸಂ ಬಳೆಯಿಸಲೆಳಸಿ ಸಿರಿಯರಸಿವೆರಸಿ
ಯದುಶಿಖರಿಶಿಖರದೊಳ್ ನೆಲಸಿಯಖಿಲಜಗತ್ತಾರಣನಪ್ಪ ನಾರಾಯಣಂ
ಪೊಣೆಯಾಗಿರ್ಪಂ. ಈ ಚಿಂತೆಯಂ ತವಿಪುದು.—ಎಂದಿವು ಮೊದಲಾದ
ಪಲವುಂ ಹಿತೋಪದೇಶಂಗಳಿಂದರಸಿಯ ಕಡುಧುಗುಡಮಂ ಕಳೆದು ನಡೆ

ಸುತ್ತಿಯಿ ಮತ್ತಮಾವೊತ್ತಿನ ಚಿತ್ತರದ ಬಾಗಿಲೋವರಿಯೊಳಾವಗಂ ತೀವಿ
ಕಾವಲಿಪ್ ಬಲ್ಲಿದರಪ್ಪ ಗೊಲ್ಲರೆಲ್ಲರುಮಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಪೊಡೆಮಡುತ್ತು
ಮಿರೆ ಬಿಡಯಂಬೆರಸು ಕಡುದಯದಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿದಂದ
ಳಮನಿಟುದು ಮುಂದಣ ಮೊಗಸಾಲೆಯ ತೊಟ್ಟಿಯಂಗಳದ ಮುಂ
ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲ ಪಡಿಯಜರ್ ಪಿಡಿದ ಪೊಂದಡಿಗಳಿಂ ನೆಲಗಟ್ಟಿನ
ಪಲಗೆಯನಪ್ಪಳಿಸಿದ ಸೊಪ್ಪುಳಂ ಕೇಳುತ್ತೆ ತತ್ತರದಿಂ ತಂತಮ್ಮ
ತಾಣಂಗಳಿಂದಿಟಿತಂದು ಹಂತಿಗೊಂಡು ತಿಂತಿಣಿಸಿ ತುಟಿಲ್ಗಯ್ವ ಸಾ
ಮಂತ ಮಂತು ಮನ್ನೆಯ ಮಂಡಳಿಕರಂ ಭಂಡಾರಿಕರಂ ಸಜ್ಜೆನಳರಂ
ಬಿಜ್ಜೆನಳರನುಡಪನಳರಂ ಪಡೆನಳರಂ ಘೋಟಾಯ್ಲರಂ ಝಳಂ
ಬಾಯ್ತರಂ ಪಸಾಯ್ತರಂ ಪ್ರೇಮದಿಂದನರನರಂತರವಜುತು ಮಧು
ರೋಕ್ತಿಗಳಿಂ ಸಂತಸವಡಿಸುತ್ತಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆಸೆನ ಕಜುನಾಡದೊಳ
ನಾಗಿಲೊಳಗಣೋವರಿಯೊಳಿಪ್ಪ ಮಂತ್ರಿಪ್ರಧಾನಿಗಳುಂ ರಾಯಸ
ದಕ್ಷರಚಣರುಮಣಿಯರದಿಂ ಮಣಿಯಲನರ್ಗಳ ಮನಮಂ ನಲ್ವಾತು
ಗಳಿಂ ತಣಿಯಿಸುತ್ತಂತವುರದ ಬಾಗಿಲಂ ಸಾರ್ದಲ್ಲಿಪ್ ವರ್ಷವರಾದಿಗಳ್ಳಾ
ಶೀರ್ವಾದಪ್ರಕರ್ಷದಿಂ ಹರ್ಷಮನೆಸಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂ ಮುಂದಿಪ್ ನಾಮತೀ
ರ್ಥದ ಚವುಕಿಗೆಯ ಮುಂದಣ ಮೊಗಸಾಲೆಯೊಳೊಲಗಿಸುವ ಶಂಖ
ಕಾಹಳೇವೇಣುವೀಣಾವೃದಂಗತಾಳಢಕ್ಕಾದಿನಾದಕರುಂ ಸಂಗೀತನಿಪು
ಣರುಂ ಪ್ರಣಮಿಪುದಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಪದುಳಿಸುತ್ತಾತೊಟ್ಟಿಯೊಳಪುಗುವಿನಂ ;

—ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ವರ್ಣನೆ—

ತತ್ಪಾಲೋಚಿತರಾಗಲ್ಲಿಪ್ ಸಾಮಾಜಿಕರೀಯಳಹಿಯಸಿಂಗರಾ
ರ್ಯರಂ ನಿರವಿಸಿ ಯಿವನಂ ಇಂದ್ರಂಗೆತ್ತು ಪರಿತರ್ಪ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯೋ,
ದಶರಥಂಗೆತ್ತು ಪತ್ತಿಸ್ತಾರ್ವ ವಸಿಷ್ಠನೋ, ಜನಕಂಗೆತ್ತೇತ್ತಿಪ್ ಯಾಜ್ಞ
ವಲ್ಕ್ಯನೋ, ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂಗೆತ್ತು ಬಲಾಸಲ್ವ ಧೌಮ್ಯನೋ, ಜನಮೇಜ
ಯಂಗೆತ್ತು ಬಂದ ವೈಶಂಪಾಯನನೋ ಎಂದು ಪೌರಾಣಿಕರೆಣಿಸುತ್ತಿರೆ ;

ಮತ್ತಂ, ಮುಂ ತಾನನುಗೊಳಿಸಿದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ್ ಕಲಿ ದೋಷದಿಂ ವ್ಯಾಕುಲನಾಗೆ ಮಗುಟ್ಟಿವೆಲ್ಲಮಂ ಮುನ್ನಂತನುಗೊಳಿಸುವ ವ್ಯಾಸನೋ, ಮಗುಟ್ಟೋರ್ಮೆ ಪರಾವರತತ್ವಮಂ ತಿಳಿಪಲಿಟು ತಂದ ಪರಾಶರನೋ, ಪೆಜತೋರ್ಮೆ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯಂ ಬಿತ್ತರಿಸಲುದಿಸಿದ ಶುಕಮುನಿಯೋ, ಇನ್ನು ಮೊರ್ಮೆ ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮರಿರವನಾರಯ್ಯ ಹರಿಯೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮಮೆಂಬುದಂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲೊಗೆದ ಭೃಗುಮುನಿಯೋ ! ಎಂದು ತತ್ವಜ್ಞರ್ ಬಗೆಯುತ್ತಿರೆ ;

ಮತ್ತಂ, ಬೇಜತೋರ್ಮೆಯಾಜುಂ ದರ್ಶನಂಗಳನಾರಯ್ಯ ವೈಷ್ಣವನೋ ಸಾರಮೆಂದೊರೆವ ಭಕ್ತಿ ಸಾರನೋ, ತಾಂ ತಾಮೆಳಿಸಿದ ದೇವರಂ ಪರತತ್ವಮೆಂದು ವಾದಿಸುವೋದಾಳಿಸಾರ್ವರ ಗರ್ವಮಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತನೋ, ಮುಂ ತಾಂ ಶ್ರೀರಂಗವೇಂಕಟಾದ್ರಿಪ್ರಮುಖ ದಿವ್ಯ ದೇಶಾಶ್ರಯನಪ್ಪ ಶ್ರಿಯೇಪತಿಯ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ಗುಣಂಗಳಂ ಕಿಜುದುಂ ಬರಿಸಮನುಭವಿಸಿದುದಜುಂ ತಣೆಯದೆ ಪೊಸಮೆಯ್ದಳಿದಿಟುದ ಶರಕೋಪನೋ, ಮುಂ ತನ್ನಿಂ ಬನ್ನಂಬಡೆದ ವಾದಿಗಳಿಗಳ್ ಮಜುವುಟ್ಟಿನೊಳಂ ತಿಳಿವಟುದು ಕೆಲರ್ ವೇದಮಪ್ರಮಾಣಮೆಂದುಂ ಕೆಲರ್ ವೇದಪ್ರಾ ಮಾಣ್ಯಮನಂಗೀಕರಿಸಿಯುಮರ್ಥದೊಳೆ ಭ್ರಮಿಸೆ ಬೆಳಕಿಂಗೆತ್ತಿದ ಸೊಡ ರೊಳ್ ಸಿಡಿದು ಬೀಟ್ಟು ಪತಂಗದಂತೆ ರೂಪಟುದು ಪೋಗುತ್ತಿರೆ ಅವರ ಮರುಳಂ ಕಳೆದು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಪರತತ್ವಮೆಂದುಮವನ ಭಕ್ತಿಯೇ ಮುಕ್ತೃಸಾಯಮೆಂದುಂ ಅವನಿಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಜಗಮನಿತುಂ ಸತ್ಯ ಮೆಂದುಂ ಅವಂಗಾಳಗ್ಗೆನಿಸಿದ ಜೀವಾತ್ಮರ್ ಅವನ ದಿವ್ಯಾಜ್ಞಾರೂಪ ಮಾದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರಂಗಳನನುಸರಿಸಲ್ವೇಟ್ಟುದೆಂದುಂ—ಇವು ಮುಂ ತಾದ ಹಿತೋಪದೇಶಂಗಳಿಂ ಜಗಮನಿತುಮುಜ್ಜೀವಿಸಲ್ ಜನಿಸಿದ ಧಾಮಾಢುಜನೋ, ಎಂದು ಪರಮಸಾತ್ವಿಕಭಾವಿಸುತ್ತಿರೆ ;

ಉದಯಗಿರಿಶಿಖರದೊಳುದಿಸುವ ರವಿಬಿಂಬದಂತೆ ಸಿರಿಮುಡಿಯೊಳ್
 ಧರಿಸಿದ ರಕ್ತಪಟ್ಟೀಷ್ಣೀಷಮುಂ, ಸಿರಿಮೊಗದಾನರೆಯೊಳ್ಗಂಪನೆಳಸಿ
 ಬಳಸುತ್ತೆ ನಾಸಾಚಂಪಕಕ್ಕುಳಿಯಿರಡುಂ ಕಿವಿಗಡಿಯೊಳ್ಗಾಲ್ಗೊಂಡು
 ಸಲ್ವ ತುಂಬಿವಿಂಡುಗಳಂತಿಸ್ ಕಾಲಕರ್ಬಟ್ಟಿಯ ಸೆಜಂಗುಗಳುಂ, ಮು
 ನ್ನಾಗಸಮನಳೆವಾಗಳ್ ತನ್ನಗುರ್ಗೊನೆಸೋಂಕಿಂ ಪಱಿದಂಡಕಟಾಹ
 ಬಾಹ್ಯಜಲನಿರ್ತರದೊಳ್ ಪರಿಯುತ್ತಿರೆ ಮೆಜಿನ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ಚರಣಾಂ
 ಗುಷ್ಠನಖಮಂಡಲಮೆನೆ ವಿನುಲೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರದಿಂದೆಸೆನ ಮುಖಮಂ
 ಡಲಮುಂ, ಆವೂರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಮರ ಪುಂಡರೀಕಪ್ರಕಾಂಡಂಗೆತ್ತಲ್ಲಿ ಮಂ
 ಡಿಸಿದ ಸಿರಿಯರಸಿಯ ಪೊಂಜೆಳೆಮೆಯ್ಯಂ ಪೊಲ್ವ ಶ್ರೀಚೂರ್ಣತಿಲಕಮುಂ,
 ನೊಗಮನಿತುಮಂ ನ್ಯಾಸಿಸಲೆಳಸುವ ಬಗಸೆಗಣ್ಣಂ ಮೇರೆಯೊಳ್ ನಿಲಿ
 ಸುವೆಲ್ಲೆಗಟ್ಟಿಗಳಂತಿಸ್ ಪುರ್ಬುಗಳುಂ, ಎನುಗಿದಿರಪ್ಪ ವಸ್ತುಗಳನಲ್ಲದೆ
 ತಿಳುವುದಿದು ನೀಮುಖಯವಿಭೂತಿಗಳೊಳಿಪ್ಪದನಿತುಮಂ ತಿಳಿದಿಸ್
 ತೆಜನಾವುದೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲೆಳಸಿದಂತೆ ಕಿವಿವರೆಗೆ ಪರಿದ ಕಣ್ಣುಲರ್ಗಳುಂ,
 ಕಡಲಂ ಕಡೆದು ಸೊದೆಗೊಂಬಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳ್ ಸಾರಾಲ್ಪಸಾರಸಾರ
 ತರಗಳು ಕಳೆದು ಸಾರತಮಮಾದ ಮೂಲಮಂತ್ರದರ್ಥಂಗಳುಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ
 ಸದಾಚಾರ್ಯರುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದ ದಜಿಂದಾಯಿಂಟುಮಕ್ಕರಂಗಳೊಳ್ಪುರುಳ್ಳ
 ಳ್ ಬೇಜಿ ರೂಪುನೆತ್ತು ಕಿವಿಯಂ ಪತ್ತಿದುದೆಂಬಂತಿಸ್ ಚೌಕುಳಿವಿನ
 ಚ್ಚೆಮುಂ, ತುಂಬಿ ತುಳುಂಕುವುಭಯನೇದಾಂತಸಾರಸಾಗರದ ತೆರೆಗಳುಂ
 ತೆಯುಂ ಸತ್ಯಲತೆಯ ಪೊಗೊಂಚಲಂತೆಯುಂ ಸತ್ವಗುಣದುನ್ಮೇಷದಂತೆ
 ಯುಂ ಅಂತಃಕರಣಪ್ರಸಾದದಂತೆಯುಂ ಧರ್ಮಾಂಕುರಂಗಳಂತೆಯುಂ
 ಬೆಳರ್ತು ಪೊಜಿಸೂಸುವ ನಸುನಗೆಯುಂ, ರಜಸ್ತಮೋಗುಣಂಗಳೆರಡು
 ಮಂ ಕಳೆದು ತಾನೊಂದುಮೆ ಮುಮ್ಮಡಿನೆತ್ತು ಸತ್ವಗುಣದಂದದಿಂ ಕಂ
 ದದೊಳೆಸೆನ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಮುಂ, ಮಾನಸಪೂಜಾಸಮಯದೊಳಂತ
 ರಾತ್ರಂಗೆರ್ಪಿಸಿದ ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆಯ ನನೆಗಳ್ ನಿರ್ಮಲಹೃದಯದೊಳ್

ಪೊಳಗಣ್ಣ ಕಂಗೊಳಿಸಿದಂತೆ ಪೇರೆರ್ದೆಯೊಳೆಸೆವ ಮುತ್ತಿನೆಕ್ಕಸರಮುಂ,
 ಅದಲು ನಲುಗಂಪಿಂಗೆಳಿದ ಪಜಮೆವಲುಗಳ ಸಾಲ್ಕಂಗಳೆಸೆವ ತೊಳಚಿ
 ತಾವರೆಮಣಿಗಳ ಸರಂಗಳುಂ, ಮೇರುವಿನ ತಪ್ಪಲೊಳ್ ಕಾಯ್ವ ಬೆಳ್ಳಿಂ
 ಗಳಂತೆಯುಂ ಆಯೆಡೆಯೊಳ್ ಪರಿವ ಮಂದಾಕಿನೀಪ್ರವಾಹದಂತೆಯುಂ
 ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಪೊದೆದುಟ್ಟ ಧನಳಪಟ್ಟಾಂಶುಕಯುಗಳಮುಂ—ಮನಂಗೊಳೆ
 ಬಲುನರುವ **ಅಳಿಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯ** ರನಾದರದೊಳ್ ಕಣ್ಣೊಳಿಸುತ್ತ
 ರಸನ ಸಂಮೊಗದ ಕೃತಮುಖರ್ ಮನದೊಳೆಣಿಸಿದರದೆಂತೆನೆ :—

ಈಮಹಾನುಭಾವನೆಳಮೆವಿಡಿದೆಮಗೊಳ್ಳೆಳೆಯುಮೊಡನಾಡಿಗನು
 ನಾಗಿದೊಡಂ ಶಮದಮಾದಿಗುಣೈಕಾಶ್ರಯನಾಗಿದೊಡಮಿವನೊಡ
 ಲೊಳಿಡಿದ ಕಡುವೊಗರ ಪೆರ್ಕ್ಕದಿಂ ಗಳ್ಳನೆ ನೋಡಲುಂ ನುಡಿಸಲುಮಸ
 ದಳಮಾಗಿರ್ಪುದು ಸಾಜಮಿನಿತಾನುಂ ಬಿಜ್ಜೆಗಳ ಪೊಸಸಿರಿ ಮೊಗದೊಳ್
 ಮಿಸುಗುತಿರ್ಕುಂ. ಈತೆಹದಿಂ ಪದದೊಳ್ ಪತಂಜಲಿಯಂ, ವಾಕ್ಯದೊಳ್
 ಜೈಮಿನಿಯಂ, ಸ್ಮೃತೀತಿಹಾಸಪುರಾಣವೇದವೇದಾಂತಂಗಳೊಳ್ ವ್ಯಾಸ
 ನಂ ದೊರೆಗೊಂಡಖಿಲತತ್ವಂಗಳಂ ಕರತಲಾಮಲಕಮೆನೆ ತಿಳಿದು ತಿಳುಪ
 ಲೀಮಹಾನುಹಿಮನ ಮೈಮೆಯಂ ಪೇಲ್ವುದೇ ? ಕಲಿಯೆಂಬ ಕರ್ಗಾ
 ಲದೊಳ್ ಕದಡಿದೆಲ್ಲಾಬಿಜ್ಜೆ ಮೊಬ್ಬಿಗಳುಮಿವನೆಂಬ ಶರತ್ಸಮಯಮುಂ ಸಾ
 ದುರ್ ಕಲುಷಮುಂ ಕಳೆದು ತಿಳಿಗುಂ. ಇವನಾಧಾರದಿಂದೀಧರೆಯಾಂಗಿರ
 ಸನಸಂಗತಿಯನಗ್ಗೊಳಿಸುವಸಗ್ಗದೇಲ್ಕಿಯಂ ತಟ್ಟುಂ ಸಿರ್ಕುಂ. ಸರಸತಿಯುಂ
 ಮೀತನಂ ಸೇಜು ಸಿರಿಯರಸಿಯೊಳ್ ಬೇರನುಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸಂತತಮುಂ
 ಸಂತಸದೊಳಿರ್ಕುಂ. ಶ್ರುತ್ಯಂತದೊಳ್ ಬಿತ್ತರಂಬಡೆದ ಮೂವತ್ತೆರಡುಂ
 ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಗಳುಂ ಮುಂ ಪರಾಶರ ವ್ಯಾಸ ಶುಕ ಶೌನಕ ನಾಥ ಯಾಮುನ
 ರಾಮಾನುಜರೊಳಿರವಿಲ್ಲದೊಡವೆರದಿದಂತೆ ಇವನೊಳಂ ತನ್ಮೊಳಮಂ
 ತಿಳುಪಿ ನಂಬಿ ಸೊಗಂಬಡೆದಿರ್ಕುಂ. ಮಿಕ್ಕುದೇ ? ಬೆಳ್ಳಕ್ಕರಿಗರೊಳ್ ಸಿಲ್ವಿ
 ಕಕ್ಕಸಂಬಡುವೆರಡುಂ ವೇದಾಂತ್ಗಳಮಿವನ ಸಂಗತಿಯುಂ ಮೊಗಿ ಮೊಗ

ವರ್ತಿಸಿದನು. ಇಂತಪ್ಪನರಂ ನೆನೆದೊಡಮೆಂತಪ್ಪೆಡರ್ಗಲುಂ ತೀರ್ಕುಂ ;
 ಪೆಸಗೊಂಡೊಡನೊಡಲ್ವಿಡಿದ ಪಾಪಮನಿತುಂ ಪೋಪುದು ; ಕಂಡೊಡಂ
 ಕರೆಗಣ್ಣುವ ಕರಣಂಗಳ್ ಕೈಬಸನುಕ್ಕುಂ. ಆನಗನೊಡನಾಡಿಯುಂ ನುಡಿ
 ಗೇಳಿಯುಂ ಬಿನಯಂಗೆಯ್ದುಂ ಬೇಟ್ಟುದನಿತ್ತುಂ ಮನ್ನಿಸರುನ್ನತಿಗೆ ಮಿತಿ
 ಯಾವುದು ? ಇವನೊಳ್ ಬಟಾಸಂದೊಂದೊಂದೆ ದಿನಮೋದುಗಲ್ಪೊಡಂ
 ಒದುಗಳೊಳಗುದಿದು, ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳುಂ ಕಳೆದು, ಸಂದೆಯನುಂ
 ಕೆಲಸಾರ್ಚಿ, ಕದುಬಂ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಕುಲಪತಿಗಳೆನಿಸುವರ್. ಇವರಂತಿ
 ಕೆ ! ಮತ್ತಮೆಂತಪ್ಪ ದುರ್ದಾಂತರಾದೊಡಂ ದುರುಳರಾದೊಡಮವರ
 ಕಲ್ಲೆರ್ದೆಗಳುಂ ಸಸಿಯಂ ಕಂಡ ಸಸಿವಣಿಯಂತೆ ತಣ್ಣೀಜು ಕಳುಗುಗುಂ.
 ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧದಿಂದಮೆ ಪೆಪರಂ ಬಸವಟಾಸಿಯಜ್ಜುವುಗೆಡಿಪುದೇ ಸಾಜ
 ಮಾದ ದುರ್ಗುಣಂಗಳುಮಿನನತ್ತಣಿಂ ತಂತಮ್ಮ ಕಡುಪಂ ಕಳೆದು ಸದ್ಗು
 ಣಂಗಳೆನಿಕುಂ. ಅದೆಂತೆನೆ:—ಕಾಮಮುಂ ಅಲ್ಪಂಗಳುಮಸ್ಥಿರಂಗಳುಮೆ
 ನಿಸುವೈಹಿಕಾಮುಷ್ಟಿಕಫಲಭೋಗವಿಮುಖಮಾಗಿ ಭಗದ್ಗುಣಾನುಭವವಿ
 ಷಯಮೆನಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯೆನಿಪುದು. ಕ್ರೋಧಮುಂ ಜ್ಞಾತಿಸಾಮಂತಾದಿ
 ಗಳನುಟಾದಂತರ್ಬಾಹ್ಯಕರಣಂಗಳೊಳ್ ಪೊಂಗುವ ಪೊಲ್ಲದ ನೆನಪಂ
 ಸಲ್ಲದ ನುಡಿನಡತೆಗಳುಮಂ ವಿಷಯಂಗೊಂಡು ವೈರಾಗ್ಯಮೆನಿಪುದು।
 ಲೋಭಮುಂ ಧನಧಾನ್ಯಾದಿಗಳನಲ್ಲಗಳೆದು ಸದೋಷರಪ್ಪ ಸಂಶ್ರಿತಜನ
 ವಿಷಯಮಾಗಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯಮೆನಿಪುದು। ಮೋಹಮುಂ ಪರಾವರತತ್ವಂಗಳ
 ನೆಲೆಯಂ ಕೆಲಸಾರ್ದು ಸ್ವಕೀಯಗುಣಗಣನಾಹಾತ್ಮ್ಯಮಂ ಪತ್ತಿಪುರ್
 ದಜುಂ ಸೌಶೀಲ್ಯಮೆನಿಪುದು। ಮದಮುಂ ವಿದ್ಯಾಧನಾಭಿಜಾತ್ಯಾದಿಗಳಂ
 ದಲ್ಲದೆ ಭಗವದ್ಭಾಗವತ ಕೃಪಾಸಂಪನ್ನಮಾಗಿಪುರ್ದಜುಂ ಭಗವನ್ಮಹಿ
 ಮಾನುಸಂಧಾನಮೆನಿಪುದು। ಮಾತ್ಸರ್ಯಮುಂ ಭಗವದ್ವಿಷಯದತ್ತಣಿಂ
 ಪೆಪತೆನಿಸ ಮಂತ್ರಸಾಧನದೇವತಾವಿಷಯಮಾಗಿಪುರ್ದಜುಂ ಸ್ವರೂಪ
 ಜ್ಞಾನಾಂತರ್ಗತಮಾಗಿಪುರ್ದು.

ಮತ್ತನೀವೈಷ್ಟವೋತ್ತಮಂ ಮೈಮೆಯೊಳ್ ಪರಮೇಷ್ಟಿಸುತ
ನೆಂಬ ಶ್ರೈಷ್ಟ್ಯದಿಂದಿರ್ದಿರ್ಚಿದ ವಸಿಷ್ಠನಿಂದಮೆ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಯೆನಿಸಿ ಸಕಲ
ವೇದಮಾತೆಯುಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಜನನಿಯುಮೆನಿಸಿ ಗಾಯತ್ರಿಗಧಿಕರ್ತನೆನಿಸಿ
ತಾರಕಮಂತ್ರನಾಮಕ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಂಗೆ ಮಂತ್ರರಹಸ್ಯೋಪದೇಶದೇ
ಶಿಕನೆನಿಸಿ ತನ್ನ ಗೋತ್ರಪತಿಯೆನಿಸಿ ಕೌಶಿಕನಂ, ಸದಾಚಾರದೊಳ್
ಯಜುಶ್ಯಾಖ್ಯೋದಿತಸಕಲಶ್ರುತಸ್ಮಾರ್ತಕರ್ಮಪ್ರಯೋಗಪದ್ಧತಿಯೊಳೇನಾ
ನುಮೊಂದು ಶಂಕಾಕಳಂಕಂ ತೋಜಿಯುಮದನೌದಾಸೀನ್ಯಂಗೆಯ್ಯದೆ
ಆರಯ್ದು ಪರಿಹರಿಸಿ ಸುಲಭಮಾಗಿಯುಂ ಸುವ್ಯಕ್ತಮಾಗಿಯುಂ ಪವಣ್ಣೊ
ಳಿಸಿ ನಿಜಸೂತ್ರಕೃತ್ತೆನಿಸಿದ ಆಪಸ್ತಂಬನಂ, ತತ್ಪಹಿತಪುರುಷಾರ್ಥನಿಶ್ಚಯ
ದೊಳ್ ಶ್ರೀಹಸ್ತಿಗಿರಿನಾಥನಿಂದರ್ಥಪಂಚಕಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ತಿರುಕುರುಂಗು
ಡಿನಂಬಿಗುಪದೇಶವಿತ್ತು ನಿಜದರ್ಶನಪ್ರವರ್ತಕನೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಕಾರ
ನಂ, ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪಪ್ರವೃತ್ತಿಯೊಳ್ ಪಿಂತಣ ಜನ್ಮದೊಳ್ ಶ್ರೀರಾಮ
ಚಂದ್ರಂಗೆ ಸರ್ವದೇಶಸರ್ವಕಾಲಸರ್ವಾವಸ್ಥೋಚಿತಸರ್ವವಿಧಸೇವಾಸಾ
ಮ್ರಾಜ್ಯದೀಕ್ಷೆತನೆನಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟಿ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಮನಂಬರ್ಪಂತೆ
ಸಂತತಮುಂ ಮನೋನಾಕ್ಶಾಯಂಗಳಿಂ ಬಟುಸಂದಾಳ್ಗೆಯ್ದವನೊಲೈ
ಯಿಂ ಸ್ವಾನುವರ್ತನದ್ವ್ಯೇತಕ **ಬಾಲಧನ್ವಿನಾಮಧೇಯಮಂ** ಪಡೆದ ನಿಜ
ಕುಲಪತಿಯೆನಿಸುವ **ಎಳೆಯವಿಲ್ಲಿಯಾರ್ಯರುಮಂ** ನೆರಂಗೊಂಡಿರ್ಪಂ.

ಈದೇಶಿಕನ ದೇಸೆಯಂ ಭಾವಿಸೆ ಸೈವ ರೂಪುನೆತ್ತಂತೆಯುಂ,
ಧರ್ಮಂ ಬೇರ್ಮೆಯ್ದಳೆದಂತೆಯುಂ, ಸತ್ಯಂ ನೊತ್ತಮಾದಂತೆಯುಂ,
ವೈರಾಗ್ಯನೊಗ್ಗುಗೊಂಡಂತೆಯುಂ, ಭಕ್ತಿಯೊತ್ತರಂಬೆರಸಿದಂತೆಯುಂ,
ಬುದ್ಧಿ ಸನ್ನದ್ಧಮೆನಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ಸತ್ವಂ ದೃಢಸತ್ವಮೊಂದಿದಂತೆಯುಂ,
ಕ್ಷಮೆ ನಿಮಿರ್ದಂತೆಯುಂ, ಶಾಂತಿ ತಿಂತಿಣಿಸಿದಂತೆಯುಂ ತೋರ್ಕುಮೆಂ
ದಿಣಿಸಿಯಾನಂದಂಬಡೆದಲರ್ಧ ಕಣ್ಮೂಲರ್ಗಳಿಂದೊಸರ್ವ ಹರ್ಷಾಶ್ರುವುಂ

ಉಣ್ಣುವ ನವಿರುಂ ಕವಿವ ದಿಟ್ಟಿಯುಂ ಕಾತರಿಪ ಮನಮುಮಾಗಿರೆ ಅಳ
ಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರುಮರಸನಂ ಪತ್ತೆಸಾರುತ್ತವನ ದಿವ್ಯತೇಜಸ್ಸು
ನಾರಯ್ಡು ಮುಂ ತಾಮಿತಿಹಾಸಪುರಾಣಂಗಳೊಳ್ ತಿಳಿದ ಪಲವುಂ
ಪುರುಷರಂ ಮನದೊಡೆಂಡನದೆಂತೆನೆ :-

—ಪೂಜಾವಸರದಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡದೇವರಾಜನ ವರ್ಣನೆ—

ಸತ್ಯಲೋಕದತ್ತಣಿಂದಿಟುದು ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಕುಲಪರಂಪರೆಯಿಂ
ಪೂಜೆಗೊಂಡು ಕುಲಧನಮೆನಿಸಿ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನಾರಾಧಿಸ ದಶರಥನೋ !
ಮತ್ತಮಾಸತ್ಯಲೋಕದಿಂದಮೆ ಸನತ್ತುಮಾರನತ್ತಣಿಂ ಯಾದವಗಿರಿಯೊ
ಳ್ಳಿಲಸಿ ಯದುಕುಲಪರಂಪರೆಯಿಂ ಪೂಜೆಗೊಂಡ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಂ
ಪೂಜಿಸುವ ವಸುದೇವನೋ ! ತನ್ನುತ್ತರವೇದಿಯೊಳುದಿಸಿದ ಕಾಂಚೀವರದ
ರಾಜನಂ ಪೂಜಿಸುವ ರಾಜೀವಸಂಭವನೋ ! ರಾಜಸೂಯಸಭಾಮಧ್ಯ
ದೊಳಚ್ಯುತಾರ್ಚನೆಯೊಡರ್ಚುವ ಧರ್ಮಪುತ್ರನೋ ! ಪ್ರಭಾಸದೊಳ್ಪ್ರ
ದಿಕಸುತರನಜಸುತೆ ಸಮುದ್ರಮಂ ಪೊಕ್ಕ ಚಕ್ರಾಯುಧನ ಪಾದಸಪ
ರ್ಯಗಿತ್ತು ನರುಣನೋ ! ಗೋವರ್ಧನೋದ್ಧರಣಾನಂತರಂ ಮುಂ ತಾಂ
ಮುಟಿಗಟಿದ ಕಟಿಯುಂ ಕಳೆಯಲೇಟುಂದು ಮುಕುಂದಂಗೆ ವಂದನಂ
ಗೆತ್ತು ದೇವೇಂದ್ರನೋ ! ಆರಾಧನವಿಧಾನಮನಜುಯದ ಜಗಕ್ಕುಪ
ಲೆಂದುತ್ತರಬದರಿಕಾಶ್ರಮದೊಳಿರ್ದೊಳ್ಳಿದು ತನ್ನಂ ತಾನೆಯಾರಾಧಿ
ಸುವ ನಾರಾಯಣಶಿಷ್ಯನೆನಿಸುವ ನರಮುನಿಯೋ ! ಎಂದಿಂತು ಪೊಣ್ಣುವ
ಬಣ್ಣಿಗೆಗಳಿಂದಳವಟುವ ಹೃದಯಮುಂ ಪದುಳಂಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತಮವನ
ಜೆಲ್ವಂ ಕಂಡೊಲ್ವ ಚಿತ್ತದೊಳ್ಳಿಂತಿಸಿದಂ:—ಈಗಳಿವಂ ಗಿರಿಶನಂ ಗಿಲ
ಲೆಳಸಿ ನೇಮುಂಬೆರಸಿದ ಮನಸಿಜನಕ್ಕುಮಲ್ಲದೊಡೀಸೌಂದರ್ಯಮೆತ್ತ
ಣದು ? ಮೇಣಾವಗಂ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆವೆಜಲೆಂದು ತಪಕ್ಕೆ ಪೂಣ್ಣ ಚಂದಿ
ರನಕ್ಕುಮಲ್ಲದೊಡೀಕಳೆಯುಂ ಸೌಮ್ಯತೆಯುಮೆಲ್ಲಿಯದು ? ಬರಿಸಮ
ನಿತುಂ ಬೆರಸಿರ್ಪೆನೆಂದು ನೋಂಪಿಗೆಯ್ವ ವಸಂತನಕ್ಕುಮಲ್ಲದೊಡೀ

ಸೌಗಂಧ್ಯಸೌಕುಮಾರ್ಯಾಂಗಗಳೇವಗೆಯವೆಂದೆಣಿಸುತ್ತೆ, ಮತ್ತಮವನ
 ಧೀರೋದಾರಪ್ರಸನ್ನಾಕೃತಿಯನಾರಯ್ಯತೆ—ಸಿರದತ್ತಣೆಂದೋರಣದೊ
 ಳೊಂದು ಕಿವಿಯಂ ಪತ್ತೆಸಾದು ಬೆಳ್ಳಟ್ಟಿಯಿಂ ಕಟ್ಟುವಡೆದು ಬಟ್ಟೆತ್ತೆ
 ನಿಸಿ ಅಚ್ಚಪೊಚ್ಚ ಪೊಸಸೇವಂತಿಗೆಯೆಸಲ್ಪರದ ಸುತ್ತಿನಿಂದಿನಿಸುಂ ನಡು
 ವಟ್ಟನುಲುದು ತಲೆಯೆಡೆಯಂ ಬೆಳರ್ತಿಮುವೋರಿಸಿಕಿ ತನ್ನ ಕುಲದೇಬ್ಬಿ
 ಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ಪಿಟುತಂದ ಚಂದಿರನೆಂಬ ಸಂದೆಯನುಂ ಸಮನಿಸುತ್ತಿದೆ |
 ಆ ಸಿಕಿಯೊಳ್ಳಟ್ಟಿದೊಳ್ಳಟ್ಟಿಯ ಮೂಜುಂ ಸೆಜಂಗುಗಳೊಳ್ಳೊಡು ನೇಲ್ವ
 ಬಟ್ಟಮುತ್ತುಗಳುಂ ಕಿವಿಯೊಳ್ಳಿಟ್ಟ ಚೌಕುಳಿನಾವುಲಿಗಳುಮಿನಿಯನಂ
 ಬಲಸಂದು ವಂದ ತಾರಗೆವೆಣ್ಣೆಳೆಂಬ ನೆನಪಂ ನಿಗುರಿಸುತ್ತಿದೆ | ಪೊಂಬ
 ಲಗೆನೊಸಲೊಳ್ ಮಿಜುಪ ಪೆಜಿನಾನುತಿರುಚೂರ್ಣಂಗಳುಂ ಗೋವಿಂದ
 ನಡಿಯಿಂದಿಟುವ ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹವೇಗದಿಂ ಸಡಿಲ್ವ ಮುಡಿಯಿಂ ಮೃಡನ
 ನುಣ್ಣೊಗದೊಳ್ಳುರಿದು ಪಣೆಗಣ್ಣ ಕೆಳಗಣ್ಣಿಟುದು ನಾಸಿಕಾಧಾರದೊ
 ಳ್ಳಿಂದ ಚಂದ್ರಕಲೆಯ ಮೊಬಗಂ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ | ಕಡುನೀಳ್ವ ಕಣ್ಮಲರ್ಗ
 ಳ್ ಶತ್ರುಮಿತ್ರೋದಾಸೀನರೆನಿಸ ಮೂಜುಂ ತೆಪದ ದೊರೆಗಳ ರಾಜ್ಯ
 ಸಪ್ತಾಂಗದಿರವಂ ತನ್ನೊಳ್ಳೋರೊರ್ವರಜುಯದಂತೊಂದೊಂದೆಡೆಗೆ ಕಳು
 ಪಿದ ಮೂಜು ಮೂಜುಂ ಬೇಹಿಗರಿಂ ಬೇಜಿನೇಜಿ ಕೇಳ್ವ ಕರತಲಾ
 ಮಲಕನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದುಂ ತಣಿಯದಿರ್ಪರಸನಭಿಪ್ರಾಯನುಂ ತಿಳಿದು
 ಕಿವಿಗೊಂಡಿರ್ಪ ಭೂಮಂಡಲವೃತ್ತಾಂತಮನಿತುಮಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಲೆಳಸಿ
 ಕಿವಿಗಳಂ ಪುಗುವ ಸನ್ನಾಹಮಂ ಸಮನಿಸುತ್ತಿದೆ | ಆಕಣ್ಣಡೆವರೆಗಂ
 ನೀಳ್ವ ಕುಡುವುರ್ವಗಳವಂ ತಾವರೆಗೆತ್ತು ಸಾಲೊಂಡೆಜಿದ ಬಂಡುಣಿ
 ವಿಂಡುಗಳೆಂಬ ಭಾವನುಂ ಬಗೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ | ನಸುನೀಳ್ವ ಮಿಸುಪ
 ನಾಸಾವಂಶಂ ನಯನಾವೃತಜಲಧಿಗಳೆರಡುಮೊಡವೆರೆಯದಂತೆಡೆಯೊಳ
 ಟ್ಪವೊಂಗೆಟ್ಟಿಯ ನೆಲೆಯಂ ನೆಗಟ್ಟಿಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದೆ | ಪಿರಿದುಂ ಕಿಜುದುಮ
 ಲ್ಲದೆಡತೆಜದೊಳ್ಳಿಜವ ಮೀಸೆಗಳೊಗಸಸಿಯ ಕಜಿಗೆಜಿಯ ಸಿರಿಯಂ

ಸೆಜಿಗೊಳುತ್ತಿದೆ. ಒತ್ತಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಪವಣ್ಣವರಿ ಯೌವನದ್ವಿರದಮದ
ಧಾರೆಗಳ ಪಾಂಗಿನೊಳ್ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರೋಚ್ಚಾರಣ
ದೊಳ್ಳಸುಬಿರ್ಚಿದ ಬಾಯ್ಬಿಡಿಯು ಪೊಪಸೂಸುವ ಮೊಲ್ಲೆವಲ್ವೆಳಗು
ಭಗೀರಥಾನುವರ್ತನದಿಂದೊಲ್ಲ ಜನ್ಮಮುನಿಯ ಮೊಗದಿಂದೊಗೆವ ಬಾಂ
ಬೊಟಿಯ ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸಮೊನಲಂದಮಂ ಬಂದಿವಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ಭಗ
ವದ್ಗುಣಾನುಭವದಿಂದ ಗದುಗದಂಗೊಂಬ ಗೆಜಿಗೊರಲ್ ನಿರ್ಮಲಮಾದ
ಸ್ತುತಿವರ್ಣಂಗಳೆಂಬ ಪಾಲಂ ತುಂಬಿ ಮುಖಾಂಬುಜದಿಂದ ಮಜಿಸಿ ಸಜ್ಜು
ಗೆಯ್ದು ಭಗವನ್ಮಜ್ಜನಕ್ಕಿಂದಿರಿಸಿದ ಸಂಕೆಂಬ ಸಂಕೆಯನಂಕುರಂಗೊಳಿ
ಸುತ್ತಿದೆ. ಬಾಹುಮೂಲದೊಳ್ಳೊಳೆವ ಶಂಖಚಕ್ರಲಾಂಛನಂಗಳ್ ಮುಂ
ಪರಶುರಾಮಂ ಕೈವಿಡಿದ ಕೈದುನಂ ತನ್ನಪರಾವತಾರಮೆನಿಸ ರಾಮ
ಚಂದ್ರನೊಳಿರಿಸಿ ಸೊಗದೊಳಿದರ್ಪಂತಿಗಳುಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನುಂ ತಾಂ ಪೊತ್ತಿ
ದರ್ಪ ಸಂಕುಪಾಪುಂಬಳೆಗಳನಿನನ ಭುಜಂಗಳೊಳಿರಿಸಿದನೆಂಬ ಭಾವನೆಯಂ
ಭಾವಿಸುತ್ತಿದೆ ! ಇಂತಿರ್ಪ ನಿಡುದೋಳೆಗಳೆರಡುಂ ಪಲವಗಲುಂ ಪಾತಾಳ
ದೊಳಿದುರ್ ಬೇಸರ್ಗಲೆಯಲೆಳಸಿ ಇಳಾತಳಮನಡರುತ್ತೆ ಗರುಡನಿಂದೇ
ನಾನುಮೊಂದೆಡಮುದೋಹದಂತೆ ಶ್ರೀಕಾಂತನ ದಿನ್ಯಾಯುಧಮುದ್ರೆಯಂ
ಧರಿಸಿ ನಿರ್ಭಯದೊಳಾನಂದಂಬಡೆದಿರ್ಪ ಶೇಷನಾಸುಕಿಗಳ ಪೆರ್ಮೆಯಂ
ಪೆತ್ತಿದೆ. ಮೊತ್ತ ಪೆರ್ಮುತ್ತಿನೆಕ್ಕಾವಳಿ ತಿಸರ ಪಂಚಸರಂಗಳ ಬೆಳ್ಳಂದಿರ್ಪ
ರೆಗಳಂ ತೀವಿ ಯಂತರಿದೊಳ್ ಶ್ರೀಕಾಂತನಂ ತಾಳ್ವದ ಪೇರೆರ್ದೆ ಪಾಲ್ಗ
ಡಲ ಬಿಡಯನುಂ ವಿಡಂಬಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪೊದೆದುಟ್ಟ ಬೆಳ್ಳಟ್ಟಿಗಳೆರಡುಂ
ಗುಣಂಗಳಂ ನುಂಗಿ ಮೊಂಗುವ ಸತ್ಪದೇಲ್ಲರಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪದ್ಮಾಸನದೊಳಿರ್ಪದಜುಂ ಪೊಪಗಣ್ಣೆ ತೋರ್ಪೊಂದಡಿಯ ಪೆರ್ವೆರಲ
ಪೆಪವೆರಲ್ಗಳ ಬಟ್ಟುಗುರ್ಗಳ್ ಮೊಗಸಿರಿಗೆ ನಂದಂತವುರಂಬೆರಸು ವಂದೆಜ
ಗಿದ ಚಂದಿರನಂದದೊಳ್ ಬಗೆವರುತ್ತಿದೆ—ಎಂದೆಣಿಸುತ್ತೆ ಮತ್ತಮಿವಂ
ಭಗವದಾರಾಧನವಿಧಿಗೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲೆನಿಸ ಮಾನಸಪೂಜಾವಿಧಿಯೊಳಧಿ

ಕರಿಸಿ ಭಕ್ತಿ ಭರದಿಂದ ನಸುನುಣಿದ ಸಿರದೊಳ್ಳೊತ್ತಂ ಜಲಿಹಸ್ತಮುಮರೆದೆ
 ಷಿದ ಕಣ್ಣಳುಮಲುಂಗದಂಗಂಗಳುಮಾಗಿರೆ ಈಯಿರವನರೆಗಳಿಗೆ ನಿಟ್ಟಿಸು
 ತಿಸಿನಮನಿತಪ್ಪಿಣಿ ಮಲರ್ವ ಮೊಗಮುಂ ಸೊಗದಾಲಿನೀರೊಗುವ
 ಕಣ್ಮಲರುಂ ಸೆಪ್ಪಿವಿಗಿನ ಕೊರಲುಮುಣ್ಣುವ ನವಿರುಮಾದಿರವಂ ನಿರೂಪಿಸಿ
 ಆಯಿಂಗಿತಂಗಳಿಂ ಮಾನಸಾರಾಧನದೊಳಿನ್ನೆವರಮಾದುದೀನೀತಿಗಳಾಗು
 ತಿರ್ಪುದೀಯಂಶಮೆಂಬುದಂ ಸಂಶಯಮಿಲ್ಲದೆ ನಿರವಿಸಿದನದೆಂತೆನೆ :—

—ರಾಜನ ಮಾನಸಾರಾಧನ ಪ್ರಕಾರ—

ಮೊದಲೊಳ್ಳದಿನಾಲ್ಪುಂ ಜಗಂಗಳನವಜುಂದಿಡಿಕಿಪುದಜಾಂಡಮು
 ನುನದಪ ಪೊಪವಳಯದೊಳ್ಳುನಾಯಿನೊಂದಜುನೊಂದು ಪತ್ತುಂ
 ನುಡಿಯೆನಿಸ ಜಲಾದಿಪ್ರಕೃತ್ಯಂತಮಾದೇಬುಮಾವರಣಂಗಳುಮಂ । ಅವ
 ಷುಂ ಮೇಗಣ್ಣ ಪರಮವ್ರೋಮಮೆಂಬ ಪೆಸರಂದೆಸೆದು ನಾಲ್ಕೊಗಂ
 ಮೊದಲಾದವರ ನುಡಿಗಂ ನೋಟಕ್ಕಂ ನೆನಪಿಂಗಂ ನೀಚ್ಚಿದ ಮೈಮೆದಳೆದ
 ಮೈಕುಂಠಲೋಕಮುಮಂ । ಅಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಪುವೆತ್ತು ಪಲವುಂ ರನ್ನಮೊನ್ನಳಿಂ
 ಸಮೆದು ತಳತಳಿಪುದಜುಂದೀಯಗಲಮೀಯುದ್ಧ ಮೀತೆಪನೆಂಬುದನಜು
 ಯಲರಿದಪ್ಪ ಪಲವುಂ ಪಾಗಲ್ಗಳಿಂ ಬಳಸುವಡೆದ ಮೈಕುಂಠಮೆಂಬ ದಿವ್ಯ
 ನಗರಮುಮಂ । ಅಲ್ಲಿಯಾವಗಂ ತಳಿರ್ತು ನನೆಯೇಜುಯಲರ್ದು ಕಾಯ್ದ
 ಳೆದು ಪಣ್ಣು, ನಲಿದುಲಿವ ಕೋಗಿಲೆ ತುಂಬಿ ಗಿಳಿ ಪುರುಳಿ ಮೊದಲಾದುವಂ
 ಪೊರೆವ, ಪಲವುಂ ಕುಲದ ಪೆರ್ಮರಂಗಳಿಂದೆಸೆವ ಪಲವುಂ ಸಿಂಗರದೋಂ
 ಟಂಗಳುಮಂ । ಆನಡುವೆ ಕೆಂಬರಲ್ಪಚ್ಚೆ ಮುತ್ತು ಕರ್ಮಣಿಬಜ್ಜರಂಗಳಿಂ
 ಬೇಪ್ಪಿವೇಪ್ಪಿ ಸಮೆದ ನೆಲಗಟ್ಟುಗಳೊಳ್ಳೆಳೆದ ಮಂದಾರಪಾರಜಾತಾದಿ
 ಕಲ್ಪದ್ರುಮಂಗಳಿಂದುದಿದರ್ ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳಿಂ ಪೂವೆಟ್ಟುಗಳೆನಿಸ ಪಲವುಂ
 ಸಿಂಗರದೋಂಟವೆಟ್ಟುಗಳುಮಂ । ಅಲ್ಲಿಯೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ಳೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದ
 ಲಾದ ಪೂಗೊಂಚಲ್ಗಳಿಂ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ಳೊಗೆ ಮಾವು ಮೊದಲಾದ
 ತಳಿದೊಂಬೆಗಳಿಂ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ರನ್ನಮೊನ್ನಳಿಂ ಸಮೆದ ಸಜ್ಜೆವನೆ

ಗಳುಮಂ । ಆಕ್ರೇಡಾಶೈಲಂಗಳೊತ್ತಿ ನೊಳ್ಳಳಿಸಿದ ಪಳಕುವಲಗೆಯ ನೆಲ
ಗಟ್ಟುಂ, ಪವಳಮುತ್ತುಗಳ ಪಾವಟಿಗೆಗಳುಂ, ಅಮರ್ದನಿಱುಕೆಯ್ವ ತಣ್ಣೆಂ
ಪು ಕಂಪುಗಳ್ಳೀವಿದ ತಿಳಿನೀರುಂ, ಇಂಚರಂಗಿಯ್ಪಂಚೆಕೊಂಚೆ ನೊದಲಾದ
ಪಲವುಂ ನೀರ್ವಕ್ಕಿಗಳುಂ ಮನಂಗೆೊಳೆ ತೊಳಪ ತಾವರೆನೆಯ್ದಿಲ್ಲೊಳಂಗಳು
ಮಂ । ಇಂತೆಸೆವ ಪಟ್ಟಣದ ನಟ್ಟನಡುವೆಯಾವಗಂ ನೆಲಸಿರ್ಪರ್ಗಂ ಮುಪ್ಪೊ
ಲುಂ ಪೊಸಪೊಸತೆನಿಸಿಯಚ್ಚರಿವಡಿಸುವ ಸರ್ವಾಶ್ಚರ್ಯಮಯಮಾದರ
ಮನೆಯುಮಂ । ಅಲ್ಲಿ ಪಲವುಂ ಬಣ್ಣದ ಪೊಂಬಟ್ಟಿಯ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಂ, ಮುತ್ತಿ
ನ ಲಂಬಣಂಗಳುಂ, ನೀಲದ ನೆಲೆಗಟ್ಟುಂ, ಪಲವುಂ ರನ್ನಗಂಬಂಗಳುಮಾಗಿ
ಕಾಲತತ್ಪಮುಳ್ಳನ್ನೆವರಮೆನಿಬರ್ಬಂದೊಡಮನಿಬರ್ಗಮಿಂಬಾಗಿ ಪೊಕ್ಕರ
ಮನಮಂ ಗಳ್ಳನೆ ಸೊರ್ಕಪ ಪೇರೋಲಗದ ಸಾಸಿರ್ಗಂಬದ ಮಾಮಣಿಮಂಟ
ಪಮುಮಂ । ಅಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದಱುವುಮಾರ್ಪುಮೈಸಿರಿಯುಂ ಬೀರಮುಂ
ತೇಜಮುಂ ಸಫಲಮಪ್ಪಂತು ಪರಮಪದನಾಥನಡಿಯೂಱುಗಮೆ ತಮಗೆ
ಭೋಗಮೆಂದಿರ್ಪ ಪಲವುಂ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರ್ಗಳುಮಂ । ಶಂಖಚಕ್ರಗದಾಸಿ
ಶಾಙ್ಗಾದ್ಯಾಯುಧಂಗಳಂ ತಂತಮ್ಮ ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ಳೊತ್ತು ಭಯಮಿಲ್ಲದ
ದೇಶಮಾದೊಡಂ ಭಕ್ತಿವಿಶೇಷದಿಂದಾವಗಂ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿರ್ಪ ಸುದರ್ಶನ
ಪಾಂಚಜನ್ಯಾದಿ ದಿನ್ಯಾಯುಧಪುರುಷರ್ಗಳುಮಂ । ಅಳ್ಳನೂಱುಗಮನಿತು
ಮಂ ತಾನೊರ್ವನೆ ಗೆಯ್ವ ಡಾವರದಿಂ ಪಟ್ಟವಣಿಯುಂ ಪಟವಿಗೆಯುಂ
ತೇರುಂ ತೇಜಿಯುಂ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯುಂ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟುಂ ಒಳ್ಳೆಗಳೆಯನುಮೂಱು
ಗದವನುಮಾಗಿಯುಂ ತಣಿಯದೆ ಭಗವದ್ಗುಣಂಗಳನಿತುಮಂ ಕಾಣ್ಕೆಗೆ
ಯ್ವ ಕೈಪಿಡಿಯಂತೆ ನಿರ್ಮಲನಾಗಿ ವೇದಮಯಮಾದ ಪಕ್ಕಂದಳೆದಾ
ಳಂದದೊಂದೊಡಲ್ವಿಡಿದಿರೊಳ್ ಕೆಯ್ಯಗಿದು ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿರ್ಪ ಗರುತ್ತಂ
ತನುಮಂ । ಅಳ್ಳನಾರೋಗಿಸಿಯುಱಿಸಿದವೃತಾನ್ನಮಂ ಸವಿವ ಬಲ್ಪಿಂದ
ವಂ ಪೊಜುಸಿದುಭಯವಿಭೂತಿಯರಸುತನದ ಪೊಜಿಯುಂ ಪೊತ್ತು ತತ್ತ
ದ್ವಾಪಾರಂಗಳನಾಳ್ವನಿಂಗಿತವಜುದೆಸಗುವ ಸೇನಾನಿಯನಿಸ ವಿಸ್ವಕ್ಸೇ

ನರುಮಂ । ಆನಟ್ಟನಡುವೆ ಧರ್ಮಾದಿಸೀತವೆಸರ ಪಟ್ಟವಣೆಯ ಮೇಲೆ ವಿ
ಮಲಾದಿಶಕ್ತಿಯುಮಾದ ಪನ್ನೆರಡುನಿಸಲ್ಕೊಳಂದೆಸೆವ ಪೊಂದಾವರೆಯು
ದಿವ್ಯರತ್ನನುಯಕರ್ಣಿಕಾಗ್ರದೊಳ್ ಪುಷ್ಪಸಂಚಯವಿಚಿತ್ರಿತನಾದ ದಿವ್ಯ
ಯೋಗಪಯಂಕನೆಂಬ ಪಾಸಿನೊಳ್ ಸಾಸಿರ್ವರ್ಚಂದಿರರನೊಂದುವೆರಸಿ
ಕರುವಿಟ್ಟಿಪುದಂತೆ ತಣ್ಣೊಗರ್ವೆತ್ತು ತನ್ನೊಳ್ಗುಣಂಗಳ್ಗೆ ಕಡೆಯಿಲ್ಲದುದ
ಒಂದನಂತನೆಂದುಂ ಪಾಸುವುಡಿಸುವ ಪೊದಿಸುವ ಪಾವುಗೆಯಿಡುವ
ಕೊಡೆವಿಡಿವುದು ನೊದಲಾದೂಟಾಗಂಗಳೆ ಗೆಯ್ಯೆಯಾಗಿರ್ಪದಒಂ ಶೇಷ
ನೆಂದುಂ ನೆಗಟ್ಟನೆತ್ತು ಮೆಲ್ಲಲರ್ಪಟ್ಟಿಯಿಂ ತೀವಿದ ಪಾವೆಪಿಯನೆಂಬ
ಮೆಲ್ವಾಸುಗೆಯುಮಂ ಭಾವಿಸಿದಂ. ಈಗಳಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚುಳ್ಳೆಗೆದ ಬೆಳ್ಳಿಗರ
ಡಿಗಿಯೊಳ್ ತಳತಳಿಪ ಪಟನುಡಿವೆಂಡಿರಪಚ್ಚೆಯ ತೊಂಡಲ್ಪಚ್ಚ ದಂತೆಯುಂ
ಸಿರಿಯರಸಿ ತನ್ನ ಕಣ್ಗೆ ಸಿಂಗರಿಸಲೆಂದೆತ್ತಿ ಮುತ್ತಿನ ಸಿಪ್ಪಿನೊಳ್ಳುದುಳಂ
ಗೆಯ್ದ ಪೊಸವಗೆಯ ಪೊಳೆಪುವಡೆದ ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆಯುಂ, ಪೊಡವಿನಡದಿ
ತನ್ನೊಡಲ ಪಸದನಕ್ಕೊಂದು ಪಳಿಕುದಟ್ಟಿಯೊಳಿಟ್ಟ ಕತ್ತರಿಯಣ್ಣಿನಂತೆ
ಯುಂ, ಮಂಜುವೆಟ್ಟಿನ ತಪ್ಪಲೊಳೊಪ್ಪುವ ಸೂರ್ಕಾನೆಯಂತೆಯುಂ, ಅಲ್ಲಿ
ಯಮದುರ್ವವಟಿಗಪಿಯಲಿಟಾದ ಪೊಗರುಗುವ ಕಾರ್ಮಗಿಲಂತೆಯುಂ,
ಪಳಿಕಿನ ಜಗಲಿಯೊಳ್ಳೆಗೆದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತೆಯುಂ ತೋರ್ಪ ಶೇಷಶೇಷಿ
ಗಳ ಸಮದಾಯಶೋಭೆಯಂ ಭಾವಿಸಿ-ಮತ್ತನುಲ್ಲಿ ಮುಗಿಲೊಳ್ಳುಂಚು
ವ ಮಿಂಚುವಳ್ಳಿಗಳಂತೆಯುಂ, ಕರ್ಮಣಿವೆಟ್ಟಿನೊಳ್ಳೊಳೆನ ಪೊಂದಪ್ಪಲ್ಗ
ಳಂತೆಯುಂ, ಬಾಮ್ಬರನಂ ನೆಮ್ಮಿದ ಪೊಂಚೆಗಳೆಗಳಂತೆಯುಂ, ಇರ್ಕೆಲ
ದೊಳಿರ್ಪ ಶ್ರೀಭೂಮಿನೀಳೆಯರಿರನಂ ನಿರವಿಸಿ ಅವಯವಶೋಭೆಗಳಂ
ಬೇಜಿನೇಜಿ ಭಾವಿಸೆನೆಂದು ಮುಂದುವರಿವಿನಂ, ಪೊನ್ನಂ ಪಸುರ್ವಣಿ
ಯಂ ಕರ್ಮಣಿಯುಮಂ ಸಮಂಗೊಂಡು ಕರಗಿಸಿಯಾತನಿರಸದಿಂ ತುಂಬಿ
ದಂಬುಧಿಯತ್ತಣೆಂದುಪವಣಿಸಿ ಕವಿನ ತೆರೆಯ ತಿಂತಿಣಿಯಂತೆ ಮೇಲ್ವಾ
ಯ್ವ ಪೊಗರ್ವೊಟಗಿದಿರ್ವಾಯ್ವನೆನಿಸುವ ದಿಟ್ಟಿಗಳೊಳಗುಂ ಪೊಪ

ಗುಂ ಪಸುವುಂ ಕಪುಂ ಪಳದಿಯುಮಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದುದುಂ ದಾಂವೆಡೆ
ಯಂ ನೋಡಿದೊಡಂ ಮೂವಣ್ಣುಮಾಗಿ ಕಟ್ಟಲೆಗವಿದಿನಿಸುಂ ಪೊಟ್ಟು
ತಡೆದು ನಿಲ್ವಿನಂ—ಅನಿತಪ್ಪಿಣಿ ತಾಮಿರ್ವರುಂ ಕಟ್ಟಿಸಿರಿಯೊಕ್ಕೊಗ್ಗು
ಪಾಳೆ ಮರುಳ್ಳೊಂಡು ತಮ್ಮನಗಲ್ಲ ಪಲವುಂ ನಾಡೊಳ್ ಬವಣಿಗೊಂ
ಡು ರೂಪುಂ ಪೆಸರುಮುಡಿರ್ ಕಂದನಾಮರುಳ್ಳೊಡು ತನ್ನವರಂ
ನೆನೆದುನಂದು ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರೆ ಕಂಡ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳುದದಿಂ ಕರಗಿದ
ಮನಮುಂ ಕದುಬುವಂಗಮುಂ ಕವಿದ ದಿಟ್ಟಿಯುಂ ಗದುಗದಂಗೊಂಬ
ಕೊರಲುಮಾಗಿ ನಟ್ಟಾಲಿಯಲುಗದೆ ಕಟ್ಟಿಪಕದಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ಶ್ರೀನಾರಾ
ಯಣರ ಕಟಾಕ್ಷಾ ಮೃತರಸಾಸೇಚನದಿಂದಾಪ್ಯಾಯನಂಬಡೆದು ತನ್ನ
ದಿಟ್ಟಿ ನಾಲಗೆ ಮೂಗು ತೊವಲ್ವಿವಿಗಳೆಂಬ ಐದುಂ ಕರಣಂಗಳುಂ ಅಪ್ರಾ
ಕ್ಯತದಿನ್ಯಾದ್ಭುತರೂಪರಸಗಂಧಸ್ಪರ್ಶಬ್ದಗ್ರಹಣಂಗಳೊಳವ್ಯಗ್ರಮಾಗಿರೆ
ಯಾಪರಮಪದನಾಥನ ಕೇಶಾದಿಸಾದಾಂತಮಾದ ದಿನ್ಯಾಂಗಸೌಂದ
ರ್ಯಮುಂ ತನ್ನಂತರಂಗದೊಳ್ ಚಿಂತಿಸಿದನದೆಂತೆನೆ :—

— ಪರಮಪದನಾಥನ ವರ್ಣನೆ —

ಸಿರಿಮೊಗದೊಳ್ಳೆಳಗು ಮೇಗಣ್ಣೆ ಪಾಯ್ದದೆಂಬ ಸಂದೆಯಮುಂ
ಸಮನಿಸುತ್ತೆ ವಿಭೂತಿದ್ವಯದೊಡತನಮುಂ ಚಾಡಿವೇಟ್ಟಿ ರನ್ನದ ಮಗು
ಡಮುಮುಂ । ನೋಲ್ಪರ ಕಣ್ಣಿಗೆಗಳ್ಳೆ ಮರ್ಬಂ ಕವಿಸಿ ತನ್ನಂತೆ ಸುಟ್ಟಿ
ಗೊಳಿಸುವ ಸುರ್ಕುಂಗುರುಳ್ಳೊಳುಮುಂ । ಪೊಳೆಪುಂ ಮೆಲ್ಪುಮಾಗಿದುರ್
ದಳುಂ ನಸುಬೆಮದರ್ಪತಿರ್ಪ ಸಿರಿನೊಸಲುಮುಂ । ಅರೆವೆಪ್ಪಿಯೊಳ್ಳುಂ ಬಿ
ತುಳುಂಕುವಮರ್ದಿರ್ತರದೊಳ್ಳೊನಲಿಟ್ಟಂತೆಸೆವ ವಿಮಲೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರ
ಮುಮುಂ । ಮೊಗಗನ್ನಡಿಯೊಳ್ಳೆಡಿನೆಟಲೊಂಡ ಕೆಯ್ವಿಡಿದ ಶಾರ್ಙ್ಗದೆ
ರಡುಂ ಕಡೆಗಳಂ ಕಡೆಗಣ್ಣು ವ ಕುಡುವುರ್ವಗಳುಮುಂ । ಕಡುನುಣ್ಣುಂ
ಪೊಳಪಂಬಡೆದು ಕಪುಂ ಬಳ್ಳುಮೇರ್ಪಟ್ಟಗಲ್ಲ ನೀಳ್ವ ಕಡೆಯೊಳ್ಳಿಂ
ಗಪ್ಪಿಗೊಂಡ ಮೊಗಸಿರಿಯುಮುಂ । ನೀರೊಳೊಂದರ್ಕೊಂದು ಕೇಣಂ

ಗೊಂಡು ಪಡೆನೊಗದೊಳ್ಳಲೆನೆಳಮಿನ್ನಳ್ಳಂತೆಸೆವ ಬಗಸೆಗಣ್ಣಳುಮಂ ।
ಮೂವಡಿನಾಡೊಡೆತನದಿಂ ಮೈಮೆನೆತ್ತೆಡಬಲದ ಸಿರಿಪೊಡವಿನಡದಿಯರ
ನೆಡವಿಡದೆ ನಿಟ್ಟಿಪುದಜುಂ ನೇಹರಸದಿಂ ನನೆದು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಮೆಲ್ಲಾ
ಪೊಯ್ತುಮೆಲ್ಲಾ ತೆಪದೊಳ್ಳೊಲ್ಲಾಟಗಂಗೈಯ್ವ ಪಟಪೊಸೂಟಾಗದವ
ರೊಳ್ಳಮಜುಕದಿಂ ತಣ್ಣೇಪು ಕವಿವ ಕರುಣಾವಲೋಕನಂಗಳುಮಂ । ನಿ
ಡುಗಣ್ಣಿನಿಮಡುಗಳ ನಡುದೀವಿಯೊಳ್ಳೊಳ್ಳಿತ ಕಲ್ಪಲತೆಯ ದಾಂಗುಡಿಯ
ಮೊಗರಂತೆಸೆವ ನಾಸಾವಂಶಮುಮಂ । ಅದಜ ತಳಿದೊಂಬೆಗಳಂತಿರ್ಪ
ಮೆಲ್ಲದಂಪುಗಳುಮಂ । ಅದಜ ಪೊಸಮಲರಂತೆಸೆವ ನಸುನಗೆಯುಮಂ ।
ತನ್ನ ಪೊಗರಿಂ ನಿಟ್ಟಿಪರ ಕಣ್ಣಿಗೆಗಳಂ ರಾಗಸಾಗರದೊಳ್ಳುಟುಂಗಿಸುವ
ಚೆಂಬಾಯ್ತೆಜಿಯುಮಂ । ಪೊಂಬೆಟ್ಟದತ್ತಣೆಂದೆಡಬಲವೆಟ್ಟಗಳ್ಳಿಟುವ
ಬಾಂಬೊಟಿಯ ಪೊನಲ್ಗಳಂ ದೊರೆಗೊಂಡು ದಿವ್ಯರತ್ನಕಿರಿಟದತ್ತಣಿಂ
ಕಂದಂಗಳೆಡೆಗಿಟುತಂದ ಭುಜಕೀರ್ತಿಯ ಕಾಂತಿಪ್ರನಾಹದೊಳ್ಳೊಳೆದು
ಸುಟುಗೊಂಬ ಮಕರಂಗಳಂದದ ರನ್ನಗಿವಿವಚ್ಚಂಗಳುಮಂ । ಪೊಳಪೊಳ್ಳು
ತಣ್ಣೆಂಪುಗಳ್ಳೀವಿರ್ಪುದಜುಂ ತುಂಬುವೆಜಿಯಂ ಪೊಲ್ವ ಸಿರಿಮೊಗಮು
ಮಂ । ಒಳ್ಳೆಲದೊಳ್ಳುಟ್ಟಿ ಪೊಣ್ಮಿ ಪೊಗರ್ವಡೆಡೆಳಗೌಗಿನ ತೊಂಡೆಯಂ
ಬೆಂಡುಗಳೆವ ಗೆಜಿಗೊರಲುಮಂ । ತಮ್ಮ ತಣ್ಣೆಟಲೊಳುಭಯವಿಭೂತಿಗಳ
ನಿಂಬುಗೊಳಿಸಿ ಸೊಗಂಬಡಿಸಿ ದಿವ್ಯಾಯುಧಂಗಳೆಂಬ ಪೊಸೆವಗೆಯ
ರಲೊಗ್ಗಂಚಲ್ಗಳಂ ತಾಳಿರ್ಪುದಜುಂದಪ್ರಾಕೃತಕಲ್ಪಶಾಖೆಗಳಂ ಕೆಳೆಗೊಂಬ
ನಿಡುದೋಳ್ಳಳುಮಂ । ಪೊದೆದ ಪೊಂಬಟ್ಟಿಯ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿಂ ಸಿರಿಗೊರಲ್ವ
ಚ್ಚದೊಳ್ಳೊಲ್ವ ಮುತ್ತುರನ್ನದಲಂಬಣಂಗಳಿಂ, ಬಾವನ್ನದಣ್ಣಿನ ಮೆಲ್ವಾ
ಸಿನಿಂ, ಎಳದೊಳಸಿದಂಡೆಯುಯ್ಯಲಿಂ, ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿದೀಪದಿಂದೆಸೆವ ಸಿರಿ
ಯರಸಿಯ ಸಜ್ಜೆವನೆಯೆನಿಸ ಪೇರೆರ್ದೆಯುಮಂ । ಲಾವಣ್ಯಾವೃತರಸಪ್ರ
ನಾಹದೊಳ್ಳುಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಿಯೆನಿಸ ರನ್ನದ ಪೊಡೆಗಟ್ಟುಮಂ । ಆಕಟ್ಟಿಯತ್ತಣಿಂ
ಪೊಣ್ಮಿ ಪೊನಲಿಡುವ ಪರಿಕಾಲ್ಗಳೆನಿಸ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಮುಮಂ । ಅಲಾವ

ಣ್ಯಾನ್ಯತರಸಪ್ರನಾಹಮಿಟ್ಟಣಿಸಿ ಸುಖಗೊಂಡಂತಿರ್ಪ ಸಿರಿವೊರ್ಕುಲು
 ಮಂ । ಶಂಖಚಕ್ರಂಗಳಂ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರ್ಗತ್ತಲರಲುಂ ಮುಗಿಯಲುಮ
 ಣ್ಮದರಿವಿದ ಬಿದಿಯ ತಾಯ್ವನೆಯೆನಿಸ ಪೊಡೆದಾವರೆಯುಮಂ । ಕಂಡರಿ
 ಸಿದ ಪಸುರ್ವಣಿಗಂಬಂಗಳಂ ಪೋಲ್ವ ತೊಡೆಗಳಂ ಬಳಸಿ ಮುಸುಂಕುವುಡೆ
 ನೂಲ ಕೆಂಬರಲ್ಗಳ ಪೊಗರ್ದೆರೆಗಳಂ ನಗುವ ಚೆಂಬೊನ್ನುಡೆಯುಮಂ । ಸಂ
 ಕು ಬಳಿಗೈದು ಬಾವ್ತುರ ಪಟವಿಗಿಯಂಕುಸ ಬಜ್ಜರಂಗಳಂ ತಾಳ್ವಲರ್ದ
 ಕೆಂದಾವರೆಗಳಂ ಪೋಲ್ವ ಚೆನ್ನಡಿಗಳುಮಂ-ಭಾವಿಸಿಯಾನಂದಭರಿತನಾಗಿ
 ರಾಯಂ ಕಂಡು, ಎಳಸಿಸು ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯಗಿಂದೇ ಪರ್ಚುಗೊಟ್ಟುರ್ಪ ಮೊ
 ಲೆಯೊಳ್ಪಾಯಿಟ್ಟು ಪಾಲುಂಡು ತಣಿದು ಸೊರ್ಕುವಂತೆ, ಭಕ್ತಜನದ ಭಾ
 ಗಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅನ್ಯತಸ್ಯಂದಿ ಸಾದಾರವಿದಂಗಳೆಣಗಿ ; ಮುಂ ಕಡುವೇಸಗೆ
 ಯ ನಡುವಗಲೊಳ್ ನೀರಲಕ್ಕಿಯಿಂ ಗಳ್ಳನಡವಿವೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಸಿಂಗದಲಿಗೇ
 ಳ್ಳು ಬೆರ್ಚಿ ಬೀದಿವರಿದುರ್ಕಡಗಿ ಸೊರ್ಕಲುದೆಯುಂ ದಳ್ಳುರಿಗೊಂಡು
 ಚುರ್ಚುವ ಕಾಲ್ಚುರ್ಚಿಂ ಬೆಂದು ನೊಂದು ಬಾಯ್ಯಾಗೊಣಗಿ ಬಸಿಪ
 ನೀರಂ ಬಯಲೈ ಚೆಲ್ಲಿ ಬಹತು ಬಣ್ಣಂಗುಂದಿ ಬಸವಟಾದಿಸಾನೆ ಇನಿರಸಂ
 ತೀವಿ ತಣ್ಪುವಡೆದು ಕಂನೇಜುದ ತಾವರೆವಡುವಂ ಕಂಡೊಡನದಂ
 ಪೊಕ್ಕು ಮುಟುಂಗಿ ತೇಲ್ವ ತುಟುಂಕಿ ನೀರನೀಂಟಿ ಮೊಗದೊಳುಂ ಮೆ
 ಯೊಳುಂ ಚೆಲ್ಲಿ ಚಲ್ಲಾಡುವಂತಿವನುಮಾಸಿರಿಯಡಿವಾವರೆಗಳಂ ಮುಡಿ
 ಯೊಳಮೆರಡುಂ ಕಣ್ಗೊಳಮೆರ್ದೆಯೊಳಂ ತಾಳ್ವ ತಾಳ್ವ ಸಕಲಸಾಂಸಾರಿಕ
 ದುಃಖಂಗಳಂ ಕಳೆದು ; ಮತ್ತಂ ತಣಿಯದೆ ಮುಂ ಬತ್ತಿದ ಪಟಗೊಳದೊ
 ಳ್ಳವಣಿವರಿದು ಬಾಯೊಣಗಿಯೆಜುಂಕೆಯಲುಂಕಿ ಬಳಸಿ ಬೆಳೆದ ಕೊಳ
 ವಳಿಕೆಗಾಡೊಳ್ಳಡಲ್ವಟ್ಟು ಮುಳೊ ಮೆಯೇಜುನೊಳೊ ಮಗಿಟ್ಟೊಪಲ್ವ
 ಪಟಮೆವಜು ತಿಳಿನೀರ್ಗೊಳದೊಳಲರ್ದ ತಾವರೆಯಂ ಕಂಡದಜ್ಜೊಳ್ಳಂ
 ಡುಣಲಿಪಗಿ ನಸುವೊಗೆರ್ವೆರಸಿ ನೆಂಪುವಡೆದ ತಣ್ಗಂಪಿನಿಂಪಂ ಸವಿದಾ
 ಸೊರ್ಕು ತಲೆಯೇಜು ಮೆಯೈಜುದು ಕಟ್ಟುವಡದಂತೆಯುಂ, ಕಾಸಿ ಬೆಚ್ಚಂ

ತೆಯುಂ, ಕೊರೆದು ಕೋದಂತೆಯುಂ, ಕೂಜುಗೊಂಡಂತೆಯುಂ, ಅಗೆದು ನಟ್ಟಂತೆಯುಂ, ಅಂಟುಗೊಳಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ಬಿತ್ತಿದಂತೆಯುಂ, ಬೇರ್ವರಿದಂತೆಯುಂ ಮಗ್ಗುನಾಗಿರ್ಪಂತುಟಾಂಮೆಲ್ಲಡಿಯೊಳ್ಳಂಪಂ ಸವಿವಿನಂ ; ಬಗೆನಾಯ್ತೆಯ್ಗಳ್ ತಂತಮ್ಮ ಗೆಯ್ತೆಗಳಂ ತಮ್ಮುಮಂ ಮಜಿಯೆಮರುಳ್ಳೊಂಡಂತೆಯುಂ, ಮಜವಟ್ಟಂತೆಯುಂ, ನಿದ್ರಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ನೇಮಂ ಬೆರಸಿದಂತೆಯುಮೆಮೆಯಾಡದೆಯುಸಿರ್ವಸಗದಂಗಮಲುಗದೆ ಕಡಲೊಳ್ಳಡೆ ವಂಗಿ ನಡುಮಡುವಿನೊಳ್ಳಾವೆಯೊಡೆದಂತೆ ಸಂತಸಗಡಲೊಳ್ ನಡೆವುದರ್ಕೆ ಸಾಧನಮಾದ ತಿಳಿವುಂ ಕೈದೆಗೆದು ದಜಾಂದಾನಂದಸಾಗರದೊಳ್ಳುಟುಂಗಿ ಜೀನಾತ್ಮಪರಮಾತ್ಮ ಸಾಯುಜ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮನನುಭವಿಸುತ್ತಿರ್ಪನೆಂದು ನಿರವಿಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ;

ಅರಸನಿನಿತುಂ ಪೊಯ್ತು ಮಜಿದೊಜಗಿದ ಮನಮೆಟ್ಟಿತ್ತು ಮುಂ ಮಜವಟ್ಟ ಕೈಕಾಲ್ದೊಳದೊಳ್ ನಸುಬೆನುರ್ತು ಕಿಜುನಡುಕಂಗೊಂಡು ನವಿದರ್ಗಳೆದ ಮೆಯ್ಯುಮಾಬಿಗುಪಂ ಸಡಿಲ್ವಿ ಸೊಗದಾಲಿನೀರ್ಗಜಿದು ಮಗುಟ್ಟು ಕಣ್ಮುಲರಲರ್ದುಂ ಇದಿರನೆಡಬಲಂಗಳಂ ತನ್ನಮುಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿಯಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಈಗಲ್ತಾಂ ನಿತ್ಯವಿಭೂತಿಯತ್ತಣಿಂ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಗಿಟಾದಂತೆಣಿ ಸುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ — **ಈಯಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯನುಂ** ಪ್ರಸನ್ನ ಮಧುರ ಗಂಭೀರಸ್ವರದಿಂದೆ—

ಶ್ಲೋಕಂ॥ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಪುತ್ರಾರ್ಥರಾಜ್ಯಬಂಧುಸವೃದ್ಧಯಃ ।

ಭವಂತು ತೇ ಸದಾ ವಿಷ್ಣೋಃ ಪ್ರಸಾದಾದ್ರಂಗಶಾಯಿನಃ ॥

ಎಂದಾಶೀರ್ವಾದಿಪುದುಮಾದನಿಯಂ ಕೇಳ್ವು ಮುಂಗಾರ ಮೊಟಗಂ ಕೇಳ್ವ ಸೋಗೆಯಂತೆ ಕಣ್ಮನಂಗಳಂ ಕವಿಸಿ ನೇಹಂ ಬೆರಸಿದ ಬಹು ಮಾನದಿಂ ಸನಿಯದೊಳ್ಳುಳ್ಳಿರಿಸೆ ಕಣ್ಮನಂಗಳ್ಗೆ ಸೊಗಂಬೆರಿದಚ್ಚರಿಯಂ ಸೂಜಿಗುಡುತ್ತೆ ಸಿರಿಯರಸನಡಿದಾವರೆಗಳಂ ಪೂಜಿಸುವೆಡೆಯೊಳ್ ರಾಜನ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಂ ಭಾವಿಸಿ ತನ್ನೊಳಾಲೋಚಿಸಿದಂ :—

ಲೋಕದೊಳ್ ದುಷ್ಟತಿಗಳೊಳ್ ಕೆಲರ್ ಪರಲೋಕಮಿಲ್ಲೆಂದು,
 ಕೆಲರ್ ವೇದವಿರುದ್ಧಾ ಗಮೋದಿತಾಚಾರಮದರ್ಕೆ ಸಾಧನಮೆಂದು; ಕೆಲರ್
 ವೈದಿಕಕರ್ಮಫಲಪ್ರದರ್ ದೇವತಾಂತರಂಗಳೆಂದು, ಕೆಲರ್ ದೇವತಾನಿರ
 ಪೇಕ್ಷೆನಾದ ಕರ್ಮದಿಂದನೇ ಫಲಮೆಂದು ನಿರವಿಸಿ ಕೆಡುವರ್ । ಸುಕೃತಿ
 ಗಳೊಳಂ ಕೆಲರ್ ಭಗವದಾರಾಧನಮೆ ಇಷ್ಟಸಾಧನಮೆಂದು ತಿಳಿದದನಾಚ
 ರಿಸಿಯುಂ, ತಮ್ಮಂ ಪಡೆದು ಬಳೆಯಿಸಿ ಪೊರೆದು ಬಿಜ್ಜೆಗಲಿಸಿ ಬುದ್ಧಿವೇಟ್ಟು
 ತಂದೆಗೇನಾನುಮೊಂದೂಟುಗಂಗೆಯೊ ಲಿಸಿಯದರ್ಕೆ ಕೂಲಿಗೊಂಬೆಡೆ
 ಯೊಳಂ ತಮ್ಮ ಹಿತಮನವನ ಪ್ರಿಯಮುನನಜುಯದೆ ಕಳವಿನೊಳಂ ಜೂ
 ದಿನೊಳಂ ಸೊರ್ಕಿನೊಳಂ ಬಾಟುತ್ತಿವೆಂದು ಕೇಳ್ವ ಕಳ್ಳನರರಂತ್ರೆಹಿಕಾ
 ಮುಷ್ಠಿಕ ಫಲಮುಂ ಬಯಸುವರ್ । ಕೆಲರ್ ತಮ್ಮಂ ಕೈವಿಡಿದು ತನ್ನೊ
 ಳ್ಳೊಡವೆಯೆಂದು ಮರೆಮೆಯ್ಯೆಂದು ಬಗೆದು ಕಾಪಿಟ್ಟು ಸಲಸಿ ಸರ್ವಸ್ವಮು
 ನಿತ್ತು ಸಂತತಮುಂ ಸಂತಸಂಗೊಳಪ ನಿಜಪತಿಗೆ ತಾಂ ಗೆಯ್ವ ಮನೆವಾ
 ಟ್ತಿ ಸಜ್ಜೆಯೂಟುಗಂ ನೊದಲಾದುದಂ ಗಣನೆಗೊಂಡು ಪೊಟ್ಟುಜಿ ಪ
 ಣನುಂ ಕೇಳ್ವ ಕಾಟುತ್ತಿರಂತೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಗಳ್ಳೆ ಫಲಮಾಗಿ
 ಮುಕ್ತಿಯುಂ ಬಯಸುವರ್ । ಈರಾಯನವರಂತಲ್ಲದೆ ತನ್ನಾಳ್ವರ ನೆಲೆಯುಂ
 ತನ್ನದುಮುಂ ತಿಳಿದಿರ್ಪುದಜುಂ ನಾರಾಯಣಂ ತನ್ನಾಳ್ವರೊಳ್ಳೆವ
 ಮಿಲ್ಲದ ನೇಹಂಬೆರಸಿ ಎಳಸಿಸುವಿನೆಡಜುಂ ತೀರ್ಚಲ್ಪಿಂದೌಷಧಿಗುಡಿನ
 ತಾಯಂತೆ ತಾನಿತ್ತ ಕರಣಕಳೆಬರಂಗಳಿಂ ತಾನಿತ್ತ ಪೂಜೋಪಕರಣಂ
 ಗಳಿಂ ತನ್ನಂ ತಾನೆ ಪೂಜೆಗೆಯ್ವನೆಂದು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪಪಾರತಂತ್ರ್ಯಮುಂ
 ತಿಳಿದು ನಿರ್ಭಯನಾಗಿರ್ಪಂ । ಈನೆಲೆ ಸತ್ಸಹನಾಸದಿಂದೆಯುಂ ಸದಾಚಾ
 ಯಸಮಾಶ್ರಯಣದಿಂದೆಯುಂ ಗುರುಕುಲವಾಸದಿಂದೆಯುಂ ಭಗವತ್ತು
 ಟಾಕ್ಷದಿಂದೆಯುಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲದೆ ಬಹುಯೋದುಗಲ್ವ ಬಲ್ಮಿಯಿಂ
 ಸಮನಿಸದು । ಈಶೇಷತ್ವ ಪಾರತಂತ್ರ್ಯಂಗಳಂ ತಿಳಿವುದೆ ಸಕಲವೇದಾಂತ
 ಜ್ಞಾನಮುಂ ಮೂಲಮಂತ್ರಾರ್ಥತತ್ತ್ವಮುಂ ಮಂತ್ರರತ್ನ ತಾತ್ಪರ್ಯ

ಮುಂ ಚರಮಶ್ಲೋಕಾರ್ಥನಿಷ್ಕರ್ಷಮುಮೆನಿಸಿಕುಂ | ಇದನೆ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳ್ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಂಗಳಿಂ ಪಲವಗೆಯಿಂ ನಿರವಿಸುವರ್ | ನಾಥ ಯಾಮುನ ಯತಿವರಾದಿಗಳಿದನೆ ತಂತಮ್ಮಡಿಗಳಂ ಪೊದಿದ ಶಿಷ್ಯಗುಪದೇಶಂಗುಡುವರ್ | ಇವನಿರವಂ ನಿರವಿಸೆ ಮುಂ ಕೊಲ್ಲಿನಗರದೊಳುದಿಸಿದ ಕುಲಶೇಖರನಂ ನೆನೆಯಿಸುವನೆಂದು ಮನದೊಳಾನಂದಂಬಡೆಯುತ್ತಿರ್ಪಿನಂ—

ರಾಯನುಂ ಮಂತ್ರಸ್ನಾನಾಲಂಕಾರಭೋಜ್ಯಾಸನಂಗಳೊಳ್ ತತ್ತದುಚಿತ ಭಗವದುಪಚಾರಂಗಳಿಂದಾರಾಧನಮಂ ನೆಗಟುಸಿ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಂಗೆೊಂಡು ಕೃತಾರ್ಥನೆನಿಸಿ ಮತ್ತಂ ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವಕ್ಕೆಳಸಿ ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯರಂ ನೋಡಿ ಸ್ಮೃತಿತಿಹಾಸಪುರಾಣಂಗಳೊಳ್ಳಗವದ್ವೈಭವಮಂ ಸಂಶಯವಿಪರ್ಯಯಮಿಲ್ಲದಂತೆ ಸೊಲ್ಲಿಸುವೊಂದಂಶಮಂ ಪೇಟವೇಬ್ಬುಮೆಂಬುದುಮದರ್ಕವರ್ ಪೆರ್ಕಳಂಗೆೊಂಡು ಗುರುಪರಂಪರೆಯಂ ನೆನೆದುಪಕ್ರಮಿಸಿ ತಿಳುಪಿದರದೆಂತೆನೆ :—

— ಭಗವದ್ವೈಭವ ವಿವರಣಂ —

ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯುಮವಾಪ್ತ ಸಮಸ್ತಕಾಮಾನುಮಖಿಲಹೇಯಪ್ರತ್ಯನೀಕನುಂ ಸಮಸ್ತಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಶ್ರಯನುಮಪ್ಪ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳಂ ಮನುಷ್ಯರುಮಂ ಸೃಜಿಸಿಯವರ್ಗೆ ಹಿತಾಹಿತಂ ತಿಳಿವುದರ್ಕೆ ನಾಲ್ಕುಂ ವೇದಂಗಳನುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದು ಆವೇದಾರ್ಥಮಂ ವ್ಯಕ್ತಮಾಗಿ ತಿಳಿವುದರ್ಕೆ ಸ್ಮೃತಿತಿಹಾಸಪುರಾಣಂಗಳಂ ನಿರವಿಸಿದಂ. ಅವಱೊಳ್ ಸ್ಮೃತಿಗಳ್ ಭಗವದಾರಾಧನರೂಪಮಾದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮೋಚಿತಕರ್ಮಂಗಳಂ ವಿಧಿಸುವ ವೇದಂಗಳ ಪೂರ್ವಭಾಗದರ್ಥಮಂ ತಿಳಿಸುವುಂ. ಇತಿಹಾಸಪುರಾಣಂಗಳೆರಡುಂ ಭಗವತ್ಸ್ವರೂಪ ರೂಪ ಗುಣ ವಿಭವೈಶ್ವರ್ಯಂಗಳಂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವೇದಾಂತಂಗಳ ತತ್ವಾರ್ಥಮಂ ವ್ಯಕ್ತಮಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುಂ. ಈಯೆರಡುಱೊಳಂ—

ಶ್ಲೋ|| ಇತಿಹಾಸಪುರಾಣಾಭ್ಯಾಂ ವೇದಂ ಸಮುಪಬೃಂಹಯೇತ್||
 ಎಂಬ ವಚನದೊಳಿತಿಹಾಸಮಂ ನೊದಲ್ವೇಟ್ಟು ದಜುಂದಿದೆ ಮುಖ್ಯನಾ
 ಗಿರ್ಕುಂ. ಇತಿಹಾಸಂಗಳೊಳಂ ದ್ವಾಪರಾಂತದೊಳ್ ವೇದೋದ್ಧರಣಾ
 ಥರ್ಮನಾಗಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಾಂಶದಿಂದುದಿಸಿದ ವೇದವ್ಯಾಸರ್ ಸಕ
 ಲ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಂಗಳನಾರಯ್ತು ತಾಂ ತಿಳಿದ ಪಲವುಂ ತತ್ವಾರ್ಥ
 ಮಂ ಲೋಕಹಿತಾರ್ಥಮಾಗಿ ಪವಣ್ಣೊಳಿಸಿದುದಜುಂದೀ ಮಹಾಭಾರತ
 ಮೆ ಪ್ರಬಲನಾಗಿರ್ಕುಂ. ಇದಜುಂಳುಂ ಭಗವದ್ವಿಷಯಮನೇ ಪ್ರತಿಪಾ
 ದಿಪುದಜುಂ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಸಹಸ್ರನಾಮಮುಂ ನೋಕ್ಷಧರ್ಮಮುಂ ಭಗವ
 ದ್ಗೀತೆಯುಮುತ್ತುಮಂಗಳಾಗಿರ್ಪುವು. ಇವಜುಂಳು ವಿಷ್ಣುಸಹಸ್ರನಾ
 ಮುಂ ಭಗವದಾರಾಧನಜಪಾದ್ಯುಪಯೋಗಮಾಗಿದೊಡಮದಜುಂ ತತ್ತ್ವ
 ಹಿತಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳಂ ತಿಳಿವುದರಿದಾಗಿರ್ಕುಂ. ನೋಕ್ಷಧರ್ಮಂ ಸಕಲಾ
 ಥರ್ಮಪ್ರತಿಪಾದಕಮಾಗಿರ್ಕುಮಾದೊಡಮೀಭಗವದ್ಗೀತೆ—

— ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ —

ಶ್ಲೋ|| ಗೀತಾಸು ಗೀತಾಃ ಕರ್ತವ್ಯಾಃ ಕಿಮನ್ಯೈಶ್ಚಾಸ್ತ್ರಸಂಗ್ರಹೈಃ |
 ಯಾಸ್ವಯಂ ಪದ್ಮನಾಭಸ್ಯ ಮುಖಪದ್ಮಾದ್ವಿನಿಸ್ಸೃತಾಃ ||
 ಎಂಬ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ದಿವ್ಯಮುಖಾರವಿಂದೋದ್ಭ
 ವನಾಗಿರ್ಪುದಜುಂ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟಮೆನಿಪುದು. ಅದಜುಂದಿದಂ ಸಕಲ
 ವೈದಿಕರುಂ ಉಪನಿಷತ್ತೆಂದು ಪೇಟ್ಟುರ್. ತದ್ವ್ಯಾಖ್ಯಾತೃಗಳು ಮೂವ
 ತ್ತೆರಡುಮುಪನಿಷತ್ತುಗಳೊಡನಿದನುಂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಂಗೈಯ್ದರ್—ಎಂದದಜ
 ಮಹಾತ್ಮ್ಯಮನುಪಪಾದಿಸಿ ಪದಿನೆಂಟುಮಧ್ಯಾಯಂಗಳನೋದಿಯದ
 ಜುಂಳು ಶ್ಲೋಕಂಗಳೇಜುಂ ನೂಜುಕ್ಕುಂ ಪ್ರತಿಶ್ಲೋಕದರ್ಥಮಂ ಪೇ
 ಟ್ಪುದುಂ—

ಆದರದೊಳ್ ಕೇಳ್ವರಸನುಂ ಅಖಿಲತತ್ವಾರ್ಥಂಗಳಂ ಕರತಲಾ
 ನುಲಕನಾಗಿ ತಿಳಿದು ತಿಳಿದರ್ಥಂಗಳೆಂದುಂ ಮಜುಯದಂತಿವೆಲ್ಲಮಂ

ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪೇಟಲ್ವೇಟ್ಟುಮೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುವುದುಮಿವರುಂ—

ಶ್ಲೋ|| ಯುಕ್ತಂ ಹಿ ವಿದುಷಾಂ ಲೋಕೇ ಸಮಾಸನ್ಯಾಸಧಾರಣಂ ||
 ಎಂಬ ತೆಜದಿಂ ವಿಸ್ತರನಾಗಿ ಕೇಳ್ದರ್ಥಮಂ ಸಂಕ್ಷೇಪನಾಗಿ
 ಯುಂ ಕೇಳ್ವೊಡೆ ಮಜವುದೋಱದೆ ನೆನೆಪಾಗಿರ್ಕುಮೆಂದು ಮನ
 ನೊಲ್ಪು ಪದಿನೆಂಟಧ್ಯಾಯಕ್ಕೊಂದು ಸಮುದಾಯಾರ್ಥಮುಮಂ
 ಆಜುಮಾಜುಮಧ್ಯಾಯಂಗಳೊಂದೊಂದರ್ಥನಾಗಿ ಮೂಜುಂ ಷಟ್ಪಾ
 ಥಂಗಳುಮಂ ಒಂದೊಂದಧ್ಯಾಯಕ್ಕೊಂದೊಂದರ್ಥನಾಗಿ ಪದಿನೆಂಟು
 ಮಧ್ಯಾಯಾರ್ಥಂಗಳುಮಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸುಲಭನಾಗಿಯುಂ ಸುವ್ಯಕ್ತ
 ನಾಗಿಯುಂ ತಿಳುಪಿದರದೆಂತೆನೆ :—

— ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಸಮುದಾಯಾರ್ಥಂ —

ತಂತಮ್ಮ ವರ್ಣಾಶ್ರಮೋಚಿತನಾಗಿ ಮೈರಾಗ್ಯಂಬೆರಸಿದ ಕರ್ಮ
 ಜ್ಞಾನಂಗಳೆಂಬಳೆದ ಭಕ್ತಿಗಂ ವಿಷಯನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮಂ ಶ್ರೀಮನ್ನಾ
 ರಾಯಣನೆಂಬುದು ಸಮುದಾಯಾರ್ಥಂ ।

— ಷಟ್ಪಾಥಂಗಳ್ —

ಜ್ಞಾನಕರ್ಮಂಗಳೆರಡುಂ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದೊಡಗೂಡಿ ಆತ್ಮಸಾ
 ಕ್ಷಾತ್ಪಾರಸಾಧನನಾಗಿರ್ಪುದೆಂಬುದಂ ಮೊದಲ ಆಜುಮಧ್ಯಾಯದೊ
 ಳ್ವೇಟ್ಟುದು । ಜ್ಞಾನಕರ್ಮಂಗಳೆಂದುದಿಸಿದ ಭಕ್ತಿಯೋಗದಿಂ ಪರಮಾತ್ಮ
 ತತ್ವಜ್ಞಾನಂ ಪುಟ್ಟುವುದೆಂಬುದನೆರಡನೆಯ ಆಜುಮಧ್ಯಾಯದೊಳ್ವೇಟ್ಟು
 ದು । ಪ್ರಕೃತಿಜೀವಾತ್ಮಪರಮಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಮಂ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಗಳ
 ಸ್ವರೂಪಮುಮಂ ಕಡೆಯಾಜುಮಧ್ಯಾಯದೊಳ್ವೇಟ್ಟುದು ।

— ಪ್ರತ್ಯಧ್ಯಾಯದ ಸಂಗ್ರಹಾರ್ಥಂ —

ಎರಡು ದಲಕ್ಕುಂ ಪುಯಲಡಸಿರುವ ಸನ್ಮಯದೊಳ್ ಬಂಧು
 ಸ್ನೇಹಮುಂ ಕಾರುಣ್ಯಮುಂ ಸ್ವಜಾತಿಧರ್ಮಮಾದ ಯುದ್ಧದೊಳಧ
 ರ್ಮಬುದ್ಧಿಯುಂ ಪುಟ್ಟಿಯರ್ಜುನಂ ನ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತನಾದನೆಂಬುದಂ ಮೊ

ದಲಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಇಂತು ಶೋಕಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ತನ್ನಡಿಗಿಳಿದರ್ಜುನಂ
ಗನಿತ್ಯಮಾದ ಶರೀರಾದಿಗಳತ್ತಣಿಂ ಬೇಜಾಗಿ ನಿತ್ಯಮಾದ ಜೀವಾತ್ಮನಂ
ತಿಳಿವ ಸಾಂಖ್ಯಮೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯುಂ ಫಲಸಂಗಕರ್ತೃತ್ವರಹಿತಮಾದ ಕ
ರ್ಮಸ್ವರೂಪನುಂ ತಿಳಿವ ಯೋಗಮೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯುನಾತ್ಮಾವಲೋಕನ
ಸಾಧನಮಾದ ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿಯುಂ ಪುಟ್ಟಿಪುನೆಂಬುದನೆರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ
ದೊಳಂ । ಈಕರ್ಮದಿಂದೀಫಲನುಂ ಸಾಧಿಸೆನೆಂಬ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯುಂ ಈ
ಕರ್ಮಮೆನಗೆ ಫಲನುಂ ಸಾಧಿಪುದೆಂದೆನ್ನದೆಂಬ ಸಂಗಮುಮನೀಕರ್ಮ
ಮನಾನೆಸಗುವೆನೆಂಬ ಕರ್ತೃತ್ವಮುಮುಂ ಕಳೆದು ಸತ್ಸರಜಸ್ತನೋಗುಣಂ
ಗಳ್ ತಂತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕನುಗುಣಮಾದ ಕರ್ಮಂಗಳುಂ ಗೆಯಿಸುವು
ನೆಂದಾದೊಡಂ ಕರಣಕಳೆಬರಂಗಳನಿತ್ತ ಪರಮಾತ್ಮನೆ ಗೆಯಿಸುವನೆಂದಾ
ದೊಡಂ ತಿಳಿದು ಕರ್ಮಮನಾಚರಿಸಲ್ವೀಡುಬುದಂ ಮೂಱನೆಯ
ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಈಕರ್ಮಯೋಗದೊಳ್ ಜ್ಞಾನಮುಂ ಬೆರಸಿಪುದೆಂ
ಬುದಂ ಈಕರ್ಮಭೇದಂಗಳುಮುಂ ಅದಃಪೂರ್ವ ಜ್ಞಾನಾಂಶಮೆ ಪ್ರಧಾ
ನಮೆಂಬುದಂ ಈಕರ್ಮಾರಾಧ್ಯನಪ್ಪ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಆವತಾರ
ರಹಸ್ಯಂಗಳುಮುಂ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಈಕರ್ಮಯೋಗನು
ನಾಚರಿಪುದು ಸುಲಭಮೆಂದುವಿದುಂ ಶೀಘ್ರಂ ಫಲಂ ಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪು
ದೆಂದುಂ ಇದಃ ಭೇದಂಗಳುಮನೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಯೋ
ಗಾಭ್ಯಾಸಪ್ರಕಾರಮುಂ 'ನಾಲ್ಕುಂ ತೆಱನಾದ ಯೋಗಿಗಳ ಭೇದಮುಮುಂ
ಯೋಗಸಾಧನಂಗಳುಮುಂ ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯುಮುಂ ಫಲವುಂ ತೆಱದ ಯೋ
ಗಿಗಳತ್ತಣಿಂ ಪರಮಾತ್ಮೋಪಾಸಕನಾದ ಯೋಗಿಯೆ ಮುಖ್ಯನೆಂಬುದು
ಮನಾಱನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಪರಮಪುರುಷನ ಮಹಿಮೆಯುಂ ಜೀ
ವಾತ್ಮಂಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಬಂಧದಿಂದಾನುಹಿಮೆ ತಿಳಿಯದಿರ್ಪ ತೆಱನಂ ಆ ಪ್ರಕೃ
ತಿಬಂಧನುಂ ಪಱುವುದರ್ಕೆ ಆ ಪರಮಪುರುಷನಡಿವಿಡಿವುದೆ ಉಪಾಯ
ಮೆಂಬುದುಮುಂ ನಾಲ್ಕು ತೆಱನಾದ ಭಕ್ತರುಮುಂ ಅವರೊಳಂ ಪರ

ಮಾತೃಪ್ರಾಪ್ತಿರೂಪಮಾದ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಬಯಸುವ ಜ್ಞಾನಿಯೇ ಉತ್ತಮನೆಂಬುದನೇ ಆದುದು ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕಮಾದೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ಜೀವಾತ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿರೂಪಮಾದ ಕೈವಲ್ಯಮಂ ಪರಮಾತ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿರೂಪಮಾದ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಬಯಸುವ ಮೂಞ್ಞ ತೆಅದ ಭಕ್ತರ್ಗಿ ಬೇಜಿನೇಜಿ ತಿಳಿಯನೇಬ್ಬದಿದೆಂಬುದನೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಪರಮಪುರುಷನ ನಿರತಿಶಯಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮಂ, ಅನಂ ಮನುಷ್ಯರೊಳವತರಿಸಿದೊಡಂ ಮಹಿಮೆಯೊಂದೆ ತೆಅನಾಗಿರ್ಪದೆಂಬುದುಮಂ, ಭಗವದ್ಭಕ್ತನ ಬಗೆಗಳುಮಂ, ಭಕ್ತಿಯೋಗದ ನೆಲೆಯುಮನೊಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಪರಮಪುರುಷನೊಳ್ ಭಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟುವುದರ್ಕಾಗಿಯುಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಭಕ್ತಿ ಪೆರ್ಚುವುದರ್ಕಾಗಿಯುಂ ಅವನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಂಗಳುಮಂ ಈ ಜಗಮೆಲ್ಲಮುಮನೊಡನೆಯುಮೊಡಲುಮಾಗಿಯವನಧೀನಮಾಗಿರ್ಪದೆಂಬುದುಮಂ ಪತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಪರಮಪುರುಷನ ದಿವ್ಯಮಹಿಮೆಯನರ್ಜುನಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಮಾಗಿ ಕಂಡ ಬಗೆಯನಾಪರಮಪುರುಷನಂ ತಿಳಿವುದರ್ಕಮನನಡಿದಾವರೆಗಳು ಸೇರುವುದರ್ಕಂ ಭಕ್ತಿಯೇ ಉಪಾಯಮೆಂಬುದುಮಂ ಪನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಭಗವದುಪಾಸನಾರೂಪಮಾದ ಭಕ್ತಿಯೋಗಮೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮಮೆಂಬುದಂ, ಇದಱೊಳ್ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರ್ಗೆ ಈ ಭಕ್ತಿಯಂ ಸಾಧಿಸುವುದರ್ಕೆ ತಂತಮ್ಮ ಶಕ್ತ್ಯನುಗುಣಮಾದ ನಡತೆಗಳುಮಂ ಜೀವೋಪಾಸಕನ ನಡತೆಗಳುಮಂ ಪನ್ನೆರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಶರೀರದ ನೆಲೆಯನಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಧನಂಗಳುಮಂ, ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪಮುಮನಾತ್ಮಂಗೆ ಸಂಸಾರಸಂಬಂಧಕಾರಣಮುಮಂ, ಪ್ರಕೃತಿಜೀವಾತ್ಮರ ಭೇದಮುಮಂ ಪದಮೂಞನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಸತ್ಪರಜಸ್ತಮೋಗುಣಂಗಳ್ಜೀವಾತ್ಮಂಗೆ ಬಂಧಕಂಗಳಾಗದ ತೆಅನಂ, ಆಆ ಗುಣಂಗಳ್ಳೆರ್ಚಿರ್ಪದೆಂಬುದರ್ಕೆ ಕುಜುಪುಗಲಾದ ಕಾರ್ಯಂಗಳುಮಂ, ಆಆ ಗುಣಂಗಳಿಂ ಬರ್ಪ ಉತ್ತಮ ಮಧ್ಯ

ಮಾಧನುಗಳಾದ ಜನ್ಮಗಳುಮಂ, ಆಆ ಗುಣಂಗಳಂ ಜಯಿಸಿರ್ಪನ
ನಡತೆಗಳಂ, ಜಯಿಸುವ ಪ್ರಕಾರಮುಮಂ ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ
ದೊಳಂ । ಪ್ರಕೃತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಸಂಸರಿಸುವ ಜೀವಾತ್ಮವರ್ಗಮುಂ
ಪ್ರಕೃತಿಬಂಧನುಂ ಕಳೆದು ಮುಕ್ತನಡೆದಿರ್ಪ ಜೀವಾತ್ಮವರ್ಗಮುಂ,
ಪುರುಷರೆನಿಪುವು—ಈ ಯೆರಡರ್ಕ ಮೊಡೆಯನಾಗಿ ಇವಜೊಳ್ವಾಪಿಸಿ
ಯಿವಂ ಮೊರೆವುದುಂ ಪರಮಾತ್ಮಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆನಿಸಿ, ಈ ಜೀ
ವಾತ್ಮರತ್ತಣಿಂ ಬೇಜಾಗಿರ್ಕುಮೆಂಬುದಂ ಪದಿನೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊ
ಳಂ । ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಳ್ ವಿಶ್ವಾಸಮುಂಟಾಗಿ ನಡೆವರ್ ದೇವಪ್ರಕೃತಿ
ಯವರೆಂದುಂ ಈವಿಶ್ವಾಸಮಿಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮಿಚ್ಛೆನಂದಂತೆ ನಡೆವರಾಸುರ
ಪ್ರಕೃತಿಯವರೆಂದುಂ ತಿಳುಪಿ, ಶಾಸ್ತ್ರದೊಳ್ಳೆಬ್ಬಂತೆ ನಡೆವರ್ಗಲ್ಲದೆ
ತತ್ವಜ್ಞಾನಮುಂ ಸದಾಚಾರಮುಂ ದೊರಕೊಳ್ಳದು ಎಂಬುದಂ ಪದಿ
ನಾಜನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ । ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಡೆವ ನಡತೆಯೆಲ್ಲ
ಮುಂ ಆಸುರಮಾದುದುಂ ನಿಷ್ಕಲಮೆಂದುಂ, ಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತಮಾದ
ಕರ್ಮಮುಂ ಸಾತ್ವಿಕರಾಜಸತಾಮಸಭೇದದಿಂ ಮೂಜುಂ ತೆಜನಾ
ಗಿರ್ಕುಮೆಂದದಜ ಕುಜುಪುಗಳಂ ಪದಿನೇಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ ।
ತಾಮಸರಾಜಸಸಾತ್ವಿಕಂಗಳಾದ ನಡತೆಗಳಂ ಬೇಜುನೇಜು ತಿಳುಪಿ
ಇವಜೊಳ್ಳೊಕ್ಕಾರ್ಥಿಗೆ ಸಾತ್ವಿಕಂಗಳೆ ನಡೆಯತಕ್ಕವೆಂಬುದಂ, ಈ
ಸಾತ್ವಿಕಕರ್ಮಾಚರಣದಿಂ ಪೆರ್ಚಿದ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯೆ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನ
ಮೆಂಬುದಂ ಪದಿನೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದೊಳಂ ಪ್ರತಿಸಾದಿಪುದು.

— ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಯೋಗಂಗಳ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟಾರ್ಥ —

ಇವೆಲ್ಲಮುಂ ಭಾವಿಸೆ ತಪಂಗೆಯ್ದುದುಂ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳಂ ಮಾ
ಲ್ಪುದುಂ ದಾನಯಜ್ಞಾದಿಗಳನಾಚರಿಪುದುಂ ಮೊದಲಾದುದು ಕರ್ಮ
ಯೋಗಮೆನಿಪುದು । ಪರಿಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣದಿಂದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಂಗೆಯ್ದುದು
ಜ್ಞಾನಯೋಗಮೆನಿಪುದು ! ಅತ್ಯಂತಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪರಮಾತ್ಮಧ್ಯಾನಮುಂ

ಮಾಲ್ಪುದು ಭಕ್ತಿಯೋಗಮೆನಿಪುದು । ಇವು ಮೂಷುಂ ಒಂದಜೂ
 ಳೊಂದು ಬೆರೆದಿಪ್ಪುವು । ಅದಜೂಳ್ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗೆ ಕರ್ಮಂ ಪ್ರಧಾನ
 ಮಾಗಿ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಗಳೆರಡುಂ ಅದರ್ಕಂಗಂಗಳಾಗಿಪ್ಪುವು । ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗೆ
 ಭಕ್ತಿಯೇ ಪ್ರಧಾನಮಾಗಿ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಂಗಳೆರಡುಂ ಅದರ್ಕಂಗಂ
 ಗಾಗಿಪ್ಪುವು । ಈಮೂಷುಂ ಯೋಗಂಗಳ್ಳಂ ತಂತಮ್ಮ ವರ್ಣಾಶ್ರ
 ಮೋಚಿತಸದಾಚಾರಮಂಗಳಾಗಿಪ್ಪುದು । ಮಿಕ್ಕಿರಡುಂ ಯೋಗಂ
 ಗಳತ್ತಣಿಂ ಭಕ್ತಿಯೋಗಮೆ ಉತ್ತಮಂ । ಇದೈಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆವಲ್ಯಂಗಳ್ಳಿ
 ಸಾಧನಮಾಗಿದೊಡಮಿದಜುಂ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಸಾಧಿಪುದೇ ಚಾತುರ್ಯಂ ।
 ಇಂತು ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಿಯಾದ ಭಕ್ತಂ ತನ್ನ ಶರೀರಸ್ಥಿತಿ ಮುಂತಾದ
 ಯೋಗಕ್ಷೇಮದೊಳಂ ತನಗಾಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಕಟ್ಟುಮಾಡಿದಂ
 ತಿರ್ಪುದೆಂದು ಪರಮಾತ್ಮಾರ್ಥಿನಂಗೆಯ್ದು ತನಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸೇವೆ
 ದೊರಕಿದುದೇ ಸುಖಮುಂ ಅದಿಲ್ಲದುದೇ ದುಃಖಮುಮಾಗಿಪ್ಪದಜುಂ
 ದಾವಗಂ ಸ್ವಾಮಿಯ ಧ್ಯಾನಮುಂ ವಂದನಮುಂ ಕೀರ್ತನಮುಮೇ
 ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿರ್ಪಂ । ಇರ್ಪ ಕಾಲಮೆಲ್ಲಮುಂ ತನ್ನ ವರ್ಣಾಶ್ರಮೋಚಿತ
 ನಾದ ಸದಾಚಾರಮನಾಚರಿಸುವೆಯೋಳ್ ಸಾಧನಬುದ್ಧಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು
 ಸ್ವಾಮಿಯ ಸೇವೆಯೆಂದು ನಡಿಸುತ್ತೆ ನಿರ್ಭರನಾಗಿದುರ್ ಮೋಕ್ಷಮಂ
 ಪಡೆವಂ—ಎಂದು ಗೀತಾತಾತ್ಪರ್ಯಂ.

ಎಂದಿಂತಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರೊರೆದ ಸಮುದಾಯಾರ್ಥಮಂ
 ಪಟ್ಟಾರ್ಥಂಗಳನಧ್ಯಾಯಾರ್ಥಂಗಳಂ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥಮುಮಂ ಬಗೆ
 ಯೋಳ್ ಕುಜುಪುಗೊಂಡು ಸಂತಸಂಗೊಂಡು ರಾಯಂ ತನ್ನಳ್ಳ ದೇಶ
 ಕೋಶಮನಿತುಂ ಎರವಿಲ್ಲದೆ ತನಗಮಿವರ್ಗಂ ಪುದುನಾಗಿದೊಡಂ
 ಕುಡುವುದುಂ ಕೊಳ್ಳುದುಮೆಂಬ ತಮ್ಮಿವರ್ ಕುಲ್ಧರ್ಮಮಂ ಪೆರ್ವೆ
 ಗೊಳಿಸಲ್ಪೆಂದು ಉಡಿತೊಡವುಗಳಂ ಪೊನ್ನಳುಮನಗರಂಗಳುಮನಿತ್ತು
 ಮನ್ನಿಸಿ ಬಲಿಕ್ಕಿರ್ತರದೊಳ್ ನೆಜಿಡಿರ್ಪ ಋತ್ವಿಕ್ಪುರೋಹಿತ ನಾಕ್ಷತ್ರಿಕ

ಪ್ರಭೃತಿ ನಿಜಾಶ್ರಿತವರ್ಗಕ್ಕೂ ಸ್ವಪರದೇಶದಿಂದೇಲ್ಪಿದ ಪಲವುಂ ಶ್ರೋ
ತ್ರಿಯ ವರ್ಗಕ್ಕೂ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕಾದಿದಾನಂಗಳುಂ ಮತ್ತಮವರ್ಬೇಲ್ಪು
ವಸ್ತುಗಳನಿತ್ತು ಬೀಟಿಬಿಟ್ಟು ರಹಸ್ಯದೊಳ್ಳುಳ್ಳಿದುಂ ಇಷ್ಟಾಪಲಾಸಂಗೆ
ಯ್ವಿಡೆಯೊಳ್-ನಮಗೆ ಯಾದವಗಿರಿನಾರಾಯಣನ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂ
ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಮುಂ ಕೈಸಾರ್ಥಕುಂ. ಎನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಪ್ಪ **ದೇವರಾ
ಜರಸ ಮಱಿ' ದೇವರಾಜರಸ**ರನಾಂ ಕುನರಗೈತ್ತಿಪುರದೊಂ ಪುತ್ರವಂ
ತನುಮಾಗಿರ್ಪೆಂ. ಆದೊಡಂ ಸಿಸುವಂ ಬಯಸುವ ರಾಣಿಯಂ ನೋಂಪಿ
ಗೆಯಿಸುವ ನೆನದಿಂ ಭೂಲೋಕವೈಕುಂಠಮುಂ ಜ್ಞಾನಮಂಟಪಮುಮೆ
ನಿಸ **ಮೇಲ್ಗೊಂಟಿಗೆ** ಪೋಪೆನೆಂದು ಎಣಿಸಿರ್ಪೆಂ—ಎಂಬುದುಂ ;

ಈ ಮಾರಾಯನ ನುಡಿಗೇಳ್ವವರುಮತ್ಯಂತಸಂತೋಷದಿಂದೆ—ಈಗ
ಳಾಯಾದವಗಿರಿಯೊಳ್ ಚೈತ್ರಮಾಸದಾದ್ರಾ ನಕ್ಷತ್ರದೊಳ್ ತಿರುನಕ್ಷತ್ರ
ಮೆಂಬ ಪಿರಿಯುಳ್ಳೆನಂ ನೆಗಟ್ಟುಂ. ಅದರ್ಕೆ ಪಲವುಂ ದಿವ್ಯದೇಶಂಗಳಿಂ
ದೆಂದುರ್ಪ ದೇಶಿಕಸಾರ್ಥದರ್ಶನದಿಂ ಕೃತಾರ್ಥರವೈವೆಂದೊರೆವುದುಂ ;

ರಾಯನುಮತಿಹರ್ಷದಿಂ ಮೌಹೂರ್ತಿಕರ್ ಕೂರ್ತ ಸುಮುಹೂರ್ತ
ದೊಳಾನೆಕುದರೆಕಾಲಾಳ್ಳೊಗ್ಗಿನಗ್ಗಲದ ಕಳಕಳಮನೊಳೊಂಡು ಮೊ
ಟಗುವ ಪಟಹಕಾಹಳಾದಿನಾದ್ಯಘೋಷತೋಷಿತನಾಗಿ ಪಯಣಗತಿಯೊ
ಳಂತವುರಂಚೆರಸು **ಯಾದವಾಚಲದ** ತಪ್ಪಲಂ ಸಾರ್ಥಲ್ಲಿ ಬಲ್ವಡೆಯನಿ
ಟುಪಿ ಮಿತಪರಿಜನಂಚೆರಸು ಮುಂತಣ್ಣೆ ನಡೆಯುತ್ತೆ—

— ಯಾದವಾಚಲದ ದಾರಿಯ ವರ್ಣನೆ —

ಅಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟನೆ ಬೆಳೆದು ಬಾಂಬಟ್ಟಿಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಮುಡಿಯೊಳ್ಳೇಸ
ವಟ್ಟುದಳೆದಿಪುರದೊಂ ಸಿರಿಯರಸನಡಿದೊಳೆಯಲ್ವೆ ಕಂದದೊಳ್ಳಜ್ಜನದ
ಪೊಂದಂಬಿಗೆಯಾಂತೆನೆನ ದಂತಾವಳದಂತಿರ್ಪ ಕರ್ದಾಳೆಗಳುಂ । ಇತ್ತಲು
ಮತ್ತಲುಂ ಬೆಳೆದ ಪಲವುಂ ಕೊಂಬುಗಳೊಳ್ಳುತ್ತಿಪುರದೊಂ ತತ್ತದುಚಿತ
ಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಪನ್ನಿರಬ್ಬಾನುಮನಾಂತ ದೇಶಿಕರಂತಿರ್ಪ ಕೇದಗೆಗಳುಂ ।

ಫಲಭರಮಂ ಪೊಪಲಾಪದಿ ಪೊಡವಿವರೆಗಂ ಬಾಗಿಪುರದಜುಂ ಪರಮಪುರು
 ಪನಡಿದಾವರೆಗೆಜಗುವ ಪರಮಭಾಗವತರಂ ದೊರೆಗೊಳ್ಳ ಬಾಬಿಗಳುಂ ।
 ಎತ್ತರದೊಳ್ಳೆಳೆದ ನೆತ್ತಿಗೊಂಬಿನೊಳರೆವಿರಿದ ತಳಿಗೊಂಚಲಂ ತಾಳ್ಳೆ ಸೆವುದ
 ಜುಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂಗೆ ಮಸ್ತಕದೊಳ್ ಕೆಯ್ಯೆತ್ತಿ ಮುಗಿವ ಭಕ್ತರಂತಿರು
 ಮಾವುಗಳುಂ । ಎಡಿವಿಡದೊಂದೆ ಸೂಬಿಱುಳ್ ಕಿಜುನನೆಯಾಂತಿಪುರದಜುಂ
 ಮಾಧವನ ಮಾನಸಾರಾಧನವಿಧಿಯೊಳ್ ನವಿರ್ವಡೆದ ಯೋಗಿಗಳಂ ಪಡಿ
 ಗೊಂಬ ಕಡವುಗಳುಂ । ಮೆಲ್ಲೆಲರ ಘಲ್ಲಣೆಗೆ ತಲ್ಲಣಂಗೊಂಡೊಳ್ಳಲರಂ
 ಜೆಲ್ಲುವ ಬಳ್ಳಿಗೊಂಬುಗೊಂಡಿಪುರದಜುಂದಚ್ಯುತನಡಿದಾವರೆಯನರ್ಚಿಸು
 ವರ್ಚಕರಂತೆಸೆವ ಸೋಗೆಗಳುಂ । ನಿಡುದೋಳ್ಳೊನೆಯಿಂದುಕ್ಕಿ ಪರಿವ ತಿಳಿ
 ನೀವೊನಲನನುಗೆಯ್ಪುದಜುಂ ಶಾರ್ಙ್ಗಯ ಪೂಜೆಗೆ ಭೃಂಗಾರೋ
 ದಕಮಂ ಕೆಯ್ಯೆಗಸಿ ಸೂಸುವ ಸೂರಿಗಳಂತೆ ಸೊಗಯಿಪ ಕಿಜುವೆಟ್ಟು
 ಗಳುಂ । ಮೀಜು ಮುಂತಣ್ಣೆ ನಡೆವ ನಿಡುಗೊಂಬಿನೊಳರುಳೆಳವೆಜೆಯಂ
 ತಳೆದಿಪುರದಜುಂ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ ಗಂಡೂಷೋದಕಮನಾನಲ್ಪಿ ಪಳಿಕು
 ಗಾಳಾಂಜಿದಳೆದ ಪಟುಗುಟುಗದವರಂ ಬಟುಸಲ್ಪ ಪೊನ್ನೆಗಳುಂ । ಕೊಂ
 ಬುಗಳೆಡೆಯೊಳ್ ಪ್ರಲಂಬಮಾದ ಪಲವುಂ ಪೆರ್ಗಾಯ್ಗಳಂ ತಳೆದಿಪುರದ
 ಜುಂ ವನಮಾಲಿಗೆ ಧರಿಸಲ್ಪೆಂದು ಸಮೆದ ಮಾಲೆಗಳನೊಳಕೊಂಡಲ
 ಗೊಡೆಗಳನಾಂತು ಸನ್ನದಮಾದ ಮಾಲೆಗಾಜರಂತಿರ್ಪ ಪಲಸುಗಳುಂ ।
 ತಾಳಿಂ ತುದಿವರೆಗಂ ಪೂತು ಪೊದಬಿಚ್ಚೊಂದು 'ಕೊಂಬನಡದು' ಪಡ
 ಲ್ವಟ್ಟು ಜೋಲ್ವ ಕಾಟ್ಮಿಲ್ಲಿಗೆಯಂ ಪೊತ್ತಿಪುರದಜುಂ ದೈತ್ಯಾರಿಗೆ ಧರಿ
 ಸಲ್ಪಿ ಕಮ್ಮಲದೊಳಚಿವೆರಸು ಸಮೆದ ದುಂಡದಂಡೆಯಂ ನೆಗಸಿ ನೀಡುವ
 ಪರಿಚಾರಕರಂ ನೆರಂಗೊಂಬ ಸುರಗಿಗಳುಂ । ಬಿರಿದ ಪೆರ್ಗಾಯಿನಡೆದಿ
 ಪುರದಜುಂ ಶೌರಿಗಲಂಕರಿಸಲ್ಪಿ ಬಣ್ಣಗರಡಿಗೈಯ್ದ ಮುಚ್ಚುಳ್ಳೆಗೆದು
 ರನ್ನಸರಮಂ ನೆಗಟ್ಟುವ ಭಂಡಾರಿಗರಂತೆ ಬಗೆನಡೆದ ದಾಡಿಮಂಗಳುಂ ।
 ಪೊಣ್ಮಿಪೊಗರೇಪಾದ ಪೊಂಬಾಳೆಗಳಂ ಪೊತ್ತಿಪುರದಜುಂ ಹರಿಗೆ ಬಿಳ್ಳ

ವರಂಭಿಸುವ ಹರಿದಾಸರ ಪಾಂಗಿನೊಳಿರ್ಪ ತೆಂಗುಗಳುಂ | ಕುಕಿಲ್ಪು
ಗಳಸಿ ಪಾಡಿ ಕೇಗುವಿಡಿವುದುಂ ತಪುನಾಯಿಂ ಮುಗ್ಯಜುಸ್ಸಾಮಂ
ಗಳುಮಂ ದ್ರಾವಿಡಪ್ರಬಂಧಂಗಳುಮನನುಸಂಧಿಸಧ್ಯಾಪಕರನನುಕರಿಸುವ
ಕೋಗಿಲೆ ಗಿಳಿ ತುಂಬಿ ಸೋಗೆಗಳುಂ ಮನಂಗೊಳೆ—ಮೆಜುವ ನೆಲಗಾಡಂ
ನಿರವಿಸುತ್ತೆ

— ನೆಲಗಾಡ ವರ್ಣನೆ —

ಮುಂತಣ್ಣೆ ನಡೆದಾಯೆಡೆಯೊಳ್ ಮುಂ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನುತ್ತ
ಮಾಶ್ರಮಂಗೊಳಲ್ಪೆ ಮುಕ್ಕೋಲೊಂಡ ಸುತ್ತವೇಲಿಯ ಬಿಡಿವಿಂಡು
ಗಳಂ | ಆನಡುವೆ ರಘುಪುಂಗವಂ ಮಲಂಗಲೆಂದು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಮೆದ
ನುಣ್ಣಾಸರೆಗಳಂ | ಸತ್ಯಭಾಮೆಯಂತೆಪುರದಂಗಳದೊಳ್ ಪಣ್ಣುದಿದರ್
ಬಿತ್ತುಗಳಿಂ ಮೊಳೆತೆಳಸಸಿಗಳಂ ತಂದು ಮುಕುಂದನುಂ ತಾನುಂ ದೇವಿ
ಯರುಂ ತಮ್ಮ ಸಿರಿಗೆಯ್ಯಲಿಂದಗೆದು ನಟ್ಟು ನೀರೆಜಿದು ಬೆಳೆಯಿಸಿದ
ಪಲವುಮುಭಿಜಾತಪಾರಿಜಾತಂಗಳಂ | ಮತ್ತಮಾವಗಂ ತಳಿರ್ತು ನನೆಯೇ
ಜು ಪೂತು ಕಾಯ್ತು ಪಣ್ಣೆರ್ಪ ಪಲವುಂ ಪೂವಳ್ಳಿಗಿಡುಮರಂಗಳಿಂ
ಸಿಂಗರಂಬಡೆದ ಪೂದೋಟಂಗಳ ಪಾಂಗಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ನಿಂದು
ಅಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೇಜು ತಿಜುವ ಪೂವಡಿಗರ ಕೆಯ್ಯೆ ನಿಲ್ಲದಲರ್ದೊಂಬೆಗಳ್
ಕೈಪಡುವಂತೆ ನಿಡುಗೊಂಬುಗಳಂ ಬಾಗಿಸಿ ಕುಡುವ ಕೋಡಗಂಗಳಂ |
ಅಂತಿರ್ಪ ಪಣ್ಣಂಗಳಂ ಕರ್ದುಂಕದೆ ಕಾಲಿಂ ಸೋಂಕದೆ ಮೀಸಲಯ
ದಂತೆ ತೊಟ್ಟುಂ ಕಟಿಲ್ವ ಕೆಡಸಿ ಕೈಗೊಳಿಸುವ ಪುರುಳಿಗಳಂ | ಎಳದೊ
ಳಚಿಸಸಿಗಳಂ ಬಳಸಿಯಗೆದಾಲನಾಲಂಗೆಯ್ದು ಬಲಲ್ವ ತೋಂಟಿಗಳೆ
ನೆರಮಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬಾಗಿದ ಕೂರ್ಗೋಜಿಗುದ್ವಲಿಗಳಿಂದಗೆವ ಕಾಲ್ಪುಂ
ದಿಯ ಮಂದೆಗಳಂ |. ಅವಂ ಕಡೆಗಣ್ಣೆ ತಮ್ಮ ಕವಡುಗೋಡುಗಳಂ
ದಿರ್ಮಡಿತಿ ತೋಡುವ ಕಡವೆಸಾರಂಗಳಂ | ಆವೆರ್ಗುಲಿಗಳೊಂಟಿ
ಗೆಯ್ಯೆಯೊಳೆಜುವ ಕಿಜುಗುಂಬದ ನೀರಿಂ ತುಂಬದಿರೆ ತಮ್ಮ ಪೊಡೆ

ಗೊಂಡ ನೀರಂ ಸೊಂಡಿಲೊಳ್ಳೊಗೆಮೊಗೆದು ಸುಜುವ ಸೊರ್ಕಾಸೆ
 ಗಳಂ | ಎತ್ತಾನುಮಿವನಂತು ಸಸಿಗಳಂ ಮೇದಪುವೆಂಬ ಬಜುಸಂದೆ
 ಯದಿಂ ಕಾಪುಗೊಂಡರ್ಪ ಪೆರ್ಬುಲಿಗಳಂ | ಅವರ ಮಜುಗಲ್ಲಾಯ
 ನಗಲ್ದಿಪುರದಜುಂ ಪಸಿದು ಬಸವಟಾಯೆ ಕಂಡು ಮಜುಕದಿಂ ತೊ
 ಜಿಯಿಟುಪಿ ಮೊಲೆಯೊಡುವ ಪೆಣ್ಣುಲ್ಲೆಗಳುಮಂ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿ
 ಮನಂಗರಗುತ್ತೆ,

ಮತ್ತಂ ಕಿಜುದುಂ ದೂರಂ ನಡೆದಾಯೆಡೆಯೊಳ್ ಸಮಿತ್ತುಶ
 ಕುಸುಮಂಗಳಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವೆಡೆಯೊಳಮುಟಾಯದಂತುಸಾಧ್ಯಾಯ
 ರೊಡನೋದುತ್ತೆ ಬರ್ಪ ಪಟುವಟುಗಳ ವೇದಘೋಷಮೆಂಬ ಮಂಗಳ
 ತೂರ್ಯರವಂಬೆರಸು ಗಿರಿಯೇಜು ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಪುರದ್ವಾರಮಂ
 ಸಾರ್ದು

— ಮೇಲ್ಗೊಟೆಯ ಪ್ರವೇಶ —

ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜಂ ಬಂದನೆಂದು ಕೇಳಿಟ್ಟಿದ್ದ ತರದೊಳ್ಳಿತ್ತರದಿಂ
 ಪಜ್ಜುಗೊಂಡು ನಿಂದು ವಂದನಂಗೆಯ್ದ ಪೆರ್ಬಾಗಿಲ ಕಾಪಿನ ಕೂರಾಳ್ಳ
 ಕೊಗ್ಗುಗಳ ಗುಜುನಾನಿಸರ್ಪೆಸಗೊಂಡು ಉಗ್ಗಡಿಸ ಕೈನಾರಿಗಳ
 ಕೈನಾರಮನಾಲಿಸುತ್ತೆ ಆ ಆ ಪಡೆವಳರೊಳ್ಳಡೆಗಣ್ಣಿಗಳಂ ಕವಿಸಿ ಮನ್ನಿಸಿ
 ಒಳಪೊಕ್ಕು ನಡೆಯುತ್ತೆ

ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಿರಿಗಣ್ಣುಗಳ ತಣ್ಣದಿರ್ಗಳಿಂದಲರ್ವಟಿಗಜಿವಂತೆ
 ಯುಂ, ಪರಕೆವೆರಸಿದೊಳ್ಳಾತುಗಳಿಂದಿನಿರಸದ ಸರಿಯುಂ ಸುರಿವಂತೆ
 ಯುಂ, ಅಬ್ಬರ್ವರಸು ಯೋಗಕ್ಷೇಮಂಗಳಂ ಬೆಸಗೂಳ್ವ ಸೈಪಿಂ
 ಸಂತಸಗಡಲ್ದಿರೆಗಳಂ ತಿಂತಿಣಿಗೊಳಿಸುವಂತೆಯುಂ ಪತ್ತಿಸಾರ್ವ ಸಾತ್ವಿಕರ
 ಮೊತ್ತಮನಡಿಗಡಿಗೆ ಪೊಡೆಮಡುತ್ತಂ, ತಡೆದು ತಡೆದೊಂದೊಂದಡಿ
 ಯಿಡುತ್ತಂ, ಸಿರಿಯರಸನುಕ್ಕೆವದೊಳ್ಳಲರ್ವ ಸಿರಿವೀದಿಯುಂ ಸಾರ್ದು,

— ಸಿರಿವೀಡಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರ ವರ್ಣನೆ —

ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ ಸಿರಿಯಡಿಯೂಬುಗಳ್ಳೆ ತಕ್ಕರನೀರೇಬುಂ
ಜಗದೊಳಗಜಸಿ ತಂದೊಂದುಗೊಳಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ಪರಮಪದದೊಳರಿದಪ್ಪ
ಸೌಲಭ್ಯಗುಣಮನರ್ಚಾವತಾರದೊಳನುಭವಿಸಲ್ಪಿದು ಬಂದು ನಿತ್ಯಸೂರಿ
ಗಳ್ಳೆರೆದಂತೆಯುಂ, ರಾಜಸನಿಸುವಲರಿಚನನೆಡೆಯೊಳ್ಳಿಸದೆ ವಾಸುದೇ
ವಂ ತಾನೆ ಸಮೆದ ಸತ್ವಮಯಮಾದ ಸೃಷ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟತಾದಂತೆಯುಂ, ಕಲಿ
ಯುಗಂ ಪುಗದ ನೆಲನೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯಿಂ ಪಲವುಂ ನಾಡ ಪಿರಿಯೈತಂದು
ಸಂದಣಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ಐವತ್ತಾಳುಂ ನಾಡೊಳಿಡಿದ ಪರವಾದಿಗಳಂ ಗೆಲಲ್ವೆ
ಪೂಣ್ಣ ಯತಿರಾಜಂಗೆ ಬೆಂಬಲಮಾಗಿ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನರ ಸೇನೆ ಸನ್ನಿದಮಾ
ದಂತೆಯುಂ, ಬೆಳ್ಳೀವಿಯ ಸಿರಿ ಪೆಂಪುವಡೆದಂತೆಯುಂ, ಪರಮಪದದೈಸಿರಿ
ಪಸರಿಸಿದಂತೆಯುಂ ತಿಂತಿಣಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಬಗೆಗೊಂಡ ಬಿನ್ನಣದ ಬೆಳಗು
ಪೊಪುಪೊಣ್ಣಿದಂತೆ ಮಿಸುಪ ಮೊಗಸಿರಿಯಿಂ ದೆಸೆಗಳಂ ತೊಳಗಿಸುತ್ತಂ,
ಮರ್ಬನೆಟ್ಟುಟ್ಟುತ್ತಂ, ಸತ್ವದಿಂ ಸಮೆದಂತೆಯುಂ, ನೇಮದಿಂ ನೆಗಟ್ಟು
ದಂತೆಯುಂ, ಬಿನಯದಿಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ಬಿನ್ನಣದಿಂ ಬಣ್ಣವಿಟ್ಟಂತೆ
ಯುಂ, ಒಳ್ಳಡತೆಯಿಂದೊಪ್ಪಂಬಡಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ತಾಳ್ಕೈಯಿಂ ನಿಮಿರ್ಚಿ
ದಂತೆಯುಂ, ಓಜೆಯಿಂದೊಡರಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ಪುಣ್ಯದಿಂ ಪೊಣ್ಣಿಸಿದಂತೆ
ಯುಂ, ಜಸದಿಂ ಜನಿಯಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ಧರ್ಮಮಯಮೆನಿಸಿ, ದಯಾಮಯ
ಮೆನಿಸಿ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮಯಮೆನಿಸಿ, ಸತ್ವಮಯಮೆನಿಸಿ, ಶಾಂತಿಮಯಮೆ
ನಿಸಿ ಪರಭಕ್ತಿನಿಷ್ಣಾತರಪ್ಪ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರಂ ನಿರವಿಸಿದಂ.

ಮತ್ತಮವರ್ಗಲ್ಲಿಯುಂ ರಾಗದ್ವೇಷಮಿಲ್ಲದುದುಡುಂದಾವಗಂ
ಪೊಗರೇಳು ತಣ್ಣುವಡೆದಿರ್ಪ ಸಿರಿಮೊಗಂಗಳಿಂದೆ ಒರ್ಮೆಯುಂ ಬೆಂಕಿ
ಯುಂ ನೇಸಲುಂ ಸೋಂಕದ ಪೊಸವಗೆಯ ಪಲಸಾಸಿರ್ಸಂಕೆಯ ಸಸಿವ
ಟ್ಟುಗಳಂ, ನುಣ್ಣುಣೆಯೊಳೆಸೆವ ಸಿರಿವಣ್ಣೆಳಗುಗಳಿಂದೆ ಪೂತು ಪೊದಟ್ಟ
ಬೆಳ್ಳಾವರೆಗಳಂ, ಎಡೆನಿಡದೆ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಂಗಳನನುಸಂಧಿಸನ್ನಂ ಪೊಪಸೂ

ಸುವ ದಂತಕಾಂತಿಗಳು ಚಿತ್ತದೊಳ್ಳುತ್ತಿ ಬಿತ್ತರಂ ಬೆತ್ತ ಸತ್ವಗುಣಮಂ,
 ಸಿರಿಗೊರಲೈ ಧರಿಸಿದ ತೊಳಚಿತಾವರೆಮಣಿಸರಂಗಂ ದಿನ್ಯಾಂಗದೊಳ
 ಗಜಾಂಡಮಂಡಳಕ್ಕೋಟಿಯಂ ಪೊತ್ತ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಸಾರೂಪ್ಯಮಂ,
 ಪೊದೆದ ದುಗುಲದ ತೆರೆಗಳಿಂದೆರ್ದೆಗೊಂಡ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಂ ತೊ
 ಡರ್ದ ಪಾಲ್ಗಡಲ ಪಡಿನೆಬಲಂ ಬಗೆಗೊಳಿಸಿದರ್.

ಮತ್ತಮವರ್ಗೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮಾಚರಣದೊಳ್ಳಾಮಮುಂ,
 ಅದಱುಂದಾನುಷಂಗಿಕಮಾಗಿ ಬರ್ಪ ತ್ರೈವರ್ಗಿಕಫಲದೊಳ್ಳೊದ್ಧಮುಂ,
 ಅದಱುಂದೊಗೆವ ಭಗವನ್ಮುಖೋಲ್ಲಾಸದೊಳ್ ಲೋಭಮುಂ, ತದನು
 ಭವಜನಿತ ಪ್ರೀತಿಯೊಳ್ಳೊಹಮುಂ, ಪ್ರೀತಿಕಾರಿತ ಕೈಂಕರ್ಯಲಾಭದೊಳ್ಳ
 ದಮುಂ, ಮದಜನಿತಕೈಂಕರ್ಯವಿಘ್ನದೊಳ್ಳಾತ್ಸರ್ಯಮುಂ, ಪೂರ್ವಪಕ್ಷೋ
 ಪನ್ಯಾಸದೊಳ್ ಮಿಥ್ಯಾವಾದಮುಂ, ಸ್ತೋಭದೊಳನರ್ಥಕವಚನಮುಂ,
 ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹದೊಳಾಗ್ರಹಮುಂ, ಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ಳೈಕ್ಷಣ್ಯಮುಂ ಸಮ
 ನಿಸಿರ್ಕುಂ । ಮತ್ತಂ ಬಿಜ್ಜಯೆ ರಾಜ್ಯಮುಂ, ಬಿನಯಮೆ ಧನಮುಂ,
 ವೈರಾಗ್ಯಮೆ ಭಾಗ್ಯಮುಂ, ಸೈರಣೆಯೆ ಬೀರಮುಂ, ಸತ್ಯಮೆ ನೆರವುಂ,
 ಬಿನ್ನಣಮೆ ಬೆಂಬಲಮುಂ, ವಿವೇಕಮೆ ಕಾಪುಂ, ನೇಮಮೆ ಸೇವಮುಂ,
 ಒಳ್ಳೆ ಬಲ್ಪುಂ, ಸಂತಸಮೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಾಗಿರ್ಕುಂ । ನಿಚ್ಚಲುಂ ಭಗ
 ವನ್ನವೇದನದ್ರವ್ಯೋಪಾದಾನಕಾಲದೊಳ್ ಬೆಳೆ ಕಟಾದ ಬೆಳೆಗೆಯ್ಯೊ
 ಳುದಿದರ್ ಧಾನ್ಯಕಣಂಗಳನಂದಂದಿಂಗೆ ತಕ್ಕುದನ್ನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕೊಂದು
 ಕಾಳನಾದೊಡಮಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುದು ಕಟ್ಟಾಸೆಯೆನಿಪುದು । ಇಜ್ಯಾಕಾ
 ಲದೊಳ್ ಪ್ರಸಾದಪ್ರತಿಪತ್ತಿಗೆಯ್ಯುತ್ತೆ ಸವಿಭಾವಿಪುದು ವಿಷಯಾಭಿ
 ಲಾಷೆಯೆನಿಪುದು । ಉಭಯವೇದಾಂತಂಗಳನೋದುವೆಡೆಯೊಳ್ ಪೆಱ
 ತೊರ್ವ ಕೇಳ್ವ ಅರ್ಥನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ಯುದು ಬುದ್ಧಿ ಮಾಂದ್ಯಮೆನಿಪುದು ।
 ಸ್ವಯಂಪ್ರಯೋಜನಮಾಗಿ ತಾಮೆಸಗುವ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಭಕ್ತ್ಯಾದಿ
 ಗಳೊಳ್ ಸಾಧನಬುದ್ಧಿಗೆಯ್ಯುದು ಮೈಶಿಕಮಪ್ಪುದು । ನಿಷೇಧಿಸುವುದು

ಕರ್ಮಮಾನೆನ್ನದೆಂದನುವದಿಪುದನಾಚ್ಯನಾದಮೆನಿಪುದು । ಭಗವದ್ಗುಣ
ಗಣನೆಯೊಳಂ ಗೃಹಕ್ಷೇತ್ರಪುತ್ರಪಶ್ವಾದಿಕ್ಷುದ್ರಫಲಂಗಳನೀವನೆಂದು ಮೊ
ಗಟ್ಟಿದು ಲಜ್ಜಾವಹಮಪ್ಪುದು । ಅನ್ಯೋನ್ಯವಂದನದೊಳೊಂದಿನಿಸು
ಪಿಂಚುವುದುಂ ಗರ್ವಮೆನಿಸಿ ನಿರ್ವೇದಕಾರಣಮಪ್ಪುದು । ಅರ್ಥಿಸಿ
ಬಂದ ಶಿಷ್ಯಸಾರ್ಥಮನೊಂದಿರಬ್ಬೊಬ್ಬೊಳ್ ಕಡೆಗಣಿಸದೆ ದಯದಿಂದಂ
ಗೀಕರಿಪುದು ಖ್ಯಾತಿಲಾಭಪೂಜಾರ್ಥಮೆನಿಪುದು । ಸಚ್ಚಿಷ್ಯನಂ ಪರಮ
ಭಾಗವತನೆಂದುಂ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವನೆಂದುಂ ಸಿರಿವೆಸಗೊಳ್ಳದೆ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯ
ನೆಂದುಸಿರ್ಪುದು ವಾಕ್ಪಾರುಷ್ಯಮಪ್ಪುದು । ಮತ್ತಮವರ್ ತಮ್ಮ ಮನೆ
ಯನವನ ದೇಗುಲಮೊಂದುಂ, ಮಡದಿಮಕ್ಕಳನವನೂಟಾಗದವರೆಂದುಂ,
ಪುರುಳನವನೊಡಮೆಯೆಂದುಂ, ಗೃಹೋಪಕರಣಮನವನ ಪೂಜೋಪಕರ
ಣಮೆಂದುಂ, ತಮ್ಮನವನ ಪೂಜಕರೆಂದುಂ, ತಮ್ಮ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ
ನಿತುಮವನ ನೆನಪೆಂದುಂ, ತಮ್ಮ ನುಡಿಯನಿತುಮವನ ಮೊಗಟತ್ತಿಯೆಂ
ದುಂ, ತಮ್ಮಗೆಯ್ಮೆಯನಿತುಮವನೂಟಾಗಮೆಂದುಂ, ಅವನೊಲೈತಮಗೆ
ಧಾರಕಮೆಂದುಂ, ಅವನ ಗುಣಾನುಭವಮೆ ತಮಗೆ ಮೋಷಕಮೆಂದುಂ,
ಅವನ ಸೇವೆಯೆ ತಮಗೆ ಭೋಗ್ಯಮೆಂದುಮೆಣಿಸಿರ್ಪರ್.

ಇಂತಿರ್ಪ ದೇಶಿಕರ ನೆಪವಿವರಿಸು ಶ್ರೀಗೋಪುರದ್ವಾರಮಂ
ಸಾರ್ದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮಂಗೆಯ್ದೊಳಮೊಕ್ಕು ನಡೆದು ಅಲ್ಲಿ ಸಿರಿ
ಬಲ್ಲಹನೂಟಾಗದೊಳ್, ತವಕಿಗರ್ ತಮ್ಮೊಳ್ತುಂ ನುಡಿವ ಸಿರಿವಾತುಗಳಂ
ಕೇಳ್ದನದಂತೆನೆ :—

— ದೇವಸ್ಥಾನದ ಗೋಪುರದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವಾತವಕಿಗಳ ಸಿರಿವಾತುಗಳು
ಮತ್ತು ಅಷ್ಟತೀರ್ಥಗಳ ವರ್ಣನೆ —

ಶ್ರೀಮಜ್ಜನಮಂ ತರಲೈಂದು ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ಮಿಂದು ಬಂದ ಕಾ
ಡಾನೆಯ ಮೊಗದೊಳೆಸಿರಿವಣ್ಣಂ ಸಮನಿಸೆಂದುಂ, ಶ್ರೀಕಲ್ಯಾಣೇತೀರ್ಥ
ದೊಳ್ಳುಂ ಸುಚರಿತಂ ಸುರಸರಿತ್ಸೂರದಿಂದೆಲ್ಲು ಮೊಱಮಟ್ಟು ನೀರ್ವಟ್ಟಿಯ

ಬಾಯ್ವರೆಗಂ ಮುಲುಂಗಿ ನೆಗಪಿ ನೀಡುವ ನೀರಾನೆಯ ಬಜುಕೆಯ್ಯೊಳೆಸೆನ ಪೊಂದಂಬಿಗೆಯ ತೀರ್ಥಮನೆ ತರ್ಪದೆಂದುಂ, ದರ್ಭತೀರ್ಥದ ತೀರದೊಳುದ್ಭವಿಸಿದ ದರ್ಭೆಗಳಿಂ ಸಮೆದ ಸಿರಿವಜ್ಜಳಿಂ ಸಿರಿಯಂಗಳದ ಮೇಲ್ಕುಟ್ಟಿನ ಲಂಬಣಸರಂಗಗಳಂದುದಿದು ಪರಮಭಾಗವತರಡಿದೊಳ್ಳೆಂ ಬಳೆದಲರ್ಪಡಿಯಂ ಗುಡಿಸಿ ಬೈತಿಡುವುದೆಂದುಂ, ಅಂದು ಸನಕಾದಿಗಳ್ ಮಂದಾಕಿನಿಯೊಳ್ಳುಜಿಗಲಿದು ತಂದ ಪೊಂದುಗುಲಂಗಳಂ ಜಡೆಗಾಡಂ ಪೊಡೆಯೆಡೆಯಂ ಬೂದಿವೆಟ್ಟಂ ಮುಟ್ಟಿ ಮೀಸಲಲಯದ ಮೈಕುಂಠಗಂಗೆ ಯೊಳ್ಳಡಿನಾಲ್ಪುದೆಂದುಂ, ಸಿರಿವಣ್ಣಣಿಯೊಳ್ಳುಂ ತಾಕ್ಷ್ಯಂ ತಂದು ನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿದ ತಾಯ್ವಣ್ಣನೆ ತಂದನುಗೆಯ್ದುದೆಂದುಂ, ನಯನ ನಾರಾಹ ಸೀತಾರಣ್ಯಾದಿ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳೊಳ್ಳೆಳೆದೇಳೆನೆದಳೆದ ತುಳಸಿಯ ಪೊಸ ಗೊನೆಗಳನೆ ಸಾಸಿರ್ವಸರ ಪೂಜೆಗೆ ಮೀಸಲಿಡಿಸುವುದೆಂದುಂ, ನೇಮಂ ಬೆರಸು ತಿಲುವ ಭಾಗವತರನುಸಂಧಿಸ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಂಧಬಂಧುರ ಮುಪ್ಪ ಮುಲರ್ಗಳನೆ ತರವೇಲ್ಪುದೆಂದುಂ, ಮುಂ ಪ್ರಹ್ಲಾದಂ ಬಿತ್ತಿದ ನೃಸಿಂಹಶೃಂಗದೊತ್ತಿನ ಬಾವನ್ನಗಾಡ ಪಟವರದೊಣಗೊಂಬಿನ ಚೇಗಿ ನೊಳಣ್ಣಂ ಸಂಪಾದಿಪುದೆಂದುಂ, ಅಂದು ವನನಾಸದಶೆಯ ಬೇಸಗೆಯೊಳ್ಳೀರೆಳಸಿದ ತನ್ನಿರವನಾರಯ್ಯ ರಘುವೀರಂ ಬಿಲೊಂಬಿನಿಂದಿಜುದಜಿ ಯೊಳ್ಳೊಣ್ಣಿದ ತಿಳಿನೀರ್ಸರಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ಸೀತಾದೇವಿಯ ಸಿರಿಯೊಡಲ ಕುಂ ಕುಮದಿಂ ಪೊಂಬಣ್ಣನಾದ ಧನುಷ್ಯೋಟೀರ್ಥೋದಕದಿಂ ಸಿರಾಣಿ ಗರಿಸಿನದಣ್ಣಂ ಬಣ್ಣಂಬಡಿಪುದೆಂದುಂ, ಅತ್ರಿಕುಮಾರಂ ದತ್ತಮುನಿ ಯುತನುಶ್ರಮದೊಳ್ಳೊತ್ತ ಪೊಸಗಾವಿಯುಡೆಯನಲ್ಪಿದುದಜುಂ ಕಿಜುಗೆಂಪಾದ ವೇದಪುಷ್ಕರಣಿಯುದಕದಿಂ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ದುಗುಲಮಂ ತಳಿರ್ಗಾವಿಗೆಯ್ದುದೆಂದುಂ, ಪದ್ಮತೀರ್ಥದ ಮಧ್ಯದೊಳ್ಳೊದಟ್ಟ ಪೊಂದಾನರೆಯ ಪೊಸದಂಟುಗಳ ಎಸಲ್ಕಳಿಂದಾಲತಿನತ್ತಿಯಂ ಬಿತ್ತರಿಪುದೆಂದುಂ, ಮುನ್ನಂಬರೀಷಾದಿಗಳೈವರ್ಭಾಗವತರ್ ಅಡಿದೊಳೆದ

ತೀರ್ಥದೊಳೇಬ್ಬಿವಡೆದ ಬಿನ್ನಣದ ಅರಳಿವರದೊಳೆ ನಿತ್ಯಹೋನು
ಸಮಿತ್ಸಂಗ್ರಹಣಂಗೆಯ್ವದೆಂದುಂ, ಯದುಶೇಖರ ಶೂರ ವಸುದೇವ ರಾನು
ಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳ್ಳಲರ್ನೊ ಬಂದು ಮಿಂದಿರ್ತಡಿಯೊಳ್ಳಲವುಂ ಜನ್ಮಂಗಳುಂ
ಪದಿನಾಜುಂ ದಾನಂಗಳೆನೆಸಗಿದುಂಜಂದದೆ ನಿರೂಪಕಮಾದ ಯಾದನತೀ
ರ್ಥದ ಪರಿಕಾಲ್ಗಳಿಂ ಬೆಳೆದ ಕಟನೆಯಂ ಪತ್ತುಂ ಸೂಚಿಸೊಳ್ಳಿತ್ತು ಅಡಿಗೆ
ವನೆಯೊಳಾಯತ್ತಂಗೆಯ್ವದೆಂದುಂ, ಮೈತ್ರೆಯೊತ್ತಿನ ತೀರ್ಥಸಂಗ್ರಹಣ
ಮೃತ್ತಿನೊಳೊಡರ್ಚಿದ ಕೋಶಂಗಳೊಳ್ ನಾರಾಯಣತೀರ್ಥೋದಕನು
ನೆಸರೆತ್ತುವುದೆಂದುಂ, ಹೀರೆ ಸೋರೆ ಮುಂತಾದುವಂ ಬಿತ್ತಿದ ಕಾಯ್ದೊಂಟ
ದೊಳ್ಳೆಳೆದ ಪಡಲ ಹಾಗಲಂ ನೊದಲಾದೊಳ್ಳಾಯ್ಗಳನುಂ ಕಳೆವುದೆಂ
ದುಂ, ಸಂಕುಸಾಜುಂಬಳೆಗಳಿಂದಂಕಿತಮಾಗದ ಬಜುದುಜುಗಳಂ
ಕಜುಯದುಟುಪುದೆಂದುಂ, ಕಜುವುಂಡ ಮೊಲೆಯಂ ಪಲರ್ನೊ ತೊಳೆದು
ಕಪಿಲೆಯಂ ಕಜುವುದೆಂದುಂ, ಎಳಸಿಸುತನದೊಳೆಸೆನ ಮುಂಗಾರ ಮುಗಿಲ
ವಣ್ಣನ ಬಣ್ಣವಾಡಂ ಪಾಡದ ಕಾಲ್ಪಿಂಡಿರ್ ಕಡೆದ ಬೆಣ್ಣೆಯಂ ಕಡೆ
ಗಣಿಪುದೆಂದುಂ, ಎನಿತಾನುಮೊಳ್ಳುವಡೆದುಪಕರಣಂಗಳುಮಂ ವೇಳೆ
ವೇಳೆಗಂ ಮೂಲಮಂತ್ರಸಂಹಾರನ್ಯಾಸತಂತ್ರದಿಂ ಪ್ರಾಕೃತರೂಪಮಂ
ಕಳೆದು ಸೃಷ್ಟಿನ್ಯಾಸದೊಳ್ಳೊಪವುಟ್ಟುಗೊಳಿಪುದೆಂದುಂ, ಪಲನುಡಿಗಳಿಂ
ಫಲಮೇನವನ ಭಕ್ತಿಯೊಂದಜೊಳೆ ಪಲವುಂ ವಸ್ತುಗಳುಮವಂಗಿನಿದೆನಿ
ಪುದೆಂದುಂ—ಇಂತು •ನುಡಿನ ಪಲವುಮೊಳ್ಳುಡಿಗಳಂ ಕೇಳುತ್ತೊಳ
ಪಾಗಲಂ ಬಲವರುತ್ತೆ—

— ದೇವಸ್ಥಾನದ ವರ್ಣನೆ —

—ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳಪಾಗಲಂ ಬಲವರುತ್ತ ದರ್ಶನಮಾಡಿದ

೧—ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕರ ವರ್ಣನೆ—

ಅಲ್ಲಿ ತೇಜೋವಿಶೇಷದಿಂ ನೆಲದೊಳುದಿಸಿದ ನೇಸಜಂತೆಯುಂ,
ಮೆಯ್ವೆತ್ತ ಸಪ್ತಾರ್ಚಿಯಂತೆಯುಂ, ಕಾಂತಿಯುಂ ತುಂಬುವೆಳೆಯಂತೆ

ಯುಂ ಮೇಜಿನ ವಾದಾಹವನಿಶ್ಯಂಕರಪ್ಪ ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕರಂ ಪೊಡೆನುಟ್ಟು
ನಿಟ್ಟುಸಿ ಮನದೊಳೆಣಿಸಿದಂ:—ಈದೇಶಿಕರಾಣ್ಯಂ ತಾಳ್ಮೆಯೊಳ್ಳೊಡವಿಯ
ಮಾಟದೊಳ್ಳುನ್ನೀರಂ ನಿಸ್ಸಂಗದೊಳೆಲರಂ ನಿರ್ಲೇಪತೆಯೊಳಾಗಸಮಂ
ಸಮಂಗೊಂಡಿರ್ಪಂ. ಮತ್ತಮಿವನ ಗರ್ವದೇಟಿಕ್ಕಿ ದುರ್ಜ್ಞೇಯಮು
ಪ್ಪುದು. ಮುಂ ಬಾಸೆವತ್ತಳೆಯಂ ಬರೆಯಿಸಲೆಳಸಿದ ಚೋಟನ ಗರ್ವ
ದೊಡನೆ ಶರ್ವನೊಳ್ಳುತ್ತಿಸುವ ಪರತ್ವಮನಿಟುಕೆಗೆಯ್ದಂ. ಮತ್ತಮಿಾಕೂರ
ಕುಲವಲ್ಲಭನೆಲ್ಲಪುರುಳ್ಳಗಳನಂಗೈಯ್ಯ ನೆಲ್ಲಿಯವೋಲ್ತಿದಿರ್ಕುಂ. ಅಲ್ಲ
ದೊಡಾಭಾಷ್ಯಕಾರಂ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯರಚನೆಯೊಳ್ ಇವನನೇತರ್ಕ ನೆರಂ
ಗೊಂಡಂ!--ಎಂದೆಣಿಸಿದಂಪ್ರಣಾಮಂಗೈಯ್ಯ ಮುಂತಣ್ಣ ನಡೆಯುತ್ತೆ.

೨— ಪನ್ನೀರಾಟವಾರ ವರ್ಣನೆ —

ಅಲ್ಲಿ ಮುಂ ಸಿರಿಗೋವಲೂರೊಳ್ ಭಾಗವತನೊರ್ವನ ಕಿಜು
ವನೆಯೊಳೆಟ್ಟಣಿಸಿ ನಿಂಮುಂತಮ್ಮನಿರ್ಬನ್ದ ಮುಂ ಬಗೆಗೊಳಿಸದೆ ಸಂತಸ
ಮಿರ್ಪ ಸೌಜನ್ಯಮು ತಾನುಮಭವಿಸಲ್ಪೆಳಸಿ ಕಟ್ಟಲೆಯೊಳ್ ಬಂದು
ಪೊಕ್ಕ ಮುಕುಂದಂಗೆ ನೇಸಜಂ ಜ್ಞಾನಮು ಸೊಡರ್ಗೈಯ್ಯ ಸಿರಿಮೆ
ಯ್ಯಂ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿ ಜಸಂಬೆತ್ತ ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಮೂಳುಂ ಸೂರಿಗಳುಂ ।
ಸೂಜಿಯಂ ಬಟುವಿಡಿದು ದಾರಂ ಬರ್ಪಂತೆ ಕರುಣೆಪುದೆಂದು ವರವಂ
ಬೇಡಿ ವೃಡನಂ ವಿಡಂಬಿಸಿ ಕಡೆಗಣಿಸಿದ ಮೈರಾಗ್ಯಸಾರಂಬೆತ್ತ ಭಕ್ತಿ
ಸಾರನುಂ । ಪುಟ್ಟಿದಂದುಮೊದಲ್ ತಾಯ ಮೊಳಿನಾಲಂ ಮುಟ್ಟದೆ ಭಗ
ದ್ಗುಣಾನುಭವಮೆ ತನಗೆ ಧಾರಕಪೋಷಕಭೋಗ್ಯಮಾಗಿ ಬಳಿದೇಟಿಕ್ಕನಡೆದ
ಶತಕೋಪನುಂ । ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರ್ ಕಳವುಗೊಂಬರಲೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯಿಂ
ಪಾವುಗೊಡದೊಳ್ ಕೆಯ್ಯಿಟ್ಟು ಗೆಲ್ಲು ಭಾಗವತಕುಲಶೇಖರನೆನಿಸಿದ
ಕುಲಶೇಖರನುಂ । ಪಾಂಡ್ಯಸಭೆಯೊಳ್ ಪರವಾದಿಗಳುಂ ಜಯಿಸಿ ಹರಿಯೇ
ಪರತತ್ತ್ವಮೆಂದು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಮೈಮೆವೆತ್ತ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನುಂ । ಪಸಿದು
ಬಸವಳಾದಿರ್ಪ ಧಿಸೆಯೊಳ್ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥಂ ವಟುರೂಪದೊಳ್ಳೊತ್ತು

ತಂದಿತ್ತ ನೈವೇದ್ಯದ ಪೊಂದಟ್ಟಿಯವೃತಾನ್ನಮಂ ಸವಿದು ಸತ್ವಶುದ್ಧಿ
ವೆತ್ತ ಭಕ್ತಾಂಘ್ರೀಣುವುಂ | ಸಿರಿಯರಸನಡಿವಿಡಿದು ಮುಡಿವರೆಗಂ ನಿರ
ವಿಸಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಕಣ್ಣಳಿಂ ಪೆಜತೊಂದುಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸೆನೆಂದು ನುಡಿದಂತೆ
ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಮುನಿನಾಹನನುಂ | ತನ್ನ ವಲ್ಲಭೆಯಪ್ಪ ಕುಮುದವಲ್ಲಿ
ಯಾಣತಿಯಿಂ ಗೆಯ್ವ ತದೀಯಾರಾಧನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪೊನ್ನೊಡಬಂಡಯದ
ಬಲ್ಲಿಂದಮೆ ಮೂಲಮಂತ್ರಮಂ ಕೊಂಡೆಸೆವ ಪರಕಾಲನುಂ | ಎಳಮೆ
ಯ್ಯೊಳೆ ಬಿನ್ನಣಂ ಪಣ್ಣುದಪುಂದರ್ಜಾವತಾರದೊಳಾಸಕ್ಕೆ ಪುಟ್ಟಿ ಮುಂ
ವಿಭವಾನುರಕ್ತಿಯರಪ್ಪ ಗೋಪಿಯರಂ ಕೀಬ್ಬಿಡಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟಿ ಗೋದಾದೇವಿ
ಯುಂ | ತೆಂಕಲ್ಪೊಣ್ಣಿದ ನೇಸಪಂತೆ ತೋಜು ತನ್ನಂ ಬಸಂಗಿಯ್ದಾಳ್ಳ ತತ
ಕೋಪರ ಸಿರಿಯಡಿಗಳನುಡಿದು ಪೆಜತೊಂದನಪುಯೆನೆಂದು ಆಚಾರ್ಯ
ನಿಷ್ಠೆಯೊಳ್ ನೆಲಸಿ ನಿಂದ ಮಧುರಕವಿಯುಮೆಂಬೀಪನ್ನೀರ್ವರುಂ ದಿವ್ಯ
ಸೂರಿಗಳಾವಗಮನಿತೊಲಿಗಂಗಳಂ ಗೆಯ್ವುದಪುಂ ನಿರ್ಭರರಾಗಿ ತಾಮ
ವನ ಗುಣಾನುಭವಂಗಳೊಳ್ಳಗ್ಗರೆನಿಸಿ ಮೆಯ್ಯಜ್ಜಿದಿಸ್ ಪಾವು ಪಕ್ಕಿ ಪಡೆ
ಯೆಱ್ತಿಯರುಂ | ಮತ್ತಮೆಡಬಲದೊತ್ತಿನೊಳ್ಳುಳ್ಳಿದು ಉಳ್ಳ ಪೊಟ್ಟಿಲ್ಲ
ಮುಂ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪರೂಪಗುಣಂಗಳನನುಭವಿಸುತ್ತಂ ತಣಿಯದೆ ಪೊಸ
ಪೊಸತೆನಿಸಿ ಸವಿವ ಸಿರಿ ಪೊಡವಿ ನೀಳಿವಡದಿಯರುಂ ಬೆರಸು ಪಿರಿಯೋಲ
ಗಂಗೊಂಬ ಪರಪಾಸುದೇವರ ರೀವಿಯಂ ನಿರವಿಸಿ ಕವಿನಾಸೆಯಚ್ಚರಿ
ಮಪವೆಯೆಟ್ಟಿ ಟ್ಟಿಪ್ಪಾನಂದಂಗಳ ತೆರೆಗಳೊಳ್ ತೇಲ್ವ ಬಗೆಯಂ ಪದುಳಂ
ಗೊಳಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಮೆಜಗಿ ಕಿಜುದುಂ ದೂರಂ ನಡೆದು —

೩— ಸುದರ್ಶನ, ಕಾಂಚೀಪೂರ್ಣರ ವರ್ಣನೆ —

ಅಲ್ಲಿ ಚಂಚಲತೆಯನುಡಿದು ಮಿಂಚುವಳ್ಳಿಗಳ್ ಪುಂಜಮಾದಂತೆ
ಯುಂ, ನಟ್ಟನಡುವಗಲ್ಲಿ ಬಂದ ಬೇಸಗೆಯ ನೇಸರ್ವಟ್ಟಿನಂತೆಯುಂ
ನಿಟ್ಟಿಸಲರಿದೆನಿಸಿದ ಅಪ್ಪಾಕ್ಕತತೇಜೋಮಯಮಾದ ಸುದರ್ಶನರಂ

ದರ್ಶನಂಗೆಯ್ದು ಮಣಿದು ಆವೊತ್ತಿನೊಳ್ ಸಕಲಕಲ್ಯಾಣಗುಣರಸ್ಸು
ಕಾಂಚೀಪೂರ್ಣರಂ ನಮಿಸಿ, ಮುಂತಣ್ಣೆ ನಡೆದು —

೪— ಯದುಗಿರಿ ನಾಯಕಿಯ ವರ್ಣನೆ —

ಅಲ್ಲಿ ಮುಂ ಪಾಲ್ಗಡಲಿಂ ಪೊಜಮಡುವೆಡೆಯೊಳದೊಡದರ್
ಪವಳಗುಡಿಗಳ ಪಾಂಗನಂಗೀಕರಿಸಿದ ಕೆಂಬರಲ್ಗಳುಂ, ಅವಳ ಕವಡು
ಗೊನೆಯೊಳ್ ಸುಲ್ಪದ ಮುತ್ತಗಳ ಬಿಡಯಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸ ಬಟ್ಟುಗುರ್ಗಳುಂ,
ಕೆಂದಾವರೆವನೆಯೊಳ್ ಬಂಡುಗೆಸಳುಳ್ಳತ್ತಿದ ಪೊಸಸಲಿಂಬ ಸಂದೆ
ಯಮಂ ಸಮನಿಸರ್ಪ ಕೆಂದಳಮುಂ, ಸಿರಿಯಡಿಯಲದಾರವರೆಯಂ
ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿದ ಬಂಡುಣಿವಿಂಡನಂಡಲೆವ ನೀಲದ ಪೆಂಡೆಯಮುಂ,
ಬೆನ್ನೊಳ್ಳಂದ ಚಂದಿರನ ಬೆಳ್ಗದಿರ್ಮೆಯೊಳ್ಳುದುಗಿದ ಸೊಗಸಂ ಬಗೆ
ಗೊಳಿಸ ದುಗುಲಮುಂ, ಪೊಂಜೆಳೆಮೆಯ್ಯ ಕಿಜುಗುಡಿಗಳಲರ್ವಿಡಿ
ದಳೆದು ಪರ್ಬಿ ಪಡಲ್ವಟ್ಟಂತಿರ್ಪ ಕಿಜುಗಂಟೆಗೆಜ್ಜೆಗಳಂ ತಳೆದ ಪೊಂಬಲೆ
ಯುಡೆನೂಲುಂ, ಅಡಿಯುಮಂತಮುಮಿಲ್ಲೆಂಬ ವೇದದಂತೆ ಮಧ್ಯಮು
ಮಿಲ್ಲೆಂಬೆಮ್ಮವಂದಿಗರ ನುಡಿಯಂ ನನ್ನಿಗೆಯ್ವ ಪುಯ್ಯಡುವುಂ, ಸರ್ವ
ಲೋಕನಾತೆಯಪ್ಪ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಂ ಪೊರೆಯಲ್ಪಿ ತಕ್ಕ ಪೆರ್ವೊಲೆಯುಂ,
ಪೊರ್ದುಗೆಗೊಳಿಸಲ್ಪಿ ಚೇತನೇಶ್ವರಾರ್ವರಂ ತಿರ್ದುವ ಪುರುಷಕಾರ
ಕೃತ್ಯವೆರಡುಳ್ಳೊಳ್ಳುಂ ತೀರ್ಚಿ ಬೇಟ್ಟು ಬಿನ್ನಣಂ ಮೊದಲಾದುವನಿತ್ತು
ಭಕ್ತರನನುಗೊಳಿಪುದರ್ಕಭಯವರದಂಗಳೆರಡುಂ, ಕೋಪಮಂ ತಣ್ಣು
ಗೊಳಿಸಿ ಕೃಪೆಯನೆಲ್ಲೆಜ್ಜುಸಿ ಈಶ್ವರನನುಗೊಳಿಪುದರ್ಕ ತಕ್ಕ ಲೀಲಾ
ಕಮಲವಹಂಗಳೆರಡುನಾಗಿ ಪಚ್ಚುಗೊಂಡು ನಿರ್ವಹಿಸ ನಾಲ್ಕುಂ
ಶ್ರೀಹಸ್ತಂಗಳುಂ, ತನ್ನ ಮಾಯಾಲೇಶದಿಂ ಮೂಜುಂ ಜಗಮಂ ಮೋ
ಸಂಗೊಳಿಸ ಮುಕುಂದಂಗೆ ಮೋಹರಸಮಂ ಮುಳುಕುನೀರಿನಿಸ ಮುಗು
ಳ್ಳಗೆಯುಂ, ಸೊರ್ಕಿ ಪಕ್ಕದೊಳಿರ್ಪಿನಿಯನೊಳಂ ಬೆದಜುಗೊಂಡಿದೊ
ಳರ್ಪ ತನಯರೊಳಂ ತಜುವಾಯಿಂ ಪ್ರಣಯಕರುಣಾರಸಂಗಳ್ ಕರೆ

ಗಣೈ ಕೊಂಕಿ ಕೂರ್ತು ಕುಡಿವರಿದುಂ ಕವಿದು ಕರಗಿ ಕದುಬುಗೊಂಡುಂ
ತಣಿಯದ ನೋಟಂಗಳುಂ, ಪೆಣ್ಣನದ ಸಾಜದಿಂದಮೆ ಅದೊಡಂ ಪುರು
ಷೋತ್ತಮನ ಚಿತ್ತಮನುನ್ಮತ್ತಂಗೆಯ್ದ ತನ್ನ ಮೈಸಿರಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ಪಿಂ
ಬಂತೆ ನಸುಮಣಿದ ಸಿರಿಮೊಗಮುಮಾದ ಯದುಗಿರಿನಾಯಕಿಯ
ಸನ್ನಿಧಿಯಂ ಸಾರ್ದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮಂಗೆಯ್ದೆಣಿಸಿದಂ :-

ಇವಳ್ಗಡ ! ಪಾಲ್ಗಡಲನೇಜು ನೋಂಪಿಯ ಸಂಪದಮುಂ,
ಕಮಲವನದೊಳ್ಗೊಂಪಿನ ಗುಂಪುಂ, ವನಮಾಲಿಯೆರ್ದೆವನೆಯೆಳ್ಳೊಳಸ
ಮಂಗಳರತ್ನದೀಪಮುಂ, ಪಟನುಡಿವೆಂಡಿರ ಬೈತಲೆಮಣಿಯುಂ, ಎಲ್ಲಾ
ಲೋಗರುಕ್ಕುವದ ಪಕ್ಕೆಯುಂ, ಎಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯದೇಜಿಗಿಯುಂ, ಮತ್ತಂ
ಶೀಲದ ನೆಲೆವೀಡುಂ, ದಯೆಯ ತಾಯ್ವನೆಯುಂ, ಚಾಗದಾಗರಮುಂ,
ಬಿನ್ನಣದ ಬೆಳೆಗೆಯ್ಯುಂ, ಸೌಲಭ್ಯದ ಶಾಲೆಯುಂ, ಒಳ್ಳಿನೋದುವಟು
ಯುಂ, ಒಳ್ಳುಡಿಯ ಗುಡಿಯುಂ, ಮಜುಕದ ಕರುನಾಡಮುಂ, ಪಸ
ದನದ ಪಸರಮುಂ, ಗಿಲ್ಲದ ಗರುಡಿಯುಂ, ಚದುರ ಚೌಕಿಯುಂ,
ಐಸಿರಿಯರಮನೆಯುಂ, ಸಂತಸದಂತವುರಮುಂ, ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣಂಗಳ
ಕಣಿಯುಮಾಗಿರ್ಪುದಜುಂ ಎಜಿಯನ ಸಿರಿಯೆರ್ದೆಯುಂ ಸೆಜಿಗೊಂಡು
ದಲ್ಲದೆ ಬಗೆಯುಮಂ ಬಂದಿವಿಡಿವಿರ್ಕುಂ. ಆ ಮಾಧವನುಮಿವಳ
ತವರ್ಮನೆಯುಂ ಮನಂಬುಗೆ ಪಾಲ್ಗಡಲನೊಳ್ಳುವಡಿಸಿರ್ಕುಂ. ಎಡೆವಿಡ
ದಿವಳಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ದಿಟ್ಟಿಯೊಳ್ಳೊಂಡಿರ್ಪುದಜುಂ ಪದ್ಮಾಕ್ಷನೆನಿಸುಗುಂ.
ಇವಳೊಡವುಟ್ಟೆಂದು ಚಂದಿರನಂ ಬಗೆದಂದಿರ್ಕುಂ. ಮಿಕ್ಕುದೇಂ ? ಆನಗಂ
ಜಗಮನೊಗಯಿಪ ಬಿಟ್ಟೆಗೆಯ್ಮೆ ಇವಳೊಲ್ಲ ನಿಟ್ಟಿಸ ದಿಟ್ಟಿಯುಂ ಸಫಲ
ಮೆಂದೆನಿಸಿರ್ಕುಂ. ಅಜುಯದಂ ಅಜುವಂ ಆಜಂ ಆಪಂ ನಲ್ಲಂ ಪೊಲ್ಲಂ,
ಬಡವಂ ಬಲ್ಲದನಾಳರಸನೆಂದು ಕಿಱುದು ಪಿರಿದೆನಿಸಿ ಸೃಜಿಸುಮಾಗ
ಳಿವಳ ಕಟಾಕ್ಷ ತಾರತಮ್ಯವನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ಸೃಜಿಸುವಂ. ದೇವರೋಳ್ ಪಿರಿ
ಯರನಜುಯದಜಸುವ ಪೊಸಯೋಗಿಗಳೆಗ್ಗಿ ತನ್ನೆರ್ದೆಯೊಳಿವಳಡಿಯಲತಿ

ಗಿಗುಜುಪಂ ತೋಜು ಪರತ್ವಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸುವಂ. ಸಡಿಲ್ವ ಮುಡಿಯುಂ
 ಸರಿವ ಉಡಿತೊಡಿಗೆಗಳುಂ ಬೆನುರ್ವಂಗಮುಂ ಪೆರ್ಚುವ ಸುಯ್ಯೆಲರು
 ಮಾಗಿ ಕಡಲಂ ಕಡೆನಾಗಳಾಂ ಪಟ್ಟ ಪಾಡನಿತುಮಂ ಇವಳಂ ಪಡೆದ
 ಸಂತಸಗಡಲ ಸೀರ್ಪನಿಯೊಳೆ ಕಳೆದಂ. ಪಾಲ್ಗಡಲ ನಡುಮುಡುವಿನತ್ತಣಿಂ
 ಗಮ್ಮನೆ ಪೊಣ್ಣುನಾಗಳಿವಳ ಮೊಗಸಿರಿಯಂ ತೋಲ್ಪಾಂಬಳ್ಳಿಗಳಂ
 ಮೊಲೆಸೊದೆಗೊಡಂಗಳಂ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿ ಮುನ್ನೊಗಿದ ಸಸಿ ಬಾಂಬಳ್ಳಿ
 ಸೊದೆಗೊಡಂಗಳನಿವರ್ಕೆ ದಿಟ್ಟಿದೋಸಂ ತಟ್ಟಿದಂತೆ ನಿನಾಳಿಸಿ ಕಳೆದು
 ವೆಂದು ಕಡೆಗಣಿಸಿರ್ಪಂ. ಈ ಜಗಮುನಿತುಮನಿವಳ್ ಪೊಲುಗಳೆವಬಿನದ
 ದಾಟದ ಪುರುಳೆನಿಸಿಯುಂ, ಪರಮಪದಮನಿವಳ ನೆಲೆನಾಲ್ತಿಯರಮನೆ
 ಯೆನಿಸಿಯುಂ, ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರನಿಬರನಿವಳೂಲಾಗದವರೆನಿಸಿಯುಂ, ತನ್ನ
 ಳ್ಳೊಡಮೆಯನಿವಳೊಡಮೆಯೆನಿಸಿಯುಂ, ತಣಿಯದೆ ತಾನುಮಿವಳ
 ಬಟುಸಂದಿರ್ಕುಂ. ಸಾಸಿಮೋಗಕ್ಕೆಕಾಲ್ಪಿತ್ತ ವಿಶ್ವರೂಪಮಂ ಪೊತ್ತುಂ
 ಇವಳ ಲೀಲೆಗಳಂ ಕಡೆಗಾಣಲಾಜದೆ ಪೊಸಪೊಸತನನುಭವಿಸುತ್ತಾ
 ನಂದಮಯನೆನಿಸಿರ್ಕುಂ. ಮುಂ ಸೀತಾವತಾರದೊಳ್ ಸಿರಿಗೈಕಾಲ್ಮೊಗ
 ದಾವರೆಗಳುಂ ಕಣ್ಣೆಯಿಲೆಗಳುಂ ನಾಸಾಚಂಪಕಮುಂ ಬಾಯ್ದೆಜಿ
 ಬಂದುಗೆಯುಂ ಪಲ್ಮೊಲ್ಲೆಗಳುಮೆಂಬ ಪಲವುಂ ತೆಜದ ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳಂ
 ತಳೆದೆಸೆವ ಪೊಸವಗೆಯ ಪೊಂಜಳೆಯಂತೆ ರಂಜಿಸ ಮೆಯ್ಯ ಸಿರಿಯೊಳಂ
 ಒಳ್ಳುಣಂಗಳೊಳ್ಳಿ ನೊಳಂ ಮಗ್ಗನೆನಿಸಿ ಅವಳ್ಳೆಸಸಿದೊಡನೊಡಂಬಟ್ಟು
 ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯನುಟಾದು ಮೇಗಣ್ಣೆ ಬರ್ಪುದನಜಾಯದೆ ಕದುಬು
 ಗೊಂಡು ಬಿಲ್ಲಂಬುಗೊಂಡು ಪೊಮ್ಮಿಗಮಂ ಬಟುಸಂದಂ. ಇಂತು ಕಾಂತ
 ನಂ ತನ್ನ ಗುಣಂಗಳಿಂ ಬಸಂಗೆಯ್ದಿರ್ಪ ಇವಳಡಿದಾವರೆಯ ಪೊರ್ದುಗೆ
 ಯೊಂದುಂಟೆಂಬ ಬಲ್ಪಿಂದೈಸೆ ಆಮೆಮ್ಮ ಪಿಂತಣ್ ಕರ್ಮಕ್ಕುಂಜದೆ ದಿಟ
 ವಿಡಿದಿರ್ಪುದು !—ಎಂದು ಪಲವುಂ ಮೈಮೆಗಳಂ ಭಾವಿಸುತ್ತೆ ಮತ್ತನುರೆ
 ಮುಗಿದ ಕಣ್ಣುಲರ್ಗಳಂ, ಸುರಿವ ಸೊಗದಾಲಿನೀರುಂ, ಸೆರೆಬಿಗಿದ

ಕೊರಲೊಳ್ಳಿಲ್ಲದ ತಡವಡುವ ಅಸಿದನಿಯುಂ, ಕಡಬಂ ಪೂತಂತೆ
ಮೆಯ್ಯೊಳ್ಳೊಣ್ಣಿದ ನವಿರುಮಾಗಿ ನುತಿಗೆಯ್ದನದಂತೆನೆ :—

—ಸ್ತುತಿ—

ಜಗನ್ಮಾತೆ ! ನೀಂ ಪಾಲ್ಗಡಲೊಳ್ಳುಟ್ಟಿ ತಾನರೆಯೊಳ್ಳುಟ್ಟಿಡಿ
ಯಿಟ್ಟು ಬಿಡುಗಣ್ಣರ ಮುಡಿವಂಡೆಗಳೊಳ್ಳುಡೆಗಲ್ಲು ನಾರಾಯಣನೆ
ದೇಯ ಎಳದೊಳಚಿಸರಂಗಳೊಳುಯ್ಯಲಾಡುತ್ತಿರ್ಪ ನಿನ್ನ ಮೆಲ್ಪನಾರ್ಬ
ಣ್ಣಿಸುಮರ್ ? ನೀಂ ಪುಟ್ಟಿದುದಜುಂ ಪಾಲ್ಗಡಲೊಳ್ಳೆಂಪುಂ, ನೆಲಸಿದು
ದಜುಂ ತಾನರೆಯೊಳ್ಳುಂಪುಂ, ಸೋದರಮಾದುದಜುಂದಮರ್ದಿನೊಳಿಂಪುಂ,
ಚಂದಿರನೊಳ್ಳುಂಪುಂ ಸಮನಿಸಿರ್ಕುಂ. ಜಗನ್ಮಂಗಳಮೆನಿಸ ಶಾರ್ಙ್ಗ
ಯಂಗಮುಂ ನಿನ್ನ ಸಂಗತಿಯುಂ ಮಂಗಳಮೆನಿಪುದು. ಅಲರ್ಗಂಪುಗಳುಂ
ರನ್ನಗದಿರ್ಗಲುಂ ಪುದುಗಿದಂತೆ ಪುದುಗಿರ್ಪುದಜುಂ ನೀನುಮಿನಿಯನು
ಮೊಂದೆ ಪುರುಳೆಂಬರ್. ಮಜುಕಮುಳ್ಳೊಡಂ ಮುಂತಣ ಹಿತಮನೆಳಸಿ
ಮಕ್ಕಳಂ ಶಿಕ್ಷಿಪುದು ತಂದೆಗೆ ಸಾಜಮಾದುದಜುಂದೆತ್ತಾನುಮೊರ್ವೆ
ಕನಲ್ವಿನಿಯನ ಕನಲ್ವೆಬಿಸುಪಂ ತಣ್ಣಿಸಿ ಎಮ್ಮಂ ಕಾಪಿಡವೇಟ್ಟುದು.
ಮುಂ ಲಂಕೆಯೊಳ್ಳಿಂಗರದೊಂಟದೊಳ್ಳಿಮ್ಮಡಿಗಳಂ ಜರೆದು ನುಡಿದದ್ದರಿಸಿ
ಬೆದರುಸಿ ಕಾಡಿ ಕೈದುನಂ ನೆಗಪಿ ಕಕ್ಕಸಂಗೊಂಡ ರಕ್ಕಸನ ಪೆಂಡಿರಂ
ಕಡಿಕಂಡಂಗೆಯ್ವೆನೆಂಬ ರಾಮದೂತನ ಬಿಗಿದ ಮುಷ್ಟಿಯಂ
ಬಿರ್ಚಿಸಿದ ನಿನಗೆ ನೀಂ ಬೆಸಸಿದುದಂ ಹಸಾದಮೆಂದೆಸಗುವ ಮುಕುಂ
ದನಂ ತಣ್ಣುಗೊಳಿಪುದರಿದಲ್ಪಿಸೆ ! ಕಡುನೇಹದಿಂ ತೊರೆದ ಬಗೆ
ಮೊಲೆಯ ಮಜುಕವಾಲಂ ಕೊರಲ್ವರೆಗಂ ತುಂಬುವನ್ನಮೀಂಟೆ ಸವಿಯೆ
ಸೊರ್ಕೇಜು ಸೊದೆಯನುಪ್ಪೆಸರ್ಗಿತ್ತು ಸೊದೆಯುಣಿಗಳಂ ಗಣಿಸದಿರ್ಪೆಂ.
ಪರಿವ ಪಾವು ಉತನ ಕಿರ್ಚು ಮೊದಲಾದುವನಜುಯದೆಳಸುವೆಳಸಿ
ಸುವಂ ತಡೆದು ಕಾಪಿಡುವಂತೆ ದುರ್ವಿಷಯಕ್ಕೆಗದಂತೆಮೊಲೆಮ್ಮಂ
ಪದುಳಂಗೊಳಿಪುದೆ ಲೇಸು. ಅಂತಲ್ಲದೊಡೆ ಮುಂತಣ್ಣೆ ಜಗದೀಶಂ

ಎನ್ನಾಣತಿಯಂ ಮಿಾಱುದನೆಂದು ಕಡುಗನಲಿ ಕೈದುವಿಡಿಡು ಖತಿಗೊ
 ಛಿನಮಾನುಮೆನ್ನ ಕೀಱ್ಕಿಯೈಗಳಂ ನೆನೆದು ನಡನಡುಗಿ ಕಾತರಿಸಿ
 ಕಣ್ಣೆಡುವಿನಮೆಮ್ಮಿರ್ವರುಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಅವನನೊಡಂಬಡಿಪು
 ದರ್ಕೆ ನೀನಾವ ಬಗೆಯ ಸೊಗಸುನೋಟಂಗಳನಾವ ತೆಪದ ಮೆಲ್ಲುಡಿ
 ಗಳನಾವ ಪಾಂಗಿನ ಶೃಂಗಾರಲೀಲೆಗಳನೆಸಗುವೆಯೋ ಏಂ ಕೋಟಲೆಗೊ
 ಛೆಯೋ ! ಅಜಿತಪಾತಡಿಗಡಿಗಾನೆಸಗಿದ ದುಷ್ಕೃತಂಗಳನೆಣಿಸಿ ಕಾದೆಣ್ಣೆ
 ಸೋಂಕಿನೊತ್ತಣ್ಣೀರ್ ಪರಿವಂತೆ ತಣ್ಣಗೆ ಬಿಸುಪೇಱು ಮುಪ್ಪುರಿಗೊಂಡ
 ಪುರ್ಬುಮಗಿನ ಬಾಯ್ಕಿಱಿಯುಂ ಕಡಿನ ಪಲ್ಲಳುಂ ಕೆಂಪಡರ್ದ ಕಡೆ
 ಗಣ್ಣುಂ ಕಿಡಿಸೂಸುವ ನಟ್ಟಾಲಿಯುಂ ಕೆತ್ತುವ ಮಿಸೆಯುಮುಬ್ಬ
 ಸಂಗೊಳ್ಳ ಸುಯ್ಯಲರುಂ ನಸುನಡುಗುವ ಕೈಕಾಲ್ಗಳಮಾಗಿ ನೆಗಪಿದ
 ಪೊಂಬೆತ್ತದಿಂ ಪೂಣ್ಣು ನಡೆನೆಡೆಯೋಳ್ ಬಿಜುಗಾಳಿಯೊಳ್ತೆರೆಮಸಗೆ
 ಮಿತಿಮಿಾಱುಯುರ್ಕೆಯುರ್ಕೆ ಕವಿದು ಬರ್ಪ ಕಡಲ ಕಡುಪಂ ತಡೆವ
 ವೇಲೆಯಂತೆ ನೀನುಮವನೊಳ್ಳಡಿಬರಿಸಿ ಅಸ್ತ್ರಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರನ್ಯಾಯದಿಂ ಭಯ
 ಪ್ರಣಯಂಗಳೊಂದುವೆರಸಿ ನಸುಮಣಿದ ಮೊಗಮುಂ ಬೆರ್ಚುವ ಮನ
 ಮುಂ ಬೆದಱುನೋಟಮುಮಾಗಿ ನಿಂದವನ ಕೋಪಮಿನಿಸಿನಿಸುಂ
 ತಣ್ಣುಗೊಂಡಿಱಿತರ್ಪದಂ ಕಂಡು “ ಏನಿದೀಯಱುಯದ ಮಕ್ಕಳೊಳೀ
 ಪರಿಯ ಕೋಪಾಟೋಪಮುಚಿತಮುಲ್ಲ ಸಾಲ್ಕುಂ, ಇಂದು ಮೊದಲೆಂ
 ದೆಂದುಮಿವರ್ತಪ್ಪುಗಳನೆಸಗರ್, ಪಿಂತಣ ತಪ್ಪಂ ಮುಱಿತು ಸಲಪುನು
 ದೆಂದು” ನಲ್ವಾತುಗಳಂ ನುಡಿಯುತ್ತೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪತ್ತಿಸಾರ್ದವನ
 ನೆಗಪಿದ ಕೆಯ್ಯನೊರ್ಕೆಯೊಳಾರಯ್ಯತ್ತೆ ಪೆಪತೊರ್ಕೆಯ್ಯಿಂದೆನ್ನಂ
 ಪಿಡಿಬಿಟಿದವನಡಿಡುವರೆಯೋಳ್ ಕೆಡಪಿ ಪುರ್ಬುಗಂಟಂ ಬಿರ್ಚಿಸಿ ದಿಟ್ಟ
 ಯಂ ತಣ್ಣುಗೊಳಿಸಿ ನಗೆಯಂ ಮೊಳೆಯಿಸಿ ಬಗೆವನೆಯೊಳಗೋಣೆಯೋಳ್
 ಮಲಗಿದ ದಯೆಯನೆಟ್ಟಿಱಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥಯಪ್ಪೆ. ನೀನೊಡತಿಯುಂ
 ತಾಯುಂ ದಯಾಳುವುನಾದುದುಂದೆಮ್ಮವರೆನ್ನಂ ನಿನ್ನ ಕೆಯ್ಯೆಡೆಗೆ

ಯ್ದರ್. ಎನ್ನ ಗುಣದೋಷಂಗಳನೆಣಿಸದೆ ಸಲಪುವೇಟ್ಟುದೆಂದು ಸಾ
ಷ್ಟಾಂಗವೆಜಗಿ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಂಗೆೊಂಡು ಮುಂತಣ್ಣ ನಡೆದು—

೫—ಗಜೇಂದ್ರವರದರು—

ಅಲ್ಲಿ ಪೊಂಬೆಟ್ಟುಗೊಂಡೇಜು ಅನುದುಂಡ ಕಾರ್ನುಗಿಲಂ
ಪೋಲ್ವ ಗರುಡಾರೂಢನಪ್ಪ ಗಜೇಂದ್ರವರದನಂ ವಂದಿಸಿ ಕಿಜುದುಂ
ನೆಲನಂ ಕಟಿದು—

೬—ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ವರ್ಣನೆ—

ಅಲ್ಲಿ ಮನುಜಾವತಾರಕ್ಕೆಮನುಗುಣಮಾಗಿ ಸಾಸಿವೆಡೆಯಂ
ಮಜಸುವೆಡೆಯೊಳ್ ಮಜುದುಟಿಸಿದ ಮಾಶೇಷನ ಕೆಲವುಂ ಬೆಳ್ಳೆಡೆ
ಗಳಂತೆಯುಂ, ಒಳಗಿಟ್ಟಣಿಸಿದ ಸತ್ವಶುದ್ಧಿ ಪೂಜಸೂಸಿದಂತೆಯುಮೆಸೆವ
ವಿನುಲೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಂಗಳುಂ | ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಂಗೆ ಭಕ್ತರೊಳ್ಳುಟ್ಟಿ
ದನುರಾಗಮೀಭಕ್ತೋತ್ತಮರೊಳ್ ಸಾಕಾರಮಾಗಿ ಮೆಯ್ಯಂ ಪತ್ತಿದಂ
ತಿರ್ಪ ಸಿರಿಗಾವಿಯುಡೆಯುಂ | ಸತ್ವಗುಣಂ ಮುಪ್ಪುರಿಗೊಂಡಂತೆ ತೋರ್ಪ
ಯಜ್ಞೋಪವೀತಮುಂ | ಭಗವದ್ವಿಷಯಮನುಟಿದು ಕೆಲಕ್ಕೆ ತೊಲಗ
ದಂತೆ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರ ಕರಣತ್ರಯಮಂ ನಿಗ್ರಹಿಪುದರ್ಕಂ, ಮತ್ತಮೊಂದ
ಜೂಳೊಂದುವರೆದಿರ್ಪ ಮೂಜುಂ ಗುಣಂಗಳುಂ ದಂಡಿಪುದರ್ಕಂ, ಮೋಕ್ಷ
ವಿರೋಧಿಯಪ್ಪ ತ್ರಿವರ್ಗಮುಂ ತಜುಬುವುದರ್ಕಂ ಕೊಂಡಂತೆಸೆವ
ತ್ರಿದಂಡಮುಮಾಗಿ—ವೈಯ್ಯತ್ತ ವಿಷ್ಣು ಶಕ್ತಿಯಂತೆಯುಂ, ಪ್ರಾಣಂಚೆತ್ತ
ಸೇನೇಶನಾಣತಿಯಂತೆಯುಂ, ವ್ಯಕ್ತಿನಡೆದ ಶಠಾರಿಯ ಭಕ್ತಿಯಂತೆಯುಂ,
ಸನ್ನದಮಾದ ನಾಥಮುನಿಯ ಬಿನ್ನಣದಂತೆಯುಂ, ಸಾಕಾರಮಾದ ಯಾ
ಮುನಾರ್ಯರೆಣಿಕೆಯಂತೆಯುಂ, ಮತ್ತಂ ಶಮೆಯ ಸೀಮೆಯಂತೆಯುಂ,
ದಮೆಯ ಭೂಮಿಯಂತೆಯುಂ, ದಯದ ಕಣದಂತೆಯುಂ, ಮೈರಾಗ್ಯ
ದೇಜ್ಜಿಯಂತೆಯುಂ, ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರ ಭಾಗ್ಯದಂತೆಯುಂ ತೋರ್ಪ ಶ್ರೀ
ರಾಮಾನುಜರಡಿಗಿಜಗಿ ನೇಸಜ ತೇಜದೊಳ್ಳುಸಿಯದ ತಣ್ಣಂ ಬೆರಸಿದಂತಿ

ಮೆಯ್ಯೊಗರುಂ, ಪಲವುಂ ಬಿಚ್ಚುಗಳ ಪಡಿನೆಲಲಂ ತನ್ನೊಳೊಳಕೊಂಡ
 ರನ್ನಗನ್ನಡಿಯಂತಿರ್ಪ ನೊಗಸಿರಿಯುಂ, ತೆರೆನೊರೆಯನುಬಾದಿರ್ಪಮರ್ದು
 ಗಡಲ ಮಡುವಂ ಪಡಿಗೊಳ್ಳು ಗಾಂಭೀರ್ಯಮುಂ, ಕರೆಗಣ್ಮೈಕವಿವ ಕರುಣಾ
 ಮೃತಾಬ್ಧಿಕಲ್ಲೊಲಂಗಳುಂ ಪೋಲ್ವ ಕುಳಿನೊಟಮುಂ, ಬೆಳ್ಳಲ್ವಿಳಗಿನ
 ಬಿತ್ತರದಂತೆಸೆವ ನಸುನಗೆಯುಂ, ಶ್ರೀನಾರಾಯಣನ ಸೇವಾಸಮಯದೊ
 ಳ್ ಕೊರಲೈ ಧರಿಸಿದ ಸಂಪಗೆಯ ದಂಡಿಗೆಯಂ ಪೋಲ್ವ ಸಿರಿದೋಳ್ಳಳುಂ,
 ಅವಳ ಕೊನೆಯೊಳ್ಳಿದ ಎರಡುಂ ತಾವರೆಗಳನೆಣೆಗೂಡಿಸಿದಂತೆ ಮುಗಿದ
 ಕೆಯ್ಯಳುಂ, ಪಟನುಡಿವೆಂಡಿರ ಕುರುಳ ಸಿಕ್ಕುವಿಡಿಸಲ್ಪೊಂಡ ಸಿಕ್ಕಟೆ
 ಗೆಯುಂ ಪೋಲ್ವ ಮುಕ್ಕೋಲುಂ, ಎಳವಿಸಿಲ ಸೋಂಕಿನೊಳೆಸೆವ ಕೆಂದಾ
 ವರೆಗಳಂತೆಳಗಾವಿಯುಡೆವಡೆದ ಸಿರಿಯಡಿಯುಮಾಗಿ ಪದ್ಮಾಸನದೊಳಿ
 ಪ್ಪಂದಮಂ ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಬಂದಿವಿಡಿದೆಣಿಸಿದಂ :--

ಮುಂ ಮಹಾರ್ಜೇಷಂ ಪರಮಪದದೊಳ್ ವೈಕುಂಠನಾಥನ ಸೇವಾ
 ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ತಣಿದಿದುರ್ಪಂ ಭಗವತ್ಸಂಕಲ್ಪಾನುಗುಣಮಾಗಿ ಕಲಿ
 ದೋಷದೂಷಿತರಪ್ಪ ಜನರ ಕಾಲುಷ್ಯಮಂ ಕಳೆದು ಭಗವಚ್ಛೇಷತ್ವಮನೆಟ್ಟ
 ಜುಸಿ ಸಲವುವದರ್ಕವತರಿಸಿದಂ । ಶ್ರೀರಂಗನಾಥಂಗೆ ನಿತ್ಯ ಪಕ್ಷ ಮಾಸ
 ಸಂವತ್ಸರೋತ್ಸವಂಗಳುಂ ಸಾಂಗಮಾಗಿ ನಡೆಸಿದಂ । ಶ್ರೀಕಾಂಚೀಪೂ
 ರ್ಣರ ಮುಖದೊಳ್ಪಾಂಚೀನಾಥನತ್ತಣಿಂ ತತ್ಸಹಿತಪುರುಷಾರ್ಥಂಗಳ
 ನೆಲೆಯಂ ತಿಳಿದಂ । ಶ್ರೀನೆಂಕಟೇಶಂಗೆ ಶಂಖಚಕ್ರಲಾಂಛನಂಗಳುಂ ಸಮ
 ಪಿಸಿದಂ । ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮದೊಳ್ ಪೂರ್ಣನಡಿಗೆ ಮೂಲಮಂತ್ರಾರ್ಥಮಂ
 ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ । ಶ್ರೀಧನ್ವಂತರನಪುರದೊಳ್ ಶ್ರೀಗೋದಾದೇವಿಯಗೊ
 ಡವುಟ್ಟಿದನೆನಿಸಿದಂ । ಅಂತಲ್ಲದೆ ಎಮ್ಮಾಯಾದನಾಚಲದೊಳ್ಳುಲದೇವತೆ
 ಯೆನಿಸ ನಾರಾಯಣಂಗೆ ಪಡಿನೆಲಲೆನಿಸಿ ಉಕ್ಕೆವದೊಳ್ ಸಲ್ವ ಚಿಲ್ವ
 ರಾಯಂ ಡಿಳ್ಳೀಶ್ವರತನುಜೆ ವರನಂದಿಗೊಲ್ವ ಮೆಯ್ಯಜ್ಜಿದಿರೆ ಹಿತೋಪ
 ದೇಶಂಗೆಯ್ದು ಕರೆದು ತಂದು ತಂದೆಯೆನಿಸಿದಂ । ಅದಜುಂದೀಯತೀಂದ್ರ

ರೆಮ್ಮ ಯಾದವರ್ಗ ಕುಲಗುರುವೆನಿಸಿದರೆಂದು ಸಂಬಂಧಮನನುವದಿಸಿ
ಮತ್ತಂ ನುತಿಗೆಯ್ದನದೆಂತೆನೆ :—

ಪರತತ್ವಮಂ ನಿರ್ಣಯಂಗೆಯ್ದುದರ್ಕೆ ಕೆಲವುಮನುವಾಕಂಗೆ
ಳೊಳನಾದೊಡಂ ಪುರುಷಸೂಕ್ತಮೊಂದೆ ಪ್ರಧಾನಂ ಮಿಕ್ಕೈಲ್ಲಮುಮಿದ
ರ್ಕನುಗುಣಮಾಗಿರ್ಕುಮೆಂಬ ನೆಲೆಯಂ, ಒರ್ವಳುಟಿಯದೆ ಮೂವ
ತ್ತೆರಡುಮುಪನಿಷದ್ವಧುಗಳೊರ್ಕೊರಲಾಗಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಪಾಣಿ
ಗ್ರಹಣಂಗೆಯ್ದು ಪತಿವ್ರತೆಯರಾಗಿಸಿನಂ ದೇವತಾಂತರ ಸಂಬಂಧದಿಂ
ದಿನರನಟುಸಲ್ಪಿ ಪೊಣ್ಣು ಬಲಾತ್ಕರಿಸುವ ಶೈವ ಪಾಶುಪತಾದಿ ದುರ್ನಾದಿ
ಗಳಂ ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗದೊಳೆ ಖಂಡಿಸಿ ತಜುಬಿ ಆ ಹದಿಬದೆಯರನಾವಂಗೆ
ಕಾಪಿಡಲ್ಪಿ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯ ವೇದಾಂತದೀಪ ವೇದಾಂತಸಾರ ಗೀತಾಭಾಷ್ಯಾದಿ
ಗ್ರಂಥಂಗಳಂ ನಿಯಮಿಸಿ ಪದುಳಂಗೊಳಿಸಿದೈ ಗಡ ! ನಿನ್ನ ಭಗವದ್ವಿಷ
ಯಾಭಿಯೋಗವೆಂತುಟೋ ! ಮತ್ತಮಾಜಗದೀಶ್ವರನ ವಿಭೂತಿಯೆನಿಸ
ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳನವನ ರಾಜಧಾನಿಯಪ್ಪ ಮೈಕುಂಠಮನವನ
ರಮನೆಯಂ ಭತ್ತಚಾಮರಾದಿಚಿಹ್ನೆಗಳುಮಂ ಮಿಕ್ಕುದೇನವನ ದಿವ್ಯಾಂ
ಗಮುಮನಪಹರಿಸಿ ಪುಸಿಯೆಂಬ ಚಾರ್ವಾಕ ಬೌದ್ಧ ಜೈನ ಮಾಯಾನಾದಿ
ಗಳ್ ಮುಂತಾದ ಸಾಸಿಗರಂ ಸದೆದುಳ್ಳೊಡಮೆಗಳೊಳೆಳ್ಳಿನಿತುಂ ಪೋಗ
ದಂತೆ ಪರಿಪಾಲನಂಗೆಯ್ದಿ ಗಡ ! ನಿನ್ನ ಭಗವದ್ವ್ರವ್ಯಾಭಿಮಾನಮೆಂ
ತುಟೋ ! ನಿಚ್ಚಲುಮೆಮ್ಮ ಚಿಲ್ವರಾಯಂ ತನ್ನುಳ್ಳ ಸಾರ್ವರ್ಗಗಳಂ
ಕಿವಿಗೊಳಿಸದೆ ಯತಿರಾಜಕುಮಾರನೆಂದು ಪೊಸವೆಸರನಾಲಿಸಿ ಮೆಯ್ಯ
ನವಿರೇಜು ಮೊಗಸಿರಿವಡೆಗುಂ : ಈಮಹಿಮೆಯನಾರ್ಬಣ್ಣಿಪರ್ ?—

ಎಂದೆಜಗಿ ಹೃದ್ಯಮೆನೆ ಪಾದ್ಯಮನಾಸ್ವಾದಿಸಿ ಮುಂತಣ್ಣಿ
ನಡೆದು ಪೊನ್ನಟಿಯಿಗೆಂಬಮಂ ಬಲವಂದಲ್ಲಿ ಒಳನಾಗಿಲೊಳ್ ರನ್ನವ
ಚ್ಚಂಗಳಂ ಮೊನ್ನಡೆಗಳಂ ಪಣಂಗಳಂ ಪಣ್ಣಾಯ್ಗಳಂ ಕಾಣೈಗೊಂಡು
ಭಕ್ತಿಭರದಿಂ ಪುಗುವ ನಾಡುಬೀಡುಗರುಂ, ಮತ್ತಂ ಸವಿಸವಿಯೆ ತಣವು

ದೋಷವನುದಂ ಪೋಲ್ವ ಚೆಲ್ವ ನಾರಾಯಣರ ಮೆಯ್ಯಿರಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ
ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ಮೊಗದೊಳ್ಳೊಸವೊಗರುಂ, ಕಣ್ಣೊಳ್ಳೊಗದಾಲಿನೀರುಂ
ಕೊರಲೊಳ್ಗದ್ದದಮುಂ ಕಂಠದೊಳ್ಳುಸಾದಪೂಸರಮುಂ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ಳಾಸಿ
ವೆಸರ ಪೂಜೆಯ ತೊಳಚಿಯುಂ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ಳವಿರುಮಾಗಿ ಪೊವನುಡು
ವವರುಮೋರೊರ್ವರಿಡಿಚುವ ನೂಕುತಾಕಂ ನಿರವಿಸಿ ಕಿಜುದುಂ ಪೊಟ್ಟು
ನಿಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂದಣಿ ನಸುಪರೆವುದುಂ ;

— ರಂಗಮಂಟಪದ ವರ್ಣನೆ —

ಇದಿರೊಳ್ಳವಿದು ಪಾಯ್ವ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಕಟಾಕ್ಷವೃತ್ತ
ಪ್ರನಾಹವನಿದಿರಿಸುತ್ತೆ ಪೊಂಬಾಗಿಲನೊಳಪೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ಪಜ್ಜುಗೊಂ
ಡಿರ್ಕೆಲದೊಳ್ಳಿವೃಪ್ರಬಂಧಾನುಸಂಧಾನಂಗೆಯ್ವ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರ ಸಿರಿಗೊ
ರಲುಲಿಯಿಂ ಶಬ್ದಮಯಮುಂ । ಮೇಲ್ವಟ್ಟಿನ ಲಂಬಣದ ಪೂಸರಂಗಳಿಂ
ಸುರಿವ ಜೇನ ಸರಿಯಿಂ ರಸಮಯಮುಂ । ಬಳಸಿದ ರನ್ನ ಗೋಡೆಗಳ್ಗೆ ಲೇಪಿ
ಸಿದ ಪಚ್ಚೆಗಪ್ಪುರದ ತಣ್ಣಿನಿಂ ಗಂಧಮಯಮುಂ । ಪರಮಭಾಗವತರ
ಸಿರಿಮೆಯ್ಯೊಳ್ಳೊಳಪ ವಿಮಲೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಚ್ಛಾಯೆಯಿಂ ಸತ್ವಮಯ
ಮುಂ । ಮಣಿವ ಮನಗರಗುವ ಏಟ್ಟು ನಿಲ್ವ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳ ಕೆಯ್ಯುಗಿನ
ಕವಿವ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ನಿರವಿಸುವ ಭಾವಿಸುವ ಬಗೆಗೊಳಿಸುವ ನಲಿವ ನವಿ
ರೇವುವ ಅಚ್ಚರಿವಡುವ ಅಲಿನೀರ್ಗಟುವ ಸೊರ್ಕುವ ಸೊಗಂಬಡುವ
ಭಕ್ತರನುಗೆಯ್ತಂಗಳಿಂ ಭಕ್ತಿಮಯಮುಂ । ಒರೊರ್ವರ್ಗಿಟಗುವ ಇನಿ
ನಾತುನುಡಿನ ಒತ್ತಿಗೆಬರಿಸುವ ಒಳ್ಳುದೋವುವ ಒಡೆಯನೂಟುಗಂಗಿ
ಯಿಸುವ ಉಚಿತೋಪಚಾರದಿಂ ಸೌಜನ್ಯಮಯಮುಂ । ಪಿಡಿದ ಸೀಗುರಿ
ಬೀಸಣಿಗೆಗಳನಿತ್ತು ತಾಂ ಪೊತ್ತಿರ್ಪ ಭೃಂಗಾರಪತದ್ಗ್ರಹಂಗಳಂ ಪಲ್ಲ
ಟಂಗೆಯ್ವಮಾನವರ ಸೇವಾರಸಕ್ಕೊಲೈಗೆಯ್ವ ನಾಲ್ಕೊಗಂ ಮೊದಲಾದ
ದೇವನಿವಹದ ವಿನಯದಿಂ ಸೌಶೀಲ್ಯಮಯಮುಂ । ಇಟ್ಟಣಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
ವೆಜಗಿ ನೆಟ್ಟನೆಟ್ಟುನಂ ಬಜ್ಜರಮಗುಡದ ಸೂಸಕದ ಮೊಳೆಗಳೊಳ್ಳಿ

ಲ್ಪಿದ ವಿರಕ್ತರ ಸ್ವಚ್ಛತರಪಟಚ್ಚ ರೋತ್ತರೀಯಶಕಲಮಂ ಪೂಸರಂಗೆತ್ತು
 ಸುತ್ತವಿಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೆಸಕದಿಂ ವೈರಾಗ್ಯನುಯಮುಂ | ಭಗವ
 ತ್ಸಂದರ್ಯಾತಿಶಯದಿಂದೆನೆಯಾಟಮುಲಾದಿಪುರ್ದೊಂದೆ ತೆಜನಾ
 ದೊಡಂ ದೇವಲೋಕದೊಳೆಂದೆಂದು ಕಾಣದರ್ಚಾವತಾರಸೌಲಭ್ಯದೊ
 ಳಚ್ಚರಿವಡುವರ್ ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿವುದಜುಂ ವಿನೇಕನುಯಮುಂ | ತತ್ತ
 ದವಸರದೊಳೆತ್ತಿಜಿದೆಗೆದು ತೊಳಗುವಾಲತಿಯ ಪಲವುಂ ದೀವಿಗೆಗುಡಿ
 ಗಳ್ ಪಲವುಂ ರನ್ನಗಂಬಂಗಳೊಳ್ಳಡಿನೆಲಲೊಂಬುದಜುಂ ತೇಜೋನು
 ಯಮುಂ | ಮುಂ ಭರದ್ವಾಜಾಶ್ರಮದೊಳಂ ಶಬರಿಯೆಲೆವನೆಯೊಳಂ
 ನಂದಮಂದಿರದೊಳಂ ಗೊಲ್ಲವಳ್ಳಿಯ ಗುಡಿಲ್ಲೊಳಂ ಗೋವರ್ಧನಾಗ್ರ
 ದೊಳಂ ಯತಿಪತ್ನಿಯರೊತ್ತಿನೊಳಂ ಸವಿದ ಶಾಕಶಾಲ್ಯೋದನ ಸೂಪಾ
 ಪೂಪ ಪಾಯಸ ಪರಮಾನ್ನ ಫಲ ಮೂಲ ದಧಿ ದುಗ್ಧ ನವನೀತಂ ಮೊದ
 ಲಾದುವನಿತುಮನೊಂದೊಂದವಸರದೊಳ್ ತನ್ನ ಮಹಿಶೂರನಗರದರಸರ್
 ನಿವೇದನಂಗೆಯ್ದು ದನಾರೋಗಿಸಿ ಆ ಅಮೃತಾನ್ನಮಂ ತನ್ನ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ಸವಿ
 ದೋಪುರ್ದಜುಂದಮೃತಾಸ್ವಾದನುಯಮುಮಾಗಿರ್ಪ **ರಂಗಮಂಟಪ**
 ದೊಳ್ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮಂಗೆಯ್ದೆಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಕೆಯ್ಯುಂ ಮಣಿ
 ದೊಡಲುಮಾಗಿ ಭಕ್ತಿಭರದೊಳ್ ಗಬ್ಬಗರವಾಗಿಲೊಳ್ಳಿದು,

— ತಿರುನಾರಾಯಣರ ದಿವ್ಯಾಂಗ ಸಮುದಾಯ ಶೋಭೆಯ ವರ್ಣನೆ—

ಒಂದೆ ಸಮಯದೊಳುದಿಸಿದ ಸಾಸಿರ್ನೇಸರ್ಗಳ ಕಾಂತಿಯಂ
 ಕರ್ಗಟ್ಟಲೆಯೆನಿಸಿ ಮೆಜಿವ ದಿವ್ಯಾದ್ಭುತಕಾಂತಿ-ಅನುದುರ್ಗಡಲೊಳ್ಳೊ
 ಳೆದು ಜೊನ್ನದೊಳ್ತಣ್ಣುಗೊಳಿಸಿ ಚೆಂಬೊನ್ನ ಕರ್ವಣಿಯ ಪೊಗರ್ಗಳಂ
 ಬಣ್ಣೆಗೆಗೊಳಿಸಿ ಸಿರಿವಚ್ಚ ದ ಪಚ್ಚ ವಣಿಗಳ ಬೆಳಗಿನೊಳ್ಳೆರಸಿ ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ
 ಬಿತ್ತರಂಬಡೆಯುತ್ತೆ ಸುತ್ತಲುಂ ಪಚ್ಚೆಯ ಗೋಡೆಯಂತೆಯುಂ ಕೆಳಗಣ್ಣಿ
 ನೀಲದ ನೆಲಗಟ್ಟಿನಂತೆಯುಂ ಮೇಗಣ್ಣಿ ರಾಜಾವರ್ತದ ಮುಚ್ಚುಳ್ಳಲಗೆ
 ಯಂತೆಯುಂ ಇದಿಜಿಖೊಳ್ಳಿದು ನಿಟ್ಟಿಸರ ದಿಟ್ಟಿಗಳ್ಗೆ ತಣ್ಣಾಡಿಗೆಯಂ

ತೆಯುಂ ಮೆಯ್ಯ ಕತ್ತರಿಯಣ್ಣಿನಂತೆಯುಂ ಕರ್ಬಟ್ಟಿಯೆಡೆಯಂತೆಯುಂ
ಕಾರಗಿಲ್ವೊಗೆಯಂತೆಯುಂ ಕವಿಯುತ್ತಿದೆ । ಮತ್ತಂ ಬಾವನ್ನದ ಕಪ್ಪುರದ
ಕುಂಕುಮದ ಕತ್ತರಿಯ ಪಲವುಂ ಕನ್ಯೂರ್ಗಳೊಳೆ ಪಾಲಸಂ ಕಳೆದು
ಒಳ್ಗಂಪನೊಂದುಗೊಳಿಸಿದಂತೆಸೆವ ಸಿರಿಮೆಯ್ಯ ತನಿಗಂಪು— ಬೆಟ್ಟಿತಾದು
ದಜುಂ ಲೇಸಿಸುವಂತೆಯುಂ ತುಂಬುವಂತೆಯುಂ ಘ್ರಾಣಮಂ ತಣಿಯಿ
ಸುತ್ತಿದೆ । ಎಂದಿಂತು ಕಾಂತಿಸೌಗಂಧ್ಯಂಗಳೊಳ್ಳುಟುಂಗಿ ತೇಲ್ದೊ
ದಿನ್ಯಾಂಗ ಸಮುದಾಯಶೋಭೆಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತೆ ನಿರವಿಸಿದಂ :—

ಇಂದೀನಸ್ತುವೀತೆಜನೆಂದು ತಿಳಿವುದರ್ಕೆ ಯೋಗಿಗಳ ಬಗೆಗಂ
ಪಟನುಡಿಗನುಡಕನಾಗದಿರ್ಪುದಜುಂದಪ್ರಮೇಯಮೆಂದುಂ, ಕಿಜು
ದರ್ಕಂ ಕಿಜುದೆಂದುಂ ಪಿರಿದರ್ಕಂ ಪಿರಿದೆಂದುಂ, ಎಲ್ಲಾಪುರುಳ್ಳೊಳಿರ್ಕು
ಮೆಂದುಂ, ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಳ್ಳೊಳಿನೊಳೆಕೊಂಡಿರ್ಕುಮೆಂದುಂ, ಜಗಮಂ
ಪಡೆನ ಪೊರೆನ ಅಟುವುನ ಬಿನದಗೆಯ್ಯೆಯೊಳ್ ಪೊಟ್ಟುಗಳೆಗುಮೆಂದುಂ
ಪೇಟ್ಟರ್ । ಮತ್ತಂ ಸಿರಿರಾಣಿಯಲತಗೆಗುಜುಪುಗೊಂಡಿರ್ಪುದಜುಂ ಪರ
ತತ್ವನೆಂದುಂ, ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೆಂದುಂ, ಪರನಾತ್ಮನೆಂದುಂ, ಪರಬ್ರಹ್ಮ
ನೆಂದುಂ, ಪರಮಪದನಾಸನೆಂದುಂ, ಪರನಾಸುದೇವನೆಂದುಂ, ಶ್ರೀಮ
ನ್ನಾರಾಯಣನೆಂದುಂ ಪೊಗಟ್ಟುವಡೆದಿರ್ಕುಂ । ಅಕಟಕಟ ! ನಿಟ್ಟಿಸಲುಂ
ಮುಟ್ಟಲುಮಾಘ್ರಾಣಿಸಲುಂ ಸವಿಯಲುಂ ಕೇಳಲುಂ ಪೇಟಲುಂ ತಿಳಿ
ಯಲುಂ ಜಾನಿಸಲುಂ ಕುಜುಪುಗೊಳಲುಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರಿಸಲುಮಾಳ್ಗೆಯ್ಯ
ಲುಂ ಅತ್ಯಂತದುರ್ಲಭಮಾದ ವಸ್ತು—ಎಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯೋದಯದಿಂ ಮುಂ
ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದೊಳ್ಳಲವುಂ ಕಾಲಮಿದುರ್ ಸನತ್ತುಮಾರಂಗೊಲ್ದೊ ಅವ
ನೊಡನುತ್ತರಬದರಿಕಾಶ್ರಮಮಂ ಸಾರ್ದು ಅಲ್ಲಿ ನರಸಖನಪ್ಪ ನಾರಾ
ಯಣಮುನಿಯಿಂ ಪೂಜೆಗೊಂಡು ತಣೆದು ಅತ್ತಣಿಂ ಕಲಿದೋಷಂ ಸೋಂ
ಕದ ತಾಣಮಂ ಕೂರ್ತ್ಯತರ್ಪ ಮುನಿಗಳ್ಗೆ ಮೊದಲಿಗರಪ್ಪ ಸನತ್ತುಮಾರ
ರೊಡನೆ ಯಾದನಾಚಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪರಬ್ರಹ್ಮಗರ್ಭಮಾಗಿ ನೇದಾಂತ

ದಂತೆ ದುರ್ವಿಭಾವ್ಯನಾದೊಡನುಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜಾರ್ಯಂ ಪರಿಚರೈ
 ವಡೆದು ಸರ್ವಾತ್ಮಸೇವ್ಯಮೆನಿಸಿದ ಅನಂದಮಯ ವಿಮಾನದೊಳ್ ಸುಲಭ
 ನಾಗಿಯುಂ ಸುವ್ಯಕ್ತನಾಗಿಯುಂ ತೋಜುತಿದೆ | ಮತ್ತಮೀವಸ್ತುವಂ
 ಭಾವಿಸೆ ಎರ್ದೆಯೊಳಿಸ್ ಸಿರಿರಾಣಿಯ ಮೆಯ್ಯೊಗರ್ವೊಣ್ಣಿದಂತೆಸೆವ
 ಪಳದಿಯುಡೆಯ ಪೊನ್ನೊಳ್ಳುದುಗಿಸಿ ಪಚ್ಚಿ ವಣಿಯೊಳ್ಳನೆದ ಪಟನುಡಿ
 ವೆಂಡಿರ ತೊಂಡಿಲ್ವಚ್ಚ ದಂತೆಯುಂ, ಪೊಡವಿನೀಳೆಯರ ಸಿರಿಮೆಯ್ಯ ಕತ್ತು
 ರಿಯಣ್ಣಿನಿಂ ಪೊಗರ್ವಡೆದ ಯಾದನಾದ್ರಿಯ ಮುಡಿಯ ಕನ್ನೆಯ್ವಿಲ
 ಬಾಸಿಗದಂತೆಯುಂ, ಕೆಂಬರಲ್ವಳಿರ್ಗಳಿಂ ದಿನ್ಯಾಯುಧಂಗಳೆಂಬ ಪೊಡೊಂ
 ಬೆಗಳಂ ತಳೆದು ಕೆಳಗಣ್ಣಂ ಮೇಗಣ್ಣಂ ಮಿದಿರ್ಗಂ ಪಾಯ್ವೆಸೆವ ನಿಡುದೋ
 ಳ್ಣೊಂಬುಗಳಿಂ ಪೊದಲ್ವ ಪಾಂಜಾತದಂತೆಯುಂ, ಸಿರಿಯಡಿಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೊಗದಾ
 ವರೆಗಳಿಂದೆಯುಂ ಸಿರಿಪೊಡವಿಯಂಚೆಗಳಿಂದೆಯುಂ ಚಿಲ್ವವಡೆದವೃತ
 ತಟಾಕದಂತೆಯುಂ, ರಸವಚ್ಚಂಗಳ ಬಣ್ಣಿಗೆವೆಳಿಗಿನಿದೆ ಇಂದ್ರಧನುವಂ
 ಸಿರಿರಾಣಿಯ ಪೊಂಜೆಳೆಮೆಯ್ಯಿಂ ಮಿಂಚುವಳ್ಳಿಯನೊಳೆಕೊಂಡೆಸೆವಮ
 ದುಂಡ ಕರ್ನುಗಿಲಂತೆಯುಂ ತೋರ್ಕುಂ | ಮತ್ತಮೀವಸ್ತುವಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ
 ನಂ ಎನ್ನಂ ಎನ್ನ ಪೊನ್ನಂ ಎನ್ನೊಡಮೆಯಂ ಎನ್ನೈಸಿರಿಯಂ ಎನ್ನರಮನೆ
 ಯಂ ಎನ್ನಾಳ್ವನಂ ಎನ್ನ ತಾಯಂ ಎನ್ನ ತಂದೆಯಂ ಎನ್ನ ಪುಣ್ಯೋದ
 ಯಮಂ ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯದ ಫಲಮಂ ಎನ್ನಿಷ್ಟಾರ್ಥಮಂ ಎನ್ನೊಡಲಂ ಎನ್ನ
 ಹರಣಮಂ ಎನ್ನಾತ್ಮಮಂ ಎನ್ನ ದೇಶಿಕನಂ ಎನ್ನ ಕುಲದೇವತೆಯಂ
 ಕಂಡಂತೆ ಎನ್ನ ಮನದೊಳಾನಂದದ ಪೊನಲ್ ಪೊಣ್ಮಿಯಿರ್ತಡಿಯಂ
 ಮೀಜು ಪಾಯ್ವೆನ್ನಂ ತೇಲಿಸುತ್ತಂ ತೆರೆಗಳಿಂದುಯ್ಯಲಾಡಿಸುತ್ತಂ ಪರ
 ವಶಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ | ಮತ್ತಂ ಮತ್ತಂ ಭಾವಿಸೆ ಪುರುಳ್ಳಿ ಪುರುಳುಂ, ಆಭರ
 ಣಕ್ಕೆ ಆಭರಣಮುಂ, ಹರಣಕ್ಕೆ ಹರಣಮುಂ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ಚೈತನ್ಯಮುಂ,
 ಆತ್ಮಂಗಾತ್ಮನುಮಾಗಿರ್ಕುಂ | ಮತ್ತಮೊಂದೊಂದನಯವದ ಸೌಂದರ್ಯ
 ಮಂ ನಿರವಿಸುವಿನಂ ಸಾಸುವೆಯ್ವಂ ಕೊರೆದು ಕಡಲಂ ತುಂಬಲಡಂಗದೆ

ಪೊಜನುಡುವಂತೆ ಬಗೆಗಳನಡದೆ ಪೊಜಸೂಸುವ ಆನಂದರಸಪ್ರನಾಹ
ಮೆನೆ ನುತಿಗೆಯ್ದನದೆಂತೆನೆ :—

— ಸ್ತುತಿ —

ಈ ಸಿರಿಯಡಿಯೈಸೆ ಮುಂ ಜಗಮನಳೆನಾಗಳ್ ಬೊಮ್ಮಂ ಮೊ
ದಲಾಗಿ ಪುಟುಗಳ್ವರೆಗಂ ಪಿರಿದು ಕಿಜುದಿಂದೆಣಿಸದೆ ಅನಿಬರ ಸಿರದೊಳ
ಮಲದಾರವರೆಯಂತೆಸೆದುದು ! ಇದಜುಂಗುಟದುಗುಗೊನೆಯಿಂ ಪರಿದ
ಅಜಾಂಡದ ಪೊಜನಳಯದ ಪೊಸನೀರೊಳ್ಳೆರಸಿ ನಾಲೊಗಂ ತನ್ನ ಕೈಗಿಂಡಿ
ಯ ನೀರೊಳ್ಳೊಳೆಯಲಾತೀರ್ಥದಿಂದೈಸೆ ಶಿವಂ ಶಿವನೆನಿಸಿದಂ ; ಮೂಜ
ಗಮುಂ ಪಾವನಮೆನಿಸಿದುದು ! ಇದನ್ನೈಸೆ ಸುರರ್ ಮುಡಿಯೊಳಂ
ಯೋಗಿಗಳ್ಳೆಗೆದಾವರೆಯೊಳನಾಂತು ಸಂತಸಂಗೊಂಬರ್ ! ಇದಜ ಸೋಂ
ಕಿನಿಂದೈಸೆ ಕಲ್ಲುಜಿ ಕಣ್ಣುಜಿದುದು ; ಸೀದ ಕಂಡಂ ಸಿಸುವಾದುದು !
ಇದೈಸೆ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಕಭಕ್ತಿಗಳಂ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ತನ್ನಂ ನೆರೆ ನಂಬಿದರ್ಗೆ
ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯಮಾದುದು ! ಇದೈಸೆ ಸನಕಾದಿಗಳೆರ್ದೆಯೊ
ಳ್ಳಂಚಲಮಾಗಿಯುಮೆನ್ನಿದಿರೊಳೆಪದ್ಮಪೀಠದೊಳ್ ಪದುಳಂಗೊಂಡಿರ್ಪು
ದಜುಂ ತನ್ನ ಸೌಲಭ್ಯಮನುದ್ಯಾಪಿಸಿದುದು ! ಈ ಜಂಘಗಳೈಸೆ ಶ್ರೀಭೂ
ಮಿಕರಕಮಲಾಲಿತಂಗಳಾಗಿಯುಂ ಕುರುಪುರಿಗೆ ದೂದನಡೆದು ತನ್ನ
ಭಕ್ತವಶ್ಯತೆಯಂ ಮುಜಿದುವು ! ಈ ದುಂಡುದೊಡೆಗಳೈಸೆ ನೀಳೆಗೆ ಲೀಲೋ
ಪಧಾನಮಾಗಿಯುಂ ಮಧುಕೈಟಭರೆಂಬ ಕೀಟಂಗಳಂ ತೊತ್ತಲಿಂದುಟು
ತನ್ನ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದುವು ! ಈಬಲಮುರಿವೊಕ್ಕುಟುಗೊಳ
ನೈಸೆ ತನ್ನೊಳ್ಳೆಳೆದ ತಾವರೆಯಿಂ ನಾಲೊಗನಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಜಗತ್ತಾರ
ಣತ್ವಮಂ ನೆಲೆಗೆಯ್ದುದು ! ಈತೆಳ್ಳಸಿಜ್ಞೈಸೆ ಪದಿನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳ
ನೊಳಕೊಂಡುಂ ತುಂಬದೆ ಗೊಲ್ಲನಳ್ಳಿಯ ಗುಡಿಲ್ಗೊಳ್ಳೊಳ್ ಕಳವುಗೊಂಡ
ಪಾಲೊಸರ್ಬೆಣ್ಣೆಗಳಿಂದೆಯುಂ ಸುಚರಿತಸುತನ ಭಿಕ್ಷಾನ್ನದಿಂದೆಯುಂ
ತಣಿದು ಭಕ್ತಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟವಸ್ತುಪ್ರೀತಿಯಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದುದು ! ಈ ವೇರೆರ್ದೆ

ಯೈಸೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕೌಸ್ತುಭವನಮಾಲೆಗಳನಿಸಿನಿಸುಂ ಕೆಲಕ್ಕೆ ತೊಲಗಿ
ಯಿಂಬುಗೊಳಿಸಿ ಭೃಗುಮುನಿಯಡಿಗುಲುಪನಂಗೀಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಸತ್ವಗುಣ
ಮಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದುದು ! ಈ ನಿಡುದೋಳ್ಳೈಸೆ ದಿವ್ಯಮಹಿಮಿಸಂಶ್ಲೇಷ
ದೊಳ್ಳಾಜನಾಗಿದುರ್ಫಂ ನರೆತೆರೆಸೆರೆಗಳಿಂ ನಿಚಿತಮಾದ ಕುಚೇಲನೋ
ಲಂ ತಕ್ಕವಿಸಿ ಪೆರ್ಕಳಂಗೊಂಡು ತನ್ನ ವಾತ್ಸಲ್ಯಮಂ ಪೊಗಟ್ಟಿದು
ಈ ಸಿರಿಮೊಗಮೈಸೆ ಯೋಗಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಸುಲುವುದೋಜದಿದುರ್ಫಂ
ಎನ್ನಿದೊಳ್ಳೊಳೆನಗೆಯುಂ ಕುಳಿನೋಟಮುನಾಗಿ ನೆಲಿಸಿ ತನ್ನ ಸೌಶಿ
ಲ್ಯಮಂ ಸೊಲ್ಲಿಸಿದುದು ! ಈ ಸಿರಿಮುಡಿಯೈಸೆ ಉಭಯ ವಿಭೂತಿಯೊಡ
ತನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರನ್ನಮಗುಡಮಂ ಧರಿಸಿಯುಂ ತಿರುಕುಳಿಸಾರ್ವರಡಿಗೆಜ್ಜ
ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಮಂ ತೋಜುದುದು !

ಎಂದಿಂತು ದಿವ್ಯಾನಯವಂಗಳ ಚರಿತ್ರಮಂ ನಿರವಿಸಿ ಸೌಂದರ್ಯ
ಮನೆರ್ದೆಯೊಳ್ಳಂದಿಗೊಳಿಸಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದನದೆಂತೆನೆ :—

— ಚಿಲ್ವರಾಯನ ಸೌಂದರ್ಯ —

ಸಿರಿಮೊಗದಾವರೆಯೊಳ್ಳಳೆಯಿಂದಮೋ ಕುರುಳ್ಳಟ್ಟಲೆಯೊಳ್ ಕೆ
ಣದಿಂದಮೋ ತನ್ನ ತಾಯ್ವನೆಯೆನಿಸಿ ಸಿರಿಗಣ್ಣೊಳ್ ಪ್ರಣಯದಿಂದ
ಮೋ ಏತಜುಂದಾದೊಡಂ ಸೂರ್ಯನೆಯ್ತಂದಿರ್ಪುದೆ ದಿಟಂ ; ಆದೊಡಂ
ಕಿರೀಟರತ್ನಂಗಳ್ ಕೀರ್ತಿವಡೆದುವು । ಪಣೆವಟ್ಟದ ರನ್ನವೆಳಗಿಂಗಳ್ಳಿ ಕೆ
ಗಣ್ಣೆ ನಡೆದಲ್ಲಿ ಎಳನಗೆಯ ಜೊನ್ನಮೆಟ್ಟಿಟ್ಟುವಿನಂ ಮೇಗಣ್ಣೆ ಪಾಯ್ಕ
ಸುಲಾಗೊಂಡು ನಟ್ಟನಡುವೆ ನೆಗೆವ ಸಿರಿವಣ್ವೆಳಗಿನಬ್ಬರಕ್ಕರ್ಬಗಿಯಾ
ಗಿರ್ಕೆಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ಲ್ಲಿಯುಂ ಸಿರಿಗೆಯ್ಗಳಂ ನೆಗಸಿದ ಸಂಕು ಪಾಜು
ಬಳೆಗಳೆಂಬ ಸಸಿನೇಸರ್ಗಳಂ ಕಂಡು ಕಾತರಿಸಿ ಕುರುಳ್ಳಟ್ಟಲೆ ನುಣ್ಬಣ
ಯಂ ಪತ್ತಿ ಪದುಳದೊಳಿರ್ಕುಂ ; ಆದೊಡಂ ಸಿರಿಮೊಗಸಸಿ ಜಸಂಬಡ
ದುದು । ಸಿರಿಮೆಯ್ಯ ತನಿವೊಗರೆಂಬ ಪನ್ನೀರ್ವೊನಲುಂ ಸಿರಿದೋಳ್ಳಳೆಂಬ
ಪೆರ್ದೆರೆಗಳುಂ ಕೊರಲೊಳ್ಳರಿಸಿದ ಮುತ್ತಿನ ಕಂಠಸರದ ನೆವದಿಂ ಪರದ :

ವರ್ಷ ಬಾಂಬೊಲಿಯುಂ ಕೆಂಪುವಚ್ಚದ ಕದಿರ್ಗಳೆಂಬ ಪವಳಗುಡಿಗಳುಂ
 ಕೊರಲ್ಸುಂಕುನಾಗಿ ತೋರ್ಪ ಪೇರೆರ್ಡೆಯಂ ಕಡಲ್ಗಿತ್ತು ಕೌಸ್ತುಭಮುಂ
 ಸಿರಿಯರಸಿಯುಂ ನೆಲಸಿರ್ಕುಂ ; ಆದೊಡಂ ಬಗೆಯೊಳೊಗೆದ ಸಸಿಯ
 ಸೋದರಸ್ನೇಹಂ ನೆಗಟ್ಟಿನಡೆದುದು । ಒಳಗಡಿದ ಮೂಜುಂಜಗದ ಭಾರ
 ದಿಂ ಸರಿಯದಂತೆ ರನ್ನದ ಪೊಡೆಗಟ್ಟುಗಟ್ಟುಪುದು ; ಆದೊಡಂ ಬೆಣ್ಣೆಗಳ
 ವಿನೋಳೊಗ್ಗಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕಡೆದಾವು ಪೊಗಟ್ಟಿನಡೆದುದು । ಎರ್ದೆಯೊಳರ್ಪ
 ರಾಣಿಯ ಮೆಯ್ಯೊಗರಂದಮೆ ಪೊದೆದ ದುಗುಲಂ ಪೊಂಬಣ್ಣಮಾದುದು ;
 ಆದೊಡಂ ಪೀತಾಂಬರಂ ವೆರ್ವೆವೆತ್ತುದು । ಉಡೆನೂಲ ಕೆಂಬರಲ್ಗಳ
 ಪೊಗರ್ಗಳಿಂದಮೆ ತೊಡೆಗಳ್ಳೆಂಪಡರ್ಪುವು ; ಆದೊಡಂ ಮುಂ ಪತ್ತಿದ
 ಮಧುಳ್ಳೆಟಭರ ನೆತ್ತರ್ ನೆವಮಾದುದು । ಅಶರಣ್ಯಶರಣ್ಯಮೆನಿಸ ದಿವ್ಯ
 ಪಾದಾಂಬುಜಂಗಳ ಸೋಂಕಿನಿಂದಮೆ ಕಿಱುದೊಡೆಗಳ್ ನವಿರ್ದಳೆದುವು ;
 ಆದೊಡಂ ಪಾದಪೀಠದೊಳರ್ಪ ಪೊಡವಿನಡದಿಯ ಮೆಯ್ಯೊಂಕು ಮೈಮೆ
 ವೆತ್ತುದು । ಮತ್ತಂ ಪಾದಂಗಳೆಂಬ ಕಲ್ಪಪಾದಪಂಗಳ ಬೆರಲೊಂಬುಗಳ
 ಪೊದೊಂಬೆಗಳೆಂಬ ನೆನಪಂ ನೆಗಟ್ಟುತ್ತೆ ಸಕಲಜಗಮನೇಕವೇಳೆಯೊಳ್
 ಪಾನನಂಗೆಯ್ವ ತವಕದೊಳ್ಳುತ್ತಂ ಮೆಯ್ಯೆತ್ತು ಪಾಯ್ವ ನಖರುಚಿಗಂ
 ಗಾಪ್ರವಾಹದೊಳ್ಳಿಂದೆನ್ನ ಕಂದುಗಳಂ ಕಳೆವೆಂ । ಪರಿಮಳಕ್ಕೆಳಸಿ ಕಾಲಿ
 ನೆಡೆಯೊಳ್ಳುತ್ತಂ ಮುತ್ತಿದ ತುಂಬಿಗಳಿಂದೆಸೆವ ಸಾಸಿರ್ಪೆಸರ ಪೂಜೆಯ
 ತಾವರೆಯೊಳ್ಳರಸಿ ನೀಲದ ಪೆಂಡೆಯಂಗಳಂ ಧರಿಸಿದ ಸಿರಿಯಡಿಗಳನಱಿಸಿ
 ಕುಱುಪುಗಂಡೆಜಿಗಿ ಕೃತಾರ್ಥನಪ್ಪೆಂ । ಪೊಡವಿನಡದಿಯ ಕೆಯ್ಯೊಂಕಿ
 ನೊಳ್ ಕಂಟಕಿತನಾಗಿರ್ಪದಜುಂದಡಿವಾವರೆಯ ಪೇರ್ದಂಟೆನಿಸ ಜಂಘೆ
 ಗಳಂ ಕಂಡೆನ್ನ ಭವಪಥಜಾಂಘಿಕತ್ವಮಂ ಕಳೆವೆಂ । ಓರಡಿಯ ಪೊರ್ದು
 ಗೆಯಿಂ ನೆಗಟ್ಟಿವೆತ್ತ ಗಂಗೆಯಂ ಕೀಟ್ಟಡಿಸಲಿಂದಿರ್ವೆಯ್ವಳೆದ ಎರಡುಂ
 ಸಿರಿಯಡಿಗಳ್ಳೆ ಪಾಯ್ವ ಜಗುನೆಯಂತಿರ್ಪ ತೋಜದೊಡೆಗಳಂ ಸೇಜು
 ಯೆನ್ನ ಬಗೆಯ ಬಡತನನುಂ ಪರಿಹರಿಸುವೆಂ । ವಲಿಗಳೆಂಬ ತೆರಿಗಳುಂ

ನಾಭಿಯೆಂಬ ಸುಖಿಯುನಾಗಿ ಪಾಯ್ವ ಶರೀರಕಾಂತಿಪ್ರವಾಹದೊಳ್
ಮುಖುಂಗಿ ಎನ್ನ ತಾಪತ್ರಯನುಂ ತಜುಬುವೆಂ । ಪೊದೆದ ದುಗುಲದ
ತೆರೆಗಳುಂ ಮುತ್ತಿನ ಸರಂಗಳೆಂಬ ನೊರೆಗಳುಂ ಪೊಣ್ಣಿದ ಕೌಸ್ತುಭಮುಂ
ಸಿರಿಯುನಾಗಿ ಪುರದಜುಂ ಕಡಲ ತಡಿಯುಂ ಪೊಲ್ವ ಪೇರೆರ್ಡೆಯೊಳ್
ನೆಲಸಿ ಅನಿಮಿಷತ್ವನುಂ ಪಡೆದೆನ್ನ ಕಣ್ಣಳಿಂದಮದುಂಡು ತಣೆವೆಂ ।
ಶ್ವೇತೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರದ ನೆನದೊಳ್ ನೆಗೆದ ಕೇದಗೆಯ ಕೊನೆಯೆಸಲ್ಪಳುಂ
ನಿಡುಗಣ್ಣಾವರೆಗಳುಂ ನಾಸಿಗೆಯೆಂಬ ಸಂಪಗೆಯುಂ ಬಾಯ್ವೆಜಿಯೆಂಬ
ಬಂದುಗೆಯುಂ ಪಲ್ಲೊಲ್ಲೆಗಳುಮನುದಿರೆ ಸಿರಿರಾಣಿಯ ಕೆಯ್ಯೊಳ್
ಪಿಡಿದಾಡಲ್ಪೆಂದು ಕೊರಲ್ಗಾವಿನೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದ ಪೊಸವಗೆಯ ಪೂಸೆಂಡಂ
ಪೊಲ್ವ ಮೊಗದ ಸೌಗಂಧ್ಯಮನಾಘ್ರಣಿಸಿ ಮನದ ಜಾಡ್ಯನುಂ ಜಾ
ಜುಸುವೆಂ । ಮತ್ತಂ ಪೊಸಪೊಸವೊಗರ್ಗಳೆಂ ಪೊಂಗುವ ಮಗುಡಮುಂ
ಪೊಳೆವ ಪಣೆಯುಂ ಪೆಜಿಗೆಜಿನಾಮಮುಂ ನಿಮಿರ್ದ ಪುರ್ಬುಂ ನೀಳ್ವ
ಕಣ್ಣುಂ ಪೆಂಪುವಡೆದ ನಾಸಾಚಂಪಕಮುಂ ತೊಳಪ ಕದಂಪುಂ ತೊಂಡೆ
ನಾಯ್ವೆಜಿಯುಂ ಮುದ್ದುನಗೆಯುಂ ಮೊನೆವಲ್ಲುಂ ಒಳ್ಳಿವಿಯುಂ
ಒಲೆನ ಕುಂಡಲಮುಂ ದುಂಡುಗೊರಲುಂ ತೋಜಗಂದಮುಂ ತಟ್ಟ
ತೋಳುಂ ತಾವರೆಗೆಯ್ಯುಂ ಬಲಮುರಿಸಂಕುಂ ಪಾಜುಂಬಳೆಕ್ಕೈದುಂ
ಪೇರೆರ್ಡೆಯುಂ ಕಣ್ಣುಸರಂಗಳುಂ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿಯುಂ ಸಿರಿವಚ್ಚಿ
ಗುಜುಪುಂ ಸಿರಿರಾಣಿಯುಂ ಪೊಸದೊಳಚಿಸರಮುಂ ಪೊನ್ನುಡೆಯುಂ
ಬೆಳ್ಳನ್ನನೂಲುಂ ರನ್ನವಚ್ಚಂಗಳುಂ ರಂಜಪ ಪೊಡೆಗಟ್ಟುಂ ತೆಳ್ಳಸಿಜುಂ
ತಿನಳಿಯುಂ ಬಡನಡುವುಂ ಬಣ್ಣವುಡೆಯುಂ ಪೊನ್ನುಡೆನೂಲುಂ ಪೊದಟ್ಟ
ಕಾಂಚಿಯುಂ ಬಲ್ಲೊಡೆಯುಂ ಬಟ್ಟೆ ಮೊಲಕಾಲುಂ ಸ್ನಿಗ್ಧಜಂಘೆಯುಂ
ಸಿರಿಯಡಿಗಳುಮಾದ ವಿದ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹಮುಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತಣೆಯದೆ ಕಟ್ಟಾ
ಸೆಯುಂ ದಕ್ಕುಗೊಳಲ್ಪೆಳಸಿ ದಿಟ್ಟಿನಾಗಲಿಂದೊಳಪುಗಿಸಿ ಬಗೆವನೆಯೊಳ
ರಿಸಿ ಭಾವಿಸುವಿನಂ—ಕನಸಿನಂತೆಯುಂ ಯೋಗಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಂತೆಯುಂ

ಮಲ್ಲದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ ಮುದ್ದುಮೊಗಮುಂ ಮೊಳೆನಗೆಯುಂ ಒಲೈ
 ನೋಟಮುಂ ಒಳ್ವಾತುಮಾಗಿ ನೆಲೆನಿಂದು—“ ಎಲೆಯರಸ ! ನಿನ್ನ
 ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ದಶರಥನಂತೆಯುಂ ವಸುದೇವನಂತೆಯುಂ ನಿನ್ನಂ ತಂದೆ
 ಗೆತ್ತು ನಿನ್ನೆರ್ದೆಯೊಳ್ ನೆಲಸಿದೆಂ. ನಿನಗೌರಸಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸುವೆಂ.
 ನೀನುಮಂಜದೆ ಅಚ್ಚರಿವಡೆಯದೆ ಎನ್ನಂ ಎನ್ನ ನಾತ್ಸಲ್ಯಮುಮಂ
 ನೆನೆದು ಪದುಳಂಗೊಂಡು ನಿನ್ನೊಳ್ಳೆಳೆಯಂ ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯಗಂ
 ನಿನ್ನ ಮನದನ್ನಳ್ ಅವೃತಾಂಬೆಗಮಲ್ಲದೆ ಪೆಱರೊರ್ವಗಮಱುಪದೆ
 ಮೌನದೊಳಿಪುದು. ಆನುಂ ನಿನ್ನರಮನೆಯ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಚಾತು
 ರ್ಯಮನೊಂದುವೆರಸಿ ಒಳ್ಳುಗೊಳಿಸಿ ಪಲವುಂ ದಿವ್ಯಾಧ್ಯುತಚರಿತಂಗಳ
 ನೆಸಗಿ ದುಷ್ಟರನಿಬರಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಶಿಷ್ಟರಂ ನಟ್ಟುನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಸಾತ್ವಿಕ
 ಧರ್ಮಂಗಳಂ ಸಾಧಿಸುವೆಂ. ಕಲಿದೋಷಮಂ ಕಳೆದು ಕೃತಯುಗದೊ
 ಳೆಂತಂತು ಸಕಲವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮಂಗಳಂ ಸಂಗತಿಗೊಳಿಸುವೆಂ ” ಎಂದು
 ಸಿರ್ವದುಂ ; ಅರಸಂ ಹಸಾದಮೆಂದಾಣತಿಯಂ ಸಿರದೊಳಾಂತು ಕಣ್ಣಿಜಿ
 ವುದುಂ ; ಅರ್ಚಕಕೋರಲೈ ದುಂಡಮಲ್ಲಿಗೆದಂಡೆಯಂ ತಲೆಯೆರ್ದೆಭುಜಂ
 ಗಳೈ ಶರಕೋಪಮಂ ಕೆಯೈ ತೀರ್ಥಮಂ ಬಱುಕ್ಕುಭಯಹಸ್ತಮಂ ಕುಡೆ,
 ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥತೆವೆತ್ತು ಅತ್ತಣೆಂ ಪೊಳಮುಟ್ಟು ಜಿಲ್ಲರ ಸನ್ನಿಧಿ
 ಯೊಳ್ ನಿಂದು ಕೆಯ್ಯುಗಿದೆಣಿಸಿದಂ :—

— ಚಿಲ್ವರಾಯನನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿ ಎಣಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ —

ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಂ ತನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿವರಿಗಮೆಯ್ತಂದು ವಂದನಂ
 ಗೆಯ್ಯದರ್ಕಾಪದ ಮುದುಪರುಂ ಮಕ್ಕಳುಂ ಪೆಟವರುಂ ಬೇನೆಯಡ
 ಸಿದರುಂ ದರ್ಶನಂಗೆಯ್ಯ ಬದ್ಮಂಕಲೆಂದು ಉಕ್ಕುವದೊಳ್ಬೀದಿಯಂ ಬಲ
 ವರ್ಪುದರ್ಕೆ ಪೊತ್ತ ಪೊಸವರಿಜಡೈಸೆ ! ನೀಳ್ವ ಮಗುಡಮುಂ ನಸುಗವಿದ
 ನೊಪಲ್ವಟ್ಟುಮುಂ ಸಿರಿಗುರುಳುಂ ನುಣ್ಣುಣೆಯುಂ ಪೊಳೆನ ಕತುರಿಯ
 ತಿಲಕಮುಂ ಕುಡುವುರ್ವುಂ ಬಗಸೆಗಣ್ಣುಂ ಅರೆವಿದ ಸಂಪಗೆನನೆಯಂ

ಪಟುವ ಮೂಗುಂ ಎಳನಗೆಯುಂ ಚೆಂಬಾಯ್ಡೆ ಷಿಯುಂ ಗೆಱಿಗೊರಲುಂ
 ನೀಳ್ವ ತೋಳುಂ ನೆಗಸಿದ ಶಂಕಚಕ್ರಂಗಳುಂ ಒಯ್ಯರದೊಳೂಪು
 ಗದೆಯುಂ ನಸುಮುಂಬರಿಸಿದ ಅಭಯಹಸ್ತಮುಂ ಬಡನಡುವಿನೊಳ್
 ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದ ಪೊಂಬಟ್ಟಿದಟ್ಟಿಯುಂ ಪದ್ಮಪೀಠದೊಳ್ ನೆಲಿಸಿದ ಪಾದ
 ಪದ್ಮಮುನಾದ ನೆಲೆಯುಂ ನಿಟ್ಟಿಸೆ—ಇರ್ಕೆಲದೊಳ್ ಭುಜಮಂ ಭುಜಂ
 ಸೋಂಕೆ ನಿಂದಿರ್ಪ ರಾಣಿಯರೊಡನೆರಸಿ ಕುಣಿಯುತೆಳಸಿದಂತೆಯುಂ
 ನಗುತ್ತೆ ನುಡಿಸುತ್ತೆ ವಂದು ಎನ್ನೊಡನೆರೆದಂತೆಯುಂ ಒಳಪುಗುವಂತೆ
 ಯುಂ ತೋಜುತಿದೆ। ಮತ್ತಂ ಕಿರೀಟದೊಳೊಡೆತನಮುಂ ದಿಟ್ಟಿಯೊಳ್ಳಾ
 ರುಣ್ಯಮುಂ ನಸುನಗೆಯೊಳ್ ವಾತ್ಸಲ್ಯಮುಂ ಕೆಯ್ಯೊಳೊಳಭಯಪ್ರದಾನ
 ಮುಂ ಎರ್ದೆಯೊಳ್ಳೆಸಿರಿಯುಂ ಪೊಡೆಗಟ್ಟಿನೊಳ್ ಸೌಲಭ್ಯಮುಂ ಪೊರ್ಕು
 ಟಿಯೊಳ್ ಜಗತ್ಪಾರಣತ್ವಮುಂ ಸಿರಿಯಡಿಯೊಳುಪಾಯಮುಂ ಇರ್ಕೆಲದ
 ರಾಣಿಯರೊಳ್ ಪುರುಷಕಾರತ್ವಮುಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಿ ತೋಜುತಿದೆ।
 ಮತ್ತಮೀವಸ್ತು ನಿಟ್ಟಿಸಿದೊಡನೆ ಕಣ್ಮನಂಗಳುಂ ಕವರ್ದುಕೊಳುತಿದೆ। ಬಿಡು
 ಗಣ್ಣರ್ ಕುಡಿವನುರ್ದಿನಂತೆ ಬೆಡಗುದೋಜದೆ ಏಪೊಲುಮೆಡವಿಡದೆ
 ಸವಿದೊಡಂ ತಣಿವುಗುಡದೆ ಸವಿಯೇಜುತಿದೆ। ಈವಸ್ತುವಂ ನಿಟ್ಟಿಸೆನ್ನ
 ಕಣ್ಣಳ್ ಪಲವಕ್ಕೆ, ಜಾನಿಸ ಮನಮುಂ ವಿಭುವಕ್ಕೆ, ಆಳ್ಗೆಯ್ವ ಮೆಯ್ಯು
 ಮಿರ್ಮೆಯ್ಯುಂ ನೂರ್ಮೆಯ್ಯುಂ ಸಾಸಿರ್ಮೆಯ್ಯುಮಕ್ಕೆ ; ಆದೊಡಂ ತಣಿ
 ವುದೋರ್ಪುದರುದು। ಒಂದೊಂದನಯವದ ಸೌಂದರ್ಯಮೆ ಮೂಜಗಮಂ
 ಬೆಲೆಗೆಯ್ದು ಕೊಳಲೆಳಸುತ್ತಿದೆ। ಸರ್ವಾಪಯಸೌಂದರ್ಯಮಂ ಭಾವಿಸಲಾ
 ನೆನಿತರವಂ ? ಆದೊಡಂ ಕಡಲಂ ಕಳುಗೊಲಗುವಳ್ಳದೊಳಡಕಂಗೆಯ್ವ
 ಅಘಟತಘಟನಾಸಮರ್ಥನಪ್ಪ ಜಗತ್ಪತಿಯೆ ಸರ್ವಮಂ ನಿರ್ವಹಿಸುಗೆ।
 ತನ್ನಂ ನಂಬಿದರ ತನುಮಂ ತಟ್ಟಿಸಿ ಸತ್ಸಮನೇತ್ತಿರಂಗೊಳಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಯಂ
 ಪ್ರಬುದ್ಧಮೆನಿಸಿ ಪೀಯರೊಳ್ ಬೆರಕೆಗೊಳಿಸಿ ಸದಾಚಾರ್ಯಸಮಾಶ್ರಯಣಂ
 ಗೆಯಿಸಿ ಮುಕ್ತಿವರೆಗಮೆಸಗಲ್ ಕೃಪಕಾರಂಗಳನೆಸಗಿ ಸಲಪುಗುಂ। ತಾ

ನೊಡೆಯನುಮಾನೊಡಮೆಯುಮೆಂಬುದನಜಾಯದಿದೊಡಮನಾದಿಕಾಲ
ದಿಂದೀವರೆಗಮೆನ್ನನುಟುಪಿ ಈಜನ್ಮದೊಳ್ ಯದುವಂಶದೊಳ್ ತನ್ನ
ಭಕ್ತರೆಂದು ನೆಗಟ್ಟು ಮಹಿಶೂರಪುರದರಸುಗಳೊಳ್ ರಾಜಖುಷಿಯೆನಿಸ
ದೇವರಾಜರಸನ ಬಸಿಜೊಳ್ ಬರಿಸಿ ಆಚಾರ್ಯವರ್ಯರೆನಿಸ ರಾಮಾನುಜ
ರಡಿಗಳಂ ಸೇರಿಸಿ ತನ್ನವನೆಂದಭಿಮಾನಿಸಿದಂ | ಈಮೇಲೆನ್ನ ಸಲಪುವುದಚ್ಚರಿ
ಯಲ್ತು ; ಆದೊಡಮೆನ್ನ ಚಾಪಲ್ಯದಿಂದಿನ್ನವಿವೆಂ | ಎನ್ನೊಳ್ ತಪ್ಪೆನಿ
ತಾನುಮುಳ್ಳೊಡನಿತುಮಂ ಸೈರಿಸಿ ದಯೆಯಿಂದೆನ್ನಂ ಸಲಪುವುದು—

ಎಂದು ವಂದನಂಗೆಯ್ದು ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಮಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪೊಜ
ಗಣ್ಗೆ ವಂದು, ಸಲವುಂ ವಾದ್ಯಘೋಷಂಗಳುಮನುಗ್ಗಡಿಪ ಕೈನಾರಿ
ಗಳ ಕೈನಾರದ ದನಿಯುಮಂ ತಂತಮ್ಮ ಸಿರಿವಾಳಿಗೆಗಳ ಬಾಗಿಲೊಳ್
ನಿಂದು ಪರಸುವ ಹದಿಬಡೆಯರ ಪರಕೆದನಿಯುಮನಾಲಿಸುತ್ತೆ ಸಂತಸ
ದಿಂದರಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಒಳನಾಗಿಲೊಳ್ ನಿಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಸಾಮಂತ
ರಾಯರಂ ಪುರೋಹಿತಮಾತ್ಯಸೇನಾಪತಿಭೃತ್ಯವರ್ಗಮುಮಂ ಕಳುಸಿ,
ಅಳಹಿಯಸಿಂಗಾರಾರ್ಯರೊಡನೊಳಚೌಕಿಯ ಪೊಂಜಗಲಿಯೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿ
ಪುದು ;

ಅರಸನ ಮನದ ಗೆಲ್ಲಮಂ ಕಳಕಳಿಪ ಮೊಗಸಿರಿಯುಮಂ ಕಂ
ಡಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯಂ ನುಡಿದನದೆಂತೆನೆ :—

ದೇವ ! ಚಿತ್ತವಿಪುದು. ಈಗಲ್ ದೇವರಂ ನಿರವಿಸೆ ದೇವಲೋ
ಕದಿಂದಿಟಾದಂತೆಯುಮಭಿಷ್ಠವರಮಂ ಪಡೆದಂತೆಯುಂ ಅನ್ಯತಪಾನಂ
ಗೆಯ್ದಂತೆಯುಂ ದಿವ್ಯಶಕ್ತ್ಯಾವಿಷ್ಣುನಾದಂತೆಯುಂ ದೇವತೆಯಂ ಬಸಂಗೆ
ಯ್ದಂತೆಯುಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ದೇವತೆಯಂತೆಯುಂ ತೋಜುತಿದೆ. ಇದರ್ಕೆ
ಕಾರಣವುಲ್ಪಮಾಗಿರದು. ಎಂತಪ್ಪ ಸಂತಸದೊಳಂ ಕದುಬುಗೊಳದೆ
ಕಡಲ ಮಡುವಿನಂತಿರ್ಪ ದೇವರ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಪೊಣ್ಣುವ ಸಂತಸದೆರೆಗಳ್

ಮೊಗಸಿರಿಯೊಳ್ ಪಡಿನೆಲೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಇದಂ ತಿಳುಪವೇಟ್ಟುದು, ಎಂಬುದು ;

ಈಬೆಸಗೊಳ್ಳ ಕಜ್ಜದ ಬಲ್ಪನಾರಯ್ ಬಳಸಿದೂಟಗದವರ್ ಸಿಂದೆಗೆದು ದೂರದೊಳ್ ನಿಶ್ಯಬ್ದನಾಗಿ ನಿಂದಿರೆ ರಾಯನಿವನಂ ಪತ್ತೆ ಬರಿಸಿ ಕಿವಿಯೊಳಾವೃತ್ತಾಂತಮನಿತುಮಂ ಪೆಟ್ಟುದುಂ ; ಇವನುಂ ಕಿವಿವಟ್ಟಿಯೊಳ್ಳಾಯ್ ಬಗೆಗೆಜಿಯಂ ತುಂಬಿದ ಸಂತಸದ ಪೊನಲಂ ಕೋಡಿಗೊಳಿಸು ವಂತೆ ನಲ್ಲುಡಿಗಳಂ ನುಡಿದನದೆಂತೆನೆ :—

“ ಇಂದ್ರೈಸೆ ಜಗಂ ಸನಾಥಮಾದುದು ; ಯದುಕುಲಮೇಲ್ಕಿವಡೆ ದುದು ; ಸಂಸಾರಂ ಸಾರಮೆನಿಸಿದುದು ; ರಾಜಧರ್ಮಂ ಪರ್ಮವೆತ್ತುದು ; ಕನ್ನಡನಾಡುನ್ನತಿದಾಳ್ಳುದು ; ಪ್ರಜೆಯ ಸೌಖ್ಯಂ ಪ್ರಬಲಮಾಯ್ತು ; ನೇವರೇಲ್ಕಿ ದಿಟಂಗೊಂಡುದು ; ಪಾರ್ವರಾಸೆ ಪಣ್ಣಳಿದುದು ; ಎನ್ನಿಷ್ಟಾ ರ್ಥಮೀಡೇಜುದುದು ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಪರಸಿ ಮನೆಗೆ ಪೋಪುದುಂ ;

ಅರಸನುಮಂತವರಮಂ ಸಾರ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಇದಿರ್ವರ್ಪ ರಾಣಿಯ ಕೈಲಾಗಿನೊಳ್ ಸಜ್ಜೆವನೆಯುಂ ಸೇರಿ, ಕಾಂಚನಮಯಮಂಚದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ನಗುತ್ತಿ—“ ಎಲೆಯರಸಿ, ನಿನಗೊಂದೊಸಗೆಯಂ ಪೇಟ್ಟಿಂ. ಎನಗೀವ ಉಚಿತಮಾವುದು ? ” ಎನೆ ; ರಾಣಿಯುಮೊಡನೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮಣಿದ ದಿಟ್ಟಿಯುಂ ನಸುಬಾಗಿದ ಶಿರಮುಂ ಮೊಳೆವ ನಗೆಯುಂ ಮೊಗ ದೋರ್ಪ ವಿನಯಮುಮಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳ್ :—

“ ರಾಯ ! ಚಿತ್ತವಿಪುದು. ಅನುಂ ದೇವರೊಡನೆಯಾದುದು ದಜುಂ ದೇವರೊಡೆತನದೊಳಡಕಮಾದುದಲ್ಲದೆ ಎನಗೆಂದು ಪೆಜತೊಂ ದೊಡನೆಯುಂ ಪೆಜತೊಂದೊಡೆತನಮುಮಿಲ್ಲದೆ ಅನೀವುದೆತ್ತಣದು ? ದೇವರ್ ನಿರವಿಸಿದುದನಾಲಿಸಿ ಎನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಪೊಣ್ಣಿದ ಸಂತಸದಿಂ ದೇವರ ಸಂತಸಮನಿರ್ಮಡಿಗೊಳಿಸುವೆಂ ” ಎಂಬುದುಂ ;

ಬಿನದಕ್ಕುಂ ಬಿನಯಕ್ಕುಂ ಬಿನ್ನಣಕ್ಕುಂ ತಕ್ಕು ನುಡಿಯುಂ ಕೇಳ್ವು
 ಪೆರ್ಕ್ಕಳಿಸಿ ಪೇಟ್ಟುಂ :—“ ಎಲೆ ರಾಣಿ ! ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಕೃಪಗೆ
 ನೆನಮುಮೆಲ್ಲೆಯುಮಿಲ್ಲದಿಪ್ಪುದಪುಂದೆಯುಂ ಎಮ್ಮ ಯಾದವಕುಲ
 ದೊಳ್ ಪ್ರೀತ್ಯತಶಯದಿಂದೆಯುಂ ರಾಜರಸದೇವರಾಜರಸರ ಭಕ್ತಿಪ್ರಕ
 ಷದಿಂದೆಯುಂ ಎಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯೋದಯದಿಂದೆಯುಂ ಮುಂ ಪೃಶ್ನಿಸುತಪ
 ರೊಳಂ ಅದಿತಿಕಶ್ಯಪರೊಳಂ ದೇವಕೀವಸುದೇವರೊಳಂ ಅವಿಭವಿಸಿದಂ
 ತೆಮ್ಮ ಬಸಿಜೊಳ್ ಬಂದು ಜಗಮಂ ಸಲಪುವೆನೆಂದು ತನ್ನರ್ಚಾವತಾರ
 ನುರ್ಯಾದಿಯಂ ಮೀಜು ಸಿರಿನಾಯ್ಡಜಿದು ನಿರವಿಸಿ ಎನ್ನೆರ್ದೆಯೊಳ್
 ಬಂದು ನಂದಂ.” ಎಂಬುದುಂ ;

ರಾಣಿಯುಂ ನವಿದಳೆದು ಅಲಿನೀರ್ಗಜಿದು ಕೊರಲ್ಪರಿಗಳಂ
 ಬಿಕ್ಕುತೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು :—“ ಜಗದೀಶ್ವರಂ ಸರ್ವತಂತ್ರಸ್ವತಂತ್ರನಾದುದ
 ಪುಂದೆಂತೆಸಗಿದೊಡಂ ತವಿಸರಾರ್ ? ಕಿಜುದಂ ಪಿರಿದೆನಿಸಿದೊಡಂ ಬೇಡೆಂ
 ದು ತಡೆವರಾರ್ ? ತಮ್ಮೊಳ್ ತನುಗೆ ತಾರತಮ್ಯಮುಂಟಾದೊಡಂ ನೇಸ
 ಜ್ ಮೂಡಿದೊಡನೆ ಬಿದುವುಂ ಬೆಳ್ಳುಗಿಲುಮೊಂದೆನಿಸುವಂತೆ ಅವನ ಮೈ
 ಮೆಯಂ ನಿರವಿಸಿ ಪುಟುವುಂ ಬೊಮ್ಮನುಮೊಂದೇ ತೇಜನೈಸೆ ! ಅಸ್ವಾಮಿ
 ಯ ಕೃಪೆಯಿಂದೆಮ್ಮ ಜನ್ಮಂ ಸಫಲಮಾದುದು.” ಎಂದೊರೊರ್ವರೀ
 ನಗೆಯ ಸಂತಸವಾತುಗಳಂ ಬಳೆಯಿಸುತ್ತಿರುಳಂ ಕಳೆದರ್.

ಪೊಟ್ಟಜಿಯೊಳೆಟ್ಟರಸಂ ಮಿಂದು ಮುಡಿಯುಂಟ್ಟು ಸಂಧ್ಯಾವಂದ
 ನಮನಾಚರಿಸಿ ನಾಮತೀರ್ಥದ ಚೌಕಿಗೆ ಬಂದು ದೇವತಾಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್
 ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯರಂ ಬರವೇಟ್ಟು ಭರದಿಂ ಪಡಿಯ
 ಪರಂ ಕಳುಪಿವಿನಂ ;

— ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ಮನೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಶರೀರ

ಮುಂತಾದುವುಗಳ ವರ್ಣನೆ—

ಅವರ್ ಅಳ್ಳನಾಣತಿವಿಡಿದು ಕಡುವೇಗದಿಂ ನಡೆತರುತ್ತೆ ಚೆಲ್ಲಿದ

ನೀರಂ, ಬರೆದ ರಂಗವಲ್ಲಿಯ ಗೆಜಿಗಳಂ, ಸಿರಿವೀಧಿಯ ಸಿಂಗರಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸು
ತುಂ ಬರೆ—ಪೊಜನಾಗಿಲ ಇರ್ಕೆಲದ ಪೆರ್ಜಗಲಿಗಳೊಳ್ ಪಿಡಿದ ಪಲಾ
ಶದಂಡಮುಂ, ಉಟ್ಟ ಬೆಳ್ಳಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಮೂಳುಂ ಬಳಸುಂ ಸುತ್ತಿದ
ಮೌಂಜಿಯುಂ ವಿಮಲಯಜ್ಞೋಪವೀತಮುಂ ಪೊದಿದ ಕೃಷ್ಣಾಜನಮುಂ
ಧವಳೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಮುಮಾಗಿ ಸತ್ಪದ ಬಿತ್ತುಂ ಸತ್ಪರ್ಮದ ಮೊಳೆಯುಂ
ಮೆನಿಸುವಳವಕ್ಕೋದುವ ವೇದಂಗಳ ಪಾವನಧ್ವನಿಯುಂ | ಒಂದೆಡೆಯೊಳ್
ತಳತಳನೆ ಪಳಂಚುವ ಪನ್ನೆರಲ್ಲಾಮಮುಂ ಪೊದಿದುಟ್ಟ ತಳಿರ್ಗಾವಿ
ಯುಡೆಗಳುಂ ಧರಿಸಿದ ತುಳಸಿತಾವರೆಮಣಿಗಳಮುಳ್ಳರಂಗಳುಂ ಶಾಂತಿ
ರಸಂ ತುಂಬಿ ತುಲುಂಕುವ ಮೊಗಸಿರಿಯುಮಾದ ಎಡೆನೆಯದ ಕುವರ
ಸೋದುವ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ ಬಂಧುರಧ್ವನಿಯುಂ | ಒಂದುವರೆಸಿ ಕಿವಿಗಾನಂ
ದಂಬಡೆಯೆ ಕೇಳುತ್ತೇಜು ಬಾಗಿಲನೊಳಪೊಕ್ಕಾತೊಟ್ಟಿಯ ನಾಲ್ಕುಂ
ದಿಸೆಯ ಜಗಲಿಗಳೊಳಮೊಂದಿಸೆಯೊಳ್ ಕಾವ್ಯಮನೋದುವರುಂ ಒಂದೆ
ಡೆಯೊಳ್ ಕರ್ಕಶತರ್ಕಪ್ರವಚನಂಗಳಿಂ ತರ್ಕಿಸುವರುಂ ಒಂದೆಸೆಯೊಳ್
ಧರ್ಮಸಂಶಯಂಗಳಂ ನ್ಯಾಯಾನುಗೃಹೀತಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಚನಂಗಳಿಂ
ತೀರ್ಚುವರುಂ ಒಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಶ್ರೀಪಾಂಚರಾತ್ರೋದಿತಪಾಂಚಕಾಲಿಕ
ಕ್ರಿಯಾಲಾಪಂಗಳನುಪನ್ಯಾಸಂಗೆಯ್ವರುಮಾಗಿರೆ ಅವರ್ಗ ಕೆಯ್ಯಗಿ
ದಾಲೋಚಿಸಿದರ್ :— ಕಾಮನೀರಾವನೊರ್ಮೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕನಲ್ಲ,
ಕ್ರೋಧಮೀಧರೆಯೊಳಡಿಯಿಟ್ಟುದಲ್ಲ, ಮೋಹಮೀಮಹಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ
ದುದಲ್ಲ, ದಮಮೀದಸೆಯಂ ಪೆಸಗೊಂಡುದಲ್ಲ, ಮತ್ಸರಮೀಯು
ತ್ಸಂಗಳಮಂ ನೆನೆದುಕಲ್ಲ, ಶಮದಮಾದಿಗುಣಂಗಳನಿತುಂ ಇಲ್ಲಿ ಗುರು
ಕುಲನಾಸದಿಂದೊಳ್ಳುವೆತ್ತು ಜಗದೊಳ್ ಪೊಗಟ್ಟುವಡೆದುವು. ಮತ್ತಮಿದು
ಕಲಿಯಜುಯದ ನೆಲನುಂ, ಕೇಣಂ ಕಾಣದ ತಾಣಮುಂ, ಹಿಂಸೆ ಸಂಚರಿ
ಸದ ಮನೆಯುಂ, ಹಿಸುಣ್ ಸುಟಿಯದ ಬಾಗಿಲುಂ, ಪುಸಿ ಪುಗದ ಅಗರ
ಮುಂ, ಪೋರಟೆ ಪೊರ್ದದೆಡೆಯುಂ, ತಕ್ಕಜುಯದ ತಾವುಂ, ಬೆಕ್ಕಸಂ

ಬೆಂಜಿಯದಿಕ್ಕೆಯುಂ, ಸಾಸಮಿಲ್ಲದ ದೇಶಮುಂ, ಮೋಸಂ ಸಲ್ಲದೆಲ್ಲೆಯು
ಮೆನಿಸುಗುಂ. ಮತ್ತಮೀಸಾತ್ವಿಕರ್ಗೆ ತೈಕ್ಷ್ಣ್ಯಂ ಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ಲ್ಲದೆ
ಸ್ವಭಾವಮಂ ಭಜಿಸದು. ಭ್ರಮಣಂ ದೇಗುಲಮಂ ಬಲವರ್ಪದಜೂ
ಳ್ಲ್ಲದೆ ಅಜುವನನುಸರಿಸದು. ಮಾಲಿನ್ಯಂ ಹೋಮಧೂಮದೊಳ್ಲ್ಲದೆ
ಚಿತ್ತಮಂ ಪತ್ತದು. ದೂಷಣಂ ಪೂರ್ವಪಕ್ಷವಿಷಯದೊಳ್ಲ್ಲದೆ ಪರ
ಗುಣಂಗಳೊಳ್ ಪಸರಿಸದು. ಮುಖವಿಕಾರಂ ಮುದುಪತನದಿಂದಲ್ಲದೆ
ವಿದ್ಯಾಧನಮದಂಗಳಿಂದೊದವದು. ದಂಡಗ್ರಹಣಮಾಶ್ರಮಧರ್ಮಮಪ್ಪು
ದಲ್ಲದೆ ನಿಗ್ರಹಮಂ ನೆಗಟ್ಟದು. ಮತ್ತಂ ಇವರ್ ತರ್ಕದೊಳ್ ಗೌತ
ಮಕಣಾದರಂ, ಶಬ್ದದೊಳ್ ಪಾಣಿನಿಪತಂಜಲಿಗಳಂ, ಮೀಮಾಂಸೆಯೊಳ್
ಜೈಮಿನಿಶಬರಂ, ವೇದಾಂತದೊಳ್ ವ್ಯಾಸಬೋಧಾಯನರಂ ದೊರೆ
ಗೊಂಡಿರ್ಪರೆಂದವರ್ಗೆ ವಂದಿಸಿ ಒಳನಾಗಿಲಂ ಪೊಕ್ಕು ಪೋಸಿನಂ ;

ಅಲ್ಲಿ ಸುಧಾಧವಳಿತಮಪ್ಪ ವರ್ಜಗಲಿಯೊಳ್ ಬಳಸಿ ಪಾಸಿದ
ರನ್ನಗಂಬಳಗಳ ನಡುವೆ ಪೊಂಬಲಗೆಯೊಳ್ ತಾರಗೆಗಳ ನಡುವಣ ಪೊಂ
ಬೆಟ್ಟಿನಂತೆಯುಂ, ಬೊಮ್ಮರ ನಡುವಣ ಪೊಂಬಸಿಜನಂತೆಯುಂ, ದೇವತೆ
ಗಳ ನಡುವಣ ವಾಸುದೇವನಂತೆಯುಂ ಬಳಸಿ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ಭಕ್ತಿವಿನಯ
ವಿಶ್ವಸಂಗಳ ಒತ್ತಂಬದಿಂದೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತನಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಂಬಿಡಿದು ವಾಚಿ
ಪಾಚಾರಸಂಪನ್ನರೆನಿಸ ಪಲವುಂ ಶಿಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಮಂ ಶ್ರುತ
ಪ್ರಕಾಶಿಕಾವ್ಯಾಖ್ಯಾನರೀತಿಯಿಂದಪನ್ನಾಸಮನೆಸಗುತುಪದೇಶಂಗೆಯ್ವ
ವೈಖರಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮನದೊಳಾಳೋಚಿಸಿದರ್ :—ಈಮಹಾನುಭಾವಂ
ಪುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದಿರನಂತೆ ತಣ್ಣುವೆತ್ತಿದೊಡಂ ಮೆಯ್ವೊಗರ್ ಮುಂಗಾರ
ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪಳಂಚುತಿದೆ. ಈವೈಷ್ಣವರೇಂ ಧನ್ಯರೋ ! ಆನಾಗಮಿವ
ನೊಡನಿರ್ದಿವನೂಟಾಗಂಗೆಯ್ವ ವನುಪದೇಶಂಗೆಳ್ಳರ್. ಈಗೂರುಗರೇಂ
ಸುಕೃತಶಾಲಿಗಳೋ ! ಮುಪ್ಪೊಟ್ಟುಂ ಬಂದು ವಂದೆನಂಗೆಯ್ವ ವನಿಂ ಪರ
ಳೆಗೊಳ್ಳರ್. ಈನಾಡುಗರೇಂ ಭಾಗ್ಯವಂತರೋ ! ತತ್ತದುತ್ಸವಂಗಳೊಳ್

ಚೆಲ್ವನಾರಣ ರಾಮಾನುಜರೊಡನಿವನುಮಂ ದರ್ಶನಂಗೆಯ್ವಾರ್. ಮತ್ತಂ
 ಸರಸ್ವತಿಯುಮೇಂ ಪುಣ್ಯವತಿಯೋ ! ಅವಗಂ ಪ್ರಸನ್ನಮಾಗಿ ಕರುಣಾ
 ವ್ಯುತರಸದಿಂ ತುಂಬಿ ಮಾನಸಸರೋವರಮಂ ಪೋಲ್ತರ್ಪ ಮೊಗದಾವರೆ
 ಯೊಳ್ ನಲಿಯುತಿರ್ಕುಂ. ಈಯೆಡೆಯೊಳ್ ಧರ್ಮಂ ನಾಲ್ಕುಂ ಚರಣಂ
 ಗಳಿಂ ಪೂರ್ಣಮಾಗಿರ್ಪುದಜುಂದಾವಗಂ ಕೃತಯುಗಮಲ್ಲದೆ ಯುಗಾಂ
 ತರಂಗಳ ನೆನಪಿಲ್ಲದಿರ್ಕುಂ. ನೆಲದೊಳೀಮಹಾನುಭಾವನುದಿಸಿರ್ಪು
 ದಜುಂ ನೇಸಜಂ ಪೊತ್ತಾಗಸದ ಗರ್ವಂ ಕಿಜುದಕ್ಕುಂ. ಇವನ ಬಲೈಯಿಂ
 ಧರೆ ಚಲಿಸದಿರ್ಕುಂ. ಮತ್ತಮಿವನಿರವಂ ಭಾವಿಸೆ ಕೃಪೆಯ ಪೊನಲುಂ,
 ಸಂಸಾರಮೆಂಬ ಕಡಲ ತಡಿಗಾಣೆಪ ಸೇತುವುಂ, ಆಸೆಯೆಂಬ ಬಿಸವಳ್ಳಿಗೆ
 ನಡುವೇಸಗೆಯುಂ, ಸಂತಸಮೆಂಬ ಅನುರ್ದಿಗ ಪೆರ್ಗಡಲುಂ, ಸಿದ್ಧಮಂ
 ತ್ರಂಗಳ್ಗೆ ಮಹಿಷಿಯುಂ, ಶಾಂತಿಯೆಂಬ ವೆರ್ವರಕ್ಕೆ ತಾಯ್ವೀರುಂ,
 ಅಚಾರಂಗಳ ನೆಲೆವೀಡುಂ, ಧರ್ಮಮೆಂಬ ಪಟಯಿಗೆಗೆ ಬಲ್ಲಾವುಂ,
 ಶಾಸ್ತ್ರಮೆಂಬ ಪೊನ್ನೆ ಒರೆಗಲ್ಲುಂ, ಮುಳಿಸೆಂಬ ಪಾವಿಗೆ ಗರುಡನುಂ,
 ಮೋಹಮೆಂಬ ಕರ್ಗಟ್ಟಗಾದಿತ್ಯನುಂ, ಮಂಗಳದಂಗಳಮುಂ, ಸತ್ವಕ್ಕಾ
 ಶ್ರಯಮುಂ, ತಪಕ್ಕೆ ತಾಣಮುಂ, ನೇಮಕ್ಕೆ ನೆರವುಂ, ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಗಾತಿ
 ಯನೆನಿಸಿರ್ಕುಂ. ಮತ್ತಮಾಚಾರ್ಯಾಧಿರಾಜ್ಯಸೂಚಕಮಾದ ಪೊನ್ನ
 ಕಿರೀಟಮಂ ಪೋಲ್ವ ಪೀತಾಂಬರೋಷ್ಣೀಷಮುಂ, ಮಾನಸಪೂಜಾಸಮ
 ಯದೊಳ್ ಭಾವಿಸಿದಾತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ಪಾದದುಂಗುಟದತ್ತಣಿಂ ಮುಡಿನ
 ಣಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟ ಗಂಗೆ ಯಿರ್ವೊನಲೊಂಡು ಪರಿವಂತೆ ತೋರ್ಪ ವಿಮ
 ಲೋರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಮುಂ, ಕರುಣಾರಸದ ಕೆಜಿಗಳೆನಿಪ ಕಣ್ಣಳುಂ, ಅವಳ
 ಕರ್ವಣಿಗಟ್ಟಿಗಳಂ ಪೋಲ್ವ ಪುರ್ಬುಗಳುಂ, ನಾಲ್ಮಡಿಸಿದಷ್ಟಾಕ್ಷರವರ್ಣಂ
 ಗಳಂ ಪೋಲ್ವ ಬೆಳ್ಳಲ್ಗಳ ಬೆಳಕಿನಿಂ ಬಳೆದ ನಸುನಗೆಯುಂ, ಶಿಷ್ಯರೆರ್ದೆ
 ಯೊಳ್ ಬಿತ್ತಲ್ಪೆಂದು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಸತ್ವಗುಣದ ಬಿತ್ತುಗಳಂತಿರ್ಪ
 ಮುತ್ತುನ ಕಂಠಸರಂಗಳುಂ, ದುಗಲಂಗಳುಮಾದ ದಿನ್ಯಾಕೃತಿಯಿಂ ನಿಟ್ಟ

ಸುವಿನಂ ತನುಂ ತಟ್ಟುತ್ತಿದೆ, ಸತ್ವಂ ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿ
ಗೊಳುತ್ತೆ ಭಕ್ತಿವಿನಯಂಗಳೊಡಗೂಡಿ ಪತ್ತೆಸಾಧು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ
ಪ್ರಣಾಮಂಗೆಯ್ದು ಕೆಲದೊಳ್ಳಿದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರ್:--“ಸ್ವಾಮೀ, ದೇವರಂ
ಬರವೇಲ್ವು ಆಳ್ವವರಾಣತಿಗೆಯ್ದೆಮ್ಮಂ ಕಳುಸಿದರ್;” ಎಂಬುದುಂ

ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯರ್ ತವಕದಿಂದೆಲ್ವು ಶಿಷ್ಯವೆರಸು ಸಿರಿವಾಳಿಗೆ
ನಾಗಿಲಂ ಪೊಜಮುಟ್ಟಂದಳಮನೇಜು ಅರಮನೆಗೆಯ್ದ ಮುದದಿಂ ರಾಯನ
ಸಮುಖಮಂ ಸಾರ್ವಿನಂ ;

ರಾಯಂ ಸಾಜದಿಂ ನಿರ್ಫಲಮಾಗಿ ನೇಹದಿಂ ಕರಗಿ ಕವಿವ
ದಿಟ್ಟೆಗಳಿಂದೀಯಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರಂ ದಯಾರಸದಿಂದಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ದುಂ
ತೆಯುಂ, ಸಂತಸಮನೊಡಲೊಳ್ ತುಂಬುವಂತೆಯುಂ, ತಣ್ಣಗೊಳಪಂತೆ
ಯುಂ, ಪೆಂಪುವಡಿಪಂತೆಯುಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸನಿಯಕ್ಕೆ ಬರಿಸುವುದುಂ ;

ಅವರ್ : — “ ಎಲೆ ಮಾರಾಯ, ನಿನಗೆ ಧನಕನಕವಸ್ತ್ರನಾಹ
ನಾದಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯುಂ ಕಳತ್ರಮಿತ್ರಬಂಧುಸಮೃದ್ಧಿಯುಂ ಆಯುರಾರೋ
ಗ್ಯಮುಮುಂಟಾಗಿರ್ಪದಱುಂ ತಾಂ ಪರಸತಕ್ಕುದನಿತುಂ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ
ರ್ಪದು. ಆದೊಡಂ ನಿನ್ನಂತೆ ರೂಪಮುಂ ಗುಣಮುಮುಳ್ಳ ಕುಮಾರನಂ
ಪಡೆದು ಜಗಮಂ ಸನಾಥಮೆನಿಸುವುದು. ” ಎಂಬುದುಂ ;

ರಾಯಂ ಅಲರ್ವ ಮೊಗಮುಂ ನಗೆಮೊಳೆವ ಬಾಯ್ಬಿಡಿಯು
ಮಾಗಿ ಪರಕೆಯನೊಪ್ಪುಗೊಂಡು ಅವರಂ ಗಡ್ಡುಗೆಯೊತ್ತಿನೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿ
ರಿಸಿ ನಿರವಿಸಿದಂ :— “ ಅಯ್ಯಾ, ನೀಮೆಸಗಿದ ಪರಕೆಗಳುಂ ತಿರುನಾರಾ
ಯಣಸ್ವಾಮಿಯವರಾಣತಿಯುನೊಂದೆ ತೆಜತೊಳರ್ಪದು ” ಎಂದು
ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ ನಡೆದವೃತ್ತಾಂತಮನಿತುಮಂ ಬಿತ್ತರಮಾಗಿ ಪೇಲ್ವುದುಂ ;

ಇವರ್ ಅಮೃತಾಸ್ವಾದನಗೆಯ್ದಂತೆ ಸಂತಸದೊಳ್ ಕಱಿನಾಲಿ
ನೀರುಂ ಕವಿವ ನವಿರುಮಾಗಿ ನುಡಿದರ್ : — “ ಅಕಟಕಟ ! ಈಯೆಮ್ಮ
ಮಹೀಶೂರರಸುಗಳೊಳಿಸಿರಿಯರಸಂಗೆ ಎನಿತಭಿಮಾನಮೋ ! ಎನಿತು

ಪಕ್ಷಪಾತನೋ ! ಎನಿತು ಬಹುಮಾನನೋ ! ಎನಿತು ಮಹಾಕನೋ !
 ಎನಿತು ಮನ್ನಣೆಯೋ ! ಊರೊಳಂ ಮನೆಯೊಳಂ ಎರ್ದೆಯೊಳಂ ನೆಲೆ
 ಗೊಂಡು ಭಕ್ತರ ಮುಖದೊಳಂ ಅರ್ಚಕರ ಮುಖದೊಳಂ ಮಾತನಾಡಿಸಿ
 ಮನ್ನಿಸಿ ವರಂಗಳನಿತ್ತು ತಣಿಯದೆ ಸಾಕಾರಮಾಗಿ ನಿಮ್ಮೆರ್ದೆಯೊಳ್
 ನಿಂದು ಔರಸಪುತ್ರನಾಗಿ ಪುಟ್ಟುವನೆಂದು ಪೂಣ್ಡಂ. ಪ್ರಜೆಯನಿತುಂ
 ಕಲಿದೋಷದೂಷಿತಮಾಗಿ ತಂತಮ್ಮ ವರ್ಣಧರ್ಮಂಗಳನಾಚರಿಸದೆ ತಮ್ಮ
 ಇಚ್ಛೆವಂದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರೆ ಕಂಡು ಮಹಾಗಿ ಇವರೊಳ್ ಪೇಟ್ದಂತೆ
 ಕೇಳ್ವರನನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕೇಳದ ದುರಾಗ್ರಹಿಗಳಂ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಮೋಕ್ಷಧರ್ಮ
 ಮಂ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲ್ಪುವತರಿಸುವಂ. ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದೊಳ್ ಸಾಂದೀಪಂಗೆ
 ಬಂದ ಮೈನೆ ಈಯವತಾರದೊಳೆನಗಂ ಬಂದಪುದು. ಈಯರ್ಥದೊ
 ಳ್ಲಾಂ ಕಂಡುದೊಂದು ಕನಸಂ ಪೇಟ್ದಿಂ ಆಲಿಪುದು. ನೀಮುಮಾನು
 ಮಾರ್ವರುಂ ತಿರುನಾರಾಯಣನ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ ನಿಂದು ಸೇವೆಗೆಯ್ಯುತ್ತಿ
 ಪಿನಂ, ತನ್ನ ದಿವ್ಯಾಂಗದತ್ತಣಿಂ ತನ್ನ ಪಡಿನೆಲಿನಿಸಿದ ಚಿಲ್ವರಾಯನಂ
 ಪೋಲ್ವ ಅದೊಂದು ಮಗುವಂ ತೆಗೆದು ಎನ್ನ ಕೆಯ್ಯೊಳೆವುದುಂ ; ಆನುಂ
 ನಿಮಗಿತೆಂ. ಅನಿತಱೊಳ್ ಅಪರರಾತ್ರಿಯೊಳೆಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ ನಿಗಮ
 ಧ್ವನಿಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು ಕಣ್ಣಿಜಿದು ಅಚ್ಚರಿವಟ್ಟಿಂ. ” ಎಂಬುದುಂ ;

ರಾಯನುಮುಟ್ಟಿಯಿಂ ಕೆಯ್ಯುಗಿದು — “ ಮುಂ ಸ್ವಾಮಿ ತಾನೆ
 ಬಂದೆನ್ನೆರ್ದೆಯೊಳ್ ನಿರುದವುಂ ಸ್ವತಂತ್ರನಪ್ಪನೆಂಬ ಸಂದೆಯಂ ಸಮ
 ನಿಸಿದುಡದು. ಈಗಳ್ ವೇದಾಂತವಿತುಗಳಾದ ನಿಮ್ಮ ಕೈಮೊಕ್ಕು ಎನ್ನ
 ಕೆಯ್ಗೆ ವಂದುದವುಂದೆನಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿರ್ಪಂ. ಭಗವತ್ಪ್ರಸಾದಮುಂ
 ಭಾಗವತಪ್ರಸಾದಮೂಲಕಮಾಗಿ ಬಂದೊಡೆ ನಿರುಪಾಧಿಕಮಕ್ಕುಂ. ”
 ಎಂದು ಪರ್ಕಳಿಸುತ್ತೆ, ತಾಂ ಪೊದಿದಿದ್ ಪೊಂದುಗುಲಮನಿನರ್ಗ
 ಪೊದಿಸಿ ತೊಟ್ಟಿದ್ ರನ್ನದೊಡವುಗಳಂ ತುಡಿಸಿ, ಮುದದಿಂದಿನರಿತ್ತ
 ಪರಕೆಗೆ ಹರಿಸಂದಳೆದು, ನಿತ್ಯನಿಯಮಮಾದ ಗೀತಾಧ್ಯಾಯಾರ್ಥಮು

ನಿವರಿಂ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನಾಗಿ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ, ದೇವಪೂಜೆಯಂ ರಚಿಸಿ, ತೀರ್ಥಮಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅಬಲಾಕ್ಕೆವರಂ ಶ್ರೀಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕಳುಪಿ, ತಾನುಮಂತವುರಮನೆಯ್ನಿ, ಅಮೃತಾನ್ನಮನಾಸ್ವಾದಿಸಿ, ನಲವಿಂ ರಾಣಿಗೆ ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರ್ಕಂಡ ಕನಸಿನ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ತಿಳುಪಿ ಸಂತಸಮಂ ಪರ್ಚುಗೊಟ್ಟು, ಬಲಾಕ್ಕೆ ಪೊಜಗಣ್ಗೆ ವಂದು ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರಂ ಬರಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮಾಯಣಭಾರತಾದೀತಿಹಾಸಪುರಾಣ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಂಗಳಂ ಕೇಳ್ವು, ಮತ್ತಮಾಸ್ವಸ್ವವೃತ್ತಾಂತಮನೆ ಪೇಲ್ವಿನಂ ; ಇದರ್ಕಿವರ್ “ ಮುಂ ತಾನೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾದುದಜುಂದೀಯವತಾರದೊಳ್ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನಂಗೆಯ್ವನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆಂ. ಮತ್ತಮೀಗ ಳಾರ್ಯಮುಖದೊಳ್ ಪ್ರಸನ್ನನಾದುದಜುಂ ಮೋಕ್ಷಧರ್ಮಮಂ ನೆಲೆ ಗೊಳಿಸುವುದರ್ಕೆ ಸಂದೆಯಮಿಲ್ಲಂ ” ಇವು ಮುಂತಾದ ಸಂತಸವಾತುಗಳಿಂದೀವರುಮನ್ನೋನ್ಮಾಳಾಪಮನೆಸಗುತ್ತಿ ಪಲವುಂ ಪೊಟ್ಟುಗಳೆದು-- ನಾಳೆ ಪೊಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪಯಣಮೆಂದು ದಳನಾಯಿಗೆ ತಿಳುಪಿ, ಸೇನಾಪ್ರಯಾಣಸಂಜ್ಞಾಪಟಹವಾದನಮನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ತಾಮುಂ ಸಾಯಂಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿ ರಾತ್ರಿಕರ್ಮಂಗಳಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ, ರಾತ್ರಿಯಂ ಸುಖದೊಳ್ ಕಳೆದು, ಉದಯಕಾಲದೊಳ್ ಮಂಗಳಪಾಠಕರ ವೇಣು ವೀಣಾಮಿಶ್ರಿತಮಾದ ಉಪ್ಪವಡದ ಬಣ್ಣವಾಡುಗಳನಾಲಿಸುತ್ತಿಟ್ಟುತ್ತು ನಿತ್ಯಕರ್ಮಂಗಳನಾಚರಿಸುವನ್ನಂ; ಪಯಣಸನ್ನದಮಾಗಿ ಬಂದ ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರಂ ಸನಿಯಕ್ಕೆ ಬರಿಸಿ, ನುಡಿದಂ — “ ಶುಭಕಾಲದೊಳ್ ಸಂತಸದ ಮೇಲೆ ಸಂತಸಮಪ್ಪುದೆಂಬ ಲೋಕವಾರ್ತೆ ನಿಶ್ಚಿತಮಾದುದು. ಇಂದಿನಿರುಳ್ ಕನಸಿನೊಳಾಂ ತಿರುನಾರಾಯಣನಡಿಗೇಜಗಿ ಕೆಯ್ಯುದು ನಿಲ್ವಿನಂ — ‘ಎಲೆ ಅರಸ, ನಿನಗಿನ್ನೊಂಪು ವರಮನೀವೆಂ; ನಿನಗಭೀಷ್ಟಮಂ ಪೇಲ್ವುದು.’ ಎಂದಾಣತಿಯೇವುದುಂ ; ಆನುಂ ವಿನಯಾವನತನಾಗಿ ತನ್ನ ಕೆಳೆಯುಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯಂಗೊಳ್ಳು ವರನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಪುದೆಂದು

ಬಿನ್ನತಿಯೆಂ. ಅದರ್ಕೆ ನಸುನಗುತೆ— 'ಎಲೆ ಅರಸ, ಕೇಳಾನವತರಿಸಿ ದೊಡೆನ್ನಂ ಬಟುಸಲಲ್ಪೆನ್ನೊಡನಾಡಿ—ಈಸನ್ನೆಯಂ ನಿನ್ನ ಮನದೊಳ್ ತಿಳಿದಿಪುದು. ' ಎಂದು ತನ್ನ ಸಿರಿವಾಯ್ಡೆ ಒಪ್ಪಿದು ನಿರವಿಸಿದಂ. ' ' ಎಂದು ಪೇಟ್ಟ ರಾಯನೊಡನಿನನುಂ— " ಆದೊಡಾಲಿಪುದು ಮಹಾರಾಜ. ನೀಂ ಇನ್ನೆವರಂ ನರಪತಿಯಾಗಿದುಂ ದುಷಂ ನಿನ್ನ ಪರಶರೀರಮೆನಿಸಿದನೆಗೆ ನರರನಿಬರುಂ ವಿಧೇಯರಾಗಿರ್ಪರ್. ಈಗಳೇನಾರಾಯಣಂ ನಿನ್ನ ದೇವ ರಾಜವೆಸರನನ್ವರ್ಥಂಗೆಯ್ದು ತಾನೇ ನಿನ್ನ ಕುವರನಪ್ಪುದುಂ ದವನ ಪರಿ ಜನಮೆನ್ನಂ ಬಟುಸಲ್ಪದಚ್ಚರಿಯಲ್ಪು. ' ' ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಂ.

ಅನಿತಜ್ಞರೊಳ್ ಮೌಹೂರ್ತಿಕರ್ ಪ್ರಯಾಣಮುಹೂರ್ತಮೆಂಬು ದುಂ, ರಾಯನುಂ ಯಾತ್ರಾದಾನಾದಿಗಳನಿತ್ತು ಸಕಲಬಲಂ ಬೆರಸು ಪಯಣಗತಿಯೊಳ್ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಮುಂ ಸಾರ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿ ಯೊಳರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತೆ ಸುಖದೊಳಿದಂ.

—ಚಿಕದೇವರಾಯನ ಜನನ—

ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಪರಿಪೂರ್ಣಕೃಪೆಯಂ ಪಡೆದು, ದೊಡ ದೇವಮಹಾರಾಯಂ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣರಾಜಧಾನಿಯೊಳ್ ರತ್ನಸಿಂಹಾಸ ನಾರೂಢನಾಗಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರೆ ;

ಪ್ರಜೆಗಳ್ ವಿರರೆನಿಸಿಯುಂ ವಿನಯವಂತರುಂ । ನಲ್ಪಾತುಗರಾಗಿ ಯುಂ ನನ್ನಿಗರುಂ । 'ಚಿಲ್ವರಾಗಿಯುಂ ಪರದಾರವಿಮುಖರುಂ । ತಿರು ಕುಳಿಗಳ ಬರವಂ ಬಯಸಿಯುಂ ಪೆಜರಂ ಬಯಸದರುಂ । ಬಯಸಿದೊಡ ವೆಗಳಂ ಪುರುಳಂ ಪಡೆದುಂ ಧರ್ಮಪರರುಂ । ಅಳವಿಗರಾಗಿಯುಂ ಪಾಪ ಭೀರುಗಳೆನಿಸಿರ್ಪರ್. ಮತ್ತಮೆಲ್ಲರೊಳಂ ಬಲ್ಲರೆನಿಸಿ ಎಲ್ಲಾನಾಡೊಳಂ ಮೊಗಟ್ಟಿನಡೆದು ಮೆಲ್ಲುಡಿಗರ್ ಆಜುವರ್ ಆರ್ಪರ್ ಒಳ್ಳುಡೆದೊಡವು ಗರ್ ಓಜಗಾಜರಕ್ಕರಿಗರೊಡುಗಾರರ್ ಸಂಗೀತಸಾಹಿತ್ಯನಿಪುಣರ್ ಭಾರತಧಾನ್ಯಾಯಣ ಭಾಗವತ ವಿಷ್ಣು ಪುರಾಣಾದಿ ಶ್ರವಣಪರರಾಗಿರ್ಪರ್,

ಮತ್ತಂ ಬಿಲ್ಗುಳಂತೆ ಕೋಟಿಸಾರರುಂ । ಸರಲ್ಗುಳಂತೆ ಲಕ್ಷದಾನಾ
 ಸಕ್ತರುಂ । ಮೈನಾಕದಂತೆ ಪಕ್ಷಪಾತವರಿದರುಂ । ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಂತೆ
 ದೇಗುಲಂಗಳಂ ಪರಿಕಾಲ್ಗುಳಂ ಕೆಜಿಗಳಂ ಕಟ್ಟಿಗಳಂ ಕೊಳಂಗಳಂ
 ಬಾವಿಗಳನಾರನೆಗಳನಪವಟ್ಟಿಗೆಗಳಂ ನೆಗಟ್ಟುವರುಂ । ತೆಂಗಾಳಿಯಂ
 ತಾವಗಂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಶಾಲಿಗಳುಂ । ಪಗಲಂತೆ ಮಿತ್ರಾನುವರ್ತಿಗಳುಮಾಗಿ
 ಪರ್. ಮತ್ತಂ ದೀಪದೊಳ್ ಸ್ನೇಹಹಾನಿಯುಂ । ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯೊಳಗಲ್ಪಿ
 ಯುಂ । ರನ್ನದೊಳ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯುಂ । ನೈದಿಲೊಳ್ ಮಿತ್ರದ್ವೇಷನುಂ ।
 ತಾವರೆಯೊಳ್ ರಾಜದ್ವೇಷನುಂ । ಅಸಿಯೊಳ್ ಕೋಶಾಸಕ್ತಿಯುಂ ।
 ಕೈಸಿಡಿಯೊಳ್ ಕರೆಯುಂ । ಅಲರೊಳ್ ಕಟ್ಟುಂ । ನಾರ್ಧಿಕದೊಳ್ ದಂಡ
 ಗ್ರಹಣನುಂ । ಗಾರುಡದೊಳ್ ದ್ವಿಜನಿಗ್ರಹಣಮುಮಲ್ಲದೆ ಇವರೊಳ್
 ತೋಜಿದು. ಇಂತು ಧರ್ಮದೊಳ್ ಪ್ರಜಾಪರಿಪಾಲನಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಂ
 ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಯೆನಿಸಲೆಳಸಿದ ತಿರುನಾರಾಯಣನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಂಗಳನೆಣಿ
 ಸುತ್ತಿರೆ ;

— ಅನ್ಯತಾಂಬೆಯ ದೌಹೃದದ ವರ್ಣನೆ —

ಕಿಞ್ಞದುಂ ದಿನದೊಳರಸಿ ಸತ್ಕರ್ಮನುಂ ಗರ್ಭದೊಳ್ ಪೊತ್ತ
 ಶ್ರುತಿಯಂತೆಯುಂ, ಜಸನುಂ ಪೊತ್ತ ರಾಜನೀತಿಯಂತೆಯುಂ,
 ಬಿನಯನುಂ ಪೊತ್ತ ಬಿಜ್ಜೆಯಂತೆಯುಂ, ನೇಸಜಂ ಪೊತ್ತ ಮುಂಬಗ
 ಲಂತೆಯುಂ, ತುಂಬುವೆಜಿಯುಂ ಪೊತ್ತ ಪುಣ್ಯನೆಯ ಸಂಜೆಯಂ
 ತೆಯುಂ ಪೊಡೆಯೊಳ್ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಂ ಪೊತ್ತು ಪೊಗರೇಜಿ
 ದಳ್. ಕಿಞ್ಞದಾದೊಡಂ ಪೆಜಪೊಜಿಯುಂ ಪೊಜಲಿಯದ ಬಳ್ಳಿ ತನ್ನ
 ಪೆರ್ಗಾಯಂ ಪೊಜುವಂತೆ ರನ್ನದೊಡವುಗಳಂ ಪೊಜಲಿಯದಿದುರ್ಂ
 ಜಗದ್ಗುರುವನುದರದೊಳ್ ಪೊತ್ತಿರ್ಪಳ್. ದಿನದಿನದೊಳ್ ಬಳೆವ ಗರ್ಭ
 ಭರದಿಂ ಮುನ್ನೀರ ನೀರುಂಡ ಮುಗಿಲಂತೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆಯುತ್ತೆಬಟಾ
 ವರುವರಸಂಜೆಗಳ ಬಿಡಯನುಂ ಬಿಡಿಸುವಳ್. ಒಳಗಿರ್ಪ ನಾರಾಯಣನ

ಸಿರಿಗಯ್ಯ ಸಂಕಿನ ಬೆಳ್ಳದಿರ್ ಪೊಪ್ಪೊಣ್ಣಿದುದೋ, ಬಗೆಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ
ಚಂದಿರನ ದೀಪ್ತಿ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದುದೋ, ಪಾಸಿನ ಪಾವೆಪ್ಪಿಯನ ಕಾಂತಿ
ಕರೆಗೆಣ್ಣಿದುದೋ, ಪಾಲ್ಗಡಲ ತೆರೆ ಪಸರಿದುದೋ, ಸತ್ವಗುಣಂ ಬಿತ್ತರ
ನಾದುದೋ ಎನೆ-ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಬೆಳ್ಳದಿರ್ವಡೆದಳ್. ಮತ್ತಮುದರದೊ
ಳಿರ್ಪ ಸಿಸುವಿನ ಮೈಮೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಬಯಸುವಳ್. ಎಲೆ ಕೆಳದಿ,
ಮುತ್ತುಗಳೆನಿತಂ ಪೊತ್ತೊಡಂ ತಣ್ಣುದೋಪದು, ಕೊಳುಗುಳದೊಳ್ ಕಡಿ
ವಡೆದ ಪಗೆರಾಯರ ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ಕುಂಭದಿಂದುದಿರ್ವ ಪೆರ್ಮುತ್ತು
ಗಳಿಂ ಕೋದ ತಾರಹಾರಂಗಳಂ ತಂದು ಧರಿಸೆಂಬಳ್. ಪತ್ತೆಸಾರ್ದು
ಊಟಗಂಗೆಯ್ವ ಪೆಪ್ಪಿನಾಡ ರಾಣಿಯರ ಕೆಯ್ಯ ಕೈಪಿಡಿಯಂ ಕಡೆಗಣಿಸಿ
ಅವರ ಪೊಳಪುವೆತ್ತ ಕದಂಸಿನೊಳ್ ತನ್ನ ಮೊಗಸಿರಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವಳ್.
ಪಂಜರದ ಗಿಳಿವಜ್ರಗೊಂದೆರಬ್ಬಳಿಂಬದ ಬಿತ್ತನಿಕ್ಕುತಬಲ್ದಂ ಸಕಲ
ಜನಕ್ಕನುಭೀಷ್ಟಫಲಂಗಳಂ ಕುಡಲೆಳಸುವಳ್. ಅಲರ್ವಾಸಿನೊಳೊಪ್ಪಿ
ದೊಡಂ ಕಂದುವ ಚೆನ್ನಡಿಗಳಿಂ ಪಗೆರಾಯರ ಪಟ್ಟದರಸಿಯರ ಬೈತಲೆ
ವಣಿಗಳಂ ಮೆಟ್ಟಲೆಳಸುವಳ್. ಪಂಜನದೊಳ್ ನೆವಮಿಲ್ಲದೆ ದಯೆಗೆ
ಯ್ವಳ್, ಎನಿತಾನುಂ ತಪ್ಪಂ ಸೈರಿಸಳ್. ಜಗಮನಿತುಮುಜ್ಜೀವಿಪ
ಕಜ್ಜಂಗಳಂ ನಿರವಿಸಳ್. ಇಂತು ದೌಹೃದನುಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತೆ ನವ
ನಾಸಂಗಳಂ ಕಳೆದು, ಜನನಮಾಗಳಾಗಳೆಂದಿರ್ಪಿನಂ ;

ಅರಸಿ ರಾಯನ ಪದಸರಸಿಜಂಗಳಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲೆಳಸಿ ಕರೆಯಿಸೆ
ವಂದ ರಾಯನುಂ ತನಗಿದಿರೇಬ್ಬುಡಂ ಮಾಣಿಸಿ ತಾನುಮಾನೆಲ್ವಾಸಿ
ನೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ನುಡಿಹಂ:— “ ಎಲೆ ಅರಸಿ ! ನಿನ್ನ ಮೊಗಸಿರಿ
ಬೆಳ್ಳೇಪ್ಪಾದನ್ನಂ ಪಗೆರಾಣಿಯರ ಮೋರೆಗಳ್ ಕರ್ಪೇಪ್ಪಾದುವು. ನಿನ್ನ
ಸುಯ್ಯಲರಿಸುಂ ಪಿರಿದಪ್ಪನ್ನಂ ಅವರ ಸುಯ್ಯಲರೆಡೆವರಿದುದು. ಪಲವುಂ
ಜೋಯಿಸರುನೊಂದುವೆರೆಸಿ ಬಂದು—ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದೊಳೊಗೆದ ಸಿಸು ಕಿಜ್ಜ
ದುಂ ದಿವಸದೊಳೇಪ್ಪಿವಡೆದು ಪೊಡವಿಯ ಪೊಲ್ಲದರೆಲ್ಲರಂ ಪೊಯ್ದು

ಕೆಡಸಿ ತಕ್ಕರಂ ಪೆರ್ಕ್ಕಳಂಗೊಳಿಸಿ ನೂಜುಂಬರಿಸಂ ಸೊಗವಾಲು ಮೆಂದು ಪೇಚ್ಚುರ್” — ಎಂದನಿತುಂ ಸಂತಸವಾತುಗಳಂ ನುಡಿಯುತ್ತಿರೆ ;

ಪಡಿಯಜನೆಣ್ಣೊರ್ವಳ್ ಸಡಗರದೊಳ್ ಬಂದು ತನ್ನ ಕೆಯ್ಯ ಪೊಂಬೆತ್ತದಿಂ ನೆಲಗಟ್ಟಿನ ಪಳಿಕಿನಜಯನೊಯ್ಯನೆ ಪೊಯ್ದು ದನಿಗೆಯ್ವಜಿ ಕೆಯ್ಯಗಿದು ಪೆಂಪೇಜಾದ ಮೊಗಸಿರಿಯುಂ ನಿಡು ಗಣ್ಣುಮಾದ ಸಂತಸಗದುಬಿನೊಳ್ — “ ಜೀಯ ! ಪರಾಕು, ಚಿತ್ತವಿ ಸುವುದು ಪಿರಿಯೊಸಗೆಯೊಸಗೆ ! ” ಎನೆ ; ರಾಯನುಂ — “ ಎಲೆ ಪೆಣ್ಣೆ, ಕದಲದೆ ಬಿನ್ನವಿಸು ಇದಜ ಬಿತ್ತರಮಂ ” — ಎಂಬುದುಮನವಳುಂ — “ ದೇವ, ಚಿತ್ತವಿಪುದು. ದೇವರ ಕೆಳೆಯಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಸಿಂಗಮ್ಮಂಗಿ ಸುಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಗಂಡುಗುವರನಾದಂ ” ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು.

ಅದರ್ಕೆ ರಾಯನುಂ ರಾಣಿಯುಮತಿಹರ್ಷಿತರಾಗಿ ತಾಂ ತೊಟ್ಟ ತೊಡವುಗಳಮನಳ್ಳು ಚಿತಮಿತ್ತು, ಮೇಲೆ ಬರ್ಪ ರಾಜಕುಮಾರಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಇದರುಣೋದಯಮೆಂದು ನಿರವಿಸಿ, ರಾಯನುಮೀಯುತ್ತನುಂ ಪರಿಪಾಲಿಸಲ್ಪೆಂದು ಪೊಜಗಣ್ಣೆ ವಂದಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯರಂ ಕರೆಯಿಸಿ ಸಂತಸವಿರ್ವರ್ಗಂ ಸಮಾನವಾಗಿರ್ಪುದಜುಂದೋರೊರ್ವಗೊರ್ವೊರೊರೊಸಗೆವೇಲ್ವು ಪಲವುಂ ಪೊಟ್ಟಿಷ್ಟಾಲಾಪದೊಳಿರ್ಪಿನಂ ;

— ಕುಮಾರೋದಯ ಮತ್ತು ಪುತ್ರಜನ್ಮಮಹೋತ್ಸವ ವರ್ಣನೆ —

ದಾನಕ್ಕುಮುತ್ತನಕ್ಕುಂ ಪೊನ್ನಡತೊಡವುಗಳನಿತ್ತು ಅಳಹಿಯ ಸಿಂಗರಾರ್ಯರಂ ಕಳುಸಿ, ರಾಯನುಮಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಸನೆಂದೆಣಿಸುವನಿತ ಜೊಳೆ ಮುಂ ತಾಂ ಕಳುಸಿದ ಒಳಗೂಟುಗದ ಕುವರನೊರ್ವನೆ ಯ್ತಂದು ಕೆಯ್ಯಗಿದು ಕೆಲದೊಳ್ ನಿಂದು ರಾಯನಿರವನಾರಯ್ಯು, ಮೊಗಸಿರಿಯಿಂದನುಮತಿಯನೂಹಿಸಿ ಪತ್ತೆಸಾರ್ದು ವಿನಯದಿಂ ಬಿನ್ನ ನಿಸಿದಂ :— “ ರಾಯ, ಚಿತ್ತವಿಪುದು. ಅಂತಃಪುರದೊಳ್ ಬರ್ಧೆ

ಯರುಂ ದಾದಿಯರುಂ ಬೀದಿನನೆಯಿಂ ಬಂದ ಐದೆಯರ್ಕ್ಕಳ
ಮಾಗಿ ಸಿರಿದುಂ ಕಿಜುದುಮಲ್ಲದೊಂದು ನಲ್ವಗೆಯೊಳ್ ಬಳಸಿದ
ಭಿತ್ತಿಗಳ್ಗೆ ನನಸುಧಾಲೇಪನುಂ, ಮೇಗಣ್ಣೆ ಬೆಳ್ಳುಟ್ಟಿಯ ಮೇಲ್ಬಟ್ಟುಂ
ಮುತ್ತಿನ ಸರದ ಲಂಬಣನುಂ, ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾನರೆಯಂಚೆ ಗಳ ಸತ್ತಿಗೆ
ಸೀಗುರಿ ಮೊದಲಾದ ಪಲವುಂ ತೆಜದ ರಂಗವಲ್ಲಿಯುಮಾಗಿ ಅಲಂ
ಕರಿಸಿ, ಮಂಜುವೆಟ್ಟಿನ ಗವಿಯ ಪಳಕಿನ ಪಾಸಪುಟನೆ ಬಿತ್ತರಮಾಗಿ
ಪಾಸಿದ ಮೆಲ್ವಾಸಿನೊಳ್ ಮುಂ ಕಡೆನಾಗಳ್ ಪಾಲ್ಗಡಲ ತೆರೆನೊರೆ
ಯೊಳ್ ತೇಲ್ವ ಸಿರಿಯರಸಿಯರಂ ಪೋಲ್ವ ರಾಣಿಯಂ ಬಳಸಿಯಚ್ಚ ರಿಸಿ
ಯರಂತೆ ಕುಳ್ಳಿದುರ್, ಮುಂ ದಶರಥರಾಣಿ ಕೌಸಲ್ಯ ರಾಮಚಂದ್ರನಂ
ಪಡೆನಾಗಳ್ ನಡೆಯುಂ ನುಡಿಯುಮಾಗಂತಿದರ್ ; ವಸುದೇವನರಸಿ
ದೇವಕಿಯುಮಂತಿದರ್ ; ಮತ್ತಂ ಎಮ್ಮರಮನೆಯ ದೇವರಾಜರಸರ
ಮುದುಪ ದೇವರಾಜರಸರ ರಾಣಿಯರುಮಂತಿದರ್—ಎಂದು ಸಂತಸ
ನಾತುಗಳಿಂ ಪೊಟ್ಟುಗಳೆಯಂತಿದರ್. ಊಟಗವೆಣ್ಣುಳುಂ ಭಯಭಕ್ತಿ
ಗಳಿಂ ಪುಟ್ಟಿದ ತನಕದೊಳ್—“ ಎಲೆಗೆ ಬೆಳ್ಳೆಲರಂ ಬಳಿಯ ಸಾಸುವೆಯಂ
ಕಜನೆಯರಳ್ಳೊಳ್ ಬೆರಸಿ ಮನೆಯೊಳಮಂಗಳದೊಳಂ ಚಲ್ಲಿಂದುಂ ।
ಪಾವಿನ ಸೋಲೆಯಂ ಪಸುವಿನ ತುಪ್ಪಮಂ ಸಾಮ್ರಾಣಿಯೊಳ್ ಬೆರಸಿ
ಪೊಗೆಗೊಳಪುದೆಂದುಂ । ಅಡಿಯಂ ತೊಳೆದಗ್ನಿಯಂ ಮುಟ್ಟಿದಲ್ಲದೀಮನೆ
ಯಂ ಪುಗವೇಡೆಂದುಂ । ಮಾವುಬೇವಿನೆಲೆಗಳಿಂ ಪಚ್ಚೆ ದೋರಣಮಂ
ದೊರೆಕೊಳಪುದೆಂದುಂ । ಬಾಗಿಲಿರ್ಕೆಲದ ಗೋಡೆಗಳೊಳ್ ಸಂಕು
ಪಾಪುಂಬಳೆಗಳಂ ಬರೆಯಿಸೆಂದುಂ । ಜೋಯಿಸರ್ ಗಳಿಗೆವಟ್ಟಲನೆಟ್ಟು
ದೊಳ್ ಕಾದಿಪುದೆಂದು ಪೇಟೆಂದುಂ । ಬಣ್ಣಗೊರಲೈದೆಯರ್
ಸೋಬನನಾಡಂ ಪಾಡುಗೆಂದುಂ । ಒದಾಳಿಗಳಿಂ ಸಾಸಿವೆಸರನೋದಿಪು
ದೆಂದುಂ । ಪೊಸಂತಿಲ ಪೊಜಗಣೆರ್ಕೆಲದೊಳ್ ಸ್ಲವದೂರ್ವಾಲಂಕೃತ
ನಾದ ಕುಂಭಂಗಳನಿರಿಸುವುದೆಂದುಂ । ರಕ್ಷೆಗೆಯ್ದುದರ್ಕೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾ

ರಾಯಣನ ಕಪ್ಪುರದ ಸಿರಿಯಡಿವುಡಿಯಂ ತಪ್ಪುದೆಂದುಂ | ಅರಸಿಯ ಕಡುನೇಹದ ಕೆಳದಿ ರಾಯನಡಿಯೆಡೆಗೆ ಪರಿದೊಸಗೆನೇಲ್ಪುದೆಂದುಂ— ನುಡಿಯುತ್ತಮತ್ತಲುನಿತ್ತಲುಂ ಪರಿಯುತ್ತಿದ್ವಪರ್.” ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಪುದುಂ ;

ರಾಯನುಮಾಪ್ತಸಾಮಾಜಿಕರಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿದರಂ ಪುರೋಹಿತ ರುನುಂ ಬರಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ— “ ಈವೇಳೆಯ ಪಂಚಾಂಗಶುದ್ಧಿಯಿರ ವೆಂತು ? ಲಗ್ನಮಾವುದು ? ಗ್ರಹಾನುಕೂಲ್ಯಮೇತೇಜಂ ? ” ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿರೆ ;

ರಾಣಿಯ ಸಂಚಿಯೂಟಗದ ಕೆಳದಿಯೊರ್ವಳ್ ಸಂತಸ ದೊಳೆಯ್ದು ವಂದನಂಗೆಯ್ದು ಮಹಾರಾಯಂಗೆ ಪಟ್ಟಿದ ಕುವರಂ ಪುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಪುದುಂ ;

ಈಯಮದ್ದುನುಡಿ ರಾಯನ ಕಿವಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಬಗೆಯೊಳ್ ಪಸ ರಿಸೆ ತಾಂ ದೇವನೆಂದುಂ ಮತ್ತಮಾನಾಲ್ಮೊಗನೆಂದುಂ ಎಣಿಸಿ ವೆರ್ಕಳಂ ಗೊಂಡು ಅಭಂಡಾರದೊಳರ್ಪ ಸೆರ್ಪೊತ್ತದ ಪೊನ್ನ ರನ್ನದ ತೊಡವು ಗಳನಾಕೆಳದಿಗಿತ್ತು ಕಳುಪಿ ಜಾತಕದಿರವನಾರಯ್ಯುದುಂ ;

ಅತಿಹರ್ಷದಿಂ ಜೋಯಿಸರ್ — “ ದೇವ, ಚಿತ್ತವಿಪುದು. ಲಗ್ನ ಹೋರಾದ್ರೇಕ್ಷಾಣಾದಿಭೇದಭಿನ್ನ ಸೂಕ್ಷ್ಮಕಾಲದ ಸ್ವರೂಪಂಗಳೊಳರ್ಪ ಗ್ರಹಾನುಕೂಲ್ಯಂಗಳೊಳ್ಳುಮಂ ಭಾವಿಸೆ, ಸಂಹಿತಾಭೇದಂಗಳ ರಾಜ ಯೋಗಾಧ್ಯಾಯಂಗಳ ಶ್ಲೋಕಂಗಳನಿತರ್ಕಂ ಈಜಾತಕಮೊಂದೆ ಉದಾ ಹರಣಿಯಾಗಿರ್ಕುಂ. ಆಮೆನಿತುಂ ಪೊಗಟ್ಟುವು ! ” ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಪುದುಂ ;

ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯರುಂ— “ ಈಜೋಯಿಸದಿರವಂತಿರ್ಕೆ ! ಸಾಹಿ ತ್ಯಪರಿಸಾಟಿಯಿಂದಾನೊಂದು ಜಾತಕಫಲಂಗಳಂ ವೇಲ್ಪುತ್ತಿಂ. ಈರಾಯ ಗುವರಂ ತನ್ನ ಜಾತಕದೊಳ್ ಪಾರ್ಥಿವವರ್ಷದಿಂ ಸಕಲಪಾರ್ಥಿವೋ ತ್ತಮನುಂ, ದಕ್ಷಿಣಾಯನದಿಂ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಚಕ್ರವರ್ತಿಯುಂ, ಅಶ್ವ

ಯುಜ ಮಾಸದಿಂದಸಂಖ್ಯಾತಾಶ್ವಸೇನಾಧೀಶ್ವರನುಂ, ಶುದ್ಧಪಕ್ಷದಿಂದಂತ
 ಬಾಹ್ಯಪಂಶುದ್ಧನುಂ, ವೈಷ್ಣವಭದ್ರತಥಿಯುಂ ಸಕಲವೈಷ್ಣವಕುಲೋ
 ದ್ಧಾರಕನುಂ, ಚಂದ್ರನಾಸರದಿಂದಖಿಲಸಜ್ಜನಚಿತ್ತಾಹ್ಲಾದಕನುಮನಿಸು
 ಗುಂ. ಮತ್ತಮೀಕುವರಂ ಅಪರಿಮಿತಕನ್ಯಾದಾನಂಗೆಯ್ಪುದಜುಂ
 ತಾನುಂ ದಾನಮುಂ ಕೊಳಲ್ಪಿಸಿದಂತೆ ಸೂರ್ಯಂ ಕನ್ಯೆಗೆ ವಂದಿಕುಂ.
 ಮುಂ ತನ್ನ ವಂಶದ ಪುರೂರವ. ನಹುಷ ಯಯಾತಿ ರಂತಿ ಶಶಿಬಿಂದು
 ಮುಂತಾದವರಂತೀಗಳುಮುಂಡಭೂಮಂಡಲಾಧಿಪತಿಯಕ್ಕುಂ, ಅದರ್ಕಾ
 ನೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪದಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯ್ಪನೆಂದು ಪೂಣ್ಣಂತೆ ಚಂದಿರಂ ಮೆ
 ಯ್ಸುರಿವಡೆದು ಕುಂಭಮುಂ ಕೊಂಡಿಕುಂ. ಮತ್ತಮಿವಂ ತಾಂ ಪಲಮೆ
 ಷೋಡಶಮಹಾದಾನಂಗೆಯ್ಪದಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಸೇರಿದ ವಿದ್ವತ್ಪುನಿಗಳಿಂ
 ತುಲಾದಿದಾನಂಗಳಂ ಗೆಯ್ಸುವನೆಂಬುದಂ ತಿಳಿಪುವಂತೆ ಬುಧ ಕವಿಗಳ್
 ಮಂಗಳಂಬೆರಸು ತುಲಾರೂಢರಾದರ್. ಈಕುವರಂ ಅರಸುಗೆಯ್ವೊಡೆಯೊ
 ಳಧ್ಯಯನಾಧ್ಯಾಪಕಂಗಳನುಲಿದು ಮಿಥುನಭಾವದೊಳರೆ, ಗೌರವಂ
 ದಕ್ಕದೆಂದಳ್ಳಿದಂತೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯುಂ ವಿಷಕರ್ಕಟಮಧ್ಯದೊಳ್ ಬೆದಜು
 ಗೊಂಡಿಕುಂ. ಇಂತಪ್ಪ ತೇಜಸ್ವಿ ಸುತನಾದೊಡಮಿವನ ಅರಸುಗೆಯ್ತ
 ದೊಳ್ ಮಂದಂಗೆ ಮಂದಾಧಿಕಾರಮಿಲ್ಲದೆ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಮಿಲ್ಲೆಂಬುದಂ
 ತೋರ್ಪಂತೆ ಶನೈಶ್ಚರಂ ಮೇಷಾಧಿಸ್ಥಿತನಾದಂ. ಈದಿನದೊಳ್ ತಾಮ
 ಸರ್ಗಿ ಹಾನಿಯೆಂಬುದೆ ಕಾಣೆಪಂತೆ ರಾಹುಕೇತುಗಳ್ ಕರ್ಕಟಮಕರ
 ಗ್ರಸ್ತರಾದರ್.” — ಎಂದು ನುಡಿದ ಅಳಿಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ಮಾತಂ
 ಕೇಳ್ವು ಸಂತಸಂಗೊರೆಡು ರಾಯನುಂ ಕಳುಪತಕ್ಕವರಂ ಕಳುಪಿ, ತಾನುಂ
 ತನ್ನೆಳಗುವರನ ಮುಡ್ಡುಮೊಗಮುಂ ನೋಡಿ ದಾನಂಗಳನಿತ್ತು ಪಿತ್ತ
 ಋಣಮುಂ ತೀರ್ಚುವನೆಂದು ಪುರೋಹಿತಪರಿಜನಂಬೆರಸು ಮುಂದೆ ನಡೆವ
 ಪಲವುಂ ಕಮ್ಮೆಣ್ಣೆಯ ಕೈದೀವಿಗಳ ಬೆಳಕಿನೊಳ್ ನಡೆದು, ಸೂತಿಕಾ
 ಗೃಹದ ಬಾಗಿಲ ಪೊಜಗಣ ವರ್ಜಗಲಿಯೊಳ್ ರನ್ನವಣೆಯೊಳ್

ಕುಳ್ಳಿದುರ್, ಅಲ್ಲಿ ಪೊಸಂತಿಲ ಸನಿಯದೊಳ್ ಸಾವಧಾನದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿದುರ್
 ಸಾರ್ವತಿ ಮುತ್ತೈದೆಯೊರ್ವಳ ಉತ್ಸಂಗದೊಳ್ ತನ್ನ ಮೆಯ್ಯೊಗರಿ ಬಳ
 ಸಿದ ದೀವಿಗೆಗುಡೆಗಳನಿಟ್ಟುಕೆಗೆಯ್ಯುತ್ತೆ, ಮೆಯ್ ಕೆಂಪಡದಿಪ್ಪದಜುಂ
 ಪೊಟ್ಟುಜಿ ಕೆಂಗದಿಗೊಂಡ ನೇಸಜಂತೆಯುಂ ಸಂಜೆಯೊಳ್ ಕೆಂಬೊಗ
 ವೆತ್ತುದಿಸುವ ಚಂದಿರನಂತೆಯುಂ ಮೆಲ್ಪುವಡೆದ ಕಲ್ಪದ್ರುಮದ ಚಂದಳಿ
 ದೊಂಬಿಯಂತೆಯುಂ ಆಗಳಲರ್ಧ ಕೆಂದಾವರೆಯ ಬಿಂದದಂತೆಯುಂ
 ಪೊಣ್ಮಿದ ಪೊಡರ್ಧ ಪೊಸವಗೆಯ ಲೋಹಿತಾಂಗನಂತೆಯುಂ ತೋರ್ಪ
 ಮೆಯ್ಯುಂ ಎಳವಿಸಿಲಿದೆ ಮೇಣ್ ಪವಳಗುಡೆಗಳೆಂದೆ ಅಲ್ಲದೊಡೆ ಕೆಂಬರ
 ಲ್ಲಳಿಂದಾದೊಡಂ ಸಮೆದಂತಿರ್ಪ ಕೆಯ್ ಕಾಲ್ವಿರಲ್ಗಳುಮಾಗಿ ತನ್ನುಳ್ಳ
 ನಾಲ್ದೊಳ್ಳಳಂ ತೋಪದೆ ಯಶೋದೆಯುತ್ಸಂಗದೊಳ್ ಇದೊರ್
 ಳ್ಳಿತ್ತಿದಾರ್ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂತೆಯುಂ ಪಲವುಂ ಮಹಾಪುರುಷಲಕ್ಷಣಂಗಳ್ಳಿ
 ದೆಸೆವ ಎಳಸಿಸುವಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವೆಡೆಯೊಳಾಡದೆಮೆಯುಮಡಿಗಡಿಗೆ ತೊಡೆ
 ದೊಡಂ ತೊರೆವ ಸೊಗದಾಲಿನೀರಿಂ ನನೆದ ನಟ್ಟಾಲಿಯುಮಾಗಿ ನೇಹ
 ರಸದಿಂ ನುಡಿಸುವಂತೆಯುಂ ತಕ್ಕವಿಸುವಂತೆಯುಂ ಈಂಟುವಂತೆಯುಂ
 ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸಂತಸಂಬಡೆದಂ.

ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯನೀರಾಯಗುವರನ ಅಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗಚಕ್ರ
 ವರ್ತಿಲಕ್ಷಣಂಗಳಂ ನಿರವಿಸಿ ಪೇಜ್ಜಿಂ—“ ಚಿತ್ತವಿಪುಧು ಮಹಾರಾಯಂ.
 ಆರೆವಿದ ಕೆಂದಾವರೆಯುಂ ಪೋಲ್ವ ಮುದ್ದುಮೊಗದೊಳ್ ಕಜುದಾಗಿ
 ಸಣ್ಣನೆನಿಸಿದೆನೆ ಸಾಲ್ಕೊಂಡು ಕಿವಿವರೆಗಂ ನೀಳ್ಳ ಬಗಸೆಗಣ್ಣಳ್ ತಳತಳ
 ಸುತ್ತಿದೆ. ಕಪ್ಪುರದ ತಾವರೆಯ ಪರಿಮಳಂಗಳಂ ಬೆರಸಿದಂತೆಸೆವ ಚಿಂ
 ಬಾಯ ತನಿಗಂಪಂ ಸವಿಯಲ್ಪಿಂಬಂತೆ ನೀಳ್ಳ ನಸುಬಾಗಿದ ಮೂಗು ಮಿಗೆ
 ಸೊಗಸುತ್ತಿದೆ. ಸರಿಗೆಯ ಪಟವಿಗೆಯ ತಾವರೆಯ ಗೆಜಿಗೊಂಡ ಮೆಲ್ಲಡಿ
 ಗಳೆಲ್ಲಾರಾಯರ ಮುಡಿನಣಿಗಳ ಸೋಂಕಿಂಗುಚಿತಮಾಗಿದೆ. ಮುಗಿಲ
 ಮೊಟಗಿನಂತೆಯುಂ ಭೇರಿನಾದದಂತೆಯುಂ ಸಿರಿದನಿ ಪೆಂಪುವಡೆದಿದೆ.

ಇದೆಲ್ಲಮುಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಳ್. ಇಂತಿರ್ಪ ಕುವರನವತಾರದೊಳ್
ದೇವರುಮಂತೆಪುರಮುಮಾಮುಂ ಊರುಗರುಂ ನಾಡುಬೀಡುಗರುಂ
ಸಂತಸಂಗೊಳ್ವುದು ಸಾಜಮೈಸೆ ! ಚೇತನಾಚೇತನವಿಭಾಗಮಿಲ್ಲದೆ
ಸಕಲಲೋಕಸಂತಸಮುಂ ನಿರವಿಪುದು ದೇವರ್. ಪಿಂತಣ ರಾಯರುಡಿ
ಸಿದ ಜಸಮೆಂಬ ದುಗುಲಂ ಪಟದಾಗಿ ಮಾಸಿದುದು, ಈಗಳೇಕುವರಂ
ಪೊಸಜಸದ ದುಗುಲವುನೀವನೆಂಬ ಸಂತಸದಿನೆಂಬಂತೆ ಪತ್ತುಂ ದಿಕ್ಕು
ಗಳುಂ ಪ್ರಸನ್ನಮಾದುವು. ಈಕುವರಂ ದಾಟುಡುವೆಡೆಯೊಳ್ ಪಗೆರಾ
ಯರ ಪುರಂಗಳನೆನಗಾಹುತಿಗುಡುವನೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯಿಂದಗ್ಗಿ ಬಲಮುರಿ
ಗೊಂಡು ಪೊಗೆಗಳೆದು ತೊಳಗಿದುದು. ಸಕಲಸಜ್ಜನರ ಮನದ ಕಾಲುಷ್ಯ
ಮುಂ ಕಳೆದು ಸುಪ್ರಸನ್ನಮಾದುದನಭಿನಯಿಪಂತೆ ಪಲವುಂ ಪೊಟಿಕ್ಕೊಳ
ನೀರ್ಗಲ್ ಕದಡುಗಳೆದು ತಿಳಿದುವು. ತಮುಂ ತಟ್ಟಿ ಸತ್ಸಮೆತ್ತಿರಮಾದ
ಪುದೆಂಬುದಂ ತೋರ್ಪಂತಾಗಸದೊಳ್ ಕಲ್ಲೆಗಳೆದು ವೆಜಿಯಜುಲ್ಗಳ್
ವೆಂಪುವಡೆದುವು. ಅನಿತುಂ ಜನಕ್ಕಮಜವುರಳ್ಳಯೆಗಳೆನುಗೊಳಿಸುವು
ದೆಂಬುದನೆಲ್ಲಜುಪಂತೆ ಸಕಲಸಸ್ಯಂಗಳುಂ ಫಲಭರಿತಂಗಳಾದುವು. ತೆಂಕ
ಲ್ಲಾಡು ತೇಜಂಬಡೆದುದಂ ತಿಳಿಪುವಂತಗ್ಗಳಿಕೆ ವೆಗ್ಗಳಮಾದುದು.
ಭಗವದವತಾರವೆಂಬುದಂ ಪ್ರಕಟಿಸುವಂತೆ ದುಷ್ಟಜನಂ ದೂಳೊಂಡು
ಶಿಷ್ಟಜನಂ ಸಿರಿವೆತ್ತದು. ” ಎಂದಿತು ಪೊಗಲ್ಪು ಪರಕೆಗೆಯ್ದುದು ;

ರಾಯನುನುತಿಹರ್ಷದಿಂದೆಲ್ಲವರೊಡನೆ ಪೊಜಗಣ್ಗೆ ವಂದಲ್ಲಿ ಸಂ
ಮೊಗದ ಬಿಜ್ಜೆವಳಗಮೂರುಗರ್ಗಂ ನಾಡುಬೀಡುಗರ್ಗಂ ಮಿಕ್ಕುದೇಂ
ಪಾರ್ವರೆಂಬ ವೆಸರುಳ್ಳಿರನಿಬರ್ಗಂ ಅವರವರಂತವರವಜುದು ಅಗರಂಗಳಂ
ಬೆಳೆಗೆಯ್ಗಳನಾರವೆಗಳಂ ಅನೇಕುದುರೆಗಳನುಡೆತೊಡವುಗಳಂ ಪೊನ್ನಳ
ನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿ ತಣಿಯಿಸಿ ಕಳುಸಿ ಸುಖದಿಂ ಪುತ್ರಜನ್ಮಮಹೋತ್ಸವಮುಂ
ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಮಿರೆ ;

ಸೂತಕಮುಂ ಕಳೆದು ಸುಮೂಹೂರ್ತದೊಳ್ ನಾನುಕರಣಮಹೋ

ತನ್ನವನುನಾರಂಭಿಸಿ ಮುಂ ತನ್ನ ನೇಲೆ ಪಿತ್ತಪುಣಂ ಪ್ರವೃದ್ಧಮಾಗಿದು
 ದಜುಂ ತತ್ತದುತ್ಸವಂಗಳೊಳಾನೆಸಗುವಾಭ್ಯುದಯಕಂಗಳನಿತುಮಾಸಾ
 ಲದ ಬಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಲದಿರ್ಪುದು. ಈಗಳಾರುಣಂ ನಿಶ್ಶೇಷಮಾಗಿ ತೀರ್ಚಿ
 ಪೋದುದಜುಂದೀಯೆಸಗುವಾಭ್ಯುದಯಕಮನ್ವರ್ಥಮಾದುದೆಂದು ಸಂತ
 ಸದೊಳೆಸಗಿ ಸುಮೂರ್ತದೊಳ್ ಶ್ರೀಚಿಕದೇವರಾಯನೆಂಬೊಳ್ಳಿಸರ
 ನಿಟ್ಟುಂ. ಆಪೆಸರ ಪುರುಳಂ ಪರಿಕಿಸೆ ಸಕಲ್ಲಲೋಕರಂಜಕನಾದುದಜುಂ ರಾ
 ಯನೆಂದುಂ, ಆವಗಂ ಲೀಲೆಯುಂ ಗೆಲ್ಲಮುಮೊಳ್ಳಡತೆಯುಂ ಪೊಗಟ್ಟು
 ಯುಂ ಸಂತಸಮುಂ ಸೊರ್ಕುಂ ಕಳೆಯುಮುಂಟಾಗಿರ್ಪುದಜುಂ ದೇವ
 ನೆಂದುಂ, ಇವನಿತುಂ ಚಿಕ್ಕಂದಿನೊಳ್ ಅನುಗೂಡುವುದಜುಂ ಚಿಕದೇವರಾ
 ಯನೆನಿಸುಗುಮೆಂದುಂ, ಉಪೇಂದ್ರನವತಾರಮಪ್ಪುದಜುಂ ಸಾಜನಾದ
 ವೆಸರೆಂದುಂ ಬಿಜ್ಜೆವಳರ್ ಪೆರ್ಕಳಂಗೊಳ್ಳರ್. ಬಟುಕ್ಕೆ ಪೇರುಕ್ಕೆವ
 ದೊಡನಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ಕುವರಂಗಂ ರಾಯಗುವರನ ಕೆಳಿತನಕ್ಕೆ
 ತಕ್ಕಾರ್ಪಮಳವುಂ ದೊರೆಕೊಂಡಿರ್ಪುದಜುಂದನ್ವರ್ಥಮಾದ ತಿರುಮಲೆ
 ಯಾರ್ಯನೆಂಬ ನಲ್ವಿಸರನಿಟ್ಟು ಪಲವುಂ ರನ್ನ ಪೊನ್ನ ತೊಡವುಗಳನೊಳ್ಳು
 ಡೆಗಳುಮನಿತ್ತು ಮನ್ನಣೆಗೆಯ್ದು ಸಂತಸದೊಳಿರೆ ;

—ಚಿಕದೇವರಾಯನ ಬಾಲಲೀಲೆ.—

ದಿನಕ್ರಮದೊಳ್ ಕುಮಾರನುಂ ಚಂದಿರನಂತೆ ಬಳೆಯುತ್ತೆ ಪೊಂಜ
 ರಪಣಿಯೊಳ್ ಕಟ್ಟಿದ ರನ್ನದೊಟ್ಟಲೊಳ್ ದಿಟ್ಟದೊಸಂ ತಟ್ಟದಂತೆ
 ಎರಡುಂ ಮೆಲ್ಲದಂಪುಗಳೊಳಿಟ್ಟ ಕಾಡಿಗೆಯ ಬಟ್ಟುಂ, ಕೊರಲೊಳ್
 ಕಟ್ಟಿದ ಪಂಚಾಯುಧಮುದ್ರಾಂಕಿತಮಾದ ಕಿರುದಾಲಿಯುಂ, ಪಣೆಯೊಳ್
 ಕಾಪುಗೊಳಿಸಿದ ನಾರಾಯಣನ ಕಪ್ಪುರದ ಪಾದರೇಣುಬಿಂದುವುಮಂದಂ
 ಬಡೆಯೆ ತನ್ನೊಳ್ ತಾಂ ನೆವಮಿಲ್ಲದೆ ನಗುತ್ತುಂ ಮೈಕ್ಕೆಕಾಲ್ಗಳಂ ನೀಡು
 ತ್ತುಂ ಮಲಂಗಿರುವ ಪಾಂಗಂ ತನ್ನ ಕುಲವರ್ಧನನಪ್ಪ ಕುವರನಂ ಕಾಪಿಡ
 ಲೈಂದು ರಾಗಾವಿಲನಪ್ಪ ಚಂದಿರನೆಯ್ದನೆಂಬ ಸಂದೆಯಮುಂ ಸಮನಿ

ಸುತ್ತೆ ನಿಲುಕಿಯುಂ ನಿಲುಕದಂತೆ ಜೋಲ್ವ ರನ್ನಸೆಂಡನಂಡಲೆವುದರ್ಕೆಳ
 ವಳ್ಳಿದೋಳ್ಗಳನಡಿಗಡಿಗೆ ನೆಗಪುವುದುಂದುದಯಾಚಲಶೃಂಗದೊಳ್
 ಪತಂಗಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಕೈನೀಡುತ್ತಂಗವಿಪ ಮಜುಸಿಂಗಮಂ ಪೋಲ್ವ
 ಚಲನುಂ | ಅಂತಃಪುರದ ಕಾಂತೆಯರೊರ್ವರ ಕೈಯಿಂದೊರೊರ್ವರಾಂತೊ
 ಕ್ಷಣೆಯಂತೆರ್ದೆಯೊಳಿಂಬುಗೊಳಿಸಿ ಸಂತಸದೊಳ್ ನುಡಿಸುವಿನಮಲದರ್
 ಬಿಸಜದಂತೆಸೆವ ಚಿಂಬಾಯಿಂದಿನಿರಸದಂತೆ ನಸುಜೊಲ್ಲುಸುರಿಯೆ ತೊದಳ್ಳು
 ದಿನ ಸೊಗಸಂ | ಪಳಿಕನೆಡೆಗೋಡೆಯ ಮಜುಯೊಳಿರ್ಪ ಅರಸಂಜೆವಜುಯಂ
 ಪಿಡಿಯಲ್ವೆ ನೀಡಿದ ಕೆಯ್ ಸೋಂಕದೊಡಂ ಪಡಿನೆಟಲಂ ಕಂಡಂಜಿಯದಿ
 ತ್ತಲುಮತ್ತಲುಂ ಪರಿಯುತ್ತಿರೆ ತಾನುಂ ಪರಿಪರಿದು ಬೆಂಬಿಡದೆ ಮೊಗಸಾ
 ರಿಯ ಪೊಂಜಗಲಿಯ ಪಚ್ಚೆಗಂಬದ ಮುಂಬಾಗದೊಳ್ ಬಜ್ಜರಂಗಳಂ
 ಧಮೆದಂಜೆವಜುಯಂ ಪಿಡಿದೆಟಿಟಿದೆಟಿದು ಕೋಟಲೆಗೊಳ್ವ ಸಂಭ್ರಮ
 ನುಂ | ಬೆದಜುಗಣ್ಣುಳುಂ ನುಣ್ಣೆಯ್ಯುಂ ಸಣ್ಣಗಾಲ್ಗಳುಮಾಗಿ ತನ್ನ
 ಕೊರಲ ಕಿಪುಗಂಟಿಯ ದನಿಗೆ ಬೆರ್ಚಿದಂತೆಡೆಯೊಳ್ ನಿಲ್ಲದೆ ನೆಗೆವೆರ
 ಳಿಯ ಮಜುಯ ಪಿಂತಣೆರಡುಂ ಕಾಲ್ಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಎಟಿವದಟಂ ಕಂಡು
 ಪಾದಿ ಕದುಬಿನೊಳ್—ಬೇಡಬೇಡಲೆ ಕಂದ ! ಬೇಡ ಬೇಡೆನ್ನಾನೆ ! ಬೇಡ
 ಬೇಡೆನ್ನ ಮಜುಸಿಂಗವೆ ! ಬೇಡ ಬೇಡ—ಎನುತ್ತೆ ಬಟುವಿಡಿದು ತಟುಬಿ
 ದೊಡಮವಳ ಕೆಯ್ಗೆ ಸಿಲ್ಪದಂಗಳದೊಳ್ ಬಳಬಳಿಸಿ ಬವಣೆಗೊಳಿಸಿ ಬಟ
 ಲಿಸುವ ಬಲ್ವಂ | ಎರಡುಂ ನಿಡುದೋಳ್ಗಳಂ ನೀಡಿ ಕರೆವ ಪಲವುಂ ರಾಯರ
 ಸಾಲ್ಗಳಂ ಕಡೆಗಣ್ಣುಳಂ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಕೌತುಕದಿಂದೊಂದೆ ಸೂಟಿಖೊಳ್
 ಕವಿವ ದಿನ್ಯಾಸ್ಥಾನದ ಪಲವುಂ ಜನದ ನೇಹದಿಟ್ಟೆಗಳೆನಿಪ ಮಾವಟಿ
 ಯೊಳ್ ನನೆದೊಯ್ಯರದೊತ್ತನ್ನ ರನ್ನದ ಸಿಂಗವಣೆಯಂ ಸೇರಿ ನಿಲ್ವಂದ
 ಮುಮಂ ನಿರವಿಸಿ ರಾಯಂ ವಿಭವದೊಳಿಂದ್ರನಂ ದೊರೆಕೊಣ್ಣಿದುರ್
 ಕಣ್ಣಿಂದೆಯುಂ ದೊರೆಕೊಳಲೆಳಸಿದಂ.

ಇಂತು ಸಂತಸದೊಳ್ ಬಳೆವ ರಾಯಗುವರನೊಡನಳಹಿಯಸಿಂಗ

ರಾರ್ಯನ ಕುನರಂ ತಿರುಮಲೆಯಾರ್ಯನೆಡೆದೊಟ್ಟಲೊಳ್ ಬಳೆದು ತಳರ್ನಡೆ
ಯೊಳಂ ತೊದಳ್ಳುಡಿಯೊಳಂ ಬಟುಸಂದು ಪಲವುಂ ಬಾಲಲೀಲೆಯೊಳಂ
ಪಡಿನೆಟಲಂತಿಕುಂ.

— ಚಿಕದೇವರಾಯನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ —

— ಲಿಪಿಗ್ರಹಣ —

ಕ್ರಮದೊಳ್ ಚಿಕದೇವರಾಯನುಷನಯನಾದಿ ವರ್ಣಧರ್ಮ ಪರಿ
ಕರ್ಮಿತನಾಗಿ ಬಿಜ್ಜೆಗಲ್ವಿಡೆಯೊಳ್ ಬುದ್ಧಿಕೌಶಲಮಂ ಕಂಡತಿಹರ್ಷ
ದೊಳ್ ಕಲಿಸುವುಪಾಧ್ಯಾಯರ ಬಿಜ್ಜೆಗಳನಿತುಮಂ ಕಱುಗಳೆದ ಕೈಪಿಡಿ
ಯಂ ಪೋಲ್ವ ತನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳ್ಳೊಂಡು ಪೊಸಪೊಗರಂ ಪೊಣ್ಣಿಸಿದಂ.
ಪಲವುಂ ಬಿಜ್ಜೆಗಲಿಸುವುಪಾಧ್ಯಾಯರ್ಕ್ಕೊಳ್ಳುಬ್ಬಂಗಲಿಸುವರ್ ಮಹಾ
ರಾಯನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು, ಸಂತಸದೊಳ್—“ ದೇವ ಚಿತ್ತವಿಪುತ್ತು,
ಕುಮಾರ ಚಿಕದೇವರಾಯನೋದುವೆಡೆಯೊಳ್ ಶ್ವಾಸ ನಾದ ಘೋಷಾ
ಲ್ಪಪ್ರಾಣತ್ವ ಮಹಾಪ್ರಾಣತ್ವಂಗಳೋರ್ಪಡುವಂತಕ್ಕರಂಗಳುಂ ತತ್ತದು
ಚಿತಸ್ಥಾನಪ್ರಯತ್ನಂಗಳಿಂದುಚ್ಚರಿಸ ವಾಕ್ಪಟುತ್ವಮುಂ, ಅಕ್ಕರಂಗಳೊಂ
ದಱುತೊಳೊಂದು ಬೆರಸಿ ಸಂಕರಮಾಗದಂತೆಯುಂ ಒಂದರ್ಕೊಂ
ದಗಲಿ ಯಸಂಗತಮಾಗದಂತೆಯುಂ ಅತಿವೇಗಮಂ ವಿಳಂಬಮುಮನು
ಟಾದು ಮಧ್ಯವೇಗದೊಳೋದುವ ವಾಚಕಶಕ್ತಿಯುಂ, ನುಡಿಯೊಳ್ ಪುದಿ
ದರ್ಥಮಂ ಕೆಯ್ಯ ನೆಲ್ಲಿಯ ಕಾಯಂತೆ ತೋರ್ಪವೋಲ್ ಪದವಾಕ್ಯದ
ವಿಚ್ಛಿತ್ತಿಯೊಳ್ ನಿಲಿಸುವ ನೆಟ್ಟನೋದುವ ಅರ್ಥಾನುಗುಣಮಾಗಿ ಧ್ವನಿ
ಯೊಳ್ ಮೆಲ್ಪು ಬಲ್ಪು ನುಣ್ಪು ಬಿಣ್ಪುಗಳುಂ ಸುಮೆನಿಸುವೋದಾಳತನ
ದೋಜೆಯುಂ, ಕೇಳ್ವ ಪುರುಳಂ ಬಗೆಗೊಳಿಸಿ ಊಹಾವೋಹಂಗೆಯ್ದೀ
ಪ್ರಕರಣಕ್ಕಿದು ತಾತ್ಪರ್ಯಮೆಂಬುದಂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಕುಣುಪುಗೊಂಡು ಮಱು
ಯದೆ ನೆನೆದಿರ್ಪ ಧಾರಣಾಶಕ್ತಿಯುಂ, ಪೆಱುರ್ಗಿ ತಿಳಿಪುವೆಡೆಯೊಳ್ ಪದ
ಪದಕ್ಕರ್ಥಮಂ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಪೆಂಪುಗೊಳಿಸಿಯುಂ ತಾತ್ಪರ್ಯಮನಿ

ತಿನಿತುಮನೊಂದುಗೊಳಿಸಿ ಒಂದೆಜಜ್ಜುಡಿಯೊಳಡಕಂಗೆಯ್ದು ತಿಳಿಯೆ
ಪೇಟ್ಟುರ್ಥಾಪಾದನಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಮತ್ಯದ್ಭುತಮಾಗಿರ್ಕುಂ. ಈ ಬುದ್ಧಿ
ಕೌಶಲಮೆಲ್ಲಿಯುಂ ಕಂಡು ಕೇಳ್ವುದುಮಲ್ಲು !” ಎಂದು ಪೊಗಟ್ಟಿರ್

— ನಾಚನಾರ್ಥಗ್ರಹಣ —

ಪದವಾಕ್ಯಪ್ರಮಾಣಂಗಳನೋದಿಸುವರುಂ—“ ಚಿತ್ತವಿಪುಲಂ ಮ
ಹಾರಾಯಂ. ಈರಾಯಗುವರಫೋದಿದೊಂದೊಂದುಂ ಪ್ರಕರಣಂಗಳೊಳ್
ಪೂರ್ವಪಕ್ಷಸಿದ್ಧಾಂತದ ಯುಕ್ತಿಗಳನಿತುಮಂ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿ ಅವಜ್ಞೊಳ್
ಪೊಟ್ಟುಗಳಂ ಕಳೆದು ಸಾರಂಗಳಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅವಜ್ಞೊಳಮಿದು ಪ್ರಬಲ
ಮಿದು ದುರ್ಬಲಮೆಂಬ ತಾರತಮ್ಯಮನಾರಯ್ದು ಮೂಲಯುಕ್ತಿ
ಗಳನೆ ಕುಪುಗೊಂಡಿರ್ಪ ಪಾಂಡಿತ್ಯಮಂ, ನಾದಕಥಾವಿನೋದದೊಳ್
ಪ್ರತಿನಾದದೊಳೆಸಗುವುಪನ್ಯಾಸಮನಾಲಿಸಿ ಅದಜ್ಞೊಳ್ ಪ್ರಕೃತೋಪ
ಯೋಗಮಿಲ್ಲದ ಯುಕ್ತಿಗಳಂ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಕಳೆದು ಉಪಯುಕ್ತಮಾದುದ
ಜ್ಞೊಳಂ ಸಾಧ್ಯಸಾಧನಸಮರ್ಥಂಗಳಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತಾಭಾಸಂಗಳಂ ಕಡೆ
ಗಣಿಸಿ ಮೂಲಯುಕ್ತಿಯಂ ಕುಪುಗೊಂಡದಂ ಪ್ರತಿಯುಕ್ತಿಯಿಂ
ಜಯಿಸುವ ಕೌಶಲಮಂ, ಸ್ವಪಕ್ಷೋಪನ್ಯಾಸಂಗೆಯ್ವಿಡೆಯೊಳ್ ಪ್ರಕೃತ
ಸಾಧ್ಯಸಾಧನದೊಳ್ ಪೆರ್ಚುಕುಂದುಮಿಲ್ಲದೆ ಸಮರ್ಥಮಾದ ಮೂಲ
ಯುಕ್ತಿಗಳನೆ ಪವಣಿಯ್ದು ವಾದಿಯಂ ನಿರುತ್ತರಂಗೆಯ್ವ ನೈಪುಣ್ಯಂ
ಮುಂತಾದ ಪಲವುಂ ನಾದಚಾತುರ್ಯಂಗಳಂ ಪೊಗಟ್ಟಿಡೆನಿತಾನು
ಮೊಳವು. ಅನಂತಿರ್ಕೆ. ಮುಂಬಗಲಾಮೋದಿಸಿದುದಂ ಮಜುವಗಲ್
ಕೇಳ್ವಿನಮವಜ್ಞೊಳೊಹಾಪೋಹಂಗೆಯ್ದು ತಾತ್ಪರ್ಯಮಂ ಗ್ರಹಿಸಿ
ಯೊಳ್ಳುವಡಿಸಿ ತಿಳಿಯೆ ಪೇಟ್ಟುದಜ್ಞಂ ಅಧ್ಯಾಪಕಾಧ್ಯೇತೃಕಭಾವಂ
ಪಲ್ಲಟಮಾಗಿ ತೋರ್ಕುಂ” ಎಂದು ಪೇಟ್ಟು ಪೇರಚ್ಚರಿವಡಿಸಿದರ್.

— ಪುರಾಣಪರಿಶ್ರಮ —

ಪೌರಾಣಿಕರುಂ—“ ಆನೋದುಗಲ್ತಂದುಮೊದಲಿಂದುವರೆಗಂ

ಪಲವುಂ ಪುರಾಣಂಗಳಂ ಪಲಮೆ ತಾಳಿಂ ತುದಿನರೆಗಮಾದ ಪಲವುಂ
 ನ್ಯಾಖ್ಯಾನಂಗಳಿಂದರ್ಥನಿಶ್ಚಯಂಗೆಯ್ದು ಪೆಱಗೆ ಪಲವುಮಾವೃತ್ತಿ
 ಯೊಳ್ ಪೇಟ್ಟುಪೆನಾದೊಡಂ ಮಹದಾದಿಚತುರ್ಮುಖಾಂತಮಾದ
 ಸಮಷ್ಟಿಸೃಷ್ಟಿಯಂ, ಅವನೊಡರ್ಚುವ ನೃಷ್ಟಿಸೃಷ್ಟಿಯಂ, ಮನ್ವಂತರಂ
 ಗಳಂ, ದೇವಮನುಷ್ಯಾದಿವಂಶಂಗಳಂ, ಆ ವಂಶದೊಳ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದವರ
 ಪೆಸರ್ಗಳಂ, ಚರಿತಂಗಳಂ ತಿಳಿದಿರ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಬಿತ್ತರದೊಳ್ ನೆನಪು
 ತೋಪದು. ಈ ಕುವರಂ ಸೃಷ್ಟಿಗೆಯ್ವ ನಾರಾಯಣನೆನಿಸ ಪರಬ್ರಹ್ಮ
 ದಿರವಂ, ಸೃಜಿಸಿದ ಪ್ರಕೃತಿಮಹದಹಂಕಾರಂಗಳುಂ ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರ
 ಗಳುಮೆಂಬಿಣ್ಣುಂ ಪ್ರಕೃತಿಗಳುಂ ಏಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯಂಗಳುಂ ಪಂಚ
 ಮಹಾಭೂತಂಗಳುಮೆಂಬ ಪದಿನಾಳುಂ ವಿಕಾರಂಗಳುಮೆಂಬಿರ್ಪತ್ತು
 ನಾಲ್ಕುಂ ತತ್ವಂಗಳ ಕ್ರಮಂಗಳಂ, ಅವಳಿ ಗುಣಭೇದಂಗಳಂ, ಇವಳುಂ
 ಸಮೆದ ಅಜಾಂಡಮಂ, ಅದಳುಳೊಗೆದ ನಾಲ್ಕೊಗನ ತೇಜನಂ, ಆನಂ
 ಪೊಣ್ಣಿಸಿದ ಮಾನಸಾಂಗಿಕಸೃಷ್ಟಿಭೇದಂಗಳಂ, ಅಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತ
 ಮೋರೂಪಗುಣಭೇದಭಿನ್ನಂಗಳಾದ ದೇವಮನುಷ್ಯತಿರ್ಯಕ್ಕಾಸ್ಥಿವರರೂಪ
 ಪ್ರಾಣಿಗಳಂ, ಅವಳುಳೊ ನವಪ್ರಜೇಶಮನ್ವಾದಿಗಳ ಮಿಥುನಪೃಷ್ಟಿ
 ಯಿಂದೊಗೆದ ವಂಶಭೇದಂಗಳಂ, ಅವಳುಳುದಿಸಿದ ದೇವತೆಗಳ ಋಷಿ
 ಗಳ ರಾಯರ ಪೆಸರ್ಗಳಂ, ಅವರವರೇಕಾಲದೊಳೇದೇಶದೊಳೇವೂರುಗ
 ಳೊಳರ್ಪಿಚರಿತ್ರಂಗಳನೆಸಗಿದರೆಂಬುದಂ, ಅವನಿತರ್ಕಂ ಆಧಾರಮಾದ ಪದಿ
 ನಾಲ್ಕುಂ ಲೋಕಂಗಳ ವಿಸ್ತಾರಮಂ, ಅದಳುಳೊ ಭೂಲೋಕದ
 ಪಲವುಂ ದೀವಿಗಳೊಳರ್ಪ ಭೋಗಭೂಮಿಗಳಂ, ಪೂಟಿವೆಟ್ಟುಗಳೊಳಂ
 ಮಂಜುವೆಟ್ಟಿನಿಂ ತೆಂಕಣ ಕಡಲ್ವರೆಗಮಗಲಮಾಗಿ ಮೂಡ ಪಡುವಣ
 ಮುನ್ನೀರ್ವರೆಗಂ ನೀಳ್ವ ಭಾರತವರ್ಷದೊಳೇ ಯೆಡೆಯೊಳೇಗಟ್ಟಮೀಬೆಟ್ಟ
 ಗಳೇ ಪೂಟಿಗಳ್ ಪೂಟಿಲ್ಲಳವನಾಳ್ವ ಹೊರೆಗಳ ಪೆಸರಿದಿನರ ಸಾಸಮಿದು
 ಇವರಾಳ್ವ ಕಾಲಮಿನಿತು ಈ ಗಟ್ಟಿಬೆಟ್ಟಪಟ್ಟಣ ಪೂಟಿಗಳೊಂದಕೊಂ

ವಿನಿತಿನಿತು ಗಾವುದದೊಳಕು ಮೈಂದಿವು ಮುಂತಾದ ವಿಶೇಷಗಳನಿತುಮಂ |
ತತ್ತತ್ಪರಾಣಂಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾರ್ಥಗ್ರಹಣದಿಂದೆಯುಮಾಯಾನೆಲೆಗಳಂ
ಬಲ್ಲವೆಂದೆಯುಂ ತಿಳಿದು ಬಗೆಯೊಳ್ ಬಂದಿವಿಡಿದುಮದಪ್ಪೊಳೆನಾನು
ನೊಂದು ಸಂದೆಯಂ ತೋಪ್ಪಿ ಬಂದೆಮ್ಮಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಿನಂ ಎನುಗೆ ನೆನೆಪಿಲ್ಲ
ವಿದೊಡಂ ಪೆರ್ವೆಯಿಂದೊಳಗುಗುಡದೆ ಇದಂ ಪಿಂತಣ್ಗೆ ಪೇಟ್ಟಿ ವೆಂದುಂ
ಮುಂತಣ್ಗೆ ಪೇಟ್ಟಿವೆಂದುಂ ಈತೆಪದ ಬಪುಸಂದೆಯಮಂ ಕೇಳಲಾಗ
ವೆಂದುಂ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿಯುಂ ಬೆದಪುಸಿ ನುಡಿದುಂ ದಂಧನಂಗೆಯ್ದುಂ
ಕಾಲನುಂ ಕಳೆವೆವು, ಎನುಗಿನ್ನು ತಿಳಿನಾವುದು ?” ಎಂದೊರೆದಾನಂದಂ
ಬಡಿಸಿದರ್.

— ವೀಣಾಪರಿಶ್ರಮ —

ವೈಣಿಕರುಂ—“ ತಮ್ಮ ಜನ್ಮಂಗಳೆಂದು ಸಫಲಮಾದುವು,
ವೀಣಾವಾದ್ಯಮನವದ್ಯಮೆಂಬುದಿಂದು ನಿಶ್ಚಿತಮಾದುದು. ಗಾನಂ
ಮನೋಹಾರಿಯೆಂಬುದನುಭವಕ್ಕೆ ಬ೦ದುದು. ರೈವತಕರಾಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ
ಸಭೆಯೊಳ್ ಗಾಂಧರ್ವಮನಾಲಿಸುತ್ತೆ ಪೋದ ಪೊಟ್ಟಿಪಾಯದಾದೆನೆಂ
ಬುದುಂ ಯುಕ್ತಮೆನಿಸಿಪುದು. ಗೋಕುಲದೊಳ್ ಕೃಷ್ಣಂ ಕೊಳಲೊಳ್ಳಿ
ನಮಾದನಿಯಂ ಸವಿದು ಮೆಯ್ಯಪ್ಪಿದು ಸಸುಪುಲಿಗಳಾನೆಸಿಂಗಂಗಳೊಡ
ಲಾದುವು ತಂತಮ್ಮ ಬಿಗುಪು ಬೇರಂಗಳನುಟಾದೊಂದುವೆರಸಿಪುವು !
ಅಚ್ಚ ರಸಿಯರುಮಚ್ಚ ರವಡೆದು ಗೋವಳಗನ್ನೆಯದೊಡನೆಟ್ಟಪ್ಪಾಳ
ಪರ್. ಮರಂಗಳುಂ ಮಾನಸರಂತೆ ನವರ್ದಳೆದಿಪು ವೆಂಬವುಂ ಕರಬದರ
ಸದೃಶಮಾದುವು. * ಈ ಯತಿಶಯಮೆನಿತೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸೆವು ? ಬಿಚ್ಚುವನೆ
ಯೊಳ್ ಕುವರಂ ಬೀಣೆಗೊಳ್ಳಿನಮನಿತುಂ ತಂತಿಗಳೊಳಂ ಕೊರಲೊಳ
ಮೊಂದೆ ನುಣ್ಣಿನಿ ಪೊಣ್ಣಿತೆಂಬಂತೆ ಕೂಡಿದ ಶ್ರುತಿಯ ಸೊಬಗುಂ ಕತ್ತು
ರಿಯ ವೀಣೆಯಂ ಬಿರ್ಚಿದೊಡನುಣ್ಣುವ ತನಿಗಂಪಿನಂತೆ ಗಮ್ಮನೆ ಕವಿವ
ನಾಧಮುಂ, ಗಿಳಿಮೂಗಂ ಪೊಲ್ಲ ಬಲಗೆಯ್ಯುಗುರ್ಗಳಿಂ ತಂತಿಗಳಂ

ಪಿಡಿನ ಮಿಂಟುವ ಸೈಪಿನಿಂದೆಯುಂ ಪೆಜಿಗೆಯ್ವರಲ್ಲೊಳೊಳಾಹತ ಪ್ರತ್ಯಾ
 ಹತ ಸ್ಫುರಿತ ಕಂಪಿತಾದಿ ಗಮಕಂಗಳಂ ಪವಣ್ಣೆಯ್ವ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದೆಯುಂ
 ಸ್ವರಂಗಳ್ ತಕ್ಕತಕ್ಕೆಡೆಯೊಳ್ ಮೆಲ್ಲಂ ಬಲ್ಲಂ ನುಣ್ಣಂ ಬಿಣ್ಣಂ ಪಡೆದು
 ಒಳ್ವಡದಿಯೊಡಲಂತೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಂ ಚೆಲ್ವುವೆತ್ತು ಮನಂಗೊಳಿಸುವುವು.
 ಕ್ರಮದೊಳೊಂದಕೊಂದು ಪೆಚುಗಿವಡೆದು ಬಳೆವ ತಾನಂಗಳ್ ತತ್ತದು
 ಚಿತಸ್ಥಾನಂಗಳೊಳ್ ಬಿಗುಪೇಜುವ ತೂಗುವ ತೊನೆವ ನಯಂಬಡೆವ
 ನಿಡಿದೆನಿಸುವ ಸೊಂಪುಗೊಳ್ವ ಪೆಂಪುವಡೆವ ಜೀವಸ್ವರಂಗಳೊಳ್ ನಿಂದು ನಿಂ
 ದು ನಲವೇಜುವ ಸೊಗಸು ನಿರವಿಸಲರಿದು. ಮತ್ತಮಾನಾದಂ ಬಿಜ್ಜೆವನೆ
 ಯೊಳ್ ಬಂದು ನಲಿದು ನರ್ತಿಸುವ ಸರಸತಿಯ ಕಾಲಂದುಗೆಯ ಕಿಜುಗೆ
 ಜ್ಜೆಗಳಿನಿದನಿಯುವನಳ ಮುಂಗೆಯ್ಯೊಳಿದು ನುಡಿನರಗಿಯ ಮುದ್ದು
 ದನಿಯುಂ, ಕನ್ನವುರದ ಚೆನ್ನೆಯ್ವಿಲಿಂದೊಸರ್ವಿನರಸಕ್ಕೆ ಮುಸುರ್ವ ಪೆ
 ಣ್ಣಂಬಿಗಳ ನುಣ್ಣನಿಯುಮೊಂದುವೆರೆದು ಮುಪ್ಪುರಿಗೊಂಡಂತೆ ಮೋಹ
 ರಂಬಡೆದಿರ್ಕುಂ : ಅದೇಂ ವಿಚಿತ್ರಮೋ ! ತಂತಿಯನಲಿಗೆಯ್ವ ಬೆರಲ್ಲಳ್
 ಅಂದು ಹೃದಯದಾನಂದದ ನಾಡಿಗಳೊಳೊಡುವಂತೆ ಮನಮಂ ಸೋಲಿಸಿ
 ಸೊರಗಿಸಿ ಸೋರ್ಕೇಜುಸಿ ಸೊಗಂಬಡಿಸೆ ಆಮುಮಲುಗದಂಗಮುವಾಡ
 ದೆನೆಯುಮಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದಂತಿದುಂ ಪೊಣ್ಣುವ ನವಿಂದೆಯುಂ ಪೊನ
 ಲಿಡುವಾಲಿನೀರಂದೆಯುಂ ಬಿಗಿನ ಕೊರಲ ಸೆರೆಗಳಿಂದೆಯುಂ ಬಿಡದೆ
 ಕಿವಿನಾಯೊಳ್ವಾಪುಗೊಂಡಿರ್ಪ . ಮನೋವೃತ್ತಿಯಿಂದೆಯುಂ ಚೇತನ
 ರೆನಿಸಿರ್ಪೆವು. ಕಿವಿಪೊಡೆಯೊಳ್ ತುಂಬಿದಾನಂದಂ ಎರ್ದಗಿಲಿದು
 ಹೃತ್ಪಮಲನುಂ ನ್ಯಾಸಿಸೆ ಚೈತನ್ಯಂ ತದಾತ್ಮಕಮಾಗಿ ಪರಿಣತಮಾದು
 ದಜುಂ ಪ್ರಪಂಚಮನಿತುಂ ನಾದಮಯಮಾಗಿ ತೋರ್ಪುದು. ಬೇರಂ
 ತುದಿಯುಂ ಬಿರಿದುದಂ ಬೆಂಡಾದುದಂ ಕಳೆದಾಯ್ವ ಪೊರೆಯೆತ್ತಿದೊಳ್
 ಬಿಳಿನ ಸೀಯುಂ, ಪಿರಿದುಂ ಕಾಸಿ ಸಕ್ಕರೆನೆರಸಿದ ಚಿನಿನಾಲ್ ಸವಿಯುಂ,
 ಅಗಳಲಿದು ತಂದು - ಪಿಲಿದ ಪೊಸಜೇನ ಸರಿಯುಂಪುಂ, ಕಾಳದೊಳ್

ಮೋಹರಿಸಿ ಬೆಳೆದು ಪದದೊಳ್ಳೆಣ್ಣಿನಿದೆನಿಸಿ ನೆಗೆಟ್ಟ ಮಾವಣ್ಣಿನ ಮಾಧುರ್ಯ
ಮುಂ ಇದಲು ಸಾಸಿರದ ಸಾಸಿರದೊಳೊಂದುಂ ಪಾಲಿಗೆ ಬಾರದು.
ನಾದಮಾಗಿಯುಂ ಕಿವಿಯೊಂದಜೊಳೆ ಸಂದಿಪುರದಲ್ಲು, ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂ
ಗಳನೊಂದೆ ವೇಳೆಯೊಳಾನಂದಸಾಗರದೊಳ್ ಮುಲುಂಗಿಪುದು. ಸುಗ್ಗಿ
ಯೊಳ್ ಪೂತ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಪೊಸಪೂದೊಂಬೆಯೊಳ್ ಪೊದಟ್ಟು ಪೊಣ್ಣುವ
ತನಿಗಂಪಿನಂತೆಯುಂ, ಆಕಂಪಂ ಕವರ್ದು ಸೊರ್ಕೆ ಸುತ್ತುಂ ಪರಿವ
ತುಂಬಿಗಳೆಂಕೆವೊಯ್ಲೊಂ ಮುಂ ಬಾವನ್ನಗಾಡೊಳ್ ಪಾವುಗಳ್
ನುಂಗಿದುದಜುಂ ಬಂದ ಬಡತನಮಂ ಕಳೆದು ಬಳೆದು ಮಾಂದೊಪಿ
ನೊಳ್ ಸುರಿವ ಪೂಜೇನ ಸರಿಯೊಳ್ ನನೆದೊಯ್ಪನೆ ತೀಡುವ ತೆಂಗಾಳು
ಸೋಂಕಿನಂತೆಯುಂ, ಆ ಸೋಂಕಿನಿಂ ಮುಂ ಬಗೆಯೊಳೊಗೆದ ಮದನಾಗ್ನಿ
ದಳ್ಳುರಿಗೊಂಡು ಪೊಪ್ಪೊಣ್ಣುವಿನಮದರ್ಕೆ ತಳಿದೊಂಬೆಗಳಂ ತಾವರೆ
ದಂಟುಗಳಂ ಪೊತ್ತುಂ ಪನ್ನೀರೊಳ್ ನನೆದುಂ ಮಲರ್ನಾಸಿನೊಳ್
ಪೊರಳ್ಳುಂ ತಣ್ಣುಗಾಣದ ಬಿರಯಿಗಳಾವಿರಹಂ ಕಲುದೊಡಗೂಡುವಾಗಳ್
ತಂತಮ್ಮ ಮೆಯ್ಯಿಸುಪಡಂಗಿ ತಣ್ಣುಗೊಳ್ಳವರೆಗಂ ತಂತಮ್ಮ ತೋಳ್ಗ
ಳೆಣ್ಣಿನ ವರೆಗಂ ಮಿಕ್ಕುದೇಂ ಪೊಲ್ಲುಜವರೆಗಮಲ್ಲುಜುಂದೆಸಗುವ
ತಟ್ಟಿಯೊಳ್ ಮತ್ತೆಮತ್ತೇಜುವ ಬಿಗುಪಿನಂತೆಯುಂ ಸೊಗೆಮಂ ಸೂಜು
ಗುಡುತಿಪುದು. ಎಂತಪ್ಪ ಕಲ್ಲಿದೇವರಾದೊಡಂ ಈತಾನಮನಾಲಿಸು
ವಿನಂ ಪಗಲಂ ಕಂಡ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಯಂತೆಯುಂ, ಜೊನ್ನಮನಿಂಟುವ
ಚಕೋರದಂತೆಯುಂ, ಕಾಗಾಲದ ಸೋಗೆಯಂತೆಯುಂ, ಮುಂಬನಿ
ಯುಂಡ ಚಾದಗೆಯಂತೆಯುಂ, ನಿಧಿಯಂ ಕಂಡ ಬಡವನಂತೆಯುಂ,
ವರಮಂ ಪಡೆದ ತವಸಿಯಂತೆಯುಂ, ಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆದ ಯೋಗಿಯಂತೆ
ಯುಂ, ಇಷ್ಟದೇವತಾಸಾಕ್ಷಾತ್ಪಾರಮಂ ಪಡೆದುಪಾಸಕನಂತೆಯುಂ,
ನಲಿದು ನಲವೇಜು ಪಿಟ್ಟು ಪೆರ್ಕಳಂಗೊಂಡು ಸೊರ್ಕೆ ಸೊರಗುವಂ.
ನೆಲ್ಲಿದೇವರಾಲಿಸಿದೊಡಾಲಿಸುವ ಮುನ್ನಮೆ ಮನಂ ಕರಗಿ ಹರವಸಗೊಂ

ಡೆಸೆಗತಕ್ಕುದಿದು ಮಿಕ್ಕುದಿದೆಂಬ ವಿನೇಕಮನುಷ್ಯರು ರಸಾನೇಶದಿಂದೀತಾ
ನದ ಸವಿಯಂ ಸೇಷಿಯೋಳ್ ಮೊಗೆಮೊಗೆದೀಂಟಲುಂ ಮೆಯ್ಯೆಲ್ಲಮನಣ್ಣು
ಗೊಳಲುಂ ಮುಡಿಗಿ ಸೂಡಲುಂ ಕಿವಿವೊಡೆಯೋಳ್ ತುಂಬಿಕೊಳಲುಮೆಳಸಿ
ದಂತೆ ಸಲವುಂ ಕೋಟಲೆಗೊಳ್ವರ್. ಅದವರ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಬೆಳ್ಳುಮಾಸದ
ಪೊಚ್ಚುಪೊಸಪೂಗಳಂ ಪವಣ್ಣೊಳಿಸಿ ಕೋಡೆತ್ತಿದ ವಕ್ಕಳಸರದಂತೆಯುಂ,
ಸವಣದೊಳೆಟ್ಟ ಪೊಸಮಿಸುನಿಯ ಸಲಗೆಯಂತೆಯುಂ, ಎಡವಜಾಯ
ದೊಂದೆ ತೆಪದೊಳ್ ಸುರಿವ ಪೊಸಜೇನ ಪೊನಲಂತೆಯುಮಾದ್ಯಂತದೊ
ಳೇಕನಾದಮೆನಿಸುವ ತಾನದ ಸವಿಯ ಬಲ್ಪಿನ ತಪ್ಪೆಂದು ತಿಳಿಯನೇ
ಲ್ಪುದು. ಈಗಲೇಮಾನವಲೋಕದೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟುವೆತ್ತ ಬೀಣೆಗಾಳರುಂ
ಮುನ್ನಿದರ್ವರುಮೀತೆಪದೊಳ್ ಬಿಗುಪಂ ಒಲವಂ ಕಳೆಯಂ ನಾದಮಂ
ಪೊಸವಗೆಯ ತಾನಂಗಳಂ ಸಂದರ್ಭಿಸಿದುದಿಲ್ಲೆಂಬುದು ವಿದಿತಮೈಸೆ !
ಕಿನ್ನರರುಂ ಗಂಧರ್ವರುಮವರೊಳ್ ಪೊಗಟ್ಟುವೆತ್ತ ಹಾಹಾಹೂಹೂ
ಪ್ರಭೃತಿಗಳುಂ ತುಂಬುರು ನಾರದರುಂ ಆಸರಸ್ವತಿ ತಾನುಂ ಪವಣಿಸಿದು
ದಿಲ್ಲೆಂಬುದುಂ ನಿಕ್ಕುವಂ. ಮೇಣುಂಟಾದೊಡೆ ನಾಡೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟುವಡೆಯ
ದಿಕ್ಕುಮೆ ? ಅನಾದಿಕಾಲದೊಳ್ಲ್ಲದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ರಕ್ತಿವಿಶೇಷಂ ವಾಲ್ಮೀಕಿ
ಯಿನ್ನುಣ್ಣಿದಂತೆ, ಸಂಗೀತದ ರಕ್ತಿವಿಶೇಷಮುಮಿಗಳೀರಾಯಗುವರನಿಂ
ಪೊಣ್ಣಿದುದು. ಮುಂ ಸ್ವರಭೇದಮಂ ಲಯಭೇದಮಂ ರಾಗಭೇದಮಂ
ನಜಾಯದ ಪಸುಗಳುಂ ಪೊಮ್ಮುಪಾಯುಂ ಮೋಸುಗೊಂಡುದು ಬಿಜ್ಜೆಯ
ಬಿನ್ನಣಮಲ್ತೆಂದಾಕೃಷ್ಣಂ ಈಗಲೇಪೊಸವರಿಜನೊಳ್ ಬಿಜ್ಜೆವಳರನಿಬರು
ಮಚ್ಚರಿವಡುವಂತೆ ಆನಂದಲತಾಪ್ರತಾನಂಗಳೆನಿಸ ತಾನಂಗಳಂ ಬಿತ್ತ
ರಿಸಿದಂ : ಅಲ್ಲದೊಡೆವು ಗಾಂಧರ್ವಾಸ್ತ್ರಮಂತ್ರದಂತನಿಬರಂ ಮಜ
ವಡಸಿ ಮೆಯ್ಯುಪಿಯಿಸುವ ತೆಪನಾವುದು ? ಈ ಜಗನ್ನೋಹನಮಾದ
ತಾನದಿರವಂತಿಕೆ. ಈರಾಯಗುವರಂ ವೀಣೆಯಂ ಬಾಜಿಸಲ್ ಪೂಣ್ಣ
ತಾಣಕಮುಮಾಮೆಯ್ಯಿರಿಯುಮಾಮೊಗರಸಮುಮೆನ್ನಯ ನಯನಾನಂ

ದಮಾಗಪುರು. ಸಂತಸದೊಳೊಯ್ಯನೆ ಕೆಯ್ಯೋಳ್ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿಗೆ
ಬರಿಸಿ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿ ಪೇರೆರ್ದೆಯಂ ಸಾರ್ಚಿ ನೇಹಂಬೆರಸು ಮೆಯ್ಯ
ಡಹಿ ರಾಗಾಲಾಪನಂಗೆಯಿಸಿ ಅಲಿಸುತ್ತೆ ಅಲರ್ವ ಮೊಗಮುಂ ಅಲೆವ
ಕಣ್ಣುಂ ಸುರಿನಾಲಿನೀರುಮಾಗಿ ತಕ್ಕೈಡೆಗಳನುಗುರ್ಗೊಂದೊತ್ತುವ ಸೈಪುಂ
ಆಕಲಾವತಿವೀಣೆ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತಿನನ ಭುಜಸಂಗದಿಂ ಸೊರ್ಕಿ ಕಳರ
ಮೋದಾರಮಾದ ನಾದಂಗಳನ್ನೊದವಿಪ ಸೊಗಸುಮಂ ನಿರವಿಸಿ, ಸಾಕ್ಷ
ತ್ಪುಷ್ಪಾವತಾರಮೆಂಬುದೇ ನಿಶ್ಚಿತಂ ” ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಆನಂದಂ
ಬಡಿಸಿದರ್.

— ಮುರಳೀಪರಿಶ್ರಮ —

ಗರುಡಿಯೊಳ್ ಸಾದಕಮಂ ಕಲಿಸುವ ಜಟ್ಟಿಗರ್—“ ಚಿತ್ತವಿ
ಪುದು ಮಹಾರಾಯಂ. ಗರುಡಿಯೊಳನಿಬರುಂ ತಾಂತಾಮೆಸಗುವ ಸಾದಕಂ
ಗಳನುತಾದು ಚಿತ್ತರದ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ನಟ್ಟುಲಿಯಲುಗದೆ ನಿಟ್ಟಿಸು
ತ್ತಿರೆ—ಈರಾಯಗುವರಂ ಕಂಬಕೊಣತಂಗಳಂ ಲಾಗಿಸುವ ಚಳಕಮುಂ,
ಅನೆಯ ಸೊಂಡಿಲಂತೆಯುಂ ಪೆರ್ಬಾವಿನಂತೆಯುಂ ಪತ್ತಿಸುತ್ತಿ ಬಿಗುವೇ
ಋವ ತೋಳೊಡೆಗಳ ದೇಸೆಯುಂ ಮತ್ತಂ ಸಂಗರಣಂಗಳನೆತ್ತುವೆಡೆ
ಯೊಳ್ ಗೋವರ್ಧನಮನೆತ್ತಿ ನಿಂದಾಗೋಪಾಲನ ಪಾಂಗಿನೊಳ್ಳೊಳಪ
ಮೊಗಮುಂ ತೋರ್ಪ ಪೇರೆರ್ದೆಯುಂ ಒಯ್ಯರದೊಳೊಳದ ಸಿರಿಯಡಿ
ಗಳುಮಾಗಿ ನಿಂದ ನೆಲೆಯೊಳೊಂದೊಂದು ತೋಳ್ಗಳಂ ತಿರುಗಿಸಿ ನೆಗಪುವ
ಸೈಪಿನಿಂದೆ ಎಡಬಲದೊಳನಿಸಿನಿಸುಂ ಮುಞ್ಚಗೊಳ್ಳ ಅಸಿನಡುವುಂ, ಓಸರಿ
ಸುವ ಮೆಯ್ಯುಂ, ಒಲೆವ ಕೊರಲುಮಾದ ಮೆಯ್ಯಿರಿ ಜಟ್ಟಿಗರುಡಿ
ಗಳೊಳಂ ನಟ್ಟುವ ಗರುಡಿಗಳೊಳಂ ಕಂಡುದಲ್ತು; ನಿಟ್ಟಿಸರ ದಿಟ್ಟಿಗಳ
ಲ್ಲಿಯೆ ನಟ್ಟಂತೆ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವು. ಆರೇಖೆಯುಮಾತಾಣಕಮುಂ ಜಗ
ನೋಹನಮಾಗಪುರು. ಅದೊಡಮವಱುಂ ಕಾಳೆಗಕ್ಕುಪಕಾರಮಿಲ್ಲಿಂ
ಭುಧಱುಂದನಂ ಬಿತ್ತರಿಸದುಱುಪಿ ಬಳೆವ ಮೆಯ್ಯ ಬಲ್ಲಂ ದಿಟ್ಟಿಯ ಸು

ಯ್ವಾನಮಂ ಗೆಯ್ಯೆಯ ಚಳಕಮಂ ನಿರವಿಸಲ್ಪವು ಲೋಕಾತೀತಮಾಗಿ ಪೂವು. ಇರ್ಮಡಿ ಬಲೈಗಾಱರುಂ ಕಟುದು ಕೇಱ್ಱಿಯ್ವುದಱುಂ ಹೊಂತಕಾಱುಗಳನಿಬರುಂ ಸಿಂದೆಗೆಯೆ, ರೋಸದಿಂದೊರ್ಮೆ ಜಗಜಟ್ಟಿ ಇದಿರ್ಚಿ ಮುಂ ಮಧುರೆಯೊಳ್ ಕುವಲಯಾಸೀಡಕ್ಕುಂ ಚಾಣೂರಂಗಂ ನಾಮ್‌ಲಿತಂತೆ ದಂಡೆಯಂ ಪೂಡಿ ಸಾದಕದೊದವಂ ಮೆಱಿಯುತ್ತು ಎಡಕ್ಕುಂ ಬಲಕ್ಕುಂ ಸಿಂತಣ್ಣಂ ಒಯ್ಯನೊಂದೊಂದು ಪೆಜ್ಜೆಯಂ ತೆಗೆದಾಸೆಯಂ ಕೊಟ್ಟು, ಮೇಣವಂ ಕವಿದು ಬರ್ಪುದುಂ, ಇದಿರ್ಚಿ ನಿಂದು ಚಳಕದೊಳ್ ಪುಸಿಗೆಯ್ಯಂ ತೋಱು, ಅದರ್ಕವಂ ತನ್ನಳ್ಳ ಬಲ್ಪನಿತಱುಗಳಂ ಮುಂತಣ್ಣೆ ನಿಂತು ತುಂಬುಗೆಯ್ಯಕ್ಕುವಿನಂ, ಮುಂ ಕುವಲಯಾಸೀಡದ ಕೋಡಂ ಪೊಱತಟ್ಟಿದಂತೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ತನ್ನ ಕೆಯ್ದಳಮಂ ಅವನ ಮೊಗಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಚುವಿನಮವನ ಬಲೈ ಅವಂಗಿ ಪಗೆಯಾಗಿ ಮೂಗಿನ ಸೆರೆಯೊಡೆದು ಪೊಸನೆತ್ತರ್ ಪೊನಲಿಡೆ ಥೆಂಥೆಣಿಸಿ ಪಿಂತಣ್ಣೆ ಸರಿದು ಗೋಡೆಯಂ ನೆಮ್ಮಿ ನಿಂದು ಬವಣಿಗಳೆದು ಅಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಕೆಯ್ಯುಗಿದು ಕಾಲ್ಗಿಜಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕೃಷ್ಣನೆಂದು ನಿರವಿಸಿ ನಾಣ್ಣದೆ ನಲವೇಱುದಂ. ಮತ್ತಮೊರ್ಮೆ ನಡುಗರುಡಿಯ ಪೂಜೆಯ ಬಿರುದಿನ ಕೈಮೆಗಾಱನೊರ್ಮೆ ತನ್ನೊಡಲ ಪೆರ್ಮೆಯಂ ಕೈಮೆಯ ಬಲ್ಪಂ ನಂಬಿ ಪೆಣಗಲ್ಪಿದು ಕೆಮ್ಮಣ್ಣ ಕಳನಂ ಪೊಕ್ಕುಸರಿಬಿತ್ತರದೊಳ್‌ನಿಲ್ಪಿನಂ, ಪಾರುಗಟ್ಟಿಗೆಯವನುರ್ಬಿ ನೊಳೆಱಗುವ ಸೊರ್ಕಾನೆಯ ನಿಗ್ಗವಕ್ಕೆ ಎರ್ದೆಯೊಡ್ಡಿ ಸೋಂಕದ ಮುನ್ನಮೆ ಒರ್ಮೆಯೊಳೊಲೆದು ತಪ್ಪಿಸಿ ಎಡೆಗೆಡಪುವಂತೆ ಕೆಡಸಿ ಬೆನ್ನೇಱುಯುರಾಟದೊಳ್ಳಿದು ತನ್ನ ಸಾದಕದ ಚಳಕಮಂ ಮೆಱಿಯಲ್ಪೆ ಸಡಿಲವಿತ್ತದನವಂ ನೂಂಕುವನಿತಱುಗಳೆ ಪೆಱತೊಂದಱುಂ ಪೆಱತೊಂದೀತೆಱದೊಳೊಂದೆರ ಲ್ಲಿಗಳೆವರೆಗಂ ಪತ್ತಿದ ಮೆಯ್ ಬಿರ್ಚದೆ ಬಲಿಲ್ವ ಬಸವಟುಸಿ ಕಡೆಯೊಳ್ ಡೊಕ್ಕರದೊಳ್ ಬಿಗುಪೇಱುಸುವುದುಂ ; ಅವನುಂ ಕವಿವ ಕಣ್ಣಿತ್ತಲೆಯುಂ ಸಡಿಲ್ವ ಕೈಕಾಲ್ಗುಳುಮಾಗಿಯೆ ಮುಱಿತೊಱಗಿದಂ. ಇದನೀ

ಗರುಡಿ ಮೊಕ್ಕರನಿಬರುಮುಖತಿಸರ್. ಈನುಡಿಗಳೊಳೆನಾನುಂ ಇಚ್ಚ ಕಂ
ಬೆರಸಿಪುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಕ್ಕುದಲ್ಪ. ಈಯರ್ಥದೊಳೆಮ್ಮ ಕುಲದೇವತೆ
ನಿಂಬಜಿಯಡಿಗಳುಮೆಮ್ಮ ಗರುಡಿ ಕೃಷ್ಣನಡಿಗಳುಮೆ ಸಾಕ್ಷಿ ! ” ಎಂದು
ತಿಳುಪಿದರ್.

ಇಂತು ನುಡಿದ ಪಲವುಂ ಬಿಜ್ಜೆನಳರ ನುಡಿಗಳೆಂದುಕುರ್ವ ಸಂತ
ಸದ ಸೊರ್ಕಿನೊಳ್ ಪೆರ್ಕಳಂಗೊಂಡು ಒಡನೆಟ್ಟು ಜದೊಳಚ್ಚರಿವಡುತ್ತಾ
ಳೋಚಿಸಿದಂ :—ಲೋಗರೊಂದು ವಸ್ತುವನುತ್ತುಮನೆಂದು ತಿಳಿದದಜ
ಗುಣಂಗಳೆ ಸಂತಸಂಬಡುತ್ತಿದೊಡಂ, ಆವಸ್ತುವಿನೊಳ್ ವಿಶೇಷ
ಸಂಬಂಧನಾದವರ್ಗೆ ಸಂತಸಮುನುತಿಶಯಮಾಗಿಪುದೆಂಬುದಪರೋಕ್ಷ
ನಾದುದು. ಸಸಿನೇಸರ್ಗಳುಂ ಕಾರ್ಮುಗಿಲುಂ ಜಗದಾನಂದಕರಂಗಳಾ
ದೊಡಂ ಎಣೆವಕ್ಕಿಗಂ ತಣ್ಣದಿವಕ್ಕಿಗಂ ಸೋಗೆಗಂ ಸಂತಸಂ ಪಿರಿದಪ್ಪು
ದೆಂಬುದುಂ ಯುಕ್ತಮೆನಿಸಿದುದು. ಭಾರ್ಗವರಾನುಂ ದಿಗ್ವಿಜಯಂಗೆಯ್ದ
ನೆನೆ ಪಾರ್ವರುಂ, ರಘುರಾನುಂ ನೆಗಟ್ಟಿವೆತ್ತನೆನೆ ಎಮ್ಮರಮಕ್ಕಳುಂ
ಪೆರ್ಕಳಂಗೊಳ್ವುದು ತಕ್ಕುದೆನಿಸುದುದು. ರಾವಣಂ ಸೀತಾದೇವಿಯರಂ
ಕೊಂಡೊಯ್ದನೆನೆ ಕುಲಶೇಖರಂ ದಂಡೆತ್ತಿದನೆಂಬುದುಮುಪಸನ್ನಮೆನಿಸಿ
ದುದು. ಕೃಷ್ಣಂ ಬೆಣ್ಣೆಗಳವಿನೊಳ್ ಕಡೆದಾವಿದೊರಲೊಳ್ಳಟ್ಟುವಡೆದ
ನೆಂಬುದನೆರ್ದೆಗೊಳಿಸಿ ಪರಾಂಕುಶಂ ಮೋಹಂಬಡೆದನೆಂಬುದುಚಿತಮಾ
ದುದು. ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಂ ಸರ್ವಜ್ಞಂ ಸರ್ವಶಕ್ತಂ ಸಕಲವಿದ್ಯಾ
ಪ್ರವರ್ತಕನೆಂಬುದಂ ತಿಳಿದಿದೊಡಂ ಈಯವತಾರದೊಳ್ ಬಿಜ್ಜೆಗಲ್ತಂ
ವಿನಯಂಬಡೆದಂ ಬೀರನೆನಿಸಿದಂ ಪೆಂಪುವಡೆದನೆಂದು ಪೇಟೊಡಮುಚ್ಚರಿ
ಯುಮಾನಂದಮುಂ ಸಂದಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ರಕ್ಷ್ಯರಕ್ಷಕಭಾವಂ ಮೊದ
ಲಾದ ಪಲವುಮದೃಷ್ಟಸಂಬಂಧಂಗಳತ್ತಣೆಂದೀಸಿತೃಪುತ್ರಭಾವರೂಪ
ಮಾದ ದೃಷ್ಟಸಂಬಂಧಮೆ ಪ್ರೀತಿವಿಶೇಷಹೇತುವಾದುದಜುಂ ಶ್ಲಾಘ್ಯ
ಮಾದುದು. ಅದಜುಂದೈಸೆ ! ಶುಕನ್ಯಾಸಪರಾಶರಾದಿಗಳುಂ ತಮ್ಮ ಮುಷಿ

ಜನ್ಮಮಂ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಕುಂದ ಕದಂಬ ಗೋಸಿಕಾದಿಜನ್ಮಗಳನೆಳಸಿದರ್. ಅದಜುಂದಾನುಮೆನ್ನ ಕುಲದೇವತೆಯೆಂಬುದಂ ಕೂಜದೆ ಕುವರನೆಂದೇ ಕೊಂಡಾಡುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಂಗೈಯ್ದು ನಂದನಂತಾನಂದದೊಳರ್ಪೆಂ.

ಮತ್ತಮಾರಾಯಗುವರಂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಂ ರಾಜನೀತಿಯೊಳಂ ಬಿಲ್ವತ್ತಿಮೊದಲಾದ ಪಲವುಂ ಕೈದುಗೈಯ್ಯೊಳಂ, ಆನೆಕುದುರೆಗಳೇ ಜಾಟದೊಳಂ ಸಂಗೀತಶಾಸ್ತ್ರದೊಳಂ ನಾಟಕಾಲಂಕಾರಂಗಳೊಳಂ, ಪಲವುಂ ದೇಶಭಾಷೆಗಳೊಳಂ, ಪಲವುಂ ಕಲಾವಿದ್ಯೆಗಳೊಳಂ ಪ್ರವೀಣನೆನಿಸಿದಂ. ತಿರುಮಲೆಯಾರ್ಯನುಮವನ ಪಡಿನೆಲಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೆಗಳೊಳಂ ಬಟಸಂದು ಬಣ್ಣಂಬಡೆದಂ. ಬಟುಕ್ಕೆ ರಾಯಗುವರನೊಡಲೊಳೆವೆ ಇನಿಸಿಸುಂ ಪಿಂದೆಗೆಯೆ ಜೌವನಮಡಿಯಿಟ್ಟುದದೆಂತೆನೆ :—

— ಯೌವನೋದಯ —

ತನ್ನ ಕೆಳೆಗಾವಂಗಿನ್ನೇಲ್ಕಿಯಪ್ಪುದೆಂದು ಬಗೆದು ಮೊಗಸಸಿ ಪೊಗರೇಜುದುದು. ಮೊಗದೊಳ್ಳೆಲೆಗೊಂಡ ಸರಸತಿಯ ಕನ್ನವರದ ಕನ್ನೈದಿಲ್ ಪಡಿನೆಲೊಂಡಂತೆಸೆವೆಳಬವರಿಯೊಳ್ ತನಗಿದಿರಾದುದೆಂದು ಮುನಿದಂತೆ ಕಣ್ಣಡೆ ಕೆಂಗಿಜುಗೊಂಡುದು. ಸವಿನುಡಿಯಿಂಚರಿಯಂ ಸುರಿವ ಚೆಂಬಾಯ್ದೆಜುಗಳಂ ಬಂದುಗೆಗೆತ್ತು ಬಳಸಿ ಮುಸುಜಾದ ಪರಮೆವಜುಗಳೆನೆ ಮೀಸೆ ಮೆಯ್ಯಿರಿವೆತ್ತದು. ಇವಂ ಕಿಜುದು ದಿನದೊಳೆ ಪಗೆರಾಯರ ಪೊಲ ಪೆರ್ಬಾಗಿಲಂ ಮುರಿವನುದಳ್ಳಿಯದಜ ಪೆರ್ವೆ ಸಾರ್ದದೆಂಬಂತೆರ್ಬೆ ಬಿತ್ತರಮಾದುದು. ಅಲ್ಲಿಯ ಪೇರಗುಟಿಯದುಂಡು ದೊಲೆಗಳ ಬಲ್ಲು ಬಟಸಂದಂತೆ ತೋಳ್ಳೊತ್ತೇರಮಾದುದು. ನಾಲ್ದಿಸೆಯಂ ಗೆಲಲೆಳಸಿದೊಡೆನ್ನಂ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟುವನೆಂಬ ಚಿಂತೆಯೊಳ್ ನಡು ಬಡನಾದುದು. ಎಂತಪ್ಪ ನೆಜಿರಾವುತರುಮೇಜಲರಿದೆನಿಸ ಕಡುಸಿನ ವಾರುವಂಗಳೆಮಗೊಳಗಪ್ಪುವೆಂಬ ಗರ್ವದಿಂ ತೊಡೆಗಳ್ ಪೆಂಪುವಡೆದುವು. ಈತೆಜದೊಳ್ ತೋರದೊಡೆಯುಂ ಬಡನಡುವುಂ ಪೇರೆರ್ಬೆಯುಂ

ದುಂಡುದೋಳುಂ ಬಲ್ಲಂದಮುಂ ಪವಣ್ಣಿಸೆಯುಂ ಪೊಳೆವ ಮೊಗಮುಂ
 ಪೊಗರೇಜುವ ಮನಮುಮಾದ ಪೊಸಜೌವನದಿರವಂ ನಿರವಿಸಿ, ರಾಯಂ
 ಮನದೊಳಾಲೋಚಿಸಿದಂ : — ಎಮ್ಮ ಕುಲದೊಳ್ ನೆಗಟ್ಟಿ ರಾಯರನಿಬ
 ರುಂ ಎಳಮೆಯೊಳ್ ಬಿಜ್ಜೆಗಲು ಜೌವನದೊಳ್ ನಾಲ್ದಿಸೆಯಂ ಗೆಲ್ಲು
 ಪೊದಿದರಂ ಪೊರೆದು, ದೇವರಂ ಪಾರ್ವರಂ ತೇಜಂಬಡಿಸಿ, ನಾಡಂ
 ಕಾಪಿಟ್ಟು ಬದಿನೊಳಾಂ ಪೊತ್ತ ಪೊಜಿಯಂ ತನ್ನೊಳ್ಗು ವರೊಳಿಟುಪಿ
 ನಿಚ್ಚ ಸಿರಿಯನೆಳಸಿ ನೇಮಂಗೊಳ್ವರ್. ಅನುಮಂತೆಸಗಲ್ಪೆಲ್ಲದೆಂದೆಣಿಸಿ,
 ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯನಂ ಬರಿಸಿ ನುಡಿದಂ : — “ ಅನೊಂದು ಕಜ್ಜಮಂ
 ಪೇಟ್ಟುಂ : ಪಡಿನುಡಿಗುಡದೆಯದನಂಗೀಕರಿಪುದು, ಎನ್ನಕೆಳೆಯನ್ನೊಡ
 ನಾಡಿಯೆನ್ನಪಡಿನೆಲಲ್ ಎನ್ನೊಡಮೆಯೆನ್ನ ಹರಣಮೆಂದೆನಿಸಿದೆನ್ನನಂತರ
 ಸೋದರಂ ಚಿಕದೇವಯ್ಯರಸಂ ಪರಸಂಪದಮಂ ಪಡೆದ ಬಟುಕ್ಕಿನ್ನ
 ಪೊತ್ತ ಪೊಜಿಯನಿಟುಪಲ್ಕೆಡೆಗಾಣದೆನ್ನ ಮನದ ತಲ್ಲಣಮಂ ಅವಂ
 ಗನಂತರಜಾತನಪ್ಪ ದೇವರಾಜನಿಂದು ತೀರ್ಚಿದಂ. ಇವನ ವಿನಯಮು
 ನಿವನ ವಿವೇಕಮನಿವನ ಪ್ರಜಾನುರಾಗಮಂ ಇವನ ಸೌಭ್ರಾತ್ರಮನಿವನ
 ಸ್ಥೈರ್ಯಧೈರ್ಯಶೌರ್ಯಾದಿಗುಣಂಗಳುಮಂ ನಿರವಿಸೆ, ಎಮ್ಮ ಪಿರಿಯ ಚಾಮು
 ರಾಜರಸ ನರಸರಾಜರಸ ಮುದುಪ ದೇವರಾಜರಸರ್ಗಿ ಸರಿಮಿಗಿಲಿಸುಗುಂ.
 ಅದಱಂದಿವಂಗೆ ಪಿರಿಯರಸುತನಮನಿತ್ತು, ಇವನ ಮೆಯ್ಯಾಪಿನೊಳ್
 ಇವನನುಜಾತನಪ್ಪ ಮುಜುಯದೇವರಾಜರಸನಂ ನಿಯಮಿಸಿ, ಕಿಜು
 ಯರಸುತನಮಂ ಕುಮಾರಚಿಕದೇವರಾಯಂಗಮರಿಸಿ, ಇವನನುಜಂ
 ಕಂಠೀರವಯ್ಯರಸನಂ ಇವನ ಕಾಪಿನೊಳರಿಸಿ, ಅನುಂ ತೀರ್ಥ
 ಯಾತ್ರಾದಿ ತಪಸ್ಸಾವ್ರಾಜ್ಯಮನನುಭವಿಸೆ. ” ಎಂಬುದಂ ಕೇಳ್ವು
 ಅಳಹಿಯಸಿಂಗರಾರ್ಯಂ ನುಡಿದಂ :—

“ ಎಲೆ ಮಹಾರಾಯ ! ನೀನಿನ್ನುಂ ಪಲವುಂ ಬರಿಸಮರಸುಗೆ
 ಯ್ವುದೆ ಲೇಸು. ಆದೊಡಂ ಪಡಿನುಡಿಗುಡದೆ ಸಮ್ಮತಿಪುದೆಂದು ನಿರವಿಸಿ

ದುದಜುಂಮೊಡಂಬಟ್ಟು ನುಡಿನೆಂ. ನಿನ್ನನುಜಂ ದೇವರಾಜಂ ಮಹಾ
ರಾಜಲಕ್ಷಣಸಂಪನ್ನನೆನಿಸಿ ನಳ ನಹುಷ ಯಯಾತಿ ದುಂಧುಮಾರ ಭಗೀ
ರಥರಂ ದೊರೆಕೊಂಡು ಮತಿವಂತನುಮುತ್ಸಾಹಿಯುಂ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರನೈಪುಣ
ನುಂ ಸಕಲಧರ್ಮಜ್ಞಾನುಂ ದಯಾಳುವುಂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರನುಮೆಂದು
ಸಕಲ ಪ್ರಜೆಗಳುಮಾನಂದಂಬಡೆವರ್. ಪ್ರಜಾನುರಾಗದಿಂದಮೆ ರಾಯರ್ಗೆ
ಜಯಮುಂ ಜಸಮುಂ ಪಸರಿಸುಗುಂ. ಆದಜುಂದೆ ದೇವರಾಜರಸಂಗೆ
ಮಹಾರಾಜಪದಮನೀವುದೆ ಲೇಸು. ” ಎಂಬುದುಂ ;

ರಾಯನುಮತಿಹರ್ಷದಿಂ ಸುಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಂ
ಗೆಯ್ದು ನುಡಿದುಂ :—“ ಎಲೆ ತಮ್ಮ ! ಯಾದವಮಹೀಶೂರವಂಶ ಕಲ
ಶಾಂಬುಧಿಯೊಳ್ ಕಲಾಧರನಂತು ಉದಿಸಿದೈ. ತಣ್ಣದಿರ್ಗಳಂ ಪೋಲ್ವ
ನಿನ್ನ ಗುಣಂಗಳಿಂದೆ ಅಖಿಲಪ್ರಜೆಗಳುಮಾಹ್ಲಾದಂಬಡೆದಿರ್ಪರ್. ಆನು
ಮೆನ್ನ ಪೊಜಿಯುಂ ನಿನ್ನೊಳಿಟುಪಿದೆಂ. ಇನ್ನೆವರಮರಸುಗೆಯ್ದುದು
ಮಿಂದು ಸರಸಮಾದುದು. ಸಕಲಶ್ರೇಯಂಗಳುಂ ಸಾರ್ದುವು. ಪುರಾ
ಕೃತಪುಣ್ಯಫಲಂಗಳುಂ ಪೊಣೈದುದು. ಕುಲದೇವತೆಗಳುಂ ಪ್ರಸನ್ನಮಾ
ದುದು. ಅಕಟಕಟ ! ಪ್ರಜೆಗಳೇಂ ಸುಕೃತಶಾಲಿಗಳೋ : ಭದ್ರಗುಣಂಗಳಿಂ
ರಾಮಭದ್ರನಂ ಪೋಲ್ವಿನಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುವೈ. ಪೊಡವಿಯೇಂ ಪುಣ್ಯ
ವತಿಯೋ : ಪೇರಾವೆಯೆಂಬ ಪಾಸಜಿಯೊಳಂ ದೆಸೆಯಾನೆಗಳ ಕುಂಭಂ
ಗಳೆಂಬ ಗುಂಡುಗಲ್ಲೊಳಂ ಪಾವೆಜಿಯನ 'ಪೆಡೆವಣಿಗಳೆನಿಸ ಪೆಡ
ಗಲ್ಲೊಳಂ ಜನ್ನವಂದಿಯ ಕೂರ್ಗೊರೆಯೊಳಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪ ಕೋಟಲೆಯಂ
ಮಜಿತು ನಿನ್ನ ದುಂಡುದೋಳೊಳ್ ನೆಲೆನೆಲಿಸಿ ಸೊಗಂಬಡೆದುದು. ನೀಂ
ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನೋದಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕುವನಿತುಮುಂ ತಿಳಿದಿರ್ಪೆ. ನಿನಗಾ
ನುಪದೇಶಂಗೆಯ್ದುದೇನುಲುದಿರ್ಪುದು ? ಆದೊಡಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪುನರು
ಕ್ತಮೆನಿಸಿ ಪೇಟುತ್ತಿಂ. ಪಟ್ಟವಣೆಯೇಜುದುರ್ದರ್ಕ್ ಪುರುಳೊಂಬುದುಂ
ಭೋಗಿಪುದುಮೇ ಫಲಮೆಂದೆಣಿಸದೆ ದೇವರಂ ಪಾರ್ವರಂ ಪೊರೆದವರ

ಸೇವೆಗೆಯ್ಯುದುಂ, ಮಕ್ಕಳವೊಲ್ ಮಜುಕದಿಂ ಪ್ರಜೆಯಂ ಕಾಪಿಡುವುದು
ಮದಪುಂ ಬರ್ಪ ಪುರುಳುಂ ಬಲ್ಪುಂ ಗೆಲ್ಲಮುಮದಪುಂ ಬಳೆದ ದೇಶ
ಕೋಶಂಗಳುಮದಪುಂ ಬರ್ಪ ಕೀರ್ತಿಸುಕೃತಂಗಳುಮೇ ಫಲನೊಂದೆಣಿಸು
ವುದು.” ಎಂದು ನಿರವಿಸಿ, ತನ್ನ ಕಿಷಾಯನುಜಂ ಮಜುಯದೇವರಾಜ
ರಸನಂ ತನ್ನಣುಗರಪ್ಪ ಚಿಕದೇವರಾಜ ಕಂಠೀರವರಾಜರುಮಂ ಕೆಯ್ಯೆಡೆ
ಗೊಟ್ಟು, ತೆಂಕಣ ನಾಡೊಳ್ ಕೌಂಡಿನಿಯೆಂಬ ಪೊಟಿಯ ತಡಿಯೊಳ್
ಸಲವುಂ ಕಾಲಂ ತಪಂಗಿಯ್ದು ಪರನಾಸುದೇವನ ಪದಮಂ ಸಾದಂ.

ದೇವರಾಜನ ಚರಿತೆ

ಬಟುಕೀದೇವರಾಜಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪದೇವರಾಜನಂತೆ ಸುಧರ್ಮಾಧಿಸ್ತಿ
ತನುಂ | ಪಾವಕನಂತೆ ಶುಚಿಯುಂ ತೇಜಸ್ವಿಯುಂ | ಧರ್ಮರಾಜನಂತೆ
ದಂಡಧರನುಂ ಸಮವರ್ತಿಯುಂ | ನಿರಋತಿಯಂತೆ ದೇವತಾಗಣಮಧ್ಯ
ಗಣನೀಯನುಂ ಪುಣ್ಯಜನಾನುಯಾತನುಂ | ವರುಣನಂತೆ ಸತತಪ್ರತ್ಯಂ
ಗನರ್ತಿತನಿಜಲಕ್ಷ್ಮೀಕನುಂ ಪ್ರಚೀತಸನುಂ | ಮಾರುತನಂತೆ ಜಗತ್ಪಾಣ
ನುಂ ಪವಮಾನನುಂ | ಕುಬೇರನಂತೆ ರಾಜರಾಜನುಂ ಧನದನುಂ | ಈಶಾನ
ನಂತೆ ಸರ್ವಜ್ಞನುಂ ಶಂಕರನುಮೆನಿಸಿ ನೆಗಲುಂ. ಮತ್ತಂ ಪುರುಷೋ
ತ್ತಮನವತರಣದ ಮತ್ಸ್ಯದಂತೆ ಪಟನುಡಿಗಳಂ ಪದುಳಂಗೊಳಿಸುವಂ |
ಕೂರ್ಮನಂತೆ ಗೋತ್ರಮನೆತ್ತಿರಂಬಡಿಸುವಂ | ಮಹಾವರಾಹನಂತೆ ಪೊಡ
ವಿಯುಂ ಪೊಗರೇಳಿಸುವಂ | ನೃಸಿಂಹನಂತೆ ಬಲ್ಪಗೆಗಳ ಎರ್ದೆಯನಿರ್ಬಗಿ
ಗೆಯ್ಯುಂ | ನಾಮನನಂತೇಕಪದದೊಳೆ ಭೂಮಂಡಲಮನಿತುಮನಾಕ್ರಮಿ
ಸುವಂ | ಭಾರ್ಗವನಂತೆ ದುಷ್ಟರಾಜನ್ಯರಂ ದೂರೀಕರಿಸುವಂ | ರಾಮ
ಚಂದ್ರನಂತೆ ಧರ್ಮದಿಂ ರಾಜ್ಯಮನಾಳ್ವಂ | ಹಲಿಯಂತೆ ಬಲಭದ್ರನೆನಿ

ಸುವಂ । ಕೃಷ್ಣನಂತೆ ಧರ್ಮಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಂಗೆಯ್ವಂ । ಕಲ್ಪಿಯಂತೆ ಪಾಪಂಹರಂ ಪರಿಹರಿಸುವಂ. ಮತ್ತಂ ತಾಂ ಪಲವುಂ ರಿಪುಪುರಂಗಳಂ ಜಯಿಸಿದುದಜುಂ ಮುವೈಱಲಂ ಗೆಲ್ಲ ಹರನಂ ಪರಿಹಾಸಂಗೆಯ್ವಂ । ತಾಂ ಶಕ್ತಿತ್ರಯಸಂಪನ್ನನಾದುದಜುಂನೇಕಶಕ್ತಿಧರನಪ್ಪ ಕುಮಾರನಂ ಕಡಿಗಣಿಸುವಂ । ತಾನನವರತಪ್ರತಾಪಶಾಲಿಯಾದುದಜುಂ ಪೊಟ್ಟುಂ ಗೊಂದು ತೆಜನಪ್ಪ ದಿವಾಕರನಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವಂ । ತಾಂ ಸಕಲರತ್ನಂಗಳಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅವಜುಂ ಕಜ್ಜಂಗೊಳ್ಪುದಜುಂ ಜಡನಪ್ಪ ರತ್ನಾಕರನಂ ಜಜಿಸುವಂ । ತಾಂ ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿಯುಂ ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕನಾದುದಜುಂ ಕೃಷ್ಣವರ್ತನಪ್ಪಗ್ನಿಯನವಜ್ಞೆಗೆಯ್ವಂ । ತನ್ನವರನಿಬರುಮುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ತನ್ನಂತಿರ್ಪುದಜುಂ ಕೆಳೆಯೊರ್ವನಂ ಕಸಾಲಿಯುಂ ಕೃತ್ತಿವಾಸಿಯುಮೆನಿಸಿ ತೋಜುಸುವ ಕುಬೇರನಂ ಕುತ್ಸೆಗೆಯ್ವಂ । ತಾಂ ಗೋತ್ರೋದ್ಧರಣಂಗೆಯ್ವುದಜುಂ ಗೋತ್ರಾರಿಯಪ್ಪ ದೇವರಾಜನಂ ತೆಳ್ಳನೆನಿಸುವಂ । ತಾಂ ವ್ಯಸನಪರಾಜ್ಞುಖನಾದುದಜುಂ ಪಗಡೆಯೊಳ್ ಪರಿಭವಂ ಬಡಿದ ನಳನನಿಜುಕೆಗೆಯ್ವಂ । ತಾಂ ಸತ್ಯದೊಳ್ ಸಾರ್ವಭೌಮನಪ್ಪುದಜುಂ ನನ್ನಿಯಿಂದಲಾಗಿದ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಂ ಹಟುವಂ । ತಾಂ ಸನ್ಮಾತನ ಧರ್ಮಮಪ್ಪ ಕೃಷ್ಣನಂ ನಂಬಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರ್ಪುದಜುಂ ಧರ್ಮಾಂತರ ತತ್ಪರನಪ್ಪ ಅರ್ಜುನನಂ ತರ್ಜಿಸುವಂ. ಮತ್ತಂ ಶುಚಿಯಾಗಿಯುಂ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ರಂಜಿಸುವಂ । ನಿರ್ಮಲನಾಗಿಯುಂ ವೈರಿಗಳ ಮುಖದೊಳ್ ಮಾಲಿನ್ಯಮಂ ಮಾಪ್ಪಿಂ । ನಿರ್ಭಯನಾಗಿಯುಂ ಮಲೆಪರ್ಗ ಭಯಮನೀವಂ । ಮಹೀಭೃತ್ತಾಗಿಯುಂ ಮೃದುಪ್ರಕೃತಿಯೆನಿಸುವಂ । ದಾನಪತಿಯಾಗಿಯುಂ ಮದರಹಿತನೆನಿಸುಗುಂ । ಸನ್ಮಾರ್ಗನಿರತನಾಗಿಯುಂ ಪರದುರ್ಗಾಕ್ರಮಣನಿಪುಣನಕ್ಕುಂ । ಘನಮಾಗಿಯುಂ ಅಚಂಚಲನಕ್ಕುಂ । ದೇವರಾಜನಾಗಿಯುಂ ನರಪತಿಯೆನಿಸಿ ನೆಗಟ್ಟುಂ.

ಇಂತಿರ್ಪ ಮಹಾರಾಯಂ ಧರೆಯಂ ಧರ್ಮದೊಳ್ ಪಾಲಿಪುದರ್ಕಂ

ಎಣ್ಣೆಸೆಗಳಂ ಗೆಲ್ಪುದರ್ಕಂ ನೆರವಾಗಿ ಮುಂ ಪಿರಿಯಣ್ಣಂ ಪೇಟ್ಟಂತೆ
ಚಿಕದೇವರಾಯನಂ ಯೌವರಾಜ್ಯದೊಳಲಂಕರಿಸಿದಂ.

ಯುವರಾಜ ಚಿಕದೇವರಾಯನ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆ

ಇವನುಮುಪೇಂದ್ರನಂತೆ ಅರಸುಗೆಯ್ಯೆಯ ಪೊಷಿಯನಿತುಮಂ
ಪೊತ್ತು ಜೈತ್ರಯಾತ್ರೋತ್ಸವಂಗಳನೊಡರ್ಚುತೀರಿ; ರಾಯನುಂ ಮಹೇಂ
ದ್ರನಂತೆ ನಿರ್ಭರನಾಗಿ ದಿವ್ಯಭೋಗಂಗಳನನುಭವಿಸುತ್ತೀರಿ ;

ಒಮ್ಮೆ ಮಾನೋಮಿಯುಕ್ತವದೊಳೆಣ್ಣೆಸೆಯ ದೊರೆಗಳನಿಬರುಂ
ಕಪ್ಪಕಾಣ್ಯಗಳಂ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವೆಡೆಯೊಳ್ ಇರ್ಕೇರಿಯೊಳ್ ಶಿವಪ್ಪನಾ
ಯಕಂ ತನ್ನಾಳ್ವನಪ್ಪ ವೀರಭದ್ರನಾಯಕನೊಳ್ ದ್ರೋಹಮನೆಣಿಸಿ ಅವ
ನಂ ಕವಡಿನೊಳ್ ಮಡುಸಿ ಆದೊರೆತನಮಂ ಕೊಂಡು ತಾನುಂ ಪಾವುಡ
ಮಂ ಕಾಣ್ಯಗಳಂ ಕಳುಪುವಿನಂ, ಅವನ ತಪ್ಪುಗೆಯ್ಯೆಗಳನೆಣಿಸಿ ನೀಚ್ಚು
ರಿಸಿ, ಬಂದ ಗುಣನಾನಸನಂ ಬಂದಂತೆ ಕಳುಪಲೊಡಂ; ಅದರ್ಕಾದೊರೆ
ಪಿರಿದುಂ ಬಿಗುರ್ತು ನೆರವನಜಿಸಿ ಮುಂ ತನ್ನಂತೆ ಬಿಜ್ಜಾನಗರಿಯ ದೊರೆ
ತನಮನಾಳ್ವ ತೆಲುಂಗರಾಯರ ಬಗೆಯೊಳೊರ್ವಂ ಶ್ರೀರಂಗರಾಯನೆನಿಸು
ವಂ ತನ್ನ ಬೇಲೂರ್ ಚಂದ್ರಗಿರಿ ಮುಂತಾದ ಕೊಂಟಿದುರ್ಗಂಗಳಂ
ತುರುಕರ್ಗೆ ಸೂಚಿಸಿಗೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಪರಿಜನಂ ಬೆರಸು ಪಿರಿಯತಿರುಕುಳಿಯೆನಿಸಿ
ಚಿಂಚಿ ತಂಜಾವೂರ್ಮಧುರೆಯ ಮನೆಗಳೊಳ್ ಎಳಿದು ಅವರಿತ್ತುದಂ ತುತ್ತಿ
ಯವರಂ ಬೆಸ....:....ಗಣೆಂದೆಟ್ಟುತ್ತಲಮತ್ತಲಂ ಪರಿದು ಎತ್ತಲಂ
ನೆಲೆಗಾಣದಿರೆ ಯವನನಜಿಸಿ ಕಂಡು ಕಾಲೆಗ್ಗಿಯೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು
ತನ್ನ ಮುಂದಣ ಕಡೆಯ ಗಡಿಯೆನಿಸುವ ಹಾಸನಬೇಲೂರ್ಗಳನಿತ್ತು
ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಯವನತ್ತೆಣೆಂದೆ ಐಗೂರು ತರಿಯಕೆರೆ ಹರಪನಹಳ್ಳಿ ಚಿಂತನ
ಕಲ್ ಮದ ಗಿ ಗಿಡುಗ್ಗ..ದ ಪಲ್ಲವುಂ ಹಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟದ ದೊರೆಗಳ ಬಲ

ಮಂ ತನ್ನ ಮೂಲಬಲಮಂ ತನ್ನಂ ಸೇಜಾದ ತುಳುವ ಕೊಂಕಣ
 ಕೊಡಗು ಮಲಯಾಳಂಗಳ ಮೂಲಬಲಮಂ ಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ
 ನಡೆತಂದು, * .....

---

* ಈಕಡೆ ಮುಗಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ದೊರೆತ
 ಮಾತೃಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥವು ಇಷ್ಟೇ ಇದೆ.

